

تہفسیری رہوان

بۇ تېگە يىشتى قورئان

بہرگی [۳]

نووسینن

مہ لا مہ حموودی گہ لا لہ یی

جزئی [۵]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

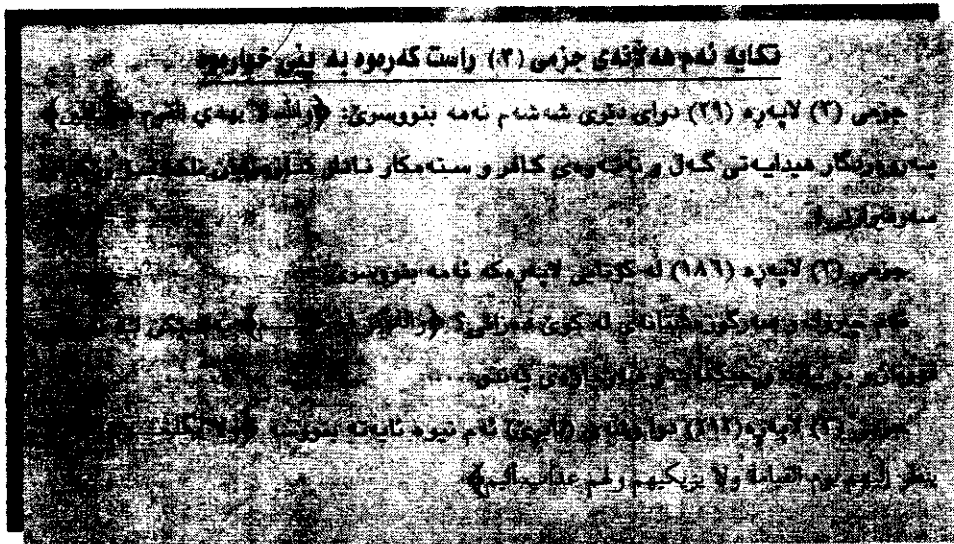
تەفسیری رەوان

بۆ تئیکە یشتنی قورئان

بە رگی سێهەم

نووسینی
مەلا مەحموودی گەڵاڵەیی

جزئی (٦٠٥)

تعمیر و تعمیر به نیکو بختی و نیکو بختی

نویسنده و مترجم و مترجم و مترجم

چاپ و چاپ

چاپ و چاپ و چاپ و چاپ

تیراژ ۵۰۰

زمانه و زمانه و زمانه و زمانه

ماده و ماده و ماده و ماده

ژنی میرد دار ماره ناکری، نافر ه‌تی نامه حره ماره ده‌کری

به مه‌رجی ماره‌یی هه‌بی

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ

مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

حَكِيمًا ﴿٢٤﴾

ئیمامی موسلیم نه‌بو داود و ترمذی و نه‌سانی له نه‌بو سه‌عیدی
خودری‌یه‌وه ده‌گیر نه‌وه، ده‌لی: هه‌ندێ نافر ه‌تی رفیندرای (أوطاس) مان ده‌ست
کهوت: که خاوه‌ن میرد بوون، ده‌لی: به‌لامانه‌وه نه‌گونجاو بوو، که ده‌ستیان
له‌که‌لدا تیکه‌لاو بکه‌ین، چونکه پیش رفاندنه‌که‌یان له شوینی خو‌یان میردیان
هه‌بوو، له‌م باره‌وه پرسیارمان له پیغه‌مبهر ﷺ کرد، ئیتتر نه‌م نایه‌ته هاته خوارئ
که ده‌فه‌رمووی:

﴿والمحصنات من النساء إلا ما ملکت أیمانکم﴾

طه‌هرانی له ئیبن و عه‌بباسه‌وه ده‌لی: نه‌م نایه‌ته روژی حونه‌ین هاتوته
خوارئ، نه‌وه‌بوو خودا یارمه‌تی داین، حونه‌ین رزگار کرا، موسولمانان زور ژنی
نه‌هلی کیتابیان گرت، که میرد دار بوون، نه‌گه‌ریه‌کیتک بیویستبایه ده‌ستیان بو
به‌ری ده‌یانگوت: میردمان هه‌یه، له‌م باره‌وه پرسیار له پیغه‌مبهر ﷺ کرا، ئیتتر
نایه‌تی ﴿والمحصنات من النساء﴾ هاته خوارئ: بو روون کردنه‌وه‌ی حوکمی نه‌و

نافره‌ته رفیندراوانه.. دیاریشه نهم دوو نایه‌ته ته‌واو کمری نایه‌ته‌کانی پیشوون، «والأحصنات» عه‌طف کراوه‌ته‌وه: بۆ سدر «المهاکم» ی نایه‌تی پیشوو. به‌لام نه‌وانه‌ی قورئانیان دابه‌ش کردووه به‌سی به‌ش (سی جزء) نهم دوو نایه‌ته‌یان کردووه به‌سهره‌تای جوزئی پینجهم و لایه‌نی له‌فظیان به‌رچاو گرتووه. موراعاتی مانایان نه‌کردووه، چونکه نه‌گهر لایه‌نی مانایان به‌رچاو بگرتایه ده‌بوو سهره‌تای جوزئی پینجهم نایه‌تی «یا ایها الذین آمنوا لا تأکلوا أموالکم بینکم بالباطل» النساء/ ۲۹ بویه.

«والأحصنات من النساء» حهرامه لیتان ماره کردنی ژنی میرد دار «إلا ما ملکتم ایمانکم» مه‌گهر نه‌و ژنه میرد دارانه‌ی که بوونه ملکی ئیوه به‌هۆی رفاندنه‌وه که له‌غهمزادا گرتوتانن میرده‌کانیان له‌ولاتی کوفر دان و کافرن، به‌مرژه‌وه‌ندیش وا ده‌خوازی که نه‌یانده‌ته‌وه به‌میرده‌کانیان و نه‌یانگیرنه‌وه بۆ ولاتی خو‌یان. نه‌و کاته عه‌قدی ژن و میردایه‌تیتان ده‌پچڕی و بۆ ئیوه ره‌وا ده‌بی که بچنه لایان به‌و مهرجانه‌ی که له‌کتیبی فیه‌دا شی کراوه‌ته‌وه. حیکمه‌تی نه‌مه‌ش نه‌ویه: چونکه زۆر جار وا ری ده‌که‌وی له‌شه‌ردا، بری له‌میرده‌کانیان ده‌کوژرین، بریکی ترسان هه‌ل‌دین و ناگه‌رینه‌وه بۆ ولاتی موسولمانان. نه‌و نافره‌ته رفیندراوانه‌ش پتویسته پیداو‌یستیان دابین بکری و نه‌هیل‌دری تووشی ره‌وشت ناشیرینی ببین. جا له‌به‌مرژه‌وه‌ندی نافره‌ته‌کان و کۆمه‌لگای موسولمانانیش وا ده‌خوازی که بۆ ههر یه‌کیکیان یان زیاتر به‌خێو که‌ریک هه‌بی بژیوی بداو نامووسی بپارێزی و پیداو‌یستیان دابین بکری.

ئیسلام رفاندنی ژنی نه‌به‌واجب داناوه، نه‌ههرامی کردووه، زۆر جاری وا هه‌یه سه‌ببی کردنی نافره‌ته‌کان و رفاندنیان ده‌بیته خیر بۆ خودی نافره‌ته‌کان، وه‌کوو نه‌وه که شه‌ره‌که له‌گه‌ل هۆزیکێ دیاری کراو بی و هه‌موو پیاوه‌کانیان بکوژرین

مه‌رجه ده‌بی نه‌و شه‌ره شه‌ری ئایینی بی له‌نیوان موسولمانان و کوفر دابی. بۆ به‌رگری کردن له‌ئاین بی، شه‌ری داگیر کردن و ئیستغلال نه‌بی.

﴿کتاب الله علیکم﴾ خدا نه‌وی له‌سەر چه‌سپاندوون و فهرزی کردوه، نه‌و ئافره‌تانه‌ی ماره کردنیانی لی قه‌ده‌غه کردوون، شتیکی چه‌سپاوو جه‌خت لیکراوه و له‌گه‌ل به‌مرژه‌ه‌ندی تاک و کو‌م‌ل دا گونجاوه‌و، گۆرانکاری تیدا ناکری و، شک و گومانیشی تیدا نی‌یه.

﴿وأحل لكم ما وراء ذلكم﴾ ره‌ایه بو‌تان جگه له‌و ئافره‌تانه‌ی لی‌تان قه‌ده‌غه کراوون: که ﴿أن تبتغوا بأموالکم محصنین غیر مسافحین﴾ ئافره‌تی تر بخوازن و، له مالی خۆتان ماره‌یی‌یان بده‌نی به مهرجی له ریگای شهرعی‌یه‌وه بیانکه‌ن به حه‌لالی خۆتان و، به شیوه‌ی داوین پیسی نه‌چنه لایان و مال و دارایی خۆتان به زینا کړن به فیرو مه‌ده‌ن

﴿فما استمتعتم به منهن فأتوهن أجورهن﴾ هر ئافره‌تی‌ک له‌و ئافره‌تانه‌ی ماره‌کردنیان بو‌تان ره‌وایه‌و، ماره‌تان کړن و له‌زه‌تتان لی ببینن، ماره‌یی خۆیان بده‌نی ﴿فريضة﴾ نه‌م حوکه‌، له لایه‌ن خوداوه دانراوه‌و، دیاریکراوه فهرز کراوه، نه‌و ماره‌یی‌یه خودا دایناوه‌و له جیاتی خو ته‌سلیم کردنه‌و، به چوونه لا واجب ده‌بی.

﴿ولا جناح علیکم فیما تراضیتم به من بعد الفریضة﴾ هیچ گوناختان ناگاتی و خراپه‌یه‌ک له‌ سەر نی‌یه‌و می‌رد نی‌یه، له ناکامی نه‌و ریک که‌وتن و گه‌ردن ئازادی کردنه‌ی که له نی‌وان ژن و می‌رده‌که‌دا روو ده‌دات، وه‌کوو شه‌وه: ئافره‌ته‌که له هه‌موو ماره‌یی‌یه‌که‌ی یان له هه‌ندیک‌ی خو‌ش بی، یان پیاوه‌که زیاد له ماره‌یی‌یه‌که‌ی بداتی، واته: که‌م کړن و زیاد کړن به ره‌زامه‌ندی خۆیان، شتیکی ره‌وایه و ناشهرعی تیدا نیه، چونکه مه‌به‌ست له عه‌قدی ژن و می‌ردایه‌تی شه‌ویه: که له‌سەر بناغه‌ی خو‌شه‌ویستی دابه‌زه‌ری و هاریکاری و یارمه‌تیدانی یه‌کتیری تیدا بی ﴿إن الله کان علیما حکیما﴾ په‌روه‌ردگار زانیوه ده‌زانی چ له دلی به‌نده‌کانی دایه‌و چ کارو هه‌لو‌ستیک به‌مرژه‌ه‌ندی شه‌وانی له خو گرتوه‌و، هه‌کیم و دانایه، له‌و حوکمانه‌ی بو‌یان داده‌ریژی، هر حوکمیک که بو‌یان داده‌نی خیره‌بیری ناده‌میزادی تیدایه.

نهم نایه‌ته جهوت جوکمی شهرعی تیدان:

۱- ماره‌کردنی ژنی به می‌رد. نافرته تا له ژنر نیکاحی می‌رد دابی یا له عیدده دابی دروست نیه کهس خوازینی و ماره‌ی بکات.

ب- نافرته‌تی گیراو رفیندراو له شهرپی کافران دا یان کویله‌ی کپدراو، پاش رویشتنی عیدده‌ی شهرعی، چوونه لایان دروسته. چونکه نافرته‌تی رفیندراو رفاندنه‌ک‌هی سهرده‌کیشی بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نیکاحی می‌ردی پیشووی، به‌مه‌رجی می‌رده‌ک‌هی کافر بی و له ولاتی کافران بی.

نهبو حەنیفه ده‌فهرموئ: نه‌گمر له‌گه‌ل نافرته‌ته‌که می‌رده‌ک‌ه‌شی رفیندرا، لیک ناکرین، چونکه نه‌و کاته کابرا عه‌هد و په‌یمانی بۆ دروست ده‌بی و خاوه‌نیه‌تی پارێزراو ده‌بی، ژنه‌ک‌ه‌شی به‌شیکه له‌و شتانه‌ی که نه‌و خاوه‌نیه‌تی.

ج- حه‌لاله‌ جگه له‌و نافرته‌تانه‌ی که له نایه‌تی رابوردو ژماره ۲۳-دا باس کران و له فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هی تریشیان خراونه پال، جگه له‌وانه حه‌لاله ماره‌کردنی هه‌ر نافرته‌تیک‌ی تر.

د- حه‌لاله له‌ززه‌ت بینن له نافرته به‌عه‌قد و نیکاحی شهرعی و له‌سه‌ر ماره‌یی.

ه- ماره‌یی واجب ده‌بی به‌چوونه لاو خۆ ته‌سلیم کردنی نافرته‌ته‌که بۆ پیاوه‌که. چونکه نایه‌ته‌که ده‌فهرموئ:

(فما استمتعتم به منهن فاتوهن أجورهن) نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌چه‌سپینی که ماره‌یی پی ده‌گوتری کرئ و له جیاتی چوونه لای نافرته‌ته‌که‌یه، هه‌ر شتی‌کیش له به‌رامبه‌ر سوودی‌ک دابی، پی ده‌گوتری: کرئ، وا ده‌رده‌که‌وی سه‌ودا له‌سه‌ر کراوه‌که جه‌سته‌ی نافرته‌ته‌که‌و له‌ززه‌تی نامیتری می‌بینه‌ک‌هی و حه‌لالی‌یه‌که‌یه‌تی. چونکه سه‌ودا‌که داخوازی نه‌مانه‌یه.

زانایان ده‌بارهی مه‌عنلی نایه‌ته‌که ، دوو رایان هه‌یه :

۱- هه‌سمن و موجهید و هی تریش ده‌لین: مانای نه‌وه‌ی سوودتان بئ‌گه‌یی و خوشیتان لئ‌ بینه‌ی به‌ هۆی جوتبوون له‌ گه‌ل ئافره‌تدا به‌ نیکاحی صحیح نه‌وه‌ ماره‌یی خۆیان بده‌ن.

واته: نه‌گهر ته‌نها جاریکیش له‌ گه‌لیدا جوت بوو، ماره‌یی ته‌واوی له‌سهر پیویست ده‌بئ. نه‌گهر ناوی ماره‌یی نه‌هاتبوو ماره‌یی هاو وینه‌کانی ده‌که‌وئ، واته: (مهر المثل). نه‌گهر نیکاحه‌که‌ فاسید بوو ماره‌یی هاو وینه‌کانی ده‌که‌وئ چونکه‌ پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فهرموئ ههر ئافره‌تیک به‌بئ‌ ریگا پیدانی (وه‌لی) یه‌که‌ی ماره‌کرا نه‌وه‌ ماره‌کردنه‌که‌ی به‌تاله، نه‌گهر پیاوه‌که‌ چوو یوو له‌ لای نه‌وه‌ (مهر المثل) ی ده‌که‌وئ...^۱

به‌پرای نه‌مان دروست نیه‌ نایه‌ته‌که‌ بکری به‌ به‌لگه‌ له‌سهر نه‌وه‌ی که‌ نیکاحی (متعّه) ماره‌کردنی کاتی- دروست بئ، چونکه‌ پیغه‌مبهر ﷺ نه‌هی کردوه‌ له‌ نیکاحی موعده‌ و به‌ هه‌رامی داناوه‌، هه‌روه‌ها چونکه‌ خوا ده‌فهرموئ: **(فَاتَكُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ)** النساء/ ۲۵

ناشکراشه‌ ماره‌کردن به‌ ئیزن و ره‌زامه‌ندی که‌س و کاری ئافره‌ته‌که‌ ماره‌کردنی شمرعی یه‌ که‌ به‌ ناماده‌ بوونی وه‌لی و دو‌شایه‌ت نه‌نجام ده‌درئ!

۲- جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لین: مه‌به‌ست له‌ نایه‌ته‌که‌ نیکاحی موعده‌یه‌، که‌ له‌سهره‌تای په‌یدا بوونی نیسلام دا له‌ ناو موسولمانان دا باو بوو، پیغه‌مبهر ﷺ جاریک یان دوو جار له‌ غه‌زادا ریگای به‌ موسولمانان دا که‌ به‌شیوه‌ی کاتی ژن ماره‌ بکه‌ن، چونکه‌ جه‌نگاوه‌رانی موسولمان بو‌ ماوه‌یه‌کی وا ده‌بوو له‌ مال و خیزانی خۆیان دوور ده‌که‌وتنه‌وه‌، ترسی زینا کردنیان لئ‌ ده‌کرا، نه‌وه‌یش له‌ غه‌زای

^۱ أخرجه أصحاب السنن إلا النسائي عن عائشة.

(اوطاس) و سالی رزگار کردنی مه ککه دا بو، دواپی پیغه ممبر ﷺ یاساخی کردو،
بو هتا هتا به تابه حرام کرا، ناماژه بهو نایه تی که ده فمرموی:

**«والذین هم لفروجهم حافظون إلا علی أزواجهم أو ما ملکت أیمانهم
فإنهم غیر ملومین»** المؤمنون/۶.

دهی خو (متعه) نیکاح نیه و کزیلایه تی و خاوه نی (ملک الیمین) یش نیه.

دار قوطنی له نیمامی عدلی یهوه ده گپریته وه و ده لی:

پیغه ممبر ﷺ نه هی له ماره کردنی کاتی (نکاح المتعه) کرد، نیمامی
عدلی ده فمرموی: نه مه بو که سیک بوو که نه بووی. کاتیک که نایه ته کانی
(النکاح) و (الطلاق) و (العدة) و میرات له نیتوان ژن و میردا هاتنه خوارئ
حوکمی نیکاحی موعه هه لوه شایه وه. له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا له
نیمامی عدلی یهوه فمرموده یه که ده گپریته وه: ده لی: پیغه ممبر نه هی له نیکاحی
کاتی کرد ههروه ها نه هی کرد له خواردنی گوشتی گویدریژی مالی، نه وهش له
روژی غه زای خه بیهردا بوو.

به شیوه ده قتیکی تر له صه حیجی موسلیم دا له ره بیعی کوری نوسه یده ی
کوری مه عبده ی جو هه نییه وه له باوکی یهوه ده لی: روژی رزگار کردنی مه ککه
له گه ل پیغه ممبردا غه زام کرد، پیغه ممبر ﷺ فمرموی: **((یا أيها الناس إني آذنت
لکم فی الإستمتاع من النساء وإن الله قد حرم ذلك الی یوم القیامة، فمن
کان عنده منهن شیء فلیخل سبیله ولا تأخذوا مما آتیتموهن شیئا))**.

نیمامی عومهریش له سهرده می خو ی دا نه هی له نیکاحی موعه کردو وه
فهرموده ی زوری له سهر یاساخی نیکاحی کاتی تا روژی قیامت هه ن.

به لکو نیکاحی موعه بهو شیوه یه ی که شیعه ی نیمامی به ره وای ده زانن:
به هه بوون و به له بهر چاو گرتنی چه ند مهرجیک، نیستا له واقع دا ته تطبیق
ناکرین. چونکه نهو که سه ی نیستا نهو جو ره نیکاحه ده کا مه به سستی داوین پاکی
نیه به لکو مه به سستی نامووس فروشی و تیر کردنی جینسی یه، پابه ندی ناکامی
جوت بوونه که ناکاو نافرته ته کهش عیدده ناگرئ.

نیبنو عمره بی ده لی: نیبن و عه بیاس فتوای به ره وایی ماره کردنی کاتی ده دا، دوایی لهو فتوایه ی ژیان بووه وه. نه مجار نیجماعی موسولمانان له سهر یاساغ بوونی دامه زرا چوار مه زه به که ش جگه له (زفر) به لایانه وه نیکاحی موعه به تاله.

و- که ده فمر موی: «فآتوهن أجورهن» مال و سامان و شتی تریش ده گریتموه. جه ماوه ری زانایان نهو رایه بیان په سند کردوه، به لام نه بو حنیفه ده لی: نه گمر نافره ت له سهر سود و منقه عتی مال ماره کرا نیکاحه که دروسته. وه کوو نهو وایه ناوی ماره یی نه برایی نهو کاته نه گمر میرده که چوو بووه لای (مهر المثل) ده که وی، نه گمر نه چوو بووه لای نهو موعه ی بو هیه.

ز- که ده فمر موی: «ولا جناح علیکم فیما تراضیتن به من بعد الفریضة» نهو ی لی وهرده گیری که زیاد و کم له ماره ییدا دروسته، نه گمر دوای ماره برین ریک که وتن و بهر زامه ندی خوین ده توانن زیاد و کمی تیدا بکهن واته: نافره ته که ده توانی له ماره یی به که گمردنی نازاد بکا. یان پیاهه که ده توانی هموو ماره یی به که ی بداتی نه گمر پیش چوونه لای ته لاتی دا!

مه رجه کانی ماره کردنی نه مه ته و سزای نه وانه ی

داوین پیسی ده که ن

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِیْمَنِکُمْ بِعَعْضُکُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاَنْکِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ
وَعَاتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنَتٍ غَیْرِ مُسْفَحَتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
اَخْدَانٍ فَاِذَا اُحْصِنَ فَاِنَّ اَتَتْنِ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلٰی الْمُحْصَنَتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْکُمْ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَیْرٌ
لَّکُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۲۵﴾

نہ مجار لہم نایہ تہی ئیرہ دا پەرہ ردگار حوکمی مارہ کردنی (أمة) چہ تیوہ،
کۆیلہ دیاری دہ کا، ویرای حوکمی سزادانیان نہ گمر کاریکی حیا بہریان کردو
دہ فرموی: ﴿ومن لم يستطع منكم طولا أن ينكح المحصنات المؤمنات﴾

کہ سیک مال و دارایی نہ وہی نہ بوو کہ نافرہ تی نازاد (حرہ) موسولمان
مارہ بکا ﴿فمن ما ملکت ایمانکم من فتياتکم المؤمنات﴾ نہوا دہ توانی نافرہ تی
کۆیلہ موسولمان بکاتہ ہاوسہری خوی، نہو ژنہ (أمة) تانہی کہ ملکی
خوتانن . بویہش بہ (فتیات) ناوی ہیناون بو ریز لینان بو نہو نافرہ تہ کۆیلانہو،
ہرہ ہا بو رینمونیی موسولمان کہ نافرہ تی کۆیلہو پیای کۆیلہ بہ وشہی (فتلہ)
و (فتی) - کچہ کہ و کورہ کہ - بانک بکریں بو نہوہی ہست بہ کہ سایہ تی خویان
بکن و دلیان بہ خو نہ مینن.

بوخاری فرمودہ یہ کہ دہ گپرتہ وہ، دہ لی: پیغہ مبہر فرموی: ((لا یقولن
أحدکم عبدي أمتي ولا یقل المملوک ربي، لیقل المالك فتاي وفتاتي، ولیقل
المملوک سیدی وسیدی فانکم المملوکون والرب هو الله عز وجل)).

وہ کوو ناشکرایہ مدبہست بہ (المحصنات) نافرہ تی نازادہ چونکہ لہ
بہرامبہرہ کہی دا کۆیلہ ہینایہ پیشہ وہ، بہروالہ تیش نافرہ تی نازاد دہ بی بہ
شہرم و حیاو بہ ناموس بی، کہ نہوہ لہ نافرہ تی کۆیلہ چاوہ پروان ناکری، بویہ
(ہیند) بہ سہرسورمانہ وہ پرسیاری لہ پیغہ مبہر کردو وتی: (أو تزني الحرّة) چوں؟
نافرہ تی نازاد داوتنپسی دہ کا؟!

﴿والله أعلم یا ایمانکم﴾ نہی گروہی موسولمانان! ئیوہ لہ سہرتانہ کہ
ظاہیری شتہ کان بزائن و بہس بہرپرسیاری نہوہ نین: کہ نہینی یہ کان بزائن، زانینی
چۆنیہ تی و نہینی ہموو کاریک تایبہ تہ بہ خداوہ، ئیوہ کار بہ ظاہیرہ کہ بکن،
بیروباوہری روالہ تی لہ نافرہ تی کۆیلہ دا بہسو، پتویست ناکا بچنہ ناوہ پوکی
چۆنیہ تی نیمانہ کہیان؛ چونکہ نہوہ: لہ توانای ئیوہ دا نیہ، ﴿بعضکم من بعض﴾
ئوہ لہ گہل نافرہ تہ کۆیلہ کان یہ کہ رچہ لہ کن کہ نادرہ میزادیہ تی و گہرانہ وہ تانہ بو

یه ک بنه چهو باوه گموره که ناده مه، یان ئیوه و نافرته کۆیله کان هاویه شن له بیروباوه ردا، بیروباوه پش گموره ترین ریزو پله و پایده، کهوابی له کاتی پتیوست دا کۆ له ماره کردنی نافرته قۆیله مه کمن! به مهش پهروه ردگار له شان و شکۆی نافرته کۆیله کانی بهرز کردۆته وه و یه کسانی خستۆته نیتوان نافرته ته کۆیله و نافرته نازاده کانه وه! نه مجار پهروه ردگار فرمان کردنی به ماره کردنی نافرته تانی کۆیله دووباره کرده وه بۆ هه لئانی پساوان که کۆ له ماره کردنیان نه که نه وه و فەرموی ﴿فانکحوهن یاذن اهلهن﴾ به ئیزن و ره زامه ندی خاوه نه کانیان ماره یان بکمن.

برئ فوقه ها ده لئین: مه به ست له (اهل) ئهو که سه یه که که سایه تی ماره کردنی ئهو نافرته ته کۆیله نه ی هه بی، با خاوه نیشیان نه بی و ه کوو باوک و باپیرو قازی و سه پرشتیار، چونکه هه ر یه کێ له ئه مانه مافی ئه وه ی هه یه چه تیوه ی کۆیله به شوو بدا! شه رع زانان کۆکن، له سه ر ئه وه: که ماره کردنی کۆیله چ نتر بی و ژن بیتنی، یان می بی و شوو بکا، به بی ئیزن دانی خاوه نه که ی سه ر نساگری له سه ر ئه م نایه ته وه ههروه ها له بهر ئه وه حه دیشه ی ئیبنوعومه ر که ئیبنوماجه ریوایه تی کردوه ده فەرموی: ((أیما عبد تزوج بغير إذن مولاه فهو عاهر)) نتر نه گمر ئیزن و ره زامه ندی خاوه نی کۆیله که نه بوو، به لای شافیعی یه وه نیکاچه که به تاله، به لای زانیانی تره وه عه قده که راده گیرئ تا ئیزنه که نه درئ نیکاچه که دانا به سترئ.

نافرته تی کۆیله وه کوو نازاد وایه له وه دا که پتیوسته ماره یی بدرتی و ه کوو ده فەرموی: ﴿وأتوهن أجورهن بالمعروف﴾ به شیوه یه کی ریک و پیک ماره یی خۆسان بده نی به ره زامه ندی خاوه نه کانیان چونکه ماره یی یه که یان مافی خاوه نه کانیانه، له م رووه وه که کۆیله که ملکی خاوه نه که یه و دهیدا به یه کێکی تر و به ماره کردن لی بۆ حه لال ده کا، کهوابی ده بی ماره یی یه که ی بدرئ به و، ههروه ها چونکه کۆیله ملکی نیمه نابیتته خاوه ن! خودا ده فەرموی: ﴿ضرب الله عبدا مملوكا لا یقدر علی شیء﴾ النساء/ ۷۵

ههروه ها پیغه مبه ر فەرمویه تی (العبد وما فی یده لمولاه) نیمامی مالیک ده فەرموی: ماره یی مافی ژنه له سه ر مێرد، ماره یی کۆیله ش بۆ خۆیه تی.

﴿محصنات غیر مسافحات ولا متخذات أخدان﴾ واته: ماره‌بیان بده‌نی
 نه‌گهر ماره‌تان کردبسون نه‌ک به‌بی ماره‌کردن به‌کری بچنه لایان و به ناشکرا
 خو‌فروشی و داوین پیسی بکه‌ن و همر که‌سی داوایان لی بکا مه‌که‌یان نه‌بی، یان به
 نه‌ینی دۆستیان گرتبی و ریگیان پی بده‌ن به نه‌ینی بچنه لایان بی‌گومان
 له‌سهرده‌می پیش نیسلام دا دوو جوړ زینا هه‌بووه ناشکراو نه‌ینی:

زینای ناشکرا نه‌وه بووه، وه‌کوو نیبنو عه‌بیاس ده‌لی: ئافره‌ته کو‌یله‌کان
 ئالای سووریان هه‌لده‌کرت بو ئه‌وه‌ی بزانی که ئه‌و ماله ئافره‌تی خو‌فروشی تیدایه
 همرکه‌سی بچو‌یایه ده‌یتوانی بچیته لایان.

زینای نه‌ینی نه‌وه بووه که ئافره‌ته‌که به نه‌ینی پی‌او‌یکی ده‌کرده دۆستی
 خوی و داوین پیسی له‌گه‌ل دا ده‌کرد... نه‌وه بوو: په‌روه‌ردگار هه‌ردوو جوړه‌که‌ی
 قه‌ده‌غه کرد به نایه‌تی. ﴿ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن﴾
 الأنعام/ ۱۵۱

﴿قل إنما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن﴾ الأعراف/ ۳۳

که‌وابی مه‌به‌ست به (المحصنات) لی‌ره‌دا ئافره‌تی داوین پاکه، مه‌به‌ست
 (المسافحات) نه‌و ئافره‌ته‌یه که له‌ش فروشی ده‌کا به ناشکرا.

﴿فإذا أحصن فإن أتین بفاحشة﴾ جا نه‌گهر نه‌و ئافره‌ته کو‌یلانه دوا‌ی شوو
 کردن و ماره‌کردن و گواسته‌نه‌وه زینایان لی روودراو داوین پیسیان له‌سهر چه‌سپا
 ﴿فعلیهن نصف ما علی المحصنات من العذاب﴾ نیوه‌ی سزای ئافره‌تی ئازادی
 له‌سهره، نه‌گهر داری هه‌ددی ئافره‌تی ئازاد سه‌د دار بی هی کو‌یله په‌نجا داره
 به‌رده‌بارانیش ناکری.

﴿ذلك﴾ نه‌وه‌ی باس کرا له‌وه‌ی که ده‌شیی که‌سیک ماره‌کردنی ئافره‌تی
 ئازادی بو هه‌لنده‌سو‌را ئافره‌تی کو‌یله ماره بکا ﴿لن خشی العنت منکم﴾ بو
 که‌سیک ترسی نه‌وه‌ی هه‌بی نه‌گهر ئافره‌تی کو‌یله ماره نه‌کا نه‌توانی خو‌را‌بگری و
 سه‌ره‌نجام تووشی زینا بی، یان ترسی نه‌وه‌ی هه‌بی نه‌گهر به‌ره‌نگاری داخو‌ازی‌یه

جنسی‌یه‌کان بکا، تووشی نه‌خۆشی توو‌په‌یی و نه‌خۆشی تر بیی، وه‌کوو زانیاری (طلب)ی تازه چه‌سپاندویه‌تی. نه‌مجار په‌روه‌ردگار وه‌سیه‌تیکی. نه‌ده‌بی و ره‌وشتی گشتی ئاراسته‌ی موسولمانان ده‌کا و ده‌فه‌رموئ: «وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرَ لَكُمْ» نه‌گهر خۆ راگرن و دان به‌ خۆتان دا بگرن و ئافره‌تی که‌نیزه‌ک هه‌رچه‌ند ماره‌کردنیان هه‌لاله‌ - ماره‌یان نه‌که‌ن نه‌وه‌ باشته‌ چونکه‌ له‌ ماره‌کردنه‌که‌یاندا وا ده‌بی زیان هه‌یه، وه‌کوو نه‌وه‌ی که‌ مندالیان ده‌بی منداله‌که‌یان ده‌بیته‌ کۆیله، یان ره‌وشتی نرمی لێوه‌ فێر ده‌بی، هه‌روه‌ها چونکه‌ مافی خاوه‌ن که‌نیزه‌که‌که‌ به‌هێزتره‌ له‌ مافی میترده‌که‌ی، خاوه‌نه‌که‌ی هه‌رکاتێ بیه‌وئ ده‌توانئ که‌نیزه‌که‌که‌ له‌گه‌ل خۆی به‌ری بۆ سه‌فه‌ر یان بیفرۆشئ نه‌مه‌ش بۆ میترده‌کانیان شتیکی ناخۆشه‌و بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((الْحَوَائِرُ صِلَاحُ الْبَيْتِ وَالْأَمَاءُ هَلَاكُ الْبَيْتِ)) ئیمامی عومه‌ریش فه‌رمویه‌تی هه‌ر کاتێ کۆیله‌یه‌ک ئافره‌تیکی ئازاد ماره‌ بکا مانای وایه‌ نیوه‌ی خۆی ئازاد کردوه‌، هه‌ر پیاویکی ئازادیش که‌نیزه‌کیک ماره‌ بکا نیوه‌ی خۆی کردوه‌ به‌ کۆیله‌! واته‌ کوپه‌که‌ی ده‌بیته‌ کۆیله‌.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خودا لێخۆشبوونی زۆره‌ له‌و که‌سانه‌ خۆش ده‌بی که‌ ناتوانن خۆرا‌بگرن و که‌نیزه‌ک ماره‌ ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌و که‌سانه‌ش خۆش ده‌بی که‌ ورده‌ تاوانی لێ روودابن وه‌کوو نه‌وه‌ سوکایه‌تی کرد‌بی به‌ که‌نیزه‌کی موسولمان، خودا به‌زه‌یی زۆره‌؛ که‌ ریگای داوه‌ بۆ ئێوه‌ که‌ که‌نیزه‌ک ماره‌ بکه‌ن و، حوکم و یاسای چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وتی ئێوه‌ی له‌گه‌ل نه‌واندا روون کردۆته‌وه‌.

هۆکاری حوکمه شه رعیه کانی نایه ته کانی پیشوو

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُثَبِّتَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار عیله‌تی حوکمه‌کانی پیشوو دیاری ده‌کا ئه‌و حوکمانه‌ی
په‌یوه‌ندی‌یان به‌ ناو مال و خیزان و ژن هینان و ئه‌و هۆیانیه‌ی که له‌بهر ئه‌وان ئه‌و
یاسایانه دانراون، روون دکاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دلش‌ارام بگرن و سوودی ئه‌و حوکمانه
بزانن، به‌ دل‌یکی فراوانه‌وه و به‌ هه‌ستیکی سۆزدارو به‌ حماسه‌وه روویان تی که‌ن.
خواه‌نی ته‌فسیری مه‌راغی ده‌لی: ئه‌م نایه‌تانه‌ی دوایی وه‌کوو وه‌لام
دانه‌وه‌ی چهند په‌رسیاریک که له‌ ده‌روونی بیسه‌ر دا سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن وایه، وه‌کوو
ئه‌وه بلی: هۆی چی‌یه په‌روه‌دگار ئه‌و حوکمانه‌ی پیشووی بۆ روون کردینه‌وه؟؟
سوودیان چی‌یه؟ نایا که‌له پیشینه‌کانیش وه‌کوو ئیمه ئه‌م ئه‌رکه‌یان خراونه نه‌ستۆ؟
نایا ئه‌وانیش وه‌کوو ئیمه بۆیان نه‌بووه هه‌موو ئافره‌تیک ماره بکه‌ن؟ نایا ئه‌وه‌ی
که خودا له‌و نایه‌تانه‌دا فه‌رمانی پێ کردووه‌ین بیان نه‌ی لی کردووه‌ین ئه‌رک گران
کردنه، یان بار سووک کردنه؟! جا بۆ وه‌لامی ئه‌م جوژه په‌رسیارانه فه‌رموی: ﴿په‌رسد
اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ په‌روه‌ردگار به‌ ناردنه خواره‌وه‌ی
ئه‌و نایه‌تانه ده‌یه‌وئ ئه‌رکی سه‌ر شانتان بۆ دیاری بکا و حوکمی شه‌رعیتان بۆ روون
ده‌کاته‌وه، ده‌لال و هه‌رامتان بۆ لیک جیا ده‌کاته‌وه، باش و خراپتان بۆ ده‌ست
نیشان ده‌کا، شاره‌زاتان ده‌کا بۆ ئه‌و شتانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ی تیدایه، رینمونیتان

ده کا بۆ ریباز و پروگرامی پیغه مبهران و راستالانی پیتشو، بۆ نهوهی ئیوه شوین ریبازی نهوان بکهون، شهر یعدت و یاسا کانی خودا هه رچه نده ده گۆرپین به گۆیره ی شوین و کات، به لام هه موویان بۆ بهرژه وهندی ناده میزادن!

(ویتوب علیکم) ههروه ها دهیه وی که به هوی کار کردن بهو حوکه مانه بتانکاته تۆیه کار و گهراوه بۆ لای خوداو وازی نین لهو جوړه ماره کردانه که زیان به کۆمه له ده گهیه نی و لادانه له سروشت و رهپه وهی مرۆ ئایه تی تیک ئه دا، چونکه ئیوه لهوه پیتش زرداکی خۆتان ماره ده کرده وه، صیله ی ره حمتان ده پچراند و نهو مانا بهرزانیه که له پیکه وه نانی خیزان و په یوه ندی نه ژادی و خزمایه تی و تازه کردنه وهی په یوه ندی به هوی ژن و ژنخوازی په وه هه ن پاشگوتان خستبوون و گرنگی تان نه ئه دا به نهو خۆشه ختی و کامه رانی په ی که له نهوان ژن و میتردی پیکه وه گونجاو دا پهیدا ده بی؛ ئیوه نهو خۆشه ویستی و سۆز و عه طفه ی نهوان ژن و میتردان بهرچاو نه ده گرت!!

لیکۆ له رهوانی ته فسیر لایان وایه خیطابی نایه ته که گشتی نیه بۆ هه موو کهس، به لکو رووده کاته کۆمه لیک لهو که سانه ی که نهو جوړه کاره ناشیرینه یان کردوون وه کوو زرداکی ماره کردن و کچ ماره کردن و باقی کرده وه ناپه سنده کانی که باو بوون و ده یان کردن و دوایی وازیان لی هینان و گهرا نه وهو خودا تۆیه ی لی وهرگرتن! **(والله علیم حکیم)** پهروه ردگار خاوه نی زانیاری گشتی و ره هایه، ده زانی چی بۆ کردوون به یاساو چی سوودی بۆ کۆمه لگای موسولمانان هیه وه، چی زیانبه خشه پهروه ردگار دانایه له شمرع و یاسای دا، له کردار و گوفتاری دا له هه موو شتیکدا موراعاتی بهرژه وهندی ناده میزاد ده کا؛ نه رکیک ناخاته سه ربان که زیانی بۆیان هه بی. هه ره له ژیر روشنایی نهو زانایی و دانایی په دا تۆیه له بهنده کانی وهرده گری و له تاوانه کانیان خۆش ده بی! نه مجار پهروه دگار جه ختی له سه ره نه وه کرده وه که تۆیه ی بهنده په شیمان بووه کانی وهرده گری و له تاوان پاکیان ده کاته وه، وێرای نه وهش بهروردی په کی نهوان ویستی پهروه ردگار و ویستی هه وه سبازه کان ده کاو ده فهرموی: **(والله یرید ان یتوب، علیکم)** پهروه ردگار بهو نه رک خستنه

سەر شانه‌تان ده‌یه‌وی لیتان خوش بێ، پاکستان ده‌کاته‌وه‌و تۆسه‌تان لێ وهرده‌گرێ!
﴿ویرید الذین یجمعون الشهوات أن تمیلوا میلا عظیما﴾ ئەوانه‌ی هه‌وه‌سبازن و
 شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان که‌وتوون، له‌ کوی و چۆن نامانجیان به‌ ناکام بگا
 له‌وی ده‌کیلن، هیچ به‌لایانه‌وه‌ گرنگ نیه‌ صیله‌ی ره‌حم ده‌پچرێ، جه‌مسهری خه‌یزان
 تیک ده‌چی، ئازاوه‌ به‌ریا ده‌بی، ئەوان هه‌ر مه‌به‌ست و هه‌ول و ته‌قه‌لایان بۆ دابین
 کردنی شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو بازی خۆیانه‌ و وه‌گری تساوان و زینا بوون و چی خودا
 پێی ناخۆش بێ ئەوان ئەوه‌ ده‌که‌ن، ئەوانه‌ش جوله‌که‌ و مه‌سیحی و ئاگر په‌رستن.
 ئەوانه‌ی که‌ به‌لایانه‌وه‌ حه‌لاله‌ پیاو خوشک و برازاو خوشکه‌زا ماره‌بکا.

ئهو تاقمه‌ سه‌رلێشێواوه‌ ده‌یان‌ه‌وی ئایین له‌گه‌ل هه‌واو هه‌وه‌سی ئەوان
 هه‌لسوړی و ئاوێته‌ی به‌تال بێ و له‌ حه‌ق لابه‌دی.

﴿یرید الله أن یخفف عنکم﴾ په‌روه‌ردگار به‌ ناردن و دانانی ئهو حوکمانه‌،
 به‌و فرمان و نه‌هی و ئامۆژگاریانه‌، ده‌یه‌وی ئه‌رکی سه‌رشانتان سووک بکا! له‌
 کاتی ئاتاجی و پتووستی دا ماره‌کردنی که‌نیزه‌کی بۆ حه‌لال کردون، هه‌ندیک
 ده‌لین: مانای نایه‌ته‌که‌ ئەوه‌یه‌: که‌ په‌روه‌ردگار هه‌موو ئه‌رکیکی بۆ سووک کردون
 و له‌ ئایین دا شتی قورسی لێ داوا نه‌کردون، شه‌ریعه‌تی ئیوه‌ شه‌ریعه‌تیکی
 ئاسانه‌کاریه‌.. وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تر دا ده‌فرموی: **﴿وما جعل علیکم فی الدین من
 حرج﴾** الحج/ ۷۸ یان ده‌فرموی: **﴿یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر﴾**
 البقره/ ۱۸۵ یان ده‌فرموی: **﴿ویضع عنهم إصرهم والأغلال التي كانت علیهم﴾**
 الأعراف/ ۱۵۷.

ئهو‌ه‌تا په‌روه‌ردگار له‌ کاتیکه‌ که‌ برێ ئافره‌تی لێ حه‌رام کردوین،
 ماره‌کردنیا‌نمان لێ یاسا‌غه‌ زۆریه‌ی زۆری ئافره‌تا‌نمان بۆ حه‌لاله‌ که‌ ماره‌یان
 بکه‌ین، له‌ هه‌موو شتیک داو هه‌موو کاتیکیش حه‌لال له‌ حه‌رام زۆتره‌!!

جا وه‌کوو یه‌کتیک په‌رسیار بکاو بلی: ئه‌م سووک کردن و ئاسانه‌کاریه‌
 بۆچی؟؟ له‌ وه‌لامدا فرموی: **﴿وخلق الإنسان ضعیفا﴾** ئاده‌میزاد دروست کراوه‌ به‌
 جۆریکی وا که‌ زه‌بوون و لاوازه‌ له‌ به‌رامبه‌ر هه‌واو هه‌وه‌س دا خۆ رانه‌گره‌، به‌

تاییه تی له بهرامبهر ئافرهت دا زوو دهست له خو بمرده دا. عه قلی له لای خوئی نامینی و دلی لی دهستیندری و ناتوانی بهره نگاری ههوا و ههوه سی خوئی بکا!! ته نانهت عوبادهی کورپی صامیت و سه عیدی کورپی موسه ییه ب له گهل نهوه شا که به سالا چوو بوون ده ترسان که ئافرهت کاریان لی بکا! بویه پهروه ردگار ئمرکه کانی له سهر شان سووک کردوون له بری نه حکام دا سه نک و سووکی بو کردوون.

مال خواردنی یه کتری به ناحه ق جه راهه ، مامه له به ره زامه نلی ده بی

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّا اَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اِلَهَ كَانَ بِكُمْ
رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُضْلِيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اِلَهٍ يَّسِيرًا ﴿٣٠﴾

ئه مجار پهروه ردگار یاسای ئال و ویری گشتی له مال و دارایی دا دیاری ده کا، له وه پیش باسی چۆنیه تی مامه له کردنی له گهل مال و دارایی هه تیوان داو ماره پیدانی ئافره تان دا کرد، هویه کهش نهوه یه مال و دارایی هاوتایه که ی روح و گیانه، دهست درێژی کردن بو سهر مال و دارایی دوژمنایه تی ده خاته وه؛ به لکو جاری وا هه یه تاوانی گه وه ی له سهر روو ده دا، بویه پهروه ردگار نه وه ی به واجب داناوه که به شیوه یه کی ره زامه ندیی ئال و ویری تیدا بکه ن و ستم و دهست درێژی تیدا نه که ن و کهس مالی کهس به نا په وا نه خوا، فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ ئه ی نهو که سانه ی بپرواتان به په یامی ئیسلام هیناوه! مالی کهس به نا په وا مه خۆن! ههروه ها مال و سامانی خۆشتان له کاروباری نه شیوا دا خه رج مه که ن.. که ده فهرموی: (أَمْوَالَكُمْ) مالی خودی خوئی و

مالی خەلکی تریش دەگریتهوه چونکه له روانگهی نیسلامهوه مال و دارایی ملکێ گەلهو ئەندامانی گەل تێیدا هاوێشێ، خواردنی مالی خۆی به شیوهی بهتال ئەوهیه: که له کاری ناپه‌وادا خه‌رجی بکا. خواردنی مالی خەلک به بهتال هه‌موو جۆره ده‌ست به‌سه‌راگرتن و مامه‌له ناپه‌واکان ده‌گریتهوه! وه‌کوو ریب، قومار، داگیر کردن و هه‌لخه‌له‌تاندن، به‌تال واته شیوهی ناشه‌رعی.

ئێبنو عه‌بباس و حه‌سه‌نی به‌صری ده‌لێن: به‌تال ئەوهیه: که مالی خەلک به شیوهی به‌تال بخۆی، ئیتر ئەوه هه‌موو مالێک ده‌گریتهوه که له سه‌ودای دانه‌مه‌زراو و ناشه‌رعی دا له باتی شت وه‌ری بگرتی، وه‌کوو فروشتنی شتی که مولکی نه‌بی، یان مالێک که لکی سوود لی وه‌رگرتنی نه‌مابی وه‌کوو به‌روبوومی گه‌نیو و رزیو، یان به‌های شتی که نرخێ نه‌بی و سوود وه‌رگرتن لی حه‌رام بی وه‌کوو مه‌یمون و به‌راز و میشو مرداره‌وه‌بوو شه‌راب. هه‌روه‌ها وه‌کوو کرێی وایه شیره‌که‌ر؛ واته: ئافه‌رتی لاینه‌روه‌ه هه‌روه‌ها ده‌سی پرینسی خەلک و هه‌لخه‌له‌تاندنیان.

جا که مال خواردنی خەلک به‌شیوهی به‌تال و ناشه‌رعی دروست نه‌بی، دیاره به‌شیوهی شه‌رعی و به‌ره‌زامه‌ندیی یه‌کتریی دروسته بۆیه په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واته: به‌لام په‌وایه مالی یه‌کتری بخۆن، که به شیوهی بازرگانی و ره‌زامه‌ندیی یه‌کتر ئال و ویری پێوه ده‌که‌ن، له‌چوار چێوهی یاساو شه‌رعی خودایی دا کپین و فروشتنی تیدا ده‌که‌ن، بازرگانی سه‌موو مامه‌له‌یه‌ک ده‌گریتهوه که گۆرینه‌وهی کالای تیدا بی به‌پاره، بۆیه‌ش باسی بازرگانی کرد چونکه زۆریه‌ی مال و دارایی له‌و ریگه‌وه وه‌ده‌ست دی، هه‌روه‌ها چونکه پاکترین به‌رێزترین کاسبییه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: پاکترین کاسبی کاسبی بازرگانه، نه‌گه‌ر قسه‌یان کرد درۆ نه‌که‌ن، نه‌گه‌ر واده‌یان دا بیبه‌نه‌ سه‌ر، نه‌گه‌ر نه‌مانه‌تیان لا دانرا خیانه‌ت نه‌که‌ن، نه‌گه‌ر کالایان کپی عه‌یب داری نه‌که‌ن، بۆ ئەوه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی پێش چاوی بکه‌وی، نه‌گه‌ر کالایان فروشت پێیدا هه‌لنه‌لێن. نه‌گه‌ر پاره‌یان له‌سه‌ر بوو به

نه‌نقه‌ست دواي نه‌خن، نه‌گهر قهرزبان لای خه‌لک بوو قهرزداره که ته‌نگه‌تاو نه‌کمن. جا وه‌نه‌بی هه‌موو ره‌زامه‌ندی یه‌ک شرع نیعتیرافی پی بکاو بیته هوی حه‌لالی، به‌لکو پیوسته ره‌زامه‌ندی‌یه که له سه‌ودایه‌ک دا بی سه‌وداکه شرعی بی و له چوار چپوهی شرع دا بی، که‌وا بی سوودیک که له ربا وهرده‌گیری و زیاده‌ی قهرز و پاره‌ی قومار و پیشبرکی هه‌رچه‌نده به ره‌زامه‌ندی هه‌ردوو لا نه‌نجام ده‌دری به‌لام هه‌رامه‌و شرع به ره‌وای نازانی، هه‌روه‌ها «ولا تقتلوا أنفسکم» خۆکوژی مه‌کمن، مانای رسته‌که به رواله‌ت نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که مه‌نعی موسولمان ده‌کا له‌وه له حاله‌تی رق هه‌لسان و ناره‌حه‌تیدا خۆ نیئت‌حار بکا، وه‌کوو شه‌یخان؛ موسلیم و بوخاری له نه‌بو هه‌روه‌یره ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ر فهرمویه‌تی: که‌سیک به ناسنیک خۆ بکوژی رۆژی قیامت نه‌و ناسنه‌ی به ده‌سته‌وه ده‌بی له ناو ناگری دۆزه‌خ دا زگی خۆی پی هه‌ل ده‌دری و هه‌تا هه‌تایه له ناو دۆزه‌خ دا ده‌مینیت‌ه‌وه! به‌لام زۆریه‌ی راقه‌کانی قورئان پییان وایه مانای نایه‌ته‌که نه‌وه‌یه: ده‌لی! بریکتان بریکتان مه‌کوژن بۆیه‌ش وتی: (أنفسکم) بۆ نه‌وه‌ی زیاتر یاساغ کردنه‌که کاریگهر بی واته: موسولمان ده‌بی گیانی موسولمانی تر به گیانی خۆی حسیب بکا، که‌سیک که‌سیک بکوژی وه‌کوو خۆی کوشتبی وایه، وه‌کوو چۆن ده‌رباره‌ی مال وتی: (أموالکم) مه‌به‌ستیش مالی خه‌لکی تر بوو ویرای مالی خۆی، هه‌روه‌کوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: موسولمانان وه‌کوو یه‌ک گیان وان نه‌گهر سه‌ری نیشا هه‌موو له‌شی دیشی، نه‌گهر چاوی نیشا هه‌موو گیانی دیشی! نایه‌ته‌که نه‌و مانایه‌شی لی وهرده‌گیری که نه‌هی بی له خۆ کوژی و له کوشتنی خه‌لکی تر و دوور که‌وته‌نه‌وه بی له هه‌رکاریک که سه‌ریکیشی بۆ مردن وه‌کوو ژه‌هر خواردن و خۆ خسته‌نه‌و ناو هیلاکه‌ته‌وه.

هوی ویکرا هینانی قه‌ده‌غه کردنی مال خواردن به به‌تال و خۆکوژی و خه‌لک کوشتن لهم رووه‌وه‌یه که مال و سامان تای ته‌رازوی گیان، جه‌سته‌و گیان به بی مال و دارایی په‌روه‌رده ناکرین که‌وا بوو گونجاو بوو که نامۆزگاری و وه‌صیه‌ت کردن به پاراستنی مال و پاراستنی جه‌سته‌و گیان ویکرا ناراسته بکرین،

که ده فەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بَكْمٌ رَحِيمًا﴾ پاساو دانەوێه بۆ نەهێیه کانی پێشوو، واتە: پەرەردگار که نەهێ لێ کردن له خواردنی مالی حەرام و خو کوژی لەبەر ئەوێه چونکه خودا به رحەم و به بەزەیییه بۆ ئێوه و نایەوئ تووشی تەنکە و چەلەمە ببێ!!

بێگومان خودا به سۆز و بەزەیییه بۆ ئێوه هەر شتیکی لێ حەرام کردون حیکمەت و دانایی تێدا یه و ئەگەر بۆی حەلال بکردنایه زەرەر و زیانیکی زۆری لێ دەکەوتەوه! تووشی جۆره ها تەنکە و چەلەمەو ئاستەنکە دەبوون زۆر نەخۆشی سامناکتان تووش دەبوون.

بەداخهوه داوین پیسی رۆژ له دواي رۆژ له ناو کۆمەلگهی موسولمانان دا پەرە دەستین، هەتا کو خەلکی له ئایین دوور بکەونەوه ئەو دیارده دزیوه سامناکه زیاتر بلاو دەبێتەوه، لەروژگاری ئەمڕۆدا برسیهتی و ئافرەت زۆری وای کردووه که پیاوی داوین پیس زۆر به ئاسانی نیتجیری خۆی دەست بکەوئ، له لایه کەوه پیاوی داوین پیس و چاوچنۆک و بێ وێژدان دەست درێژی دەکاته سەر ئافرەتی خاوهن میرد و بههۆی پارەو پولی زۆرهوه هەلی دەخەلەتین و له کەژاوهی میردی خۆی دەری دەین، له لایه کی ترهوه بەره لایی ئافرەت و بلاو بوونەوهی بێ رهوشتی و بانگەشەي مافی ئافرەت و برسیایهتی زۆریهی خێزانه هەژارەکان رینگا بۆ دەست درێژی کردنه سەر نامووس خۆش دەکا، بەره لایی بلاو دەکاتهوه.

خودا له بێدەهیی و بەد رهوشتی و داوین پیسی دوورمان خاتهوه!

ئەمجار سزای سەرپێچکەران دیاری دەکاو ده فەرموئ: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عِدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نَصْلِيه نَارًا﴾ هەرکەسێک به ناحق ئاده میزادیك بکوژئ هیچ حەقی لەسەر نەبێ و به ستمەکاری و دەست درێژی ئەو کاره ئەنجام بدا، ئەوا خودا دەبێخاته ناو ئاگریکی سوتینەرەوه و لەسەر تاوانەکانی سزای دەدا.

﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ئەو خستنه ناو ئاگره و سزادانه بۆ خودا کاریکی ئاسانهو ئەرکی تێدا نیه، کەس نییه بتوانی بێتە بەرەست و لەمێهر لەبەر دەم وێست و ئیرادهی دا! قەیدار کردنی هەرپەشه که به وشەي (عدوانا و ظلمًا)

ناماژه‌یه بۆ نهوه‌ی که نه‌گهر نه‌و کاره به سه‌هوو و هه‌له روی دا نه‌و حوکمه‌ی نادریتی و نه‌و سزایه‌ی نیه.

نایه‌ته‌کان نه‌م حوکمانه‌ی لی وه‌رده‌گیرین:

۱- حه‌رامه به ناپه‌وا مالی خه‌لکی تر بخۆی، هه‌روه‌کوو چۆن حه‌رامه مال و دارایی خۆت له کاری ناپه‌وادا خه‌رج بکه‌ی. نه‌مه ناماژه‌یه بۆ نه‌وه که ته‌کافولی کۆمه‌لایه‌تی پتویسته له ناو تاک و کۆمه‌ل دا هه‌بێ، پتویسته ده‌وله‌ت له کاتی پتویستی دا پتویستیاتی هه‌ژاره‌کان دابین بکا، هه‌روه‌کوو چۆن پتویسته تاک یارمه‌تی ده‌وله‌ت بداو مال و دارایی خۆی له ریگای خوداداو له پیناو به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بیه‌خشی.

۲- هه‌موو بازرگانه‌ک هه‌لاله به مه‌رجیک فروشیار و کپیار به سه‌ودا که پازی بن و مه‌به‌ست سوود و قازانج بێ، له‌مه‌یه‌ریکی شه‌رعی تیدا نه‌بێ. نه‌و شتانه نه‌بێ که له کتیبه شه‌رعی‌یه‌کان دا سه‌وداو مامه‌له تییاندا حه‌رامه.

۳- هه‌لنانی خه‌لک بۆ بازرگانی کردن.

۴- خۆکوژی و خه‌لک کوشتن به ناپه‌وا حه‌رامه.

۵- سزای مال خواردنی خه‌لک به ناپه‌واو ئاده‌میزاد کوشتن به ناپه‌وا

سزاکه‌یان دۆزه‌خه.

پاداشتی خو پاراستن له تاوانه گه وره کان

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

له نایه ته کانی پیشوودا په ورو د گار نه هی کرد له خواردنی مالی خه لک به ناره واهه وروها له خو کوژی و ناده میزاد کوشتن به ناحق و هه په شهی توند به سزادانی دۆزه خی لی کردن. نه مجار له نایه ته دا نه هییه کی گشتی کرد که کس تاوانی گه ورو نه کا و هه که سیکیش پابه ندی فرمانه کانی خودا بی پاداشتی به هه شته و ده فرموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ نه گهر خو پیارین و دوور بکه ونه وه له تاوانه گه وروانه ی نه هیان لی کراوه له تاوانه بچو که کانتان خوش ده بین و ده تانه خینه به هه شته وه. ده ی با بزاین مبه ست به تاوانی گه ورو چی یه و مبه ست به تاوانی بچو که چی یه؟! جه ماوه ری زانایان کوکن له سر نه وه که گونا ه دوو جوړه: گونا هی گه ورو گونا هی بچو که. گونا هی گه ورو: نه و تاوانه یه که هه په شهی گه ورو ده رباره هاتبی، یان هدد و تۆله ی له سر بی له دونیادا. هه ندی له زانایان و توویانه تاوانه گه ورو کان هه وتن: به لگه شیان نه و فرموده یی پیغه مبه ره که نه بوهوره یه گپراویه تیه وه له پیغه مبه ره وه که پیغه مبه ره فرمویه تی ((اجتنبوا السبع الموبقات، قالوا وما هی یا رسول الله؟ قال:

الشرك بالله، وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق. والسحر وأكل الربا، وأكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات)).

واته: خۆتان لهو حموت تاوانه به هیلاک بمره بیاریزن. هاوه لان وتیان: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! ئه‌و حموت تاوانه کامانه‌ن؟؟ فهرموی: هاوه‌ل په‌یدا کردن بو خودا، کوشتنی ئاده‌میزاد به ناره‌وا، سیحر و جادو و ربا خواردن، خواردنی مالی هه‌تیو، هه‌لاتن له‌بهره‌کانی شه‌ر له‌گه‌ل کافران دا، بوختان کردن به ئافره‌تی داوین پاک‌ی موسولمان، فهرموده‌ی تریش هه‌ن، ئه‌زیه‌تدانی باوک و دایک، شایه‌تی به درۆی به تاوانی گه‌وره حلیب کردوه. چونکه پیغه مبه‌ر له زۆر مونا سه‌بات دا باسی ئه‌م تاوانانه‌شی ده‌کرد. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که تاوانی گه‌وره هه‌ر ئه‌وانه بن. به‌لکو هی تریش هه‌ن. پرێک پیتیان وایه تاوانی گه‌وره نۆن، هه‌ندیک ده‌لین ده‌ن، هه‌ندیک ده‌لین زۆرتن.

عه‌بدول په‌زاق له ئیبنو عه‌بباس ده‌گێڕێته‌وه که لیتیان پرسی ئایا تاوانی گه‌وره حموت تاوانن فهرموی: نزیکه‌ی هه‌فتاش ده‌بن.

سه‌عه‌یدی کوری جو به‌یر ده‌لسی حموت سه‌دیش ده‌بن! گونا ه‌ی بچوک (بچکۆله): ئه‌و تاوانه‌یه که هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌سه‌ر نه‌کرای تۆ له‌و هه‌ددی له‌سه‌ر نه‌بی، وه‌کوو ته‌ماشاکردنی ئافره‌تی نامه‌هره‌م، هه‌موو تاوانیکی بچوک به‌ دووباره‌ بوونه‌وه‌و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری ده‌بیته‌ تاوانی گه‌وره، ته‌رازویازی و گه‌زومه‌تر ناته‌واوی، قسه‌ هێنان و بردن تانه‌دان له‌ ریز و نرخ‌ی ئاده‌میزادان و، به‌رده‌وام بوون و سوور بوون له‌سه‌ریان ده‌بنه‌ تاوانی گه‌وره.

خۆپاراستن له تاوانی گه‌وره گونا ه‌ی بچوک ره‌ش ده‌کاته‌وه به‌لام به‌ دوو مه‌رج:

یه‌که‌م: نه‌گه‌ر خۆپاراستنه‌که له‌گه‌ل تواناو وێست دا بوو، وه‌کوو ئه‌وه‌ی که‌سیک ئافره‌تیک بۆی که‌وی بیی و داوای لێ بکاو ئه‌م به‌گویی نه‌کاو له‌ ترسی خودا خۆی لێ بیاریزی! نه‌ک له‌به‌ر هۆی تر!

دووه‌م: ئه‌رك. پێڕه‌ستی یه‌كانی ئایین به‌جێ بێنی! چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی ((الصلوات الخمس والجمعة الى الجمعة ورمضان الى رمضان

مکفرات مابینهن (إذا اجتنبت الكبائر)) جا که سیئک خو له نه کردنی نویژ و کردنی تاوانی گه‌وره بیاریزی، تاوانه بچوکه‌کانی رهش ده‌کریمه‌وه، شهو حه‌دیشه به‌لگه‌یه که نه‌کردنی نویژ تاوانی گه‌وره‌یه!

بری جار وی ده‌چی تویهو په‌شیمانی بیته که‌فاره‌تی هه‌ندی تاوان که له ناکامی نه‌زانی و رق هه‌لسان نه‌نجام ده‌درین!

نایه‌ته‌که شهو ده‌گه‌یه‌نی که تاوان دوو جوړن: تاوانی گه‌وره، تاوانی بچووک. جه‌ماوه‌ری فوقه‌هاو رافه‌که‌رانی قورئان له‌سه‌ر شه‌مه کوکن.

نایه‌ته‌که شهو ده‌گه‌یه‌نی که خودا له تاوانی بچووک خوش ده‌بی به‌لام به‌مه‌رجیک تاوان‌کاره‌که شه‌رکه پیوستی‌یه‌کان نه‌نجام بدا!

زانا‌یانی عیلمی ثوصول ده‌لین: نابی دلنیا بین که که‌سیئک خو له تاوانی گه‌وره بیاریزی خودا له تاوانی بچووک خوش ده‌بیته!

شه‌وه به‌گویره‌ی ویستی خودایه‌و ناره‌زووی خویه‌تی خوش ده‌بی یا، نا، نیمه ده‌بی ئومیدی به‌هیزمان هه‌بی و به‌ته‌مای لی خوش بوون بین.

هه‌ندی نمونه‌ی تاوانی گه‌وره شه‌مانه‌ن: هاو‌به‌ش په‌یدا کردن به‌خودا، بی پروایی به‌قورئان و پیغه‌مبه‌ر سیحرو جادویازی، مندال کوشتن، که‌سی بلی خودا مندال و خیزانی هه‌یه، کوشتنی ئاده‌میزاد به‌ناحق، داوین پیسی، هه‌تیو بازی، قومار، عه‌ره‌ق خواردنه‌وه، دزی، مالی خه‌لک داگیر کردن، بوختان کردن، ریبا خواردن، به‌روژوو نه‌بوون له ره‌مه‌زان دا به‌بی به‌هانه، سویندی به‌درو، پچراندنی صیله‌ی ره‌حم، نه‌زیه‌تدانی باوک و دایک، هه‌له‌هاتن له کاتی هپرش بردنه‌سه‌ر دوژمنی کافر، خواردنی مالی هه‌تیو، خیانت کردن له کیشان و پیواندا، نویژ پیش خستن له کاتی خو و دوا خستنی له کاتی خو به‌بی عوزر، لیدانی موسولمان به‌بی حق، درو هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌شه‌نقه‌ست، جنیودان به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر، شایه‌ته به‌ده، جینه‌دان به‌دایک و باوک، شاردنه‌وه، شایه‌ته به‌بی به‌هانه، به‌رتیل وهرگرتن، زه‌کات نه‌دان، وازه‌نسان له فرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له خراپه، له‌بیرچوونه‌وی قورئان پشاش فی‌ربوونی، سوتاندنی ئاژه‌ل به‌ناگر،

هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ژن له می‌رد و خو به‌ده‌سته‌وه نه‌دانی به‌بی هۆ، ناهومید بوون له ره‌حمه‌تی خودا، نه‌مین بوون له مه‌کری خودا، ظیهار؛ ژن به دایک حیساب کردن، خواردنی گوشتی به‌راز و گوشتی منداره‌وه بوو به‌بی عوزر.

ئیبینو مه‌سعوود ده‌فهرمووی له سوره‌تی (نساء) دا په‌نج نایه‌تی تیدان له هه‌موو دونیام به‌لاوه خو‌شه‌ویست ترن.

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَائِرَ مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ (الآية)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرَ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾ (الآية)
 ﴿وَأَنْ تَكُ حَسَنَةً يَضَاعِفُهَا﴾ (الآية)
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (الآية)

**نه‌هی کردن له‌حه‌سوونی! بو‌هه‌موو شتی‌ک داوا له
خودا بکه‌ین**

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرَّجَالِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ
 فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

تیرمزی و حاکم له ئومموسه‌له‌مه‌وه که گوايه ئومموسه‌له‌مه‌ گوتی: پیاوان ده‌چن بو غه‌زا نافرته‌تان ناچن و له میرات گرتندا نیوه‌ی پیاو وهرده‌گرن! ئیتر خودا نایه‌تی ﴿ولا تتمنوا ما فضل الله﴾ ی ناردە خواری.

ئیبینو نه‌بی حاتم له ئیبینو عه‌بیاسه‌ه ده‌لی: نافرته‌تی‌ک هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ وتی نه‌ی پیغه‌مبهری خودا له میرات گرتن دا نیر دوو نه‌وه‌نده‌ی

میینهی هیه، دوو نافرته شایه تیان به شایه تی یهک پیاو ده شیا. نایا له کرده و هوش دا وایه.

واته: نه گهر نافرته تیک چاکیه ک بکا نیوهی بۆ ده نوسری؟؟ نه و هبوو خودا
 نهم نایه تهی ناردده خواری و فهرموی: «ولا تمنوا ما فضل الله به بعضکم علی بعض»
 ناواته خوازی نه وه مه بن که نهو مال و سامانهی خودا داویه تی به هندی
 کس بدرایه به نیوه، چونکه نه وه حه سودی و به خیلیه، نهو مال و ریزه که دراوه
 به بری کس دابه شکر دنیکی خوداییه به دانایی و زانایی خوئی دایاوه بۆ همر
 که سیک به شیای خوئی بۆ داناوه، همر که سه به گوریهی شان و شکوی خوئی مال
 و سامان و ریز و شکومه ندی داوه تی. «ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض» الشوری/ ۲۷

که و ابوو پیوسته همر که سه له عاست خویه وه به به شی خوئی شکور بی و
 رازی بی بهو نه ندازه یه ی هیه تی، بزانی نهو نه ندازه یه ی پیی دراوه له بهر ژه وه ندی
 نهو دایه وه نه گهر زیاتری بدرایه، یان که متری بدرایه، ده بوه هوی پشیوی دین و
 دونیای که و ابوو، با حه سودی به مال و سامانی برای خوئی نه باو چاوی له مالی
 که سه وه نه بی!

ظاهیری نایه ته که نه وه ده گیه نی که کس بۆ نیه ناواته خوازی مالی
 خه لک بی و چاو به پرته مال و شکومه ندی خه لکی تر! چونکه نهو به شکر دانه له
 خودا وایه

«نحن قسمنا بینهم معیشتهم فی الحیاة الدنیا و رفعنا بعضهم فوق بعض درجات» الزخرف/ ۳۲.

نیبنو عه بیاس فهرمویه تی: نابی کس له نیوه بلئی: خۆزگه نه وهی دراوه
 به فلانه کس له مال و حال و ژنی جوان و ریک و پیک بدرایه به من، چونکه نه وه
 حه سودیه، به لکو نه گهر ویستی بلئی با ناوا بلئی خودایه! وه کوو نهو به شی منیش
 بده نه وه پیی ده لین (غیطة) نابیتته حه سودی، که وابی نه رکی سه رشانی هه موو
 که سیکه که به به شی خوئی رازی بی! پیک پتیان وایه له رسته که دا و شهیه کی

مہ زندہ کراو ہدیہ واتہ (ولا تتمنوا - مثل - مافضل الله به بعضکم علی بعض) چونکہ مہ بہستہ کہ داوا کردنی لابر دنی نیعمہ تی تایبہ تی نیہ لہ خہ لک بہ لکو ناوات خواستن و داوا کردنی نیعمہ تیکی تایبہ تیہ کہ دہیہ وی بۆ ئہو بی. کہ و ابو داوا کردنی ئہو کہ ئہوی خہ لک ہدیہ تی توش بتبی نہی لیکراوہ و دروست نیہ بۆ نادرہ میزاد کہ بلی: (اللهم أعطني دارا مثل دار فلان ولا ولدا مثل ولدہ) بہ لکو پیوستہ نرا کہی ناوا ناراستہ بکا بلی: (اللهم أعطني ما يكون صلاحا لي في ديني و دنيای و معادی و معاشی) خودایہ شتیکم بدہری کہ بگونجی بۆ دین و دنیام بۆ قیامت و بۆ ژبانی نیستام.

بہ کورتی پەرہ وەردگار نہی لہوہ کردوہ کہ ئادہ میزاد ناواتہ خواز و تہ مہ ناکار بی کہ ئہوی خودا داویہ تی بہ کہسانی تر بدری بہ ئہو. بہ لکو واجبہ لہ سہری کہ بہ گویرہی تاقہ ت و توانا کوشش بکا و ہول بدا ئہو کاتہ (للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن) پیوان بەشی خویان ہدیہ لہوہ کہ بہرہ نجی شان و عمرہ قی ناوچہ وان پەیدای دہ کمن، ئافرہ تانیس بہ گویرہی ہول و تیکوشانیان بەشی دیاری خویان ہدیہ، ہردو لایان لہ بہرہ و بومی خبات و تیکوشانی خویان دہ خون.

پەرہ وەردگار ئہوی کہ دیاری کردوہ بۆ ئافرہ ت و پیوا لہ بہرزی و نرمی لہ ہەژاری و سامانداری کردوویہ تی بہ بہرہ و بومی خویان، ئہو کردارانہی تایبہ تہ بہ پیواوہ پاداشتی خوی ہدیہ، ئافرہ ت تیدا ہاویہش نیہ، ئہو کردارانہی تایبہ تہ بہ ئافرہ تہوہ پاداشتی خویان ہدیہ و پیوا بہ شداریان نین.

واتہ: پاداشتی کردہ وەو کرئی کار بہ گویرہی گونجانہ لہ گەل سروشتی ہەر یہ کتیکیان و ہمووشی حیکمەت و دانایی تیدایہ. ئیبنو عەبباس دہ لی: مہ بہست بہوہ میراتہ، مانای (اکتساب)؛ (إصابة) دہ بی.

ئەمجار پەرہ وەردگار دہیہ وی سہرنجی بەندہ کانی بۆ ئہوہ رابکیشی: کہ کان و سەرچاوەی ہموو فہل و چاکہ یە ک خودایہ و فہرموی: (وأسألوا الله من فضله) داوا لہ پەرہ وەردگار بکەن ئیحسان و نیعمہ تی خویان بہ سہردا بریژی،

چیتان دهوی داوای لی بکمن، نه‌گهر مه‌یلی لی بی ده‌تاندا تی، گه‌نجینه‌ی خودا پرّه و هیچ کاتی خالی نابی، ناواته خوازی نه‌وه مه‌بن به‌ش و باری خه‌لکی تر بدری به‌نیوه و ده‌سوودی به‌کس مه‌بن، ناواته خوازی نه‌وه مه‌بن که‌ناز و نیعمه‌تی که‌دراوه به‌کسانی تر بدری به‌نیوه، چونکه‌ته‌مه‌نناو ناواته خوازی هیچ سوود و قازانجیک ناب‌ه‌خشی.

تیرمزی و نیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌عه‌بنوللای کوری مه‌سعووده‌وه‌ده‌لی:
 پیغه‌مبه‌ر ده‌فرموی: ((سلوا الله من فضله فإن الله یحب أن یسأل، وإن أفضل العبادۃ إنتظار الفرج)) داوا له‌خودا بکمن فضله و نیعمه‌تی خویتان به‌سهردا بریژی، چونکه‌خودا پی‌خوشه‌داوای لی بکری، بیگومان گه‌وره‌ترین خودا‌پهرستی و عیبادت چاوه‌پروانی لابرندی به‌لاو ناره‌حه‌تی و هه‌له‌هاتی ناسوی رزگار بوونه..
 نیبنوما‌جه له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه‌ده‌گپ‌ریته‌وه‌ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: ((من لم یسأل الله یغضب علیه)) که‌سیک داوا له‌خودا نه‌کا خودا رقی لی‌تی ده‌بیته‌وه.
 ﴿إن الله کان بکل شیء علیم﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار زاناو ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتی‌ک دا، ده‌زانی کئی شیای نه‌ویه مال و سامان و پله‌و پایه‌ی دونیای بدریتی، کئی شیای نه‌ویه هه‌ژار بی، کئی شیای نه‌ویه که‌پله‌و پایه‌ی رژی قیامه‌تی بدریتی و رام بکری بۆ کارکردن بۆ به‌ده‌ست هینانی پله‌و پایه‌ی قیامه‌ت، کئی شیای نه‌ویه ریسوا بکری و هه‌ول و ته‌قه‌للی کاری خیر نه‌دا، له‌به‌ر نه‌وه بری ناده‌میزاد به‌سهر بریکیان دا ته‌فضیل دراو، به‌گویره‌ی ناماده‌باشی و جوداوازی پله‌و پایه‌یان، جوداوازی‌یه‌که‌لایه‌نی جه‌سته‌یی و لایه‌نی نه‌ده‌بی و زانیاری و شکۆمه‌ندی ده‌گریته‌وه.

هه موو میراتگریک ده بی به شه میراتی خوئی بدریتی

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ^۱ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَعَاتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ^۲ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٢٢﴾

﴿ولكل جعلنا موالی مما ترك الوالدان والأقربون﴾ دهریاره‌ی هاتنه خواره‌ی
نهم نایه‌ته، نه‌بوداوود له سونه‌نه‌که‌ی دا له داودی کوپی جوهه‌ینی‌یه‌وه ده‌گیریتسه‌وه
که ده‌لی: نهم نایه‌ته دهریاره‌ی نه‌بویه‌کر و کوپه‌که‌ی هاتۆته خوارئ، که کوپه‌که
یاخی بوویوو به هیچ شتیه‌یه‌ک موسولمان نه‌ده‌بوو نه‌بویه‌کریش سویندی لی خوارد
که میراتی نه‌داتی و له میرات بی به‌ری بی، جا که موسولمان بوو فرمانی پی
کرا که به‌شی خوئی بداتی. سه‌عیدی کوپی موسوییه‌ب ده‌لی: نهم نایه‌ته دهریاره‌ی
نه‌وانه هاتۆته خوارئ که کوپی خه‌لکی تریان ده‌کردنه کوپی خویشان و میراتیان
ده‌دانی، په‌روه‌ردگار فرمانی پی کردن که به وه‌صیعت شتیکیان بو دابنری و
میراته‌که‌ی بدرئ به خزمی میراتگری! نه‌وه‌ی لی قه‌ده‌غه کردن که میرات بدرئ
به‌وه که‌سانه‌ی که به نی‌دیعاو هه‌وانته کراون به کوپ، به‌لام له وه‌صیعتدا به‌شی بو
داناون.

په‌یوه‌دنی نهم نایه‌ته له‌گه‌ل نایه‌تی پیشوو نه‌ویه: له نایه‌تی پیشوودا
خودا نه‌هی له خواردنی مال کرد به به‌تال و ناحق. هه‌روه‌ها نه‌هی لی کردن له
حه‌سوودی و ناواته خوازی و چاو له مالی خه‌لک بوون!!

نایه‌تی پیشوو قاعیده‌یه‌کی گشتی دانا بو سامان کو کردنه‌وه: که نه‌ویش
کاسبی کردنه! نهم نایه‌ته‌ش یاسایه‌کی تری خسته‌رو بو ساماندارئ که نه‌ویش
میرات‌گرتنه فرموی: ﴿ولكل جعلنا موالی مما ترك الوالدان والأقربون﴾ بو هه‌ر

يەككى لى ئۇن و پىياو مىراتگرمان بۇ دىيارى كىردوون، خىزم و كەس و كارى ئەوھى كە جىي دىلىن بە مىرات دەيىن.

﴿والذين عقدت أيمانكم فآتوهم نصيبهم﴾ ئەوانى كە سۈيىند خۇربان بوون و پىش ھاتنى ئىسلام لى كەلىان دا پەيمانئان بەستوۋە كە مىرات لى يەكترى بگرن، ئەو بەشى خۇربان بەنى چۆنتان پەيمان لى كەل بەستوون ئەنجامى بەن.
﴿إن الله كان على كل شيء شهيدا﴾ دلىيا بن خۇدا ئاگادارى ئەو پەيمان و بەلىئانە ئىوھى و چاودىرتانە.

شەرىع زانان دەلىن: ئەم ياسايە لى سەرەتاي پەيدا بوونى ئىسلام دا بوو و دوايى بە ئايەتى ﴿وأولوا الأرحام بعضهم أولى ببعض﴾ ئەو حوكمە ھەلۋەشايەو.
لى لايەكى ترەو دواي كۆچىكرى پىغەمبەر ﷺ بۇ مەدىنە مىرات لىك گرتن بەھۇي بەستنى برايەتى لى نىوان كۆچىكران و يارىدەدەران باو بوو، ئەو بوو كۆچىكار (مهاجر) مىراتى لى يارىدەدەر دەگرت نەك خىزم و كەس و كارى. بەلام ئەم ياسايە بە ئايەتى ﴿ولكل جعلنا موالي﴾ واتە مىرات گرتن بە سۈيىند و پەيمان بەستىن و برايەتى گرتى ھەلۋەشايەو و مىرات تەرخان كرا بۇ مىراتگران لى خىزم و كەس و كار.

راقە كە رانى قورئان لى شى كىردنە ۋەي مانلى ئەم ئايەتە دا چوار رايان ھەيە :

- ۱- ھەموو ئادەمىزادىكى مىرات لى گىراو مىراتگرى ھەيە بۇ ۋەرگرتنى ئەو مال و سامانە كە بە جىي دىلن.
- ۲- بۇ ھەموو ئادەمىزادىكى كە باوك و دايىك و خىزم بەجىيان دىلن كىردوومانن بە مىرات لى گىراو.
- ۳- بۇ ھەموو كەل و ھۆزىك كە كىردوومانن بە مىراتگر بەشيان ھەيە لىو مال و سامانە كە باوك و دايىك و خىزم و كەس و كارىيان بەجى دىلن.

۴- بۆ هه موو مالیك كه باوك و دایك و خزم به جی دیلن میراتگرمان
بۆ دیاری کردوون.

دیاره به گوێره ی ماناکان ده بێ هه موو جارێك ئیعرابی رسته كه به
شیوه یهك بكړی كه له گه ل ماناكه دا بگونجی. كه سێك بیهوی له م باروه قولیته وه
با بگه رپته وه بۆ ته فسیره گه وړه كان.

ده زیاره ی مه به ست به ﴿والذین عقدت ایمانکم﴾ رافه کمرانی قورئان چه ند
رایه کیان هیه.

۱- ده لێن مه به ست نه وانن كه به سوتند خواردن بوونه هاوێل و پسیه لێان
له گه ل یه كتری لا به ستووه، نه وان به شیان له میرات دا هه بوو، دوا یی به نایه تی
﴿وَأُولُوا الْإِرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ الأنفال/ ۷۵ هه لوه شایه وه.

۲- ده لێن مه به ست به وانن نه و کورانه ن كه به ئیدیعا ده کران به کوپ،
نه مانه میراتیان ده گرت دوا یی به نایه ته كه ی سوره تی نه نفال هه لوه شایه وه.

۳- مه به ست پێیان برای به برا کردن (مواخاة) نه وانن كه پێغه مبه ر ﷺ
له سه ره تای چوونی بۆ مه دینه برای ده خسته نیوان کۆچکار و یاریده ده رانه وه و
میراتیان له یه كتر ده گرت دوا یی به نایه تی نه نفال نه م حوكمه هه لوه شایه وه.

۴- مه به ست پێیان به لای نه بو عه لی جه بانی سه وه هاو په یمانه، رسته ی
(والذین عقدت) عه طفه بۆ سه ر رسته ی (الوالدان والأقربون) واته: بۆ هه ر شتیك
له و شتانه ی باوك و دایك و خزم به جی دیلن هه وړه ها نه و شته ی
هاو په یمانه کانتان جی دیلن میراتگر (موالی) خۆی هیه و هه ر كه سه به گوێره ی
خۆی به شی خۆی به دن. ماله كه هه موو مه ده نه هاو په یمانه كه.

۵- مه به ست پێیان به لای نه بو موسلیمی ئیصفه هانی سه وه مێرده كانه
(الأزواج) چونكه ماره کردن پێی ده گوێری (عقد).

۶- مه به ست پێیان هاو په یمانه به شی خۆیان له یار مه تیده ران و نامۆژگاری
و هاو سییه تی ده درتی، به وه صیه تیش ده توانی بری مالیان بۆ دیاری بكړی،

واته: به وه‌صییه‌ت به‌شیان ده‌دری و میرات ناگرن. نه‌م رایه له ئیبنوعه‌بباسه‌وه گتیر دراوه‌ته‌وه.

خاوه‌نی ته‌فسیری مونیر ده‌لی: رای یه‌که‌م په‌سه‌نده!! به کورتی نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌چه‌سپینێ که هه‌موو شاده‌میزادیک که ده‌مری میراتگر و هاوپه‌یمانی هه‌یه، با هه‌ر که‌سه به گوتره‌ی خۆی به‌شی خۆی به‌ری و ناواته‌ خوازی مالی خه‌لکی تر نه‌بی.

طه‌به‌ری و بوخاری له ئیبنوعه‌بباسه‌وه ده‌گتیر نه‌وه ده‌فه‌رموی: رسته‌ی (والذین عقدت ایمانکم) دامه‌زراو و موحه‌مه نه‌و حوکه‌می هه‌لنه‌وه‌شاهه‌ته‌وه، په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به موسولمانان کردوه که هاوپه‌یمانان به‌شی خۆیان بدریتی له کۆمه‌کی پێ کردن و نامۆژگاری کردن و له وه‌صییه‌ت دا به‌شی خۆیان بۆ دیاری بکری به‌لام له میراتدا نا. واته: میرات ده‌دری به میراتگر: نه‌وانه‌ی خودا له سوره‌تی (النساء) نایه‌تی ۱۱-۱۲، ۱۷۶-دا دیاری کردون، جگه له‌وان که‌سی تر به میراتگر حسیب ناکری، به‌لام نه‌گه‌ر به وه‌صییه‌ت شتیکیان بۆ دیاری بکری نه‌وه قه‌ی ناکا. جا نه‌وانه‌ هاوپه‌یمان و سویند خۆری سه‌رده‌می پیش ئیسلام بن یان برای به برا کراو بی به گوتره‌ی یاسای (المؤاخاة) یان کوپی به کوپ کراو بی به (تبی).

هه‌نه‌فیه‌کان نایه‌تی (والذین عقدت ایمانکم) یان کردوه به به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه که سویند خۆرو هاوپه‌یمان میرات ده‌گرن و نایه‌ته‌که موحه‌مه و حوکه‌می به نایه‌تی (وأولوا الإرحام بعضهم أولى ببعض) هه‌لنه‌وه‌شاهه‌ته‌وه، به‌لکو هه‌ر نه‌وه‌نده ده‌گه‌یه‌نی (وأولوا الإرحام) له‌پیش ترن بۆ میرات گرتن، نه‌گه‌ر (وأولوا الإرحام) نه‌بون میراته‌که بۆ سویند خۆره‌که‌یه. هه‌روه‌ها به‌لگه‌یان به هه‌دیثی ته‌میمی (الداری) هیناوه‌ته‌وه که پرسیاری له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد وتی: قوربان! رێ و ره‌سمی ئیسلامی چیه بۆ که‌سیک که له‌سه‌ر ده‌ستی موسولمانیک موسولمان بی؟؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((هو أولى الناس بمحياه ومماته))

زانایانی حدیث وتویانہ: مانای وایہ نہو کابرایہ موسولمانہ بۆ نہو تازہ موسولمان بووہ له هموو کس له پیش تره که میراتی لی بگری.

جه ماوه ری زانایان ده فرمون میراتی هاویه یمان (مولى الموالاة) بۆ موسولمانانه واته: نه گفر که سیک له سهر دهستی موسولمانیک موسولمان بوو په یمانی له گهل بهست و سویندیان بۆ یه کتری خوارد و دواپی نهو کابرا مرد و کس میراتگری نه بوو جگه لهو که سدی که موسولمانی کردوو، نهوا میراته که ی بۆ موسولمانانه؛ چونکه رنمایى نایه ته که بۆ نهوه که سویند خور و هاویه یمان میرات له یه کتر بگرن په یوه سته به (۳) سی به شهوه:

یه که م: ده بی مبهست به **«والذین عقدت ایمانکم»** سویند خور بی.

دووه م: ده بی مبهست به (نصیب) به شه میرات بی.

سی یه م: ده بی نایه ته که حوکه که ی هل نه وه شایسته وه.

ده ی رافه که رانی قورثان له مه دا رایان جوداوازه.

حدیثه که ی ته میمی (الداری) نهص نیه له میرات دا، به لکو ده گونجی مانای وایی نهو موسولمانه له هموو کس بۆی له پیش تره بۆ چاودیری کردن و پاراستنی له زیان و دوا مردنی زیاد له وهش دژایه تی هیه له گهل نهو فرموده یه ی که موسلیم / نه سائی له جویهیری کوری موطعیم له پیغه مبهروه ریوایه تی کردوو که فرموده تی: **((لا حلف في الإسلام وإيما حلف كان في الجاهلية لم يزده الإسلام إلا شدة))** جا که حدیثه کان دژایه تیان له بهینا بی و نایه ته که ش زیاد له مانایه ک هل بگری، باشر وایه روویکهینه نهو رایه ی که پیشینه راستاله کان (السلف الصالح) ی وه کوو نیبنو عه بباس و مواهید و قه تاده که فرمویانه حوکه می نایه ته که به نایه تی نه نفال هل لوه شاوله وه.

پیاو سالاری به سه رتن دا، ریگا چاره‌ی کیشه‌ی نیوان رتن و میرد

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا آذَنُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَأَلْصَقَ اللَّهُ قَلْبَهُمْ فَحَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا
حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي
الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

﴿الرجال قوامون...﴾ نیینو نه‌بی حاتم له حه‌سه‌نی به‌صری‌یه‌وه
ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لی: له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا نافرته‌تیک هاته خزمه‌تی ﷺ سکا‌لی
نه‌وه‌ی کرد؛ که میرده‌که‌ی به‌ مسته‌کۆله لی‌ی داوه، نه‌ویش فهرموی: تۆله‌ی له
میرده‌که‌ی بستینن: نیشتر نه‌م نایه‌ته هاته خوارئ؛ نافرته‌که به‌بی نه‌وه‌ی تۆله‌ی بۆ
بستیندرئ گه‌رایه‌وه.

(موقاتل) یش حه‌دیسکی له‌م جزره ده‌رباره‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌که

دی‌رایه‌ت کرد‌ه‌وه.

جا وه‌کۆو زانیمان په‌روه‌ردگار له‌ نایه‌ته‌کانی پیشوودا به‌شه میراتی پیاو و
نافرته‌ی دیاری کرد، نه‌هی نه‌وه‌شی له‌ پیاو و نافرته کرد که ته‌مه‌نناو

ناواته خوازی شهوه بن، شهوهی دراوه به لایه کیان بدری بهو لایه کهی تریشیان، به لکو
 فهرمانی پی کردن، که همر کهسه به بهش و باری خوی شکور بی و، چاو نه بریته
 شهو فاضلو ریزهی دراوه بهوی تریان! نه مجار دی هوی لیپرسراوی پیاو بو ثافرهت
 و هوی شهوهی که نیرینه دوو چندانهی میینه له میرات دا دها روون ده کاتهوهو،
 ده فهرموئ: ﴿الرجال قوامون على النساء﴾ پیاون بالا دهستن بهسمر ژنان دا، پیاو
 لیپرسراوی ثافرهته، سهروک و بهرپوه بهریتیهتی، سهرپهرشتیارو پاریزه و
 به ختوکهریتیهتی، تیکویشان و جیهاد لهسمر پیاو، لهسمر ثافرهت نیه، پیاو
 دوو چندانهی ثافرهت میرات دها، چونکه پیاو بهرپرسیاری به ختوکردن و بژیوی
 ثافرهته. هوی شهو لیپرسراوی به دوو شتی سهره کی به:

﴿بما فضل الله بعضهم على بعض﴾ یه که میان شهو زیده ریز و فاضلهی که
 خودا خوی داویهتی به پیاو، که له بارهی فیسیؤلوجی یهوه، له پیچک هاتنی جهستهو
 لهش و لاردا، زیدهی بهسمر ثافرهت دا هیه، تن قایم و ده مار گشت و ماسولکه
 قهوی و بیر تیژتره، خوراگر و عاقل تر و لهش ساغ تره، له سوز و عاطیفه دا
 مامناوهندی و له بهرامبر کاره ساتی روژگارد دا به پشوتره.

له بارهی وره بهرزی و هوشمهندی و هیزو تواناوه، پیاو زیدهی هیه، بژیو
 چند پلهو پایه یه که هیه، تاییهته به پیاو، وه کوو پیغه مبهرایهتی و فهرمانیه وایی
 موسولمانان و قازی یهتی و بانگدان و قامهت کردن و وتار خویندنهوهی روژی
 جومعه، ته لاقیش به دهست پیاو، پیاو بوی هیه نه گهر مهرجی خوی تیدا هاتنه
 جی. زیاد له ژنیک ماره بکا تا چوار، شایه تیدانی قهزیهی جینایات و توله ساندن
 تاییهته به پیاو، بهشه میراتیشی له ژن زیاتره.

دووه م: ﴿وبما أنفقوا من أموالهم﴾ به هوی که پیوسته پیاو بژیوی
 خیزانی خوی و ناتاجانی کهس و کاری خوی وه کوو باوک و مام و باپیره و دایک و
 خوشک و پورو نه نک بدا، ههروه ها پیوسته پیاو مارهیی بدا به ژن، وه کوو ریز
 لینانیک بو ثافرهت.

ههروه ها زۆر ئهرکی کۆمه لایه تی تر ههیه که له سه ر پیاوه له سه ر ژن نیه ،
وه ک سه ربازی ، جگه له م جوړه شتانه که زۆریه یان له قازانجی ئافره ته له ماف و
ئهرک دا پیاو و ئافره ت یه کسانن ، نه مه ش لایه نیککی نیجایی ئیسلامه و هیچ
ئایینیک به و جوړه بهرژه وه ندیی ئاده میزادی له هه ردوو توخم له خۆنه گرتووه ، هیچ
ئایینیک وه کوو ئیسلام مافی ئافره تی نه پاراستووه ، خودا ده فهرموئ: **(ولهن مثل
الذي عليهن بالمعروف، وللرجال عليهن درجة)** البقرة/ ۲۲۸

ئه مجار پهروه ردگار له ژبانی خیزانی دا ئافره ت ده کاته دوو جوړ:
جوړی یه که م: ئافره تی راستال و (صالحه) نه وانه ی گوئ بیستی فهرمانی
میره ده کانیان: وه کوو ده فهرموئ: **(فالصالحات قانتات حافظات للغيب)** چا کانی
ژنان نه وانه م که خودا په رست و فهرمان بهر دار و پاریزه ری نامووس و حه یای
خۆیان. کاتئ میره ده کانیان له مال نه بن پاریزگاری خۆیان و مال و مندالیان به و
په ری دلسۆزی به وه ده کهن ، کاتیکیش میره ده کانیان له مال بن دیاره باشت ئهرکی
ژنیه تی خۆیان نه نجام ده ده ن ئه م پاریزگاری کردنه یان له دیار و نادیار **(بما حفظ
الله)** به هۆی نه وه وهیه که خودا نه وانی پاراستووه ، به هۆی نه وه وه که ته و فیقی پی
داون که فهرمانه کانی خودا له م باره به وه جی به جی بکه ن! جا له بهرام بهر ئه م
فیدا کاری و پاریزگاری و خزمه تکردنه ی ئافره ت بو میردی ، پیویسته میره ده که ی
نه فقه ی بکیشی ، ماره یی بداتی ، هه لس و که وتی باشی له گه ل دا بکاو ریزی لی
بگري و ، مافی پیتشیل نه کا! خوداش مزگینی داوه به ئافره تی پاریزگار و به حه یا ،
وه هه ره شه ی له ئافره تی داوین پیس و خیانه تکار کردووه !!

پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: باشت رین ژن نه و ژنه یه که سه یرت کرد ، دلت
خۆش بکا ، نه گهر فهرمانت پی کرد به گویت بکا ، نه گهر لی دوور که وتی به وه
نامووس و مالت بیاریزی: (تاج/ ۳- ۵۷ فهرمو ده ی/ ۷)

جوړی دووه م: ئافره تی ناچیزه و خۆ به زلزان و لاسارن ، گوئ به یاساو داب و
نهریتی ژن و میردایه تی ئاده ن ، ئهرک و مافی خۆیان ره چاو ناکهن ، ئه م جوړه ژنانه
خودا چۆنیه تی هه لس و که وت له گه ل دا کردنیانی روون کردۆته وه ده فهرموئ:

«واللّٰتی تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن فی المضاجع، واضربوهن» نهو ژنانه ی له میترده کانیان هه لده گهرینه وه و ناچیزه ده بن، یان دیارده ی ناچیزه بوونیان لئ دیاری ده دا، نه وه ده بی به گویره ی پتویست به چهند قوناغی مامه له یان له گهل دا بکری:

۱- نامۆزگاری کردن و په ند دادان: وه کوو نه وه نه صیحه تی بکاو پی بلی: ئافره ت له خودا بترسه، من مافم به سهرته وه هه یه، واز له که لله ره قی خۆت بیتنه، پتویسته به گوئی من بکه ی، خۆت گونا هباری دیوانی خوانه که ی، نه مجار هه ره شه ی نه وه ی لئ بکا که به رده وام بوون و سهر پیچی کردنی ئاکامی زیان ده بی، بۆ خۆی و بۆ منداڵ و کهس و کاری! هیلانه ی ژن و میتردایه تیان تیک ده چی و تووشی سهر گهردانی و مال ویرانی ده بن، نه گهر وازی نه هیتنا نه مجار په نا ده باته بهر ریگا چاره ی دووهم که نه ویش له گهل نه نووستنه.

۲- له گهل نه نوستن و جی لئ جیا کردنه وه:

به م جوړه له گه لی نه خه وئ و، له سهر سهر نیتیک له گه لیدا نه نوئ! به لام زیاد له سئ روژ دروست نیه ده نگي لئ دابهرئ! نه م هه لس و کهوته زۆر کاریگهره له دهروونی ژن دا، له وانیه هه لوئستی خۆی بگوړئ و بیر له دوا روژی خۆی بکاته وه، نه مجار نه گهر نه وه ش دادی نه دا، په نا ده باته بهر ریگا چاره ی سێیه م.

۳- لیدان تیک که ئازاری پی نه گه یه ننئ: لیدانی به نه سپایی وه کوو نه وه سووک سووک به ده ست له سهر شانی بدا، یا به سیواکئ، یا به شوولکئ بۆ ته می کردن لئ پی بدا، نه ک بۆ ئیش پی گه یاندن و داخی دل پی رشتن، چونکه مه به سته که ئیش پی گه یاندن نیه، به لکو مه به ست ئیصلاح کردنه، ته نانه ت نه گهر میترد زیاده ره وی کرد و به لیدانه که ئافره ته که مرد! نه وه پیاوه که بکوړه و سزای بکوژی لئ ده ستیندرئ، ههروه کوو چۆن مامۆستا نه گهر له قوتابی دا و به لیدانه که قوتابییه که مرد. مامۆستا که ده سته بهر ده بی و به بکوړ حسیب ده کری!! پتویسته لیدانه که هه مووی ئاراسته ی یه ک شوین نه کری له جیگه ناسک و به ریزه کانی نه درئ، وه کوو

دهم و چاو و شهرمگاو سهره نجه کان به گۆچان و عه صا لی تی نه دا! به نه سپایی لی تی بدا و کهر کوژی تی تی نه سره وینی!

جا ههرچه منده لیدان له سهر شم شیوه یه و کاتی ناچیزه یی داو بهس له نافره ت دروسته، به لام زانایان پییان وایه تهرک کردنی باشته.

جاسیری کوپی عه بدوللا ده گێرپتهوه، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ له کیتی عمره فات له شیوه که ی دا وتاری خوینده وه و فهرموی: (ده رباره ی نافره تانیش له خودا بترسن و بی دادی و ناهه قیان لی مه که ن ره فتارتان جوان بی له گه لیان، چونکه نه وان نه مانه ت و سپارده ی خودای گهوره ن لای ئیوه، پیاو ههر خیانه ت بکا نابی خیانه ت له نه مانه تی خودای خۆی بکا. وه نه وان له سهر فهرموده ی خوداو به پی تی قسه ی شهریه تی نه و حه لال بوون بو ئیوه و دینه باخه لتانه وه ده چنه لایان وه مافی ئیوه له سهر نه وان نه وه یه: نه و که سه ی ئیوه حمزی لی ناکه ن نه یه یتنه سهر به ره تان و نه هیلن یینه مالتان، جا نه گهر شتی وایان کرد که به دلی ئیوه نه بوو، نه و تا ده توانن چاو پۆشیان لی بکه ن و به نه رم نیانی له گه لیان دا بجوولینه وه، به بی هۆیه کی ره و ته لاقیان مه ده ن، به لام نه گهر به م شیوه شیرینه ش چاریان نه کرا، نه و شهریه ت ریگه تان ده دا به نه سپایی لییان به ن. ئیبنو سعید و به یه قی له ئومموکه لثوم - کچی نه بویه کری صلیق - ده گێرپته وه ده لی: پیاوان لیدانی نافره تانیان لی قه ده غه کرابوو لای پیغه مبه ر ﷺ سکا لای خۆیان له ده ست ژنه کانیان کرد، پیغه مبه ر ریگای پیدان که لییان به ن، دوا یی فهرموی ((ولن یضرب خیارکم)) نه وه ی له ئیوه پیاوی باش بی له ژنی خۆی نادا!

له هه دیسیکی تر هاتوه؛ که پیغه مبه ر ﷺ به سهر سوپمانه وه فهرمویه تی: ((ایضرب احدکم امراته کما یضرب العبد؟ ثم یضاجها فی آخر الیوم!)) (تاج/ ۳- ۱۳۲ ف/ ۱).

نایا یه کیئک له ئیوه له خیزانی دەدا وەکوو له کۆیله دەدا؟ پاشانیش
ئێواره له گەلی راده کشی و کاری شمرعی له گەل دەکا؟ ئەم فەرمودانە بە تیکرا،
ئەو دەرگەیهنن کە لێدانی ژن باش نیە و وا باشە وازی لێ بهێنرێ: قورئانیش
دەفەرموی: ﴿فَإِمَّا سَأَلَكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعٍ بِإِحْسَانٍ﴾ البقرة/۲۲۹.

جا ﴿فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾

ئەگەر فەرمانبەردار بوون و بە قسەیان کردن، ئێتر رینگا چارە ی تر مەگرە
بەرو بە شیوەیهکی تر سزایان مەدەن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ بێگومان خودا بالا
دەستەو بە توانا و دەسلەتە، ئەگەر ستم لە ئافەرەتان بکەن و بەهێزو بازووی خۆتان
بنان، خودا تۆلەتان لێ دەستینێ و سزاتان دەدا، ئەمە هەر پەشەیهکی تونده له
پیاوان دا کۆکی کردنه له مافی ژنان. بڕیکیش پێیان وایه نایه ته که هه له نانی تێدا به
بۆ مێرده کان که تۆیه له خیزانه کانیاں قبول بکەن، واتە: له کاتی کدا خودای
بالا دەست و بە توانا، تۆیهی تاوانبار قبول دەکا، ئیوه دەبێ زیاتر نامادە باشیتان
تێدا بێ بۆ تۆیه وەرگرتن و لێبووردوویی.

۴- جا ئەگەر ئەم رینگا چارنە کاریگەر نەبوون؛ پەنا دەبرێ بۆ رینگا چارە ی
چوارەم کە دەفەرموی ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِنْ أَهْلِهَا﴾ ئەگەر زانیتان کە کێشەو ناخۆشی له نێوان ژن و مێرده کەدا هەیه و
گەیهۆته پلەیهک کە له ناو خۆیاندا بۆیان حەل ناکرێ، ئەوا دادوەریک له خزمی
مێرد و دادوەریک له خزمی ژنە کە بنێرنه لایان، بۆ ئەوێ له نزیکەوه له
کێشە کەیان بکۆلنەوه، هۆی ناکۆکییه کەیان دەست نیشان بکەن ﴿إِنْ يَرِیدَا إِصْلَاحًا
يُوفِقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ ئەکەر ویست و نیازیان پاک بێ و بە دلسۆزی به پیر کێشە کەوه
بچن و نامۆژگاری کردنیان بۆ خودا بێ، خودا کۆششیان به پێرۆز دەگێرێ،
یارمەتیان دەدا، ئاکامی باش بە دەست دینن و ریکیان دەخەنەوه و خۆشەویستی
دەکەوتەوه نێوانیان ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ بێگومان خودا هەمیشە زانیەو
دەزانی چۆن و بە چی ناشت دەبنەوه و خۆشەویستی دەکەوتەوه ناویانەوه!

نه مجار نایا فهرمانی (فابعثوا) بۆ وجوویه، یان بۆ شه ده به نیمامی شافعی
- ره زای خوی لی بی- ده فهرموئ: فهرمانه که بۆ وجوویه، چونکه هۆکاری لابردنی
زولم و ستمه و فهرزی کیفایه و نه رکیتی پیوستی سه شانی قازییه.

به لام نایا مهرجه (حه که م) ناو بی که ره کان خزم و کهس و کاری ژن و
میرده که بن یا نا؟؟ نه وه مهرج نیه، به لکو وا باشه خزمیان بن، نه که ره بیتگانهش
بن قه ی ناکا، چونکه نه وان کاره که یان ده رخستنی هۆی کیشه که یه و نه مجار
ناو بی کردن و ری که خستنی نیتوانیانه و شایه تی دانه له سه ر ستمکار و خه تاباریان،
نه ویش به بیتگانه ده ست بهر ده بی، وه کوو چۆن به خزم ده سته بهر ده بی. به لام چاک
وایه ناو بی که ره کان له خزمی ژن و میرده که بن، بۆ نه وه ی نه یینی نیتوان ژن و
میرده که زیاتر بیاریزی و ناویان نه زپیندری، ههروه ها چونکه خزم ناگادار ترن به
حال و چۆنیه تی ژن و میرده که و با شتر گرنگی به ری که که و تنه وه یان ده ده ن و کۆلی
پتوه هه لده گرن، جیگای پروای ژن و میرده که ن.

نه رک و ده سه لاتی ناو بی که ره کان به لای نیمامی مالیک و شه عبی و -
به بی ی گپانه وه یه کیش له نیمامی عبلی و له نیبنوعه بباسه وه - نه وه یه که
حه که مه کان ده توان: دوا ی لی کۆلینه وه بریار بذه به یه که خسته وه یان یان به
لیک جیا کردنه وه یان و هیچ پیوست به ره زامه ندی ژن و میرده که ناکا؟! چیان به
لاوه باش بوو بهرژه وه ندی ژن و میرده که یان تیدا ببینن ده توان بریاری له سه ر بذه
و ده سه لاتیکی شه ری و قه ضائی خۆیانه به لام هه ره ده توان یه که ته لاقی بذه ن،
به بینونه ی صوغرا، واته: جیا بوونه وه ی بچووک.

نیبنوعه به بی ده لی: (حکما من أهله و حکما من أهله) به ناشکرا نه وه
ده گه یه نی: که نه و دوو حه که مه بریکار (وه کیل) نین به لکو قازی و ده سه لاتدارن و
ده توانن حوکم بکه ن به یه که که و تنه وه یان، یا به لی که جیا بوونه وه یان! شافعی و
حه نه لی یه کان ده لین: حه که مه کان به بی ره زامه ندی ژن و میرده که، نه توانن
بریاری لی که جیا بوونه وه یان بۆ بذه ن، چونکه نه وان (وه کیل) نه که قازی.

هه‌نه‌فی‌یه‌کان ده‌لین: ناکامی لیکۆلینه‌وه‌که‌یان نه‌وه‌یه: بیرو‌رای خو‌یان
بهرام‌بهر به‌کیشه‌که‌یان ده‌که‌نه‌ راپۆرت و به‌رزى ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ به‌رده‌م قازى و له‌بهر
روشنایی راپۆرت‌ه‌که‌ی نه‌وان دا قازى فهرمانى ته‌لاق ده‌رده‌کا!
واته: هه‌که‌مه‌کان ده‌سه‌لاتى ته‌لاقیان نیه، مه‌گهر قازى به‌ره‌سمى نه‌و
ده‌سه‌لاته‌یان بداتى: که‌وابوو رای هه‌نه‌فی‌یه‌کانیش هه‌روه‌کوو رای شافیعی و
هه‌نبه‌لى‌یه‌کانه.

نایه‌ته‌که‌ شتیکی وای تیدا نیه، پشتگیری رایه‌ک له‌م رایانه‌ بکا، به‌لکو
بۆ هه‌ر یه‌کێ له‌و رایانه‌ ده‌توانین تیلنیشان و ناماژه‌ی لى ده‌رینین.
رای یه‌که‌م پشت به‌وه‌ ده‌به‌ستى، ده‌لى: قورشان ناو‌پژیکاره‌کانى ناو ناوه
هه‌که‌م، (هه‌که‌م) یش حاکم و دادوه‌ره‌ دادوه‌ریش ده‌سه‌لاتى به‌رپار دانى هه‌یه!
رای دووه‌م له‌م روانگه‌وه‌ بۆ باسه‌که‌ ده‌چى: ده‌لى نایه‌ته‌که‌ ته‌نها ده‌سه‌لاتى
نیسه‌لاح و ریک‌خستنه‌وه‌ی پێداون و جگه‌ له‌وه‌ ده‌سه‌لاتى تریان نیه. جا هه‌ر چه‌ند
مه‌سه‌له‌که‌ نیجته‌یه‌ادی و جیگای لیکۆلینه‌وه‌یه، هه‌ر رایه‌ش به‌لگه‌و تێپروانینی
خۆی هه‌یه، به‌لام رای دووه‌م وێجوتر دیته‌ به‌ر چاو، چونکه‌ ژن و میترده‌که‌ پێش
ناردنى هه‌که‌مه‌که‌ ناچار نین که‌ ته‌لاق و فیدیه‌ ره‌چاو بکه‌ن، دواى ناردنى
هه‌که‌مه‌کانیش له‌و باره‌وه‌ ناچار ناگیرن. که‌وابوو خستنى ته‌له‌ق له‌ میترده‌که‌و مال
پێدان له‌ لایمن ئافره‌ته‌که‌وه‌ پێوستى به‌ ره‌زامه‌ندى هه‌ردووکیان هه‌یه‌وه
ده‌سه‌لاتى هه‌که‌مه‌کان نیه. نه‌مجار نه‌گهر هه‌که‌مه‌کان خو‌یان کیشه‌یان له‌ناودا
په‌یدا بوو، نه‌وه‌ قسه‌ی هه‌چ لایه‌کیان وه‌رناگیرى هه‌ر شتی که‌ هه‌ردوو لایان له‌سه‌رى
کۆک نه‌بن به‌ هه‌چ حسیب ده‌کړئ.

ره‌وايه‌ بۆ ژن و میترده‌که‌ که‌ یه‌ک که‌س بکه‌ن به‌ هه‌که‌م و له‌ پێشه‌وه‌ به‌
به‌رپاره‌که‌ی رازى بن، نه‌و کاته‌ نه‌و چى به‌رپار دا ده‌رباره‌یان هوکمه‌که‌ی ره‌وايه‌و ده‌بێ
جێ به‌جێ بکړئ.

ره وشتی قورنانی: یه کتابه رستی، چاکه کردن له گه ن باوک و
دایک و خزم و دراوسی دا، مال به خشین بوریابازی
نایه سه نده

❖ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجُنُبِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
مُخْتَلًا فَخُورًا ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٢٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ
ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ

عَلِيمًا ﴿٢٩﴾

نه مجار وه کوو زانیمان هه ره له سه ره تایی سوره تاه کوه نایه ته کان ده رباره ی
ریک خستنی خیزان ده دوین و په یوه ندی نیوان نه نداهه کانی دیاری ده کهن و، شیوه ی
هه لس و کهوت له گه ل یه کتری دا روون ده کهنه وه کهوو تاقی کردنه وه ی هه تیوو
منج کردنی گیل و نه خام له سه وداو مامه له کردن و چونه ته مامه له وه ره فتار
کردن له گه ل نافرته دا، که و ابوو گونجاوه خوی گه و ره بری مافی گشتی و به هیز
کردنی په یوه ندی خزمایه ته و هاوسییه ته و دوستایه ته و چونه ته مال خرج کردن

و مال به خشین له ریگای خوادا دهست نیشان بکاو روونیان بکاتهوه، مال به خشینیک په سنده بو ریبابازی و ناو و شورهت نه بی، نه م ناموژگاریانه ی به فرمان کردن به خودا پرستی دهست پی کردوو فرموی: ﴿واعبدوا الله ولا تشرکوا به شیئا﴾ پاش نهوی پروهردگار ژن و میتردی ناموژگاری کردن که له گهل یه کتری مامه له یان باش بی، فرمانی به حکه مه کان کرد که هه ولی ریکخسته نهوی ژن و میتردی لیک زویر سوو بدن و کیشه که یان بو حدل بکه ن، نه مجار دی رینومایی ناده میزادان به گشتی ده کا بو په پرهو کردنی چهند رهفتاریکی جوان که له کاتی مامه لهو په یوهندی کردن به یه کتره وه پابهندی بن و خویانی پی نارایشت بدن، وه یه که یه که باسیان ده که یین:

۱- ﴿واعبدوا الله﴾ به نایه قی خودا بکه ن، دهسته گولی هه میان خودا پرستی به، واته: نهو په ری گهر دنکه چی بو خودای گه وه نیشان بده هه رچی فرمانیکی پیمان کردوو به جوانی نه نجامی بده یین، وه نه ی له هه رچی کردوو له یی دور بکه وینه وه.

۲- ﴿ولا تشرکوا به شیئا﴾ دووه میس پروهردگار فرمانان پی ده کا: که کس مه که پی به هاوهل و هاوتای و جگه له خودا که سی تر به خودا مه زانن. دیاره شهریک بو خودا قهرار دان چهند جوړیکی هیه؛ جوړیکیان وه کوو نهوی که عه ره به کانی سمرده می نه زانی بتیان ده پرستن و به خدیالی خویان نهو بتانه له خودایان نزیک ده که نه وه، وه کوو قورئان ده باره یان ده فرموی: ﴿ويعبدون من دون الله مالا يضرهم ولا ينفعهم، ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله، قل اتنبئون الله بما لا يعلم في السموات والارض، سبحانه وتعالى عما يشركون﴾ یونس/ ۱۸

جوړیکی تری شهریک بو خودا قهرار دان نهو په که خودا له مه سیحی به کانه وه بو مان ده گپرتنه وه؛ که نهوان عیسیان به خودا زانیوه، ده فرموی: ﴿اتخذوا احبارهم و رهبا نهم اربابا من دون الله، والمسیح بن مریم وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون﴾ التوبة/ ۳۱

چهند جۆریکی تریشی ههیه له شۆینی تاییه تی خۆی دا باس کراوه.

۳- ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ چاکه کردن له گهڵ باوک و دایک دا، پهروهردگار له چهند شۆین دا چاکه کردنی له گهڵ باوک و دایک جوت کردووه به عیبادت کردنی خۆی و به کتاپه رستی، وه کوو نهم نایه تهی ئیره و نایه تی ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ الإسراء/ ۲۳

یان نایه تی: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ لقمان/ ۱۴

چاکه له گهڵ دایک و باوک بریتیه له به گوێ کردنیان و خزمهت کردنیان و ههول دان بۆ دابین کردنی پێداویستیان و خۆ پاراستن له ههر شتی که زیانیان پێ بگهیهنێ! چونکه نهوان هۆی دیاری سه بهب ظاهرین بۆ پهیدا بوونی منداڵ و نهوان ئیمهیان پهروهرده کردووه به خێویان کردووسن و باوهشی سۆز و خۆشهویستیان بۆ کردووه نهوه.

ئێبنو عمره بی ده لێ: چاکه کردن له گهڵ دایک و باوک دا پایهیه کی نایینه چاکه کردن له گهڵیان دا به گوفتار و کردار ده بێ، نابێ له روویاندا وشهیه که بلیین دلیان نازاری پێ بگا؛ وه کوو قورئان ده فرموی: ﴿وَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرَهُمَا﴾ الإسراء/ ۲۳

۴- ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ چاکه کردن له گهڵ خزم و کهس و کاردا به جێ هینانی صیلهی رهحم له گهڵ براو خوشک و مام و خال پور و مناله کانیان دا. په یوهندی و هاموشو کردن و دلدا نه وهیان له کاتی ناخۆشی دا، یارمهتی دان و به پیره وه چوونیان له کاتی پێویستی دا، نه مهش سهرده کیشی بۆ پته و بوونی په یوهندی خێزان و دل بهیه کتر خۆش کرن و یه که گرتنی کۆمهل و پێشکهوتنی ولات. ههروه کوو، چۆن له سهرده تای نهم سوره ته دا فرموی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾.

۵- ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ چاکه کردن له گهڵ ههتیوان و بێ باوکان.. پهروهردگار له سهرده تای نهم سوره ته وه له شۆینی تریش دا فرمانی پێ کردووسن که چاومان له

هه‌تیوان بی و چاکه‌یان له‌گه‌ل دا بکه‌ین، چونکه‌ نه‌وان باوکت که پشتیوان و یارمه‌تیده‌ری ئیگسانه له ژبانی دا- نه‌یان ماوه، ده‌بی و اه‌لس و که‌وتیان له‌گه‌ل دا بکه‌ین که‌لینی بی باوکیان بو پر بکه‌ینه‌وه!!

ئیبو عه‌بباس ده‌لی: چاکه‌ کردن له‌گه‌ل هه‌تیو دا نه‌ویه به هیدی و هیمنی له‌گه‌لیدا بجولیه‌وه به جوانی به‌ختیوی بکه‌ی و نه‌گهر سه‌ره‌رشتیاری بووی و مال و دارایی باش پیاریزی.

۶- ﴿والمساکین﴾ چاکه‌ کردن له‌گه‌ل هه‌ژاران دا نه‌وانه‌ی که ناتوان بژیوی خۆیان دابین بکه‌ن، چاکه‌ کردن له‌گه‌ل نه‌وان دا به‌وه ده‌بی خیریان پی بکه‌ی یان به‌شیویه‌کی جوان به‌پریان بکه‌ی وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنْهَر﴾ الضحی/ ۱۰ نه‌مه‌ش له‌ بنه‌ما سه‌ره‌کی‌یه‌کانی یاسای هاریکاری (التکافل)ی کۆمه‌لایه‌تی‌یه له‌ ئیسلام دا.

۷- ﴿والجار ذي القربى﴾ چاکه‌ کردن له‌گه‌ل دراوسی‌ی نزیک یان دراوسی‌ی خزم یان هاوسای هاوئایین (هاوسی‌ی و اه‌یه‌سه‌هر سئ جوژه‌که‌ی تیا‌دا کۆده‌بیته‌وه) چاکه‌ کردن له‌گه‌ل هاوسی‌ی دا بناغه‌ی یارمه‌تیدان و به‌ستنی په‌یوه‌ندی و دروست بوونی خۆشه‌ویستی هه‌ست کردن به کامه‌رانی‌یه.

۸- ﴿والجار الجنب﴾ چاکه‌ کردن له‌گه‌ل هاوسی‌ی دوور یان هاوسی‌یه‌ک که خزم نه‌بی.. بیگومان نایینی ئیسلام موسولمانانی هه‌لناوه بو چاکه‌ کردن له‌گه‌ل هاوسی‌ی دا ته‌نانه‌ت نه‌گهر نه‌وه هاوسی‌یه موسولمانیش نه‌بی، نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ردانی جوله‌که‌یه‌کی هاوسی‌ی کرد که نه‌خۆش بوو! عه‌بدوللای کوری عومه‌ر ﷺ مه‌ریکی سه‌ره‌ری دوو سئ جار له‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه پی‌ی گوت: به‌شی ماله جوله‌که‌که‌ی هاوسیماننان نارد؟!

ئیبو عومه‌ر و عانیسه ره‌زای خویان لی بی- فەرموویان: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: (جویرائیل نه‌وه‌نده به‌زۆری نامۆژگاری و راسپیری کردم، سه‌باره‌ت به مافی دراوسی‌ی له‌سه‌ر دراوسی‌ی، ته‌نانه‌ت وام زانی که دراوسی‌ی که‌له‌پوور و میرات ده‌گری (ریاض/ ۱۱- ۳۱۳)

موسلیم و بوخاری فرموده‌یه‌ک ده‌گپنه‌وه که پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی ((من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیکرم جاره)) واته: هرکه‌سی باوه‌پری ساغی به خوداو به‌روژی دواپی هیه به ریزی دراوسی‌ی بگری)) نه‌مجار ماوه‌ته‌وه نه‌وه بزاین کئی به دراوسی ده‌ژمیردری؟ نه‌وه‌عورف و عاده‌تی ولات دیاری ده‌کا، حه‌سه‌نی به‌صری ده‌لی: تا چل مال له هرچوار لاه به هاوسی حسیب ده‌کری!

ریزگرنتی هاوسی زۆر جوړی هه‌ن وه‌کوو یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی پی کردنی، نه‌گهر هه‌ژار بی، وه‌کوو مامه‌له‌وه هه‌لس و کهوتی جوان له‌گه‌ل دا کردنی و نه‌زیه‌ت نه‌دانی و زیان دوور خسته‌نه‌وه لی‌ی! دیاری بۆ ناردن و بانک کردنی بۆ نان خواردن و دیده‌نی کردن و چوون بۆ لای نه‌خۆشی، نه‌گهر نه‌خۆشیان هه‌بوو.

۹- ((والصاحب بالجنب)) چاکه کردن له‌گه‌ل هاوپی، هاوپی‌ش جوړی زۆره، وه‌کوو هاوپی‌ی خویندن و هاوپی‌ی سه‌فه‌ر و کار و پیشه، هاوپی‌ی مزگه‌وت و کۆر و کۆمه‌ل، نیمامی عه‌لی ده‌فرموی: مه‌به‌ست به ((والصاحب بالجنب)) حه‌لال و هاوسه‌ره که‌وا له پالتا.

۱۰- ((وابن السبیل)) چاکه کردن له‌گه‌ل ریبوار، واته: که‌سی‌ک که له مال و نیشتمانی خۆی دوور که‌وتی‌ته‌وه یارمه‌تی بده‌ی بگاته‌وه ولاتی خۆی، یان یارمه‌تی بدری بگاته مه‌به‌ستی خۆی.

۱۱- ((وما ملکت ایمانکم)) چاکه کردن له‌گه‌ل کۆیله‌کان چ می‌بینه بن و چ نیرینه، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌رمه‌رگا له دوا نامۆزگاریه‌که‌یدا، داوا له موسولمانان کرد که له‌گه‌ل کۆیله‌کاندا مامه‌له‌وه ره‌فتاریان جوان بی، به‌گشتی نامۆزگاری پیغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌ره‌مه‌رک دا نه‌وه بوو فرموی: ((الصلاة وما ملکت ایمانکم)) (ناگاداری نویژ بکه‌ن و چاوی خیرتان له‌ژیر ده‌سته‌کانتان بی!!).

نیمامی بوخاری و موسلیم فرموده‌یه‌ک ده‌گپنه‌وه که پیغه‌مبەر ﷺ ده‌ریاره‌ی کۆیله‌کان فرمویه‌تی: ((هم! خوانکم وخولکم، جعلهم الله تحت ایدیکم)).

۱۲، ۱۳- حرامی خو به زلزانى و خو هله نانه وه له خو بایى بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ مَنْ كَانَ مُحْتَالًا فَخُورًا﴾ بیگو مان خودا که سیکى خوش ناوئى که ده عیه کمر و خو بادهر و خو به زلزان و خود په سهند بئ.

به ته که ببورو فیزو ده عیه ناژمیردرئ: که سیک و یقاری خو بى بگرئ و ریز بئ خو بى دانئ، نه فس بهرز بئ، له گهل نه دهب و حیشمەت دا، مال و خانوو بهرەى خو بى برازینیتته وه، خو شپۆ (سه یاره) و پۆشاکى جوان و نایابى هه بئ، نه بو داوود و تیرمذى له ئیبنو مه سعود ده گیرنه وه ده لئ: پیغه مبەر ﷺ فرمویه تى ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ)) واته: ((که سئ به قەد تۆسقالئ فیز و ده عیه له دل دابئ ناچیته به ههشت)) پیاویکیش عمرزى کرد وتی: قوربان! ههیه بئى خو شه پۆشاکى خاوین بئ، پیلایى جوان بئ نهى نه وه چۆنه، پیغه مبەر ﷺ فرموی: ((إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ)).

واته: ((نه وه دانانئ به فیز و ده عیه، نه وه خو جوان کردنه به یه کئ له نیشانه و سیفته کانی خودا، خودا خو شى جوانه و جوانى بئ خو شه)).

نه مجار پهروه ردگار رهوشتى لوتبهرز و خو به زلزان و له خو رازیانمان بئ روون ده کاته وه ده فرموی: ﴿الَّذِينَ يَخْلُونُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه وانه بى خیللى له مال و دارایی خو بىان دا ده کمن و وه کوو خودا فرمانى بئ کردوون لئى نابه خشن، چاکه بى له گهل باوک و دایک دا ناکمن، یارمه تى خزم و هه تیو هه ژار و هاوسئ یانى بئ نادهن زه کاتى شمرعى لئى ده رناکمن سهره پای نه وه یش نامۆزگارى خه لکى تر ده کمن که رژدو چرووک بن. نه و مال و سامانه بى هه یانه ده شیرنه وه نیشانه بى نیعمه تى خودایان له سهر ده رناکهوئ، ذلیان نایئ بئ خودى خو شیان خه رجى بکمن، هه می شه خو بىان به هه ژار ده خه نه بهرچاو، هه روا هه مه به هره و چاکه بئ که خودا داویتی پئیان ده شارنه وه، وه ک زانست و ده سه لات و توانایى و شتى تری وا.

ئیبینو ئیسحاق و ئیبینو جەریر له ئیبینو عه بیاسه وه ده گیرنه وه ده لی: کۆمه لیک له جووله که کان ده چوونه لای چهند که سیک له یاریده ده ران (الأنصار) و نامۆزگاریان ده کردن که مال و دارایی خۆیان نه به خشن ده یانگوت: ده ترسین ئیوه هه ژار ببن، په له پهل مه کهن له مال به خشین دا کئی ده زانی رۆزگار چۆن ده بی؟ کئی ده لی: ئیوه ش هه ژار نابن. ئیتر ئهم نایه ته هاته خوارئ ﴿الذین یبخلون﴾ تا- و کان الله به علیما. پیغه مبه ریش ۱۰ دژی به خیلی بووه فهرمویه تی ((وای داء ادوا من البخل)) واته: ((چ ده ردی هیه که له ده ردی ره زلی کوشنده تر بی!!))؟ ئه بو داوود و حاکم له عه بدوللای کوری عومره وه فهرموده یه که ده گیرنه وه که پیغه مبه ر فهرمویه تی: ((ایاکم والشح، فإنه هلك من كان قبلکم بالبخل، امرهم بالبخل فبخلوا، و امرهم بالقطيعة فقطعوا، و امرهم بالفجور ففجروا)) بۆ هه موو ره وشتیک له و ره وشته ناشیرینه ی به خیلی په روه ردگار تۆله ی به ئیشی ناماده کردووه ده فهرموئ: ﴿واعتدنا للکافرین عذابا مهینا﴾ ناماده مان کردووه بۆ ئه وانه به هۆی لوتبه رزی و به خیلی و ناشکوری کردنیان سزایی که سه رباری ئیش و نازاری زۆری- سوو کایه تی پئی کردیشی تیا دایه، نه و سزایه پراوپری کرده وه ناپه سه ندنه کانیانه، خودا نه و له خۆرازی و به خیلاته ی به کافر ناو برده و، چونکه کرده وه کانیان کرده وه ی کافرا نه، نه که هی موسولمان، هه روه ها چونکه (کفر) به مانا دا پۆشین و شار دنه وه هاتوه، به خیلش نیعمه تی خودا ده شاریته وه ئینکاری ده کا. پیغه مبه ر ۱۰ ده فهرموئ: ﴿إن الله تعالی یحب ان یری اثر نعمته علی عبده﴾ واته: ((خودای گه وره پئی خۆشه که نیشانه ی ناز و نیعمه ت و چاکه ی خودا له گه ل به ندیه خۆیدا به به نده که وه دیار بی)).

(تیرمذی و حاکم له ئیبن عومره وه گیراویانه ته وه) پیغه مبه ر ۱۰ که ده پارایه وه ده فهرمو: ﴿واجعلنا شاكرین لنعمتک مشنیرین بها علیک، قاتیلیها. و اتممها علینا)). خودایه! بمانکه به سوپاسگوزاری به هره کانت، بیانکه یین به مایه ی وه سپ و ستایشی تو، پتیان رازی بین و له قه یان لی نه ده یین، خودایه!

تهواویان بکه بۆمان)) هه ندی له زانیانی سه له ف فهرمو یانه مه به ست لهو به خیلی بهی نایه ته که باسی ده کا شار د نه وهی نهو زانیاری به بوو که جووله که کان ده رباری ره رشت و نیشانهی پیغه مبه ر لایان بوو ده یان شار د نه وه، بۆیه به کافری ناو بردن و فهرموی: ﴿واعتدنا للکافرین عذابا مهینا﴾ جاوه کوو ناشکرایه نه هلی فه خر و له خۆپازی بوو دوو جۆرن جۆریکیان نه وه بوو باس مان کردن که رژدو به خیل و چاو چنۆکن، ناز و نیعمه تیک که خودا پیی داو ن ده ی شیر نه وه، جۆریکی تر مال و دارایی خۆیان ده به خشن بۆ رییابازی و ناووشۆره ت نه م تا قمه ش له تا قمی پیشوو با شتر نین و بۆیه دوا به دوا ی کۆمه لی پیشوو باسی نه مانی کردو وه، فهرموی: ﴿والذین ینفقون أموالهم رءاء الناس ولا یؤمنون بالله ولا بالیوم الآخر﴾ نه وانه ی مال و دارایی خۆیان ده به خشن بۆ رییابازی و ناووشۆره ت، مه به ستیان به مال به خشینه که، ره زامه ندی خودا نیه، پروایان به خودا و زیندوو بوونه وهی رۆژی قیامت نیه، باوه ریان به حیساب و لیکۆلینه وهی رۆژی قیامت نیه.

له فهرمو ده ی چه سپاو له پیغه مبه ره وه هاتو وه که سی کهس به که م جار ناگری دۆزه خیان پس د ده گیرسی زاناو غه زاکه ر و به خشنده - نه وانه من به کاره که میان رییابازی ده که ن، جا به خشنده ده لی: خودایا من له دنیا دا هه ر شتیکی تۆ پیت خۆش بووی مالی تیدا به خشم مال م تیدا به خشیوه په ره ردگار ده فهرموی: درۆ ده که ی: تۆ بۆیه مالت به خشیوه تا پیت بلین: سه خی و دل فراوان، نه وه شیان پی گوتوی و له دنیا دا پاداشتی خۆت و هر گرتۆته وه، نهو رییابازانه نه پروایان به خودا هه یه، نه پروایان به رۆژی دوا یی هه یه. نه وانه شه ی تان هه لی خه له تاندوون و له خشته ی بردوون! ﴿ومن یکن الشیطان له قرینا فساء قرینا﴾ که سی که شه ی تان ری پیشانده ر و هاوپی بی نه وه هاوپی به کی خراپی هه یه، واته: نه وه ی که نه وانی هه ل ناوه بۆ به خیلی و رژدی، بۆ خراپه کردن و رییابازی شه ی تانه و شه ی تانی ش هاوپی و مامۆستایه کی خراپه و نه وانه ی به گۆیی ده که ن، له شه ر و نه گبه تی دا حال یان له حالی شه ی تان خراپه ر!

نهمه ناماژهی نهوهشی تیدایه که پیویسته ئینسان خۆی له هاورپی خراپ
 دوور بختهوه و ههول بدا برادهری صالح و باش بۆ خۆی پهیدا بکا.
 ﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ نهوانه
 چ زیانکیان تووش دهبوو نهگهر بهراستی پروایان به خودا بکردایه و رۆژی
 قیامهتیان به حق بزانیایه و کاریان بۆ نهو رۆژه سامناکه بکردایه، لهو مال و
 دارایییهی که خودا پێی داون بهخشنده بوونایه و لهبهر خاتری خوداو بهدهست
 هینانی رهزامهندی نهو کاریان بکردایه، ناوا خهساره تمهندی دونیاو قیامهت
 نهدهبون!! ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ خودا ئاگاداری نیازونییهتی باش و خراپی
 نهوانیه، دهزانێ کێ شیای تهوفیق و یارمهتی دانه دهیخاته سهر ریگای راست؛
 کێ شیای نهفرت لێ کردنه وازی لێ دینی و بهری بۆ بهره لالا دهکا، ئهمجار له
 قیامهت دا پاداش و سزای ههموو کهسێ بهپێی کردهوهی خۆی دهداتهوه، هیچی
 لێ هون نابێ و ههموو کردهوهیهک پاداشی خۆی دهدریتهوه، کهوابوو پیویسته
 موسولمان کردهوهو گوفتاری ساخ بۆ خودا بێ و ههر له نهویش چاوهپوانی پاداش
 بێ

هه لنان بۆ فه رمانبه ر داری خوداو پیغه مبه ر، ترساندن
له سه ر پیچی کردنی فه رمانه کانیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ
كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرُّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ

حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

پوختهی مانای ئەم نایه تانه بریتییه له هه لنانی خودایی بۆ بهنده کانی که
پابندی فرمانی خودا بن و ئەو شتانهی نههییان لئێ کراوه نزیکی نهکهونهوه، واته:
هه لنانی ئاده میزادانه بۆ پابهند بوون بهو فرمان و نههیانهی له نایه ته کانی
پیشوودا ناماژه یان بۆ کرا. ده فهرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُنْ حَسَنَةً يَظْعَفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهِ
أَجْرًا عَظِيمًا﴾ دُنیا بن: که خودا قهت زۆروستم له کهس ناکا، ئەگەر چی به قهده
ده نکه خه رته له یه کیش بئی، یا له وهیش که متر بئی، ته نانهت به قهده سهنگی
گهر دیله بئی نه هقی له کهس ناکا، وهکی تریش ئەگەر چاکه به قهده تۆسقالی کیش
بئی، خودا به ره کهتی تی ده خا و پاداشی خاوه نه کهی دووچه ندانه و چه ندانه
ده داته وه، وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿وَنُضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
الْقِيَامَةِ فَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُفًى بِنَا
حَاسِبِينَ﴾ الانبیاء/ ۴۷ یان له م نایه تی تر دا له سه ر زویانی لوقمان ده فهرموی:
﴿يَا بَنِي إِدْرِيسَ إِنَّكَ مُثْقَلَةٌ كُنْتُمْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي

الأرض یأت بها الله إن الله لطیف خبیّر لقمان/ ۱۶ له حدیثی شه فاعدت دا که موسلیم و بوخاری له نه بو سه عیدی خودری یه وه هیناوریانه حدیثه که دوور و دریژه نه مهی تیدایه:

((فیقول الله عز وجل ارجعوا فمن وجدتم فی قلبه مثقال حبة من خردل من ایمان فأخرجوه من النار)) له گیرانه وهیه کی تردها هاتووه: ((أدنى أدنى مثقال ذرة من ایمان فأخرجوه من النار)) نیتر زور خه لک له دوزخ دهرده هینن جا نه بو سه عیدی خودری وتی: بو زیاده دلنیایی بچن نایه تی: ((إن الله لا یظلم مثقال ذرة ...)) بخویننه وه بو پشتیوانی نه م فمرمووده یه.

به پوختی مانای نایه ته که نه وه ده گه یه نی که پهروه ردگار له پاداشی کرده وهی هیچ که سیکن ته نانه ت نه گمر زور که میش بی- که م ناکاته وه! به ناره واش سزای که س نادا، چونکه ستم نیشانه ی ناته واوی ستمکاره، خوداش له ناته واوی به دووره و که مالی موطله قی هیه.

نه گمر که سیکن دوا ی نه وهی که خودا عدل و هوشی داوه تی تاوانیک بکا نهوا بو خو ی کرده ((وما ربك بظلام للعبید)) - فصلت/ ۴۶ جاله گهل نه وه دا پهروه ردگار پاداشی هیچ کرده وهیه کی باش که م ناکاته وه ته نانه ت نه گمر به نه ندازه ی گهر دیله یه کیش بی- پاداشی چاکه دووچهندانه و چند چهندانه ده کاته وه تا ده گاته ده هینده و حموت سهد هینده و زیاتریش، به لام خراپه همر به نه ندازه ی خو ی سزای له سمر ده دریتته وه، وگوو ده فمرموئ: ((من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا یجزی إلا مثلها وهم لا یظلمون)) الأنعام/ ۱۶۰

که له کو تایی نایه ته که دا ده فمرموئ: ((ویؤت من لدنه أجرا عظیما)) نه مهش زیاده فزلیکه، که همر به وهنده ناوه ستی پاداشی دووچهندانه بکاته وه وینهس، به لکو پاداشی بی بهرام به ریش ده دا واته: پاداشی تریش ده دا به بی نه وهی

کابرا چاکمی له‌بدرامبه‌ری دا هه‌بی! خودا خه‌زینه‌ی ره‌جمه‌تی فراوان و پیره،
چه‌ندیکی لی ببه‌خشئی لی‌ی که‌م نایته‌وه.

ده‌ی که‌ نه‌مه یاسای پاداش بی و خودا نه‌وه‌نده به‌ره‌حم و سۆز بی بۆ
به‌نده‌کانی، جی‌ی خۆیه‌تی که‌ به‌شیه‌یه‌کی ته‌عه‌جوب ده‌فرموی: **(فکیف إذا جئنا
من کل أمة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا)!!** واته: نه‌و بی‌یرواو جووله‌که‌و
گا‌ور و خوانه‌ناسانه‌ی که‌ سه‌ری‌یچی‌یان له‌ فرمانه‌کانی په‌روه‌ردگاری به‌ره‌حم و
دادپه‌روه‌ری خۆیان کردوه، ده‌بی‌ی حال‌یان چۆن بی له‌و رۆژ‌ده‌ا که‌هه‌له‌ی خۆیان بۆ
ده‌رده‌که‌وئ و روویه‌پرووی سزاو تو‌له‌ی سه‌ختی تاوانی خۆیان ده‌بنه‌وه به‌تایبه‌تی
پاش نه‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ری هه‌موو نه‌ته‌وه‌یی، به‌ فرمانی ئیمه‌ دئ و ده‌بی به‌
شایه‌ت له‌سه‌ریان، نه‌وجا تو‌یش دینن نه‌ی موحه‌مه‌د! ده‌بی به‌ شایه‌ت بۆ
پیغه‌مبه‌ران که‌ نه‌وان نه‌رکی سه‌رشانی خۆیان به‌جئ هیناوه، جا نه‌ته‌وه‌که‌ چیان
کردوه پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان شایه‌تیان له‌سه‌ر ده‌ا وه‌کوو له‌سه‌ر زوبانی عیسا
ده‌فرموی: **(وكنتم عليهم شهيدا ما دمت فيهم)** المائدة/۱۱۷.

نه‌مجار نه‌ی موحه‌مه‌د! تو‌ دینین و ده‌تکه‌ین به‌ شایه‌ت به‌سه‌ر نه‌و خوا
نه‌ناسانه‌وه.. عه‌بدو‌ل‌لای کورپی مه‌سه‌عوود ده‌لی: سوره‌تی (النساء)م بۆ پیغه‌مبه‌ر
خوینده‌وه تا نه‌وه‌ی که‌ ده‌فرموی: **(وجئنا بك على هؤلاء شهيدا)** ئیتر
پیغه‌مبه‌ر گریاو فرموی: (حسبنا) نه‌مه‌مان به‌سه.. نه‌مه‌ ناما‌ژه‌و به‌لگه‌یه له‌سه‌ر
نه‌وه که‌ کرده‌وه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌کانیان دا راده‌نویندرئ. هه‌ر
له‌ مانای نه‌م نایه‌ته‌دا نایه‌تیکی تر هه‌یه که‌ ده‌فرموی: **(وذلك جعلناكم أمة
وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا)** البقرة/۱۴۳.

واته: نه‌م گه‌لی ئیسلامه به‌ره‌وشتی جوان و نیمانی پته‌وو بوونیان به‌ دوا
گه‌ل و ناخه‌ نه‌ته‌وه‌ی به‌روادار، که‌ خاوه‌ن عه‌قیده‌یه‌کی پاک و پیروزی مام ناوه‌ندی
بن، بوون به‌ شایه‌ت له‌سه‌ر گه‌ل و پیشینه‌کان و چاودیرن به‌سه‌ریان‌ه‌وه که‌ نه‌وانه له‌
ریبازی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان لایان داوه، پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیش له‌ روانگه‌ی ره‌فتاری
به‌رز و ژینامه‌ی پاک و سوور بوونی له‌سه‌ر هه‌لو‌تستی راست و حق، به‌لگه‌یه

له سهر نهوانه ی که ریبازی نهویان گوم کردووه؛ جا نهو رۆژه که ئیمه نهوان راپیتی دهشتی مه حشر ده کهین، پیغه مبه ران ده بنه شایهت به سهر گه له کانیا نهوه، موسولمانان ده بنه شایهت به سهر نه تهوه پیشینه کانهوه.

پیغه مبه ری ئیسلام ده بیته شایهت به سهر نهوانه ی که له ریبازی نهو لایان داوه، «یومئذ» رۆژیکه «یود الذین کفروا وعصوا الرسول لئو تسوی بهم الأرض» نهوانه ی کافر بوون و سه رپیتی فهرمانی پیغه مبه ره که یانیا ن کردووه جا لهو رۆژه دا په شیمان ده بنه وه، حالی شری خو یانیا ن بو ناشکرا ده بی، کافر و بی برپوا سه رپتی که ره ران له فهرمانی خواو پیغه مبه ران خو زگه ده خوازن که وه ک مردووی ناو گو پ بنی ژرین و ببه نه وه به خاک، هه تا لهو رۆژه ره شه رزگاریان بی، به لام بو خو یان ده لین! یان مانای وایه ناواته خوازی نهوه ن که ههر زیندوو نه کرانیا نه وه، ههر له ژیر خاک دابو نایه، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرمو ی: «ویقول الکافر یا لیتنی کنت قرابا» النبأ/ ۴۰ نهوانه تاوانیا ن کردووه تاوانه که یان بو ناشیردریته وه «ولا یکتبون الله حدیثا» ناتوانن تاوانه کانیا ن له خودا بشار نه وه، چونکه نه ندانمه کانیا ن شایهتیا ن له سهر ده ده ن، ناتوانن درۆ بکه ن، خو نه گهر درۆ بکه ن خودا ده میان مۆر ده کاو نهو کاته نه ندانم و ده ست و قاچیا ن دینه قسه و شایهتیا ن لی ده ده ن و به درو یان ده خه نه وه، جا له بهر سامناکی نهو ویستگه یه ناواته خوازی نهوه ن که ببه نه وه به خاک و خو ل و دوو چاری نهو زه حمهت و مهینه ته نه بن.

پرسیار له ئیبنو عبباس کرا: چۆن ته و فیق له نیوانی نهو دوو نایه ته دا ده کری، که یه کیکیان به دهق ده فهرمو ی درۆ له گه ل خودا دا ده که ن و ده لین «والله ربنا ما کنا مشرکین» نهوی تریشیا ن ده فهرمو ی: ناتوانن شت له خودا بشار نه وه و درو یان له گه ل خودا پی نا کری؟

له وه لامدا فهرمو ی: کاتی که کافره کان ده بینن که ههر موسولمان و خودا ناس ده چنه به هه شته وه ده یانه و ی به درۆ ده له سه خو یان رزگار بکه ن و ده لین:

«والله ربنا ما كنا مشركين» نیتر نهو کاته خودا ده میان مۆر ده کاو زمانیان ده بهستی، ده ست و قاچیان شایه تیان له سهر ده دن و نیتر له وه دوا هیچیان له خودا بۆ حه شار نادرئ.

یاساغ کردنی نوێژ کردن به سهر خوشی، که ئاو نه بوو بۆ ده ست نوێژ ته یه موم ده کرئ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَقْرَبُوْا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُولُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ اَوْ لَمْ تُسَلِّمُوْا فَالَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٢﴾

په یه هندی نه نایه ته به نایه ته کانی پیشو نه وه یه: له وه پیش پهروه ردگار نه هی له شهریک دانان بۆ خودا کرد، نه ده میزادانی هه لنان بۆ پابه ند بوون به فرمان و نه هی به کانی یه زدان، نه مجار لیره دا نه هی له وه کرد که نوێژ له حاله تی سه رخۆشی دا، یان له حاله تی له ش پیسی دا نه نجام بدرئ! چونک نوێژ خۆی له خۆیدا عیباده تیککی یه کتا په رستی به!

رووی خیطابی نایه ته که بۆ موسو لمانانه، پیش سه رخۆش بوونیان، بۆ نه وه ی خۆیان له عمره ق خوارد نه وه پهاریزن، له نوێژه کانیان دا به ته واوی ناگاداری و عاقل مه ندی و هۆشداریه وه روویه که نه پهروه ردگار و نه وه نه که پهیره نه نجام بدن، ههروه ها جه ستمو پۆشاک و بهر مالیان له هه موو پیسی و پۆخله واتیککی ماددی و مه عنه وی پاک کرا بیته وه. «يا ايها الذين آمنوا لا تقربوا الصلاة وانتم

سکاری.....) نه‌بو داود و تورموزی و نه‌سانی و حاکم له نیمامی عه‌لی‌یه‌وه ده‌گیترنه‌وه ده‌لی: عه‌بدولره‌حمانی کوپری عه‌وف خواردنی بو دروست کردین و داوه‌تی کردین و عه‌ره‌قی ده‌رخوارد داین و سه‌رخوش بوین نه‌مه پیش یاساغ کردنی عه‌ره‌ق بوو- وه‌ختی نویژ هات و منیان کرده پیش نویژ خوین له دوا‌ی فاتحیه سوره‌تی ﴿قل یا ایها الکافرون﴾ م‌خویند و وتم: ﴿قل یا ایها الکافرون، لا أعبد ما تعبدون ونحن نعبد ما تعبدون...﴾ نیت‌ر خدا نایه‌تی ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تقربوا الصلاة وأنتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون﴾ ی‌نارده خواری. نیینو جه‌ریر له نیمامی عه‌لی‌یه‌وه ده‌گیترنه‌وه ده‌فرموی پیش نویژ خوین عه‌بدوره‌حمان بوو، نویژه‌کشی نویژی شیوان بوو، نه‌مه پیش حه‌رام‌بوونی عه‌ره‌ق بوو.

له نایه‌ته‌کانی پیتش‌وودا په‌روه‌دگار نه‌هی له هاوه‌ل په‌یدا کردن بو خودا کرد و موسولمانانی هه‌لنا بو نه‌وه‌ی پابه‌ندی فه‌رمانی خودا بن و خو‌بپاریزن له شته یاساغ کراوه‌کانی،، لیره‌دا نه‌هی له موسولمانان کرد که له کاتی سه‌رخوشی دا توختی نویژ کردن نه‌که‌مون، چونکه نویژ گه‌ردنکه‌چی‌یه‌کی تایبه‌تییه بو خودا و نابی به‌سه‌ر خو‌شی نه‌نجام بدری.

خیطابه‌که روو ده‌کاته موسولمانان له‌پیش سه‌رخوش بوون دا بو نه‌وه‌ی خو‌یانی لی‌ بپاریزن و فه‌رموی: ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تقربوا الصلاة وأنتم سکاری﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ب‌رواتان به‌ په‌یامی نی‌سلام کردوه! له‌حاله‌تی سه‌رخوشی دا نزیک نویژ کردن مه‌بنه‌وه، واته: له‌پیش نویژدا خو‌تان له عه‌ره‌ق خواردنه‌وه بپاریزن، وامه‌که‌ن کاتی کاتی نویژ دی‌ ئیوه سه‌رخوش بن، چونکه به‌سه‌رخوشی ناگاتان له خو‌تان نیه و نازان ده‌لین چی، نویژیش راز و گفتوگو‌ی به‌نده‌یه له‌گه‌ل خوی خو‌ی دا، ده‌بی به‌باشی دلی له‌لای بی، که‌واته: هه‌ر له‌پیش کاتی نویژه‌وه خو‌تان له‌سه‌رخوشی بپاریزن ﴿حتى تعلموا ما تقولون﴾ تا‌بزان له‌ناو نویژه‌که‌دا چی ده‌لین ﴿ولا جنباً إلا عابري سبيل﴾ به‌له‌ش پیسی نزیک شوینی نویژ کردن که‌مزگه‌وته مه‌که‌ونه‌وه مه‌گه‌ر وه‌ک ری‌بوار به‌سه‌ر پیوه به‌ناویا، به‌بی

راوه‌ستان گوزهر بکه‌ن، سهره‌ریگاتان بی و لهم ده‌رگاوه تسی بچن و لهم ده‌رگاوه ده‌رچن! واته: چوونه ناو مزگه‌وت و مانه‌وه تیتدا به‌له‌شی پیسه‌وه لیتان قه‌ده‌غیه، تا خۆتان ده‌شۆن و غوسل له خۆتان ده‌رده‌که‌ن. ﴿حقی تفتسلوا﴾ هتا له‌ش پیسی له‌سر خۆتان لا ده‌بن. بیگومان نهم نه‌هی‌یه کاری له هاوه‌لانی پیغه‌مبهر کرد، وه ای تیگه‌یشتن که نه‌وه‌ی لی‌یان یاساغه نویژ کردنه به‌سرخۆشی: جابه‌ره‌به‌ره خۆیان له باده نۆشی ده‌کیشایه‌وه، چونکه ته‌نیا له دوا نویژی خه‌وتنان مه‌ودای نه‌وه‌یان مابوو که‌شتی بخۆنه‌وه، بۆ که‌سی مه‌یلی خواردنه‌وه‌ی هه‌بوایه، جالهم بارودۆخه ناسکه‌دا نیمامی عومهر له خودا پارایه‌وه گوتی: (اللهم بین لنا فی الخمر بیانا شافیا) (خودایه! له‌باره‌ی باده‌نۆشی‌یه‌وه روونکردنه‌وه‌یه‌کی تیروته‌سه‌لمان بۆ روون بکه‌ره‌وه) نیتر نایه‌تی ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ المائدة/ ۹۰ هاته خواره‌وه، نیتر به‌یه‌کجاری وازیان له باده‌وه مه‌ی خواردنه‌وه هینا.

زۆریه‌ی زۆری رافه‌که‌رانی قورئان له‌سر نه‌وه‌ن که وشه‌ی (الصلاة) له نایه‌ته‌که‌دا مه‌به‌ست پی‌مانای حه‌قیقی خۆیه‌تی که نویژ کردنه، واته: که‌ویستتان نویژ بکه‌ن سهرخۆش مه‌بن، نویژ مه‌که‌ن له حاله‌تیک دا که ئیوه سهرخۆش بن. مامۆستا (شیخ محمد عبده) ده‌فه‌رموی (وَأَنْتُمْ سَكَارَى) رسته‌یه‌که و بووه‌ته حال، نه‌وه‌ی لی وهرده‌گیرئ که نه‌هی‌یه‌که له‌سهرخۆش بوونیکه که درێژه ده‌کیشئ تا وه‌ختی نویژه‌که‌و وا ده‌کا کابرا به‌سهرخۆشی نویژه‌که‌ی نه‌نجام بدا! واته خۆ به‌پاریزن له‌وه که نویژ بکه‌ن له کاتی سهرخۆشی دا. پابه‌ند بوون به‌م نه‌هی‌یه‌ نه‌وه ده‌خوای خۆیان له‌سر خۆشی به‌پاریزن له کاتی نویژداو له کاتی نزیکي پیش نویژیش دا. واته ده‌بی خۆیان له عه‌ره‌ق خواردنه‌وه به‌پاریزن له‌پیش نویژی به‌یانی‌یه‌وه تا دوا نویژی خه‌وتنان.

به‌م پی‌یه زۆریه‌ی کات عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌یان لی قه‌ده‌غه‌ به‌وه، ری خۆشکه‌ره‌و رام کردن بووه بۆ یاساغ کردنی سهرتاسه‌ری! نه‌مه‌ش پله‌ی یه‌که‌مه له‌و سی قۆناغانه‌ی که عه‌ره‌قی تیتدا حه‌رام کراوه.

شافیعی و ئیبنو عەبباس و ئیبنو مەسعود و حەسەنی بەصری پێیان وایە: وشە (الصلاة) لەم شوێنەدا مەبەست لێی مەعنای حەقیقی خۆی نیە کە نوێژە، بەڵکو حەزفی موصافی تێدا، واتە: (مكان الصلاة) یان (مواضع الصلاة) کە مەبەست مزگەوتە بەلگەشیان ئەوەیە؛ کە ئیبنو عەبباس وشە (وصلوات) لە نایه‌تی (۴۰) ی سوره‌تی حەج دا بەکەنیشته‌ی جووله‌کە مانای لێک داوەتەوه.

کە جێگە نوێژی میلله‌تی جووله‌کەیه‌ وه‌ک مزگەوتی خۆمان. وه‌ ده‌فرموون: چونکە ئەگەر مانای (الصلاة) بەمەجاز لێ ئەدەینه‌وه ئیسـتثنای (إلا عابري سبيل) ناگونجێ!

لەلایه‌کی تره‌وه ئەگەر مەبەست بە (الصلاة) حەقیقه‌تی نوێژی و مەبەست مزگەوت نەبێ دووباره‌ بوونه‌وه له‌ نیتوان رسته‌ی (إلا عابري سبيل) وه‌ رسته‌ی (وإن كنتم مرضى أو على سفر) روو ده‌دا.

بۆیه ده‌بێ مانای وشە (الصلاة) به‌ (مواضع الصلاة) لێ بده‌ینه‌وه؛ وه‌ک گوێرا (که‌لام له‌ حەزفی موصاف بێ).

دووباره‌ بوونه‌وه له‌ نیتوان رسته‌ی (إلا عابري سبيل) وه‌ رسته‌ی (وإن كنتم مرضى أو على سفر) روو ده‌دا.

بۆیه ده‌بێ مانای وشە (الصلاة) به‌ (مواضع الصلاة) لێ بده‌ینه‌وه؛ وه‌ک گوێرا: (که‌لام له‌ حەزفی موصاف بێ).

پوخته‌ی قسه‌ ئەوەیە: ئایین داوای ئەوه‌ی کردووه، کە نوێژ کردن ده‌بێ له‌ کاتی تێگه‌یشتن و له‌سه‌ره‌خۆیی و ناگاداری و هه‌بوونی هۆشی ته‌واودا ئەنجام بدرێ، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌خوازێ نوێژکه‌ر خۆ له‌سه‌رخۆشی بپاریزێ؛ هه‌روه‌کوو چۆن داوای ئەوه‌ی کردووه‌ جه‌سته‌ی پاک و په‌نیشات بێ، ئەوه‌ش داخوازی کە له‌ش گران نەبێ و له‌ش پیسی له‌سه‌ر خۆی لا به‌رێ.

جا له‌کاتی‌کا نوێژ پێویستی به‌کی سه‌ره‌کی ئایینی به‌ و کاتی دیاری کراوی خۆی هه‌یه‌و نابێ که‌مترخه‌می تێدا بکری، خۆشۆردنی له‌شگرانی له‌به‌رێ کات و

شوین دا نه رکیتی گرانه و بهزه حمهت هه لده سوپی و له بری حالدا هه
 هه لاسوپی!! پهروه دگار ریگای پی داوین که هه ولی به کار هینانی ناو واز لی
 بینین و له باتی ناو به خولی پاک تهیه موم بکهین و فهرموی: ﴿وإن کتم
 مرضی﴾ نه گهر نه ساغ بوون، نه خوخی به کتان پیوه بوو، به به کار هینانی ناو ترسی
 نه و تان هه بوو زیاد بکا؛ وه کوو نه خوخی پیست و خرویلکه و ناو له و سوپی و
 نه و جوړه نه خوخی یانه! ﴿أو علی سفر﴾ یان له سه فهر دابوون و له مال و شوینی
 خوتان دور که وتبوونه و ﴿أو جاء أحد منکم من الغائط﴾ یان که سیکتان له سه و او
 کردن گهرایه و، له پیشه و یان له پاشه و دهست نویژی شکابو ﴿أو لامستم
 النساء﴾ یان له گهل خیزانه کانتاندا جوت بوون ﴿فلم تجدوا ماء﴾ ناوتان دهست
 نه کهوت ﴿فتیمموا صعيدا طيبا﴾ نه و قهستی گل و خولی کی پاک بکهین و له باتی
 دهست نویژ تهیه موم پی بکهین واته: هوی ره و بوونی تهیه موم چوار شتن:

نه خوخی، سه فهر، ده چوونی شت له پاش و پیش، جوت بوون.

هه رکاتی به کیچک له هویانه یان زیاتر هه بوون نه و به گل و خولی پاکي
 رووی زهوی تهیه موم بکهین: ده و چاو و هه دوو دهستان تا نه نیشک به گل و
 خولی پاک مسح بکهین و نه مجار نویژ بکهین.

نه ناسان کردن و روخصه ته بو ئیوه له بهر نه ویه ﴿فامسحوا بوجوهکم
 وأيديکم﴾ به و خوله پاکه مسحی ده و چاو و دهستان بکهین تا نانشک، ﴿إن
 الله کان عفوا غفورا﴾ که بیتک کومان پهروه دگار خاوهن عفو لیخو شبوون و
 لیبوور دنه، گناه داده پوشی، زور جار و ده بی سزای گناه بار نادا له سه
 گناهه کانیان! تیبینی نه و ده کری که رستهی ﴿فلم تجدوا ماء﴾ رووده کاته ﴿أو جاء
 أحد منکم من الغائط أو لامستم النساء﴾ که و ابو عوزری تهیه موم سی شتن:

سه فهر و نه خوخی و نه بوونی ناو بو که سی له سه فهر نه بی. سه فهر عوزری

ته و او به بو تهیه موم جا ناو هه بی یان نه بی!

هه نس و که وتی جووله که کان (نایه تی ۴۴-۴۶)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ
 أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَابِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
 بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ
 وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيْتَا
 بِالْأَسْنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ
 وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
 وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾

دوای ئەوێ پەرۆهردگار لە نایه‌ته‌کانی پێشوو دا ناده‌میزادانی هه‌لنان بو
 خودا پهرستی و پابه‌ند بوون به‌ ئەه‌حکامی شه‌رع‌ی‌یه‌وه‌، سه‌رپێچیکارانی به‌ سزا
 ترسان، باسی حال و چۆنیه‌تی بری‌ی خاوه‌ن نامه‌کانی کرد، ئەوانه‌ی پابه‌ندی
 ئەه‌حکامی نایینی خۆیان نه‌بوون گۆرانکاریان له‌ کتێبه‌ ناسمانییه‌که‌یان کرد و
 گومراییان کړی به‌ هیدایه‌ت، بۆیه‌ش ئەم باسانه‌ی هێتایه‌ پێشه‌وه‌ بو‌ ئەوه‌ی
 موسولمانان هۆشیار بکاته‌وه‌ که‌ پێویسته‌ پابه‌ندی ئەو فه‌رمانانه‌ ببن که‌ پێیان
 کراوه‌، ترساندنی له‌وه‌ که‌ ئەگه‌ر ئەوانیش ئەه‌حکامه‌کانی نایینه‌که‌یان پاش گوێ
 به‌خه‌ن، هه‌مان سزای که‌ ناماده‌ کراوه‌ بو‌ جووله‌که‌کان ئەوانیش ده‌گه‌رتە‌وه‌، ئەوانیش
 روژی قیامه‌ت ناوته‌ خوازی ئەوه‌ ده‌بن که‌ ژێر خاکی بکړین و ئەو سزایه‌ نه‌بینن.

﴿ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب﴾ هندیك ده‌لین: ثم نایه‌ته ده‌رباره‌ی جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌هاتۆته‌ خوارئ، ریفاعه‌ی کورئ زه‌ید یه‌کیک بوو له‌ پیاو ماقولانی جووله‌که‌ نه‌گهر پیغه‌مبهر ﷺ وتاری بدایه‌ ثم زمانی باده‌دا ده‌یگوت نه‌ی (محمد!) چاوت له‌ نیمه‌ بی، واقسه‌ بکه‌ نیمه‌ش تیت بگه‌ین. ثم مجار تانه‌ی له‌ نیسلام ده‌داو عه‌یبی لی ده‌گرت نیتر ثم نایه‌ته‌هاته‌ خوارئ.. رافه‌که‌رانی تری قورنائیش ده‌لین: (که‌عبی کورئ نه‌شرف) که‌ یه‌کیک بوو له‌ مالومه‌کانی جووله‌که‌، پاش روودانی جه‌نگی نوحود له‌گه‌ل هفتا که‌س دا چوو بو مه‌که‌که‌ بو نه‌وی له‌گه‌ل قوره‌یشی‌یه‌کان په‌یمان له‌ دژی پیغه‌مبهر ببه‌ستن و نه‌و په‌یمانه‌ی که‌ له‌ نیوان پیغه‌مبهر و جووله‌که‌کان دا بوو هه‌لی وه‌شیننه‌وه، که‌عب که‌ چوو بو مه‌که‌که‌ میوانی نه‌بو سوفیان بوو، نه‌بو سوفیان پی‌ی گوت: تو پیاو‌یکی زاناو ته‌ورات خوینی، نیمه‌ نه‌خوینده‌وار و نه‌زانی، پیمان بلئ: نیمه‌ له‌سهر حه‌قین یان محمد؟! که‌عب وتی: ناده‌ی نایینی خۆتانم بو باس بکه‌ن! نه‌بو سوفیان گوتی نیمه‌ بو حاجیان ووشتری دوک گه‌وره‌سهر ده‌برین، ناویان ده‌ده‌ینی. ده‌عه‌تی میوان ده‌که‌ین، دیل به‌ره‌للا ده‌که‌ین، صیله‌ی ره‌حم به‌جی دینین، حه‌ج و عومره ده‌که‌ین، ته‌وافی که‌عبه‌ ده‌که‌ین و خاوه‌نی (حه‌رم‌این. محمد نایینی باوک و باپیری خۆی واز لی هیناوه، صیله‌ی ره‌حمی برپوه له‌ مه‌که‌که‌ دوور که‌وتۆته‌وه، نایینی نیمه‌ کۆنه‌ نایینی (محمد) تازه‌یه، نیتر که‌عب سویندی خوارد و وتی (والله) نایینی نیوه‌ راستره‌و نیوه‌ له‌سهر حه‌قن!! نیتر په‌روه‌ردگار ثم نایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خوارئ ﴿ألم تر إلى الذين...﴾ مه‌به‌ستی نایه‌ته‌که‌ که‌عب و هاوه‌له‌کانی‌یه‌تی.^۲

﴿ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب﴾ نه‌تۆ نه‌ی محمد! ناروانی بو نه‌وانه‌ی که‌ به‌شیکیان له‌ کتیبی ناسمانی دراوه‌تی ﴿یشترون الضلالة﴾ گومپایی ده‌کرن و کوفر هه‌لده‌بۆیرن نیمان و هیدایه‌ت پاشگوئ ده‌خن، روو وهرده‌گێرن له‌و

^۲ أسباب النزول الواحدة ص/ ۸۹.

په یامه‌ی که خودا بۆ پیغه مبه‌ری خو‌ی ناردویه‌تی، نه‌و حوکم و یاسایانه‌ی لایانه پاشگو‌یی ده‌خن، فەرمانیان پئی کراوه درۆ نه‌کهن، نه‌زیه‌تی خه‌لکی نه‌دن، سوود نه‌خۆن، به‌لام نه‌وان پابه‌ندی نه‌و حوکمانه نابین، زانیاریان ده‌ریاره‌ی ره‌وشت و ثابینی پیغه مبه‌ر هه‌یه، ده‌ی شیرنه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بری کالای پروپوچی دونیایی پئی بکرن ﴿ویریدون أن تضلوا السبیل﴾ ده‌یانه‌وی ئیوه‌ش له‌گه‌لیانا کومرا ببن و ریگه‌ی راستان لئ هون بئی، کافر ببن به‌و نامه‌ پیروژه‌ی که بۆتان نیردراوه که قورئانه، نه‌و زانیاری و شاره‌زایی و به‌خته‌وه‌ری یه‌ی هه‌تانه له‌ کیستان بچی و سهرتان لئ بشیوی.

﴿والله أعلم بأعدائکم وکفی بالله ولیا وکفی بالله نصیرا﴾ نه‌ی گرۆه‌ی موسولمانان! خودا له‌ ئیوه‌ باشتر دوژمنانتان ده‌ناسی و ده‌تانترسینی لیبیان، ئیوه‌ خوداتان به‌سه‌و پاریزگاری نه‌وتان هه‌بی پیوستان به‌ هیچی تر نه‌یه، پاریزگاری خودا قه‌لایه بۆ که‌سیک په‌نای بۆ به‌ری، که‌سیک خودا یامه‌تیده‌ر و هاریکاری بی به‌سیه‌تی! بیگومان په‌روه‌ردگار ئیوه‌ شاره‌زای ریگایه‌ک ده‌کا که سهرفیرازی و خیر و خو‌شی ئیوه‌ی تیدایه، هه‌ر نه‌و به‌سه‌ر دوژمنانتان دا سهرتان ده‌خا و یارمه‌تیتان ده‌دا بۆ کرداریک که به‌رژه‌وه‌ندی ئیوه‌ی تیدا بئی، رینوما‌یی‌تان ده‌کا بۆ وه‌ده‌سته‌ینانی هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن له‌ هاریکاری و ئاماده کردنی چه‌ک و پیداو‌یستی یه‌کانی شه‌ر و به‌رگری، که‌وابی جگه له‌ خوا له‌ که‌سی تر دا‌وای یارمه‌تی مه‌کهن و که‌سی تر جگه له‌ خودا به‌ خودا مه‌زانن!!!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست له‌و کتیب پئی درا‌وانه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿من الذین هادوا﴾ له‌وانه‌ی که جووله‌کهن، ﴿یحرفون الکلم عن مواضعه﴾ نه‌وانه گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کن ئال و گو‌ر به‌وشه‌و رسته نیردرا‌وانه ده‌کهن که خودا له‌ ته‌وراتدا ناردوونی، له‌ شوینی خو‌یان لایان ده‌دن، جا لادانه‌کیان به‌وه‌ ده‌بی نه‌ مانای مه‌به‌ست له‌ رسته‌و وشه‌کان بشیرنه‌وه‌و مانای شاقو‌لاو نادروستیان بۆ دیاری بکه‌ن، وه‌کوو لادانی نه‌و مزگینی و به‌لین و دیاردانه‌ی که ده‌ریاره‌ی پیغه مبه‌ری ئیسلام هاتوون، یان لادانی نه‌و ده‌قانه‌ی ده‌ریاره‌ی عیسی‌ی کو‌ری

مه‌ریه‌م هاتوون و ده‌یبرن به‌سهر که‌سیکی ترداو، به‌قسه‌ی خۆیان ده‌لین: گوايه هه‌تا ئیستاش نه‌و پیغه‌مبه‌ره ره‌وانه نه‌کراوه تا ئیستایش هه‌ر چاوه‌پوانی هاتنین!! یان لادانه‌که به‌وه ده‌بی که وشه‌یه‌ک یان رسته‌یه‌ک له شۆینی خۆی هه‌لبگری و بیبه‌يته شۆینیکی تر، وه‌کوو نه‌وه‌ی نه‌و نووسراوانه‌ی له موسا به‌جی مابوو تیکه‌لاو به‌و نووسراوانه‌یان کردن که زۆر دووا. موسا نووسرابوونه‌وه، هه‌روه‌کوو قسه‌ی نووسه‌رانی ته‌وراتیان تیکه‌ل به‌فه‌رمایشته‌کانی خودی ته‌ورات کردوه!! که به‌ئیعترافی خۆیان له‌باتی ته‌وراتی فه‌وتاو نووسیویانه‌ته‌وه.

به‌خه‌یالی خۆیان به‌م گۆپانکاری‌یه، ئیصلاحي ته‌وراتیان ده‌کرد نه‌م گۆپانکاری‌یه له‌وه‌وه سه‌ری هه‌لداوه که دوا‌ی فه‌وتانی نوسخه‌ نه‌صلی‌یه‌که‌ی ته‌ورات چه‌ند پارچه‌ کاغه‌زێ ته‌وراتیان له‌سه‌ر نووسرابوو مابوون، ماله‌کانیان ویستیان له‌م کۆته‌ کاغه‌زه تیکه‌ل و پیکه‌لانه، ته‌ورات بنووسنه‌وه ئیتر زیاده‌و دووباره‌ بوونه‌وه که‌م و کوپی تی‌یدا په‌یدا بووه. نه‌مه راستی‌یه‌کی میژوویی چه‌سپاوو حاشا هه‌لنه‌گره، میژوو نووسان و لی‌کۆله‌ره‌وان نه‌م راستیه‌یان چه‌سپاندوه.. له‌راستیدا نه‌و هۆزی جووه‌ یاری کردن به‌ وشه‌ ده‌ستکاری کردنی نایه‌ته‌کانی خوداو بێ ریزی کردن به‌ خوداو به‌رنامه‌ی و به‌ پیغه‌مبه‌رانی، پیشه‌ی هه‌میشه‌یی‌انه تیکه‌لاوی خوین و مۆخیان بووه، بۆیان ته‌رک نا‌کری، نه‌وه‌تا جووله‌که‌کان سه‌رده‌می تۆیش نه‌ی موحه‌مه‌د! یاری به‌ وشه‌ ده‌که‌ن و وه‌ک پیشینه‌یان و دژ به‌ تۆ، رووبه‌روو به‌ تۆ ده‌لین: ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ قسه‌که‌تمان بیستو سه‌رپیچی فه‌رمانه‌که‌ت ده‌که‌ین.

مو‌جاهید ده‌لی: به‌ پیغه‌مبه‌ریان گوت: قسه‌که‌تمان بیست به‌لام به‌ گوت نا‌که‌ین. هه‌روه‌ها له‌م روانگه‌یه‌وه له‌ روانگه‌ی هه‌سوودی و رق لی‌بوونیان له‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌یانگوت: ﴿واسمع غیر مسمع﴾ واته‌: خودا قسه‌ت لی نه‌بیستی و دو‌عات گیرا نه‌کا. هه‌روه‌ها له‌ هه‌مان روانگه‌ و سۆنگه‌وه ﴿وراعنا﴾ له‌ کاتی گوتنی نه‌م وشه‌یه‌دا زمانیان بۆ خوار ده‌کرده‌وه به‌ جوړیک ده‌هاته به‌ر گۆچکه‌که به‌ زمانی عیبری جنیو بگه‌یه‌نی، چونکه‌ وشه‌ی (راعنا) وه‌رگیراوه له‌ (رعونة) که

به مانا گیلی و گوجی یه، نهم نامردانه به ناپاکی نهم جوړه وشانه یان به کار ده هینا، که به دیمهن قسه یه کی ناسایی باشه، به لام به مبهست و مدعنا جنیو و ناماقولی یه، چونکه به دیمهن مبهستیان له (غیر مسمع) دوعای خیری (لا سمعت مکروها) بوو له (راعنا) (انظرنا) یه که به مانا چاوی خیرت لیمان بی جا بویه پهره ردگار وتی نهو ووشانه ی له موسولمانان قه دهغه کردو به دهقی نهم نایه تهو نهو نایه تهی تریش که ده فمرموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا﴾** البقرة/۱۰۴

نهم سی تاوانه یان له گهل پیغه مبهردا ده کرد، جا یان له کوږ و کوږوونه ودهاو بهره ورووی خو، یان له پاش ملهو له دووری پیغه مبهردا! وهک گوتمان به مبهستی گالته کردن به پیغه مبهردا و تانه دان له نایین ده هاتن وشه کیان به کار ده هینا دومانای هلبگر تیه، مانایه کی جنیو و سوکایه تی پی کردن، مانایه کی ریز و نیحترام، نهوان مبهستیان جنیو دان و سوکایه تی پی کردن بوو نهک ریز و نیحترام **﴿لِیَا بِالْسِّنْتِهِمْ﴾** زمانیان خوار ده کرده وهو، وشه کیان ده گورمان، بوو نهوه ی له مانای خیر و ریزی لای بدن و مانای شهر و جنیو بگه یه نی.. واته: نهوان به زمان بادانه کیان وشه کیان وا لی ده کرد، مانای جنیو نامیزه که بگه یه نی: که له دل دا نهوه یان مبهست بوو! **﴿وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾** بوو نهوه ی تانه له نایینی پیروزی نیسلام بدن و سوکایه تی پی بکن، بهرواله تیش گوايه مانای ریز و نیحترامه کیان مبهسته، همر بهم نیازه پیسه له کاتی سلاو کردنیشا له حه زرهت زمانیان خوار ده کرده وهو له جیاتی (السلام علیکم) ده یانگوت: (السلام علیکم) واته: مردن له سهر نیهو بی، بویه پیغه مبهردیش ﷺ له وه لامیان دا ده فهرموو: (وعلیکم) و بهس واته: (نهوه ی ده یلین له سهر خویشتان بی).

نیبنو عه طیه ده لی: تا نیستاش جووله که کان منداله کانیان فیری نهو ووشانه ده کفن که دوومانان هیه، مانایه کی ریز و باش، مانایه کی جنیو وشهر، بوو نهوه ی وت ویزیان له گهل موسولمانان پی نه تجم بدن و له پهنا نهم وشه دوو مانایانه دا تانهو تهر له موسولمانان بدن، پهره ردگار نهم بونه به همل ده زانی

و شیوه و شینوازی گفتوگو و وتو ویزی پر له ریز و سۆز فیری موسولمانان ده کاو ده ففرموی:

﴿ولو أنهم قالوا سمعنا وأطعنا وأسمع وانظرنا﴾ نه گمر نه وان بیانگوتایه بیستمان و فرمانبردارین، گوی بگره بۆمان چیت بی ده لیتن و مؤله تمان بده و پهله مان لی مه که با تیت بگهین و بزاین ده لی چی ﴿لکان خیرا لهم وأقوم﴾ نه وه نه و گوفتاره خیر نامیز بوو بۆیان و وه ههنگاو یکی راست و دروست ده بوو سوود و نه ده بیشتی تیدا ده بوو ﴿ولکن لعنهم الله بکفرهم فلا يؤمنون إلا قليلا﴾ به لام به هوی بهرده و امی یان له سهر کوفر و بی باوه پری که له پیشینانه سهر که شه کانیانه وه به میراتی بۆیان ماوه ته وه، نایه نه سهر ریگهی راست و دینی نیسلام قه بوول ناکهن له بهر نه وه شایانی نه فرهت و له عنه تن و ریسوای دونیا و قیامه تن! چونکه نه وان کافرن و کوفریش ده بیته له مپهر له بهرده م ئاده میزادا و ناهیلی بیر بکاته وه و فیری نه ده ب و ره و شتی باش و قسه کردنی عاقله نه بی. نه وان پروایه کی کهم و بی بایه خ نه بی و ده دهستی ناهینن، دلیان له خیر و چاکه بیتزاره و لی دووره په ریزن! بیر و باوه پریکی باشی سوود به خشیان ناچیتته ناو دله وه که بیرو باوه پری باشیان نه بوو هتوای کرده وه ی چاکیان لی ناکری و عه قلیان مشت و مال نابی و میشکیان زاخا و نادری و دل و دهروونیان پاک نابیتته وه!

په روږدگارښه ریمان به ځاوهن نامه کان ده کا نیمان به قورنان بهینن

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ
قَبْلُ أَن نَّظْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا
أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

نيینو نیسحاق له نیینو عه بیاسوه ده گپړتیه وه ده لی: پیغه مېر ۷۷
قسه ی له گڼل سهران و مالمه کانی جووله که کرد، که له ناویان دا عه بدوللای صوری
و که عبی کوری نه سهدیان تیدا بوو پیغه مېر ۷۷ پیی فهرموون: نهی کو مه لی
جووله که! له خودا بترسن، خوتان له سزای به نیشی بیاریزن! سویند به خودا نیوه
ده زانن که نهو نایینه ی من هیناومه راست و دروست و حقه! وتیان نهی (محمد!)
شتی و امان نه بیستوه، ناگامان له پیغه مېر ایه تی تو نه. نینکاری زانیاری خویان
کرد و سوور بوون له سهر کوفری خویان و جا په روږدگار نه م نایه ته ی نارد خوارې و
فهرموی: ﴿یا ایها الذین اوتوا الکتاب﴾ نهی نهو که سانه ی نامه ی ناسمانیتان بو
نیردراوه! که ته ورات و نینجیله، هرچنده له جیاتی هیدایه ت گومراییتان
هه لېژاردوه برې له نایاتی نامه ی خوتان فو تاندووه و بریکتان گورپوه، نیستاش
دهرگای تویه و گه رانه و تان بو والا یه هه بوونی نیمان تان به ته ورات و نینجیل ده بی
سهریکیشی بو پروا هینان بهو کتیبه ی که پشتگیری یان لی ده کا، که قورنانه و بو
محمد نیردراوه، که وایو ﴿آمنوا بما نزلنا مصدقا لما معکم﴾ نیمان بینن بهو
کتیبه ی که نارد و ومانه بو محمد و پشتگیری کتیبی نیوه و کتیبه ناسمانی یه کانی
پیش خوی ده کاو له بنه ما سهره کی یه کاند ا له گڼل نه واند ا یه ک ده گریته وه، هرچنده

له گهل کتیبی ده‌ست لیدراوی ئیستای ئیوه دا جیاوازی هه‌یه، به‌لام له‌گهل ناوه‌پۆک و بنه‌ماسهره‌کی‌یه‌کانی هه‌موو کتیبه ئاسمانی‌یه‌کاندا یه‌ک ده‌گرێته‌وه که بریتین له‌یه‌کتاپهرستی و دوور بوون له‌هاوه‌ل په‌یداکردن بۆ خوداو خۆپاراستن له‌تاوانی ناشکراو نه‌هینی و پشتگیری نه‌وه‌هه‌رالا‌نه‌ی که موژده‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیان له‌خۆ گرتووه نه‌مانه‌ش بنه‌ما ئامانجی سه‌ره‌کی شایینی خودان به‌گشتی.

قورئان لێره‌دا روو ده‌کاته‌ خاوه‌ن نامه‌کان له‌م رووه‌وه که نامه‌ی ئاسمانیان دراوه‌تی، هاتوون هه‌ندیکیان گۆڕیوه‌ هه‌ندیکیان فه‌وتاندووه، که‌وابوو نامه‌ی ئاسمانی‌یه‌که‌ی خۆیان له‌سه‌ر ده‌قی خۆی نه‌ماوه، ته‌زویه، نه‌مه‌ش داخوازی نه‌وه‌یه که بپروا به‌قورئان بکه‌ن و هه‌وڵ بده‌ن چی زووه‌ تو‌یه بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌ره، بۆ‌لای خودا، چونکه‌ نه‌وان ده‌رباره‌ی ته‌ورات که‌مه‌تره‌خه‌میه‌یان کردووه‌و شیایوی سزان. له‌لایه‌کی تره‌وه‌ نه‌وه‌ی که داخوازی ئیمان هینانیانه به‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌وه‌یه: که هه‌موو ئایینه ئاسمانی‌یه‌کان له‌سه‌ر بنه‌ما سه‌ره‌کی‌یه‌کان کۆکن! هه‌موویان بانگه‌وازی ده‌که‌ن بۆ یه‌کتاپهرستی و شه‌ریک بۆ خودا قه‌رار نه‌دان و نه‌خلاق به‌رز و دوور که‌وتنه‌وه له‌تاوان به‌ نه‌هینی و به‌ ناشکرا.

قورئانی پیرۆز جه‌ختی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی داود و سلیمان و موسا عیسا و ئیبراهیم و نوح و پیغه‌مبه‌ره‌کانی تریشی کردووه‌و وه‌سپی داو، ده‌ی چۆن شونکه‌وتوانی نه‌وه‌ پیغه‌مبه‌رانه ئیمان به‌قورئان و پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد ناهین؟؟ له‌کاتیکه‌ قورئان پشتگیری ئایین و پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌وان ده‌کاوه‌ یه‌کسانه له‌گهل ئایینی ئیبراهیم، که له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کتاپهرستی دامه‌زرابوو نه‌ی محمد! پێیان بلێ: ئیمان به‌هین به‌و کتیبه‌ی ئاردومه‌نه‌ته‌ خوارێ که قورئانه، هه‌موو کتیبه ئاسمانی‌یه‌کان له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ هه‌رگیراون و یه‌ک ئامانجیان هه‌یه: نه‌مجار هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کاوه‌ ده‌رموێ: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ نَطْمِسَ وَجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا﴾ ئیمان به‌هین پێش نه‌وه‌ی ده‌م و چاویان بگۆڕین، نیشانه‌ی ده‌م و لێبوو چاوی لوتیان بکۆڕێنه‌وه‌و ده‌کوو بشته‌ ملیان ساف و بێ نیشانه‌ بێ.

هیچ شوننهواری دهم و لوت و گویچکریان نه مینن! ﴿أَو نَلْعَنُهُمْ﴾ کما لعنا أصحاب السبت ﴿﴾ یان به هیلایان بهرین و بیان فیهوتینین، یان سزایان بدهین به مەسح کردن و گۆرینیان به بهراز و مەیمون، وه کوو چۆن نه ییمان لی کردن که له رۆژی شه ممه دا راوه ماسی نه کمەن، که چی نهوان پیچیان لی داو له جومعه دا ده چوون گۆماویان پر ده کردن و که دریا شه پۆلی ده هیتان و ده بردن گۆلهوه کان ماسییان تی ده چوون، دوابی که ئاه که ده کشایهوه ماسییه کان له گۆلاوه کانداه مانهوه، نه مجار رۆژی یه ک شه ممه ده چوون ماسییه کانیان راو ده کردن ئیمهش له تۆله ی ئهم لاساری یانه یان دا مەسخمان کردن و کردمان به مەیمون و بهراز و نه فرینمان لی کردن ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ فرمانی خودا که به وشمی (کن فیکون): (بیهو ده بی) دیته کایهوه چی به چی کراو و نه انجام دراوه و که ناتوانی بیته له مپهر و پیشتگیری لی بکا. که فرمانی کرد کهس نیه بلئی ناجی بیی! یان مەرجی بو دانسی! که وایی بترسن له هه ره شه بی و خۆ پیا ریزن له سزای خودا ده سه لات و توانای ره هایه، هه رکه ونستی شتی که بیی، ده بی.

ئیینو عه بیاس ده لی مانای وایه کهس نیه جو کمی خودا رەت بکاتهوه، فرمانی هه لبوه شینیتهوه، نه گهر ئیمان نه هینن یه کی له دوو سزایه روویان تی ده کا. بێگومان ئهم هه ره شه یه له سه رده می پیغه مبه ردا هاته دی، نهوه بوو (به نی نه ضیر) تووشی نه هاهه تی هاتن و له مال و حالی خۆیان وه ده ر نران، به نو قوره یظهش به هیلاک بران!

مویه رید ده فهرموئ: نهوه هه ره شه یه به رده وامه و چاوه روان کراوه، ده بی پیش رۆژی قیامهت جووله که ئهم طه مس و مەسخه یان به سه ر بی. به کورتی پییان ده لی: ئیوه ده زانن که خودا ده ر حه قی گه له پیشتینه کان هه ره شه کانی هیتاوه ته چی ئیواش بترسن و ناگادار بن له هه ره شه کانی ئه مین مەین.

ئەو هی خودا چاوپۆشی لی دەکاو ئەو هی چاوپۆشی لی ناکا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَقَدْ أَفْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

دوای ئەو هی پەرورەدگار هەرپەشە ی لە خاوەن نامەکان کردو ترساندن ی لەو
کە ئەگەر ئیمان نەهێنن ئەو هەرپەشە ی لی ی کردوون نەنجام ی دەدا.
ئەمجار ئەو روون دەکاتەو کە ئەو هەرپەشە کردنە لەسەر کوفری صەریح و
شەریک بۆ خودا قەرار دانە، بەلام تاوانەکان ی تر و ی دەچێ خودا لێیان خۆش ببێ
بۆیە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾
بێگومان پەرورەدگار خۆش نابێ لە کەسیک شەریک بۆ خودا دابنێ، خودا خۆش
نابێ لە بەندە یەک بە موشریکی مردبێ، مەبەست بە شیری کوفری گشتی یە کە
شێو ی کوفری جوله کەکانیش دەگرێتەو، جگە لە تاوانی شیرک بەم مەبەستە
گشتی یە ئەگەر خوا مەیلی لی بێ لە تاوانەکان ی تر خۆش دەبێ، کەسیک هاوێل بۆ
خودا دابنێ تاوانی گەورە ی نەنجام داووە ئەگەر لەسەر ئەو حالەتە بمری خودا
لی ی خۆش نابێ.

طەبەری دەلی: ئەم نایەتە ئەو ی روون کردۆتەو کە هەر کەسیک تاوانی
گەورە ی لە دەست قەوما بێ دەکەوێتە بمر ئارەزووی خودا خۆی، مەیلی لی بێ لی
خۆش دەبێ و مەیلی لی بێ سزای دەدا بەمەرجی تاوانە کە ی هاوێل دانان بۆ خودا
نەبێ.

﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ هەرکەسیک هاوێل بۆ خودا
دابنێ، پێ ی وابێ جگە لە خودا کەسیکی تریش بەدیھێنەرە، یاسادانەرە، حەرام و

حەلال دەست نیشان دەکا، ئەو تەوانیکی گەورە ی ئەنجام داو و تەوانەکانی تر لە ناستیا خۆ بە بچووک دەنوێنن.

پێیوێستە ناماژە بۆ ئەو بەکرێ کە هاوێڵ بۆ خودا دانان دوو جوۆرە :

یەكەم: شەریك بۆ دانان لە خودایەتی (الالهية) دا، وەكوو ئەو یەكێکی تر بەكە ی بە هاوێلی خودا و دەسلاتی هەلسوران و بەدیھێنەری بۆ دیاری بەكە ی. دووهم: شەریكی لە ربوبیەت دا وەكوو ئەو دەسلاتی یاسا دانان و دەست نیشان کردنی حەلال و حەرام جگە لە خودا بۆ یەكێکی تریش بە ڕەوا دابنێ ی و پیت وایی کە جگە لە خودا بەبێ وەحی و نیگای خودا کەسێکی تر هەبێ دەتوانێ شەریعت دابنێ و حەلال و حەرام دیاری بکا.

بەلام ئەمە مانای وا نیە کە دەولەتی ئیسلام بۆی نیە یاسای مەدەنی دابنێ بۆ بەرپوێ چوونی کاروباری گەلی ئیسلام، بەمەرجێ ئەو یاسا شارستانیانه لە جەغزی ئیسلام دەرئەچن و بۆ بەرژەوێندی گەلی ئیسلام بن و دژی دەقی قورئان و صەحیحی سوننەت و نەبن، وەك یاسای هاموشۆی ریگاویان و خانووێرە دروست کردن و ژن هێنان و کڕین و فرۆشتن و هتد.

قورئان دەربارە ی ئەهلی کیتاب دەفەرموێ: **﴿اتخذوا أحبارهم ورهبانهم**

أرباباً من دون الله والمسیح ابن مريم﴾ التوبة/ ۳۱

پێغەمبەر ﷺ رافە ی ئەم نایەتە ی وا کردووە کە ئەوانە مالم و قەشەکانی خۆیانیان کردبوو بە یاسا دانەر و فەرمانڕەواو، وەكوو خودا بە گۆیان دەکردن و شۆینیان دەکەوتن و ئەحکامی حەلال و حەرامیان لێ وەرەگرتن. نایەتە کە ناماژە بۆ ئەو دەکا کە خاوەن نامەکان بۆیە بە موشریك حسیب کراون چونکە عوزەیر و عیسیان بە خودا داناو و دەسلاتی بەدیھێنەریان بۆ چەسپاندوون ئولوھییەتیان بۆ قەرارداون. بۆ مالم و قەشەکانیشیان دەسلاتی حەلال کردن و حەرام کردنیان داوونی!

بۆیەش شیرك ئەوەندە قێزەوێندە چونکە درۆیەکی پەتییە بوختانیکی بێ پەردەییو، هێلانە ی هەموو شتیکی پرۆپوچ و بەتالە، هەموو تەوانیک لەوێ هەموو

هه‌لده‌دا، ژبانی تاک و کۆمەل دەرپوختینی، له‌گه‌ل عه‌قل و هۆش دا دژایه‌تی هه‌یه، له‌گه‌ل دل و دەرروونی پاک دا ناگونجی و ناهیلگی نووری ئیمان به‌جیته ناو دله‌وه.

به‌پێچه‌وانه‌شده‌وه یه‌کتا په‌رستی دەررون به‌رزی و سرووشتپاکی تێدا یه‌و ناده‌میزاد له‌ به‌ندایه‌تی کردن بۆ ناده‌میزاد رزگار ده‌کاوه‌رزی ده‌کاته‌وه بۆ پایه‌ی پیروزی خودا په‌رستی و پشت به‌ستن به‌ خودا و ئیخلاصی بۆ زاتی پاکی، نه‌مانه‌ش هه‌موو نارامی به‌ دل و دەررون ده‌گه‌یه‌نن! روح مشت و مال ده‌که‌ن و چرای دل روشن ده‌که‌ن و وا له‌ ناده‌میزاد ده‌که‌ن یارمه‌تی خودای ده‌ست بکه‌وی و پشت به‌ سه‌رچاوه‌ی هیز و ده‌سه‌لات به‌ستی و له‌ ته‌نگه‌ و چه‌له‌مه‌ی دونیا و قیامه‌ت رزگاری بی.

زانایان ده‌لین: ئەم نایه‌ته موخه‌صیص و تایبه‌تکاره بۆ نایه‌تی سوره‌تی (الزمر) که ده‌فرموی: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر/۵۳.

ده‌لین: که ئەم نایه‌ته‌ی سوره‌تی (الزمر) هاته‌ خوارێ پێغه‌مبەر ﷺ چوه‌ سه‌ر دوانگه‌و به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا خویندی‌یه‌وه پیاویک هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و وتی ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا! شه‌ریک بۆ خودا دانانیش لیخۆشبوونی هه‌یه؟؟ پێغه‌مبهر بێ ده‌نگ بوو، نه‌مجار پیاویکی تر هه‌ستا و وتی ئه‌ی ره‌وانه‌ کراوی خودا! هاوه‌ل په‌یدا کردن بۆ خوداش لیخۆشبوونی هه‌یه؟؟ پێغه‌مبهر بێ ده‌نگ سوو دوو جار یان سی جار ئەم پرسیاره‌ی ناراسته‌ کرا ئیتر نایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ...﴾ هاته‌ خوارێ.

چه ند نمونه یه کی تری خاوه ن نامه کان و سزای نه و کرده وانه

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا
﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ
وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ ءَاتَيْنَا ءَالَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَنْ
ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

نیینو نه بی حاتم له نیینو عه بیاسه وه ده گپرتیه وه ده لی: جووله که کان
منداله کانیان پیش ده خستن نویزیان پی ده کردن و پتیان وابوو بی گوناھن و
تاوانیان له سر نه، نیتر پهروه ردگار نه نایه تهی نارد خورای.

که لبی ده لی: نه نایه ته ده ربارهی چند که سیکی جووله که نازل بووه که
منداله کانیان هی نایه لای پیغه مبر ۷ و تیان: نهی محمد! نایا نه منداله
بچکولای نهی نیمه گوناھیان له سره؟ پیغه مبر ۷ فدرمووی: نه خیر، و تیان:

سویندمان بهو که‌سه‌ی سویندی پی ده‌خوین ئیمه‌ش وه‌کوو نه‌وان بی گونا‌هین!! هر گونا‌هیتی به روژ بی‌که‌مین شهو له‌سه‌رمان ره‌ش ده‌کریت‌هوه، هر تاوانی‌کی به‌شه‌و بی‌که‌مین به‌روژ له‌سه‌رمان ره‌ش ده‌کریت‌هوه. نه‌مه‌یه که پا‌کانه‌یان بو خو‌یان کرد‌وه.

حه‌سه‌نی به‌صری و قه‌تاده ده‌لین: نه‌م نایه‌ته ده‌ریاره‌ی جووله‌که‌و فه‌له هات‌وته خواری که‌گو‌تیا‌ن ﴿نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ المائدة/ ۱۸ یان که‌ده‌یان‌گوت: ﴿لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارًا﴾ البقرة/ ۱۱۱

به‌هر حال هوی هات‌نه خواره‌وه، ری له‌گشتایه‌تی و عومومییه‌تی ده‌ق نا‌گری وه‌ک زانا‌یانی ته‌فسیر و نوصوول ده‌فه‌رموون: (عیبره‌ت به‌مانای گشتی ده‌قه، نه‌ک به‌هوی هات‌نی!)

نیتر بو ره‌تدانه‌وه‌ی نه‌و خاوه‌ن نامانه په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نایا نابینی تو نه‌ی محمدا! سه‌یری حال و چۆنیه‌تی نه‌وانه نا‌که‌ی؟ که‌مه‌دخی خو‌یان ده‌که‌ن و لافی ره‌وشت و ریزیک بو خو‌یان لی ده‌ده‌ن و که‌تیا‌ن دا‌نیه، ده‌لین: ئیمه‌کو‌ری خودایین، خو‌شه‌ویستی خودایین، ده‌لین ئیمه‌گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی هه‌لبژاردوی خودایین، ده‌لین: که‌سی‌ک جووله‌که‌یان مه‌سیحی نه‌بی نا‌چیته به‌هه‌شته‌وه، ده‌لین کو‌ره‌کانمان مردوون بو‌مان بوونه قوربانی، باو‌ک و با‌پیرمان شه‌فاعه‌تمان بو ده‌که‌ن و پا‌کانه‌مان بو ده‌که‌ن، چونکه‌لای خودا ریزدارن و قسه‌یان وه‌رده‌گیری! په‌روه‌ردگار ره‌دیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمووی: ﴿بَلِ اللَّهُ يَرْكِي مِنْ يَشَاءُ﴾ پا‌کانه‌کردن بو خو‌یان هیچ نرخ و به‌هایه‌کی نیه، پا‌کانه‌کردن به‌قسه‌نابی، ده‌بی به‌کرده‌وه‌ی بی، خودا که‌سی‌کی بو‌ی پاکی ده‌کاته‌وه، یارمه‌تی ده‌دا بو نه‌نجام دانی کرده‌وه‌ی باش، هیدایه‌تی ده‌دا بو بی‌روبا‌وه‌ری راست و نه‌خلاق و ره‌وشتی به‌ری فیر ده‌کا ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ په‌روه‌ردگار هیچ شتی‌ک له‌پاداشی کرده‌وه‌ی باشی نه‌و پا‌کانه‌که‌رانه که‌م نا‌کاته‌وه‌ پاداشی خو‌یان به‌ته‌وا‌ی ده‌داته‌وه

نايه ته كه دوو شتي سه ره كي لي وهرده گيري:

١- پهروه ردگار پاداشي كرده وهی كردار باشان ده داته وه ته نانه ت نه گهر
موشريك و خوانه ناسيش بن! چونكه نهو كرده وه باشه كاري گهري له دل و دهر ووني
خاوه ن كرده وه كه دا هديه و شاياني پاداشه، له دوزه خ دا به هوی كرده وهی باشه وه
سزای له وانی تر سوو كتره! له فهرموده ی پيغه مبهري دا هاتوه كه بری له
موشريكه كان به هوی كرده وهی باشيانه وه له دوزه خ دا سزيان له سهر سوو ك ده كری:
حاته می طانی به هوی سه خاوه ته وه، نه بو طالبي مامی پيغه مبهري به هوی
پشتگيري و سه ربه رشتياري كړدنې بۆ پيغه مبهري ﷺ نه بو له هه ب، چونكه كاتې كه
جاري يه كهي كه ناوی (ثووه يبه) بو مزگيني له دايك بووني پيغه مبهري پی دا
(ثووه يبه) ی نازاد كړد.

٢- موسولمانان ده ترسينی له وه كه به ناييني خويان نه نازن و وه كوو خاوه ن
نامه كان نه كهن، خويان بپاريزن له پاكانه بۆ خو كړدن و قسه زلی و كهش و فش.
نه وه ش بزائن كه خدا محابات بۆ كهس ناكاو منه تي له كهس نيه، نه موسولمان و
نه جووله كه و نه مه سيحي! نه ی نه وه نه بو سهروه ري پيغه مبهري، خو شه ويستي
خودا! هزره تي محمد له جهنگي نوحود سهري شكا، ددانی شكاو كهوته چاله وه و
تووشي ناره حه تي و ناخوشييه كي ته واو هات به هوی كه مته رخه می بری له
جهنگاوه رانی، كه قسه و ناموزگاري پيغه مبهريان شكاند و سه نگره كانی خويان
چۆل كړد! ههروه ها داوا له موسولمانان ده كا كه قورئان بكه نه مه شخه لی ريگای
ژيانيان و شوين وه سه وه سوه چاو وراوی ده جال و ره فتار ججاله كان و هه لپه رست و له
خسته به ران نه كه ون.

نه مجار پهروه ردگار سه رسوپمان له حاله تي نه وانی دووباره كرده وه، نه و
حاله ت و چۆنيه تي يه سه رنج راكيشه ی كه له نايه تي پيشو و هه رگيرا دووباره ی
كرده وه و فهرمووی: ﴿انظر كيف يفترون على الله الكذب﴾ سه ير بكه: چۆن به دهم

خوداوه درۆ هه لده به ستن و پاكانه بۆ خۆيان ده كهن! پتيان وايه زنده ريزيان به سهر
خه لكی تروه هديه. ﴿وكفى به إثمًا مبينًا﴾ به سه بۆ تاوانباری و خوانه ناسييان نهم
درۆ قسه هه لبه ستنه ناشكرایه يان، چونكه خودا هيج كاتيگ عاده تی وا نيه كه
گهل و نه ته وه يه کی تايبه تی مامه ليه کی تايبه تی بۆ بكا، به لكو خودا پاداش و
سزا به گویره ی كرده وه ده داته وه هه رگيز سه یری نه وه ناكا ناخۆ له چ گهل و
نه ته وه يه كه و كوپي كۆيه و كۆييه! ﴿وان ليس للإنسان إلا ما سعى﴾

تيينو عه بباس ده لۆ: هه ندي مالمی جووله كه هاتنه لای قوره يشی يه كان،
پياواني قوره يش وتيان نه مانه زاناو شاره زای تايين و كتيبه ئاسمانی يه كانن ئييان
بپرسن ناخۆ تاييني ئيمه باشته يان تاييني محمد؟

پرسیاريان لۆ كردن، مالمه كان وتيان: تاييني خۆتان باشته له تاييني
محمد، نه و ريگايه ی ئيوه له سه یرینی له ريبازی محمد راست تره، ئيتر نهم نايه ته
هاته خوارۆ كه ده فهرموۆ:

﴿الم تر إلى الذين أتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت﴾
پروانه نه وانده ی كه به شيكيان له كتيبي ناسمانی پۆ دراوه ته ورات ده خوینن چۆن
ماستاو بۆ كافره كانی قوره يش ده كهن و ئيمان به بت و سه نهم دينن، يارمه تی
كافره كان ده دن، درۆ موسولمانان، هه موو پيداويستی يه كيان بۆ دابين ده كهن،
شايه تی به درۆيان بۆ ده دن.

﴿ويقولون للذين كفروا هؤلاء أهدي من الذين آمنوا سيلا﴾ ده لين:
كافرو موشریکه كان تايينه كه يان راسته و حه ق تره له تايين و ريبازی نه وانده ی
ئيمانيان به په يامي محمد هيناوه، به راستی نه و خاوه ن نامانه، نه و مالم و خۆ
به زانا زانايانه له رينومایی عه قل بۆ به ش بوون، بناخه ی تاييني خۆيان رووخاند له
حه ق لايان داوه، بانگی سته مكاريان هه لدا كاتيگ بوونه پالپشت و يارمه تی
ده ری شیرك و بتپه رستی و خوداو پيغه مبهريان به درۆ خسته وه نه هاتنه سهر
تاييني راست و خويان به حه ق نه ناسی!!

﴿أولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيراً﴾ نهوانه نهو
تاقم و کۆمهلهن که خودا نهفرینی لی کردوون و له رهحمهت و بهخششی خۆی
دوری خستوونهوه، کهسیکیش خودا نهفرینی لی بکا کهسی دهست ناکهوی یارمهتی
بدا، بی پشتیوان و پشتگیر دهمینیتوه!

﴿أم لهم نصيب من الملك فإذا لا یؤتون الناس نقیراً﴾ نهوان هیچ بهش
باریکیان له پادشایی و فرمانپه‌وایی دانیه چونکه سته‌مکار و مله‌ور و رژد و
چروکن، خود په‌سهند و خۆ خۆشه‌ویستن، به سروشت خۆ په‌رست و مادده په‌رستن،
له‌خۆپازی و درۆزن و به‌خیلن! خۆ نه‌گمر شتیکیان به‌دهست بی به‌سه‌ندازی
(نه‌قیریکن) توکیکی ناوکی ده‌نکه خورمایه‌کی لی ناده‌ن به‌که‌س، ده‌ی خۆ
فرمانپه‌وایی و پادشایی پتویستی به‌نفس به‌رزی و خۆ نه‌ویستی و خۆ به‌خت
کردن و یارمه‌تیدانی خه‌لک و جی به‌جی کردنی کاری لیتقه‌وماوان و ئاتا‌جان هه‌یه‌و
ده‌بی گیانی ته‌ضحیه‌و فیدا‌کاری و جوامیری تیدا بی!

﴿أم یحسدون الناس علی ما آتاهم الله من فضله﴾ نه‌مجار لۆمه‌یان ده‌کا
له‌سهر نه‌و حه‌سوودی و چاو برینه‌یان له‌مالی خه‌لک که زۆر له‌چروکی‌یه‌که‌یان
خراپ‌تره، نه‌وان نه‌وه‌نده حه‌سوودن ئاواته‌ خوازی نه‌وه‌ن که خیروییری جیهان
هه‌مووی بۆ نه‌وان بی، ده‌یان‌ه‌وی ناز و نیعمه‌ت هه‌مووی هه‌ر بۆ نه‌وان بی، نایانه‌وی
که‌سی تر نازو نیعمه‌ت و ریزیکی هه‌بی، نه‌وانه کۆمه‌لیکی خۆ په‌رست و نه‌نانین،
دل پیس و حه‌سوودن، بۆیه حه‌سوودی به‌پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (محمد) ده‌به‌ن که
خودا ریزی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زانست و فرمانپه‌وایی و دۆست و یار و یاره‌ری زۆر
داونئ. جا باش بزائن که ده‌سه‌لات و فرمانپه‌وایی، مال و دارایی و ریز و پله‌و
پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تاییدت نیه به‌نه‌وانه‌وه‌و په‌روه‌ردگار به‌ئاره‌زووی خۆی ده‌یدا
به‌هه‌ر که‌سیک شایانی بی.

﴿فقد آتینا آل إبراهیم الکتاب والحکمة و آتیناهم ملکا عظیماً﴾ نه‌وانه
به‌هه‌له‌چوون ناشی حه‌سوودی به‌محمد به‌رن، چونکه وینه‌ی محمد زۆرن،
بیگومان په‌روه‌ردگار پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و ریز و نرخی داوه به‌خانه‌واده‌ی

ئیبراہیم کہ عمر بہ قورہیشیہ کان لہ نہوہی ئعون، پمروہردگار کتیبی ناسمانی داوہ بہ ئیبراہیم کہ شمریعت و یاسای تیدا بوو، حکمت و تیگہیشتنی تہشرعی، پیغہمبہرایہتی بۆ خۆی و کوپ و نہوہکانی، ملک و سہلتنہتی بمر فراوان بۆ کوپ و نہوہکانی! ئہمہش ناماژہ بۆ ئہوہ دہکا کہ موسولمانان مولک و دہسہلات و سہلتنہتیکی گہورہیان دہست دہکہوئ! ئہمہ جگہ لہوہی کہ بہرزترین پلہوپایہو بہہرہ کہ پیغہمبہرایہتی و قورشان و حکمتہ دراوہ بہ پیغہمبہرہکیان!

﴿فمنہم من آمن بہ ومنہم من صد عنہ وکفی بجهنم سعیرا﴾ ئہو پیغہمبہرہ پیشینانہ وہ کوو ئیبراہیم و نہوہکانی لہ گہل ئہوہشدا کہ خانہوادہی پیغہمبہرایہتی بوون و مولک سہلتنہتیان درابوویہ کہچی گہلہکانیان ہہموویان پروایان بہ پیغہمبہرایہتیہ کیان نہہیناوہ، بہ لکو ہہیان بوو ئیمانیان پی ہینان و ہہیان بوو پشتیان ہہلکردوو لہسہر کوفر و بیدینی خۆیان مانوہ، کہوابی سہرت سوپ نہمیتئ ئہی (محمد!) لہ ہہلوستی قومہکەت، ئہمہ داب و نہرتی گہل و نہتہوہکانہ لہ گہل پیغہمبہرہکانیان دا ئہمہش دلدانہوہیہ بۆ پیغہمبہر ﷺ بۆ ئہوہی صہبرو نارامی بہہیز تر بی بہرامبہر بہ نازاردانی گہلہکی و ناومید نہبی لہ ئیمان ہینانیان.

قورطوبی دہفہرموئ: ﴿فمنہم من آمن بہ﴾ واتہ: ہہندیکیان ئیمانیان بہ پیغہمبہر ہینا، ﴿ومنہم من صد عنہ﴾ واتہ: ہہندیکیان ئیمانیان پی نہہینا.. بریکیش دہلین: ضہمیرہ کہی (بہ) دہگہریتہوہ بۆ ئیبراہیم، بریکیش دہلین: دہگہریتہوہ بۆ (الکتاب).

جا ئہو گومپرایانہی کہ نایہنہ سہر ریگای راست ئہ گہر لہم دونیایہش دا سزایان وی نہکہوئ ئہوا سزای قیامہتیان بہسہو ناگری دۆزہخ کیفایہتیانہ.

سزای کافران و پاداشتی موسولمانان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
 بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ
 ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

نه مجار لهم دوو نایه تهی دواپی دا سزاو پاداشی همدوو تا قمی باسکراو له
 نایه ته کانی پیشوو دا روون ده کاته وه ده فمرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ
 نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾ نهوانه ی کافر بوون بهو نایات و بهلگانه ی ناردو ومانه بو سهر
 پیغه مبهران به تایبه تی نهوانه ی پروایان به قورشان نه کردو گویان بو نه حکام و
 ناموژگاری یه کانی شل نه کرد، که دوا کتیبی تهواوو بی خموش و نپردراوی
 خودایی یه بو سهر ناده میزاد، له نایینده دا ده یان خزینینه ناو ناگری سوتینهری
 دوزه خموه، نه سزاو سوتاندنه یان همیشهی و بهرده وامه ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ
 جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ همر کاتی پیستیان سوتاو وای لی هات ههستی
 نازار نه گویزیته وه بو ده ماغ، نهوا پیستی تازه یان بو دروست ده کهینه وه که ههست
 به نازار بکه ن.

پیغه مبه ر ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ ده فمرموی: ((تبدل جلودهم کل یوم سبع مرات))
 هه موو روژی ههوت جار پیستیان ده گوردی.

خوالیخۆش بوو دکتۆر عبدولعهزیز نیسماعیل پاشا له کتیبی (الإسلام والطب الحديث) دا ده‌فهرموئ: حیکمه‌ت له گۆرینی پیسته‌کانیان دا نه‌وه‌یه: ئەو ره‌گانه‌ی نازار ده‌گۆزنه‌وه‌و بۆ سه‌نتهری هه‌ست له‌ میتشکدا له‌ تووی پیست دان، به‌لام ماسولکه‌و ریشاله‌کانی ژیر پیست هه‌ست کۆرڤ به‌ نازار تییان دا که‌مه. بۆیه‌ پزیشکه‌کان ده‌لێن: سوتانی وا که‌ له‌ پیست تیپهر نه‌کا نازاری زۆره‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ سوتانی زۆر قوول که‌ بگاته‌ ماسولکه‌و ریشاله‌کان هه‌رچه‌نده‌ سامناکه‌و ترسی مردنی لێ ده‌کری ئەو نازاره‌ی نیه‌.

گۆرپن و تازه‌ کردنه‌وه‌ی پیسته‌کانیان ﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَاب﴾ بۆ نه‌وه‌یه‌ نازاره‌که‌یان به‌رده‌وام بێ و کۆتایی پێ نه‌یه، به‌مه‌ش ئەو وه‌هم و خه‌یاله‌ی لایرد که‌ بگوتری: نه‌وانه‌ له‌ گه‌ل نازاره‌که‌دا رادین و نازاره‌که‌یان به‌لاوه‌ ئاسایی ده‌بی.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار جه‌خت له‌سه‌ر هۆی سزادان و به‌ توانایی خودا له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی ئەو سزادانه‌ دوپاره‌ ده‌کاته‌وه‌ ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ دُنیا بن که‌ خودا بالاده‌ست و زال و به‌ توانایه‌ به‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌ر سزایه‌ک که‌ بیه‌وئ بیسه‌پینئ به‌سه‌ر تاوانباراندا، دادوه‌رو دانایه‌ دادوه‌رانه‌ سزای تاوانباران ده‌دا. به‌گۆره‌ی حیکمه‌ت و دانایی نه‌بێ سزای که‌س نادا، عه‌دل و دادیش ئەو ده‌خوازی که‌ کوفر و تاوان بینه‌ هۆی تۆله‌و سزای دۆزه‌خ؛ ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکیش بینه‌ هۆی ده‌سته‌ به‌رکردنی نازو نيعمه‌تی خودایی و چوونه‌ ناو به‌هه‌شت، هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک سزاو پاداشی شیاری خۆی هه‌یه، بۆیه‌ لی‌ره‌ پاداشی کرده‌وه‌ی باشی موسولمانانی خسته‌ په‌نا سزای کرده‌وه‌ی کافران بۆ جیاوازی خسته‌ نیتوانیان و فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوانه‌ی ئیمانیان هه‌ناوه‌ و بپروایان هه‌یه‌ و کرده‌وه‌ی چاک ده‌کمن ﴿سَنَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌زویی ده‌یانخه‌ینه‌ ناو باغ و باغاتێ به‌هه‌شته‌وه‌ که‌ به‌ژیر داره‌کانیان دا جۆگه‌و جۆبار ده‌کشین و جوانی پر له‌ ئه‌فسوناوی ده‌به‌خشن، خوشی و له‌زه‌ت و رابواردنه‌که‌یان بۆ قه‌شه‌نگ ده‌بی، ئەم ناز و نيعمه‌ته‌ کاتی و ده‌مه‌می نیه‌ به‌لکو

﴿خالدین فیها أبدا﴾ به هم‌میشه‌یی تیییدا ده‌میننه‌وه، به‌جی‌ی ناهیتلن و نایگوزنه‌وه، دل‌یان پی‌ی خۆشه‌ه‌وولی گواستنه‌وه و لی‌ی ده‌رچوون لی‌ی ناده‌ن، لی‌ی وه‌رز بوون و دۆش دامانی تیدا نابینن،

ئهمه پاداشی باوه‌ر و کرده‌وه‌ی چاکیان و پیرای شه‌و جی‌ی و شوینه‌ رازاوه‌و هه‌بوونی شه‌و که‌شه‌ خۆش و هه‌وا سازگار و دیمه‌نه‌ دل‌رفینانه، ﴿لهم فیها أزواج مطهرة﴾ خیزانی بی‌ عه‌یب و نه‌نگیان هه‌یه، پاکن له‌ نه‌نگی جه‌سته‌یی و به‌ ده‌روون له‌ خه‌وشی ره‌وشتی و سرووشتی، شتی‌ک نیه‌ حاله‌تی که‌یف خۆشیان لابه‌ری، کۆنترۆلی ته‌ندروستی تیک‌ بدا، ﴿وندخلهم ظلا ظلیلا﴾ ده‌یانبه‌ینه‌ شوینی‌کی سیبه‌ری فینکی دل‌رفین و خۆش و سازگاری وا که‌ نه‌سه‌رمای لی‌ی بی‌ نه‌گه‌رما، ئهمه‌ش شه‌وپه‌ری خۆش رابواردن و ناز و نیعه‌تی رازاوه‌یه!

تییینی ئه‌وه ده‌کرئ ته‌عبیری قورئان لیره‌دا بۆ سزای کافره‌کان وشه‌ی (سوف)‌ه‌ی به‌کار هه‌ناوه‌ که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌باندا بۆ نایینه‌ده‌ی دووره‌، وه‌ بۆ پاداشتی موسولمانانیش وشه‌ی (س)‌ی به‌کار هه‌ناوه‌ که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌باندا بۆ نایینه‌ده‌ی نزدیکه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ فه‌رمووی: (س-ندخلهم) ئهمه‌یش ناماژه‌یه‌ بۆ گه‌یاندنی ئهم مه‌به‌سته‌ ناسک و نازداره‌ که‌ هه‌ر زوو ده‌ستیان ده‌که‌وئ و ده‌خرینه‌ به‌هه‌شته‌وه‌و به‌و شوینه‌ شاد ده‌بن، به‌لام وئ ده‌چی کافره‌کان له‌ ده‌شتی مه‌حشه‌ردا بۆ ماوه‌یه‌ک بمیننه‌وه، گه‌رچی ناره‌حه‌تی و غه‌م و په‌ژاره‌ی ده‌شتی مه‌حشه‌ریش بۆ خوانه‌ناسان زۆر ناخۆشه‌ به‌لام له‌چاو سزای دۆزه‌خ دا، قه‌تره‌ به‌ ده‌ریاه، جا پاش مه‌ینه‌ت و سه‌خله‌تی ده‌شتی مه‌حشه‌ر ره‌هه‌نه‌ی ناو ئاگر ده‌کرین و ده‌خرینه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌!! خوا په‌نامان بدا!

یاسی حوکرانی له نیسلام دا؛ گه پانه وهی سپارده و
 مافه کان بۆ لای خاوه نه کانیان عه داله تکاری،
 فه رمانبه رداری خوداو پیغه مبه ر

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا﴾ ﴿٥٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ
 إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ﴿٥٩﴾

ئه مجار دواى ئه وهى پهروه ردگار له نایه تی پيشوودا پاداشی چاکه کارانی
 دیاری کرد، موناسیب و گونجاوه که هه ندی له کرده وه سهره کییه کانیان دهست
 نیشان بکا که بریتین له پایه گرنه گه کانی پرۆگرام و دهستوری حوکم له نیسلام داو
 فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ پهروه ردگار فرمانتان پێ
 دهکا که ئه مانه ته کان بگێرنه وه بۆ خاوه نه کانیان، ئهم نایه ته ههرچه نه ده وهی
 نازلبونه که ی هۆیه کی تایبه تییه، به لام وه کوو ده لێن: له هه موو نایه ته کانی
 قورئاندا (عیبره ت به مانا گشتییه که ی وشه که یه نه ک به تایبه تمه ندی
 هۆکاره که ی) که وابوو نایه ته که فرمانی که ی گشتییه به موسولمانان که سپارده کان
 بده نه وه به خاوه نه کانیان، ههر سپارده یه کت له ژیر دهست دابوو ده رحق به خودی

خۆت، دەرحق به بئنده کانی خودا، دەرحق به پەرورده گار پتویسته بیگه پرنیه وه بۆ
خاوه نه کمى!

ریعایت کردنى ئەمانەت دەرحق به پەرورده گار ئەو هیه: پابه ندی
فەرمانه کانی بین، خۆمان له نه هی یه کانی بیاریزین، جهسته و ئەندام و ههست و
شعوره کانه مان لهو شتانه به کار بهینین که ده بنه جیگای رهزامه ندی ئه و.

ئەبو نه عیم له (ئه له حوله دا) جه دیستکی مەرفوعی له عەبدوللای کۆری
مهسعوود که له پتغه مبه ره وه ﷺ به مەرفوعی ربه یه تى کردووه، ده گیریته وه
ده لى: فەرمویه تى ((القتل في سبيل الله يكفر الذنوب كلها)) یان فەرمووی
((كل شيء إلا الأمانة)).

واته: شهید بوون له پیناوی خودادا هه موو تاوان و گوناھى ده سپرته وه،
جگه له ناپاکى له سپارده! خیانت کردن له ئەمانەت ئەو نه ده تاوانى کى گه وره یه،
ته نانهت شهید بوونیش نایشۆریته وه، سپارده جۆری زۆره وه ک:

ئەمانەت له نوێژدا، ئەمانەت له رۆژوودا، ئەمانەت له ئاخواتن و گفتگۆدا
له هه مووانیش گرن گتر سپارده ی عاده تى یه، به لگه ی ئەم فەرمايشته يش ئەو هیه که
کۆمه لیک له هاوه لانی پتغه مبه ر (عەبدوللای کۆری مهسعوود و بهررائى کۆری
عازیب و عەبدوللای کۆری عەبباس و ئویه ی کۆری که عب) فەرموویانه: ئەمانەت
له هه موو شتیک دا هه یه: له دهست نوێژدا، له نوێژدا، له زه کات دا، له لهش
پیسى دا، له رۆژوودا، له پتیوان و کیشان دا له سپارده دا، ئیبنو عەبباس
فەرموویه تى: پەرورده گار ریگه ی نه داوه نه بۆ ده وله مه ند نه بۆ هه ژار که سپارده
داگیر بکا، عەبدوللای کۆری عومەر فەرموویه تى پەرورده گار که شهرمگای بۆ
ئاده میزاد دروست کردووه فەرموویه تى ئەوه سپارده یه له تۆم دا شار دۆته وه
پاریزگاری بکه و مافی خۆی به ده ی، پاریزگاری ئەمانەت دەرحق به خودی
ئاده میزاد خۆی ئەو هیه: که شتیک بکا سوودی دین و دونیا و قیامه تى هه بی! خۆی
له هۆکاره کانی نه خۆشی بیاریزی، به پێی یاسای زانستی پزیشکی رهفتار بکا،

چونکه پیغه ممبر ﷺ وه کوو نه حمده و بوخاری و موسلیم و نه بو داود و تیرمذی له عه بدوللای کوری عومهره وه گپراویانه ته وه: فمرمویه تی: ((کلکم راع وکلکم مسؤول عن رعیتة)) هه موتان وه ک شوان چاودیرن و هه موتان بهرپرسیارن له چاودیرکراوانی خۆتان. یان ده فمرموی: ((إن لنفسك عليك حقا)) له راستی دا خودی خوشت مافت ههیه له سهر خۆت، وه ک خهو و خواردن و نه مانه.

ریعایت کردنی نه مانه ت ده رحق به ئاده میزادانی تر گپرانسه وهی سپارده کانیانه بۆیان، فیل نه کردنه له گه لیان له مامه له و کاروکاسبی دا، تیکۆشان له گه لیان و نامۆزگار یکردنیانه، نهینیی پاراستن و عهیب داپۆشین و ناو نه زپاندنیانه!

ده ربارهی سپارده و نه مانه ت نایه تی زۆر ههمن که جهختیان له سهر پاراستنی کردوه: وه کوو ده فمرموی: «إنا عرضنا الأمانة على السموات والأرض والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان..» الأحزاب/ ۷۲
یان ده فمرموی: «والذين لأماناتهم وعهدهم راعون» المؤمنون/ ۸ یان ده فمرموی: «يا أيها الذين آمنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا أماناتكم وأنتم تعلمون» الأنفال/ ۲۷

پیغه ممبریش ﷺ ده فمرموی: ((لا إيمان لمن لا أمانة له، ولا دين لمن لا عهد له)) ناپاکی له سپارده چهپی له بی ئیمان که مته، بی پهیمانیشت وه ک بی دینی وایه. نه حمده و ئیبنو حه بیان له نه نهس گپراویانه ته وه. موسلیم و بوخاری و تیرمذی و نه سائی له نه بو هورهیره وه فمرموده یه کیان گپراوه ته وه که فمرمویه تی: ((آية المنافق ثلاث إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أئتمن خان)).
نیشانهی مروی ناپاک و دوو پروو نه م سۆ رهوشتهیه: له کاتی گفتوگۆدا درۆزن بی، له به لینی خۆی پاشگهز بیهته وه، گزی و ناپاکی له نه مانه ت بکا.

که وابوو گپرانده وهی نه مانه ت پتویست و جهخت له سهر کراوه به تایبه تی کاتی خاوه نه کهی داوای بکاته وه، که سیکیش نه مانه تی لا بی و له دنیادا

نهداتهوه له قیامت حهقی شهوی لی ده سینرتهوه! چونکه چه سپاره که پیغه ممبر ﷺ فهرمویه تی: ((لتؤدن الحقوق الى أهلها حتى يقتص للشارة الجماء من القرناء)). واته: هه موو مافی ده درتهوه به خاوه نی، هه قی کهس له سهر کهس نامیننی ته نانت مافی بزنی کۆل له بزنی شاخدار ده ستینری!، رواه أحمد والبخاري في الأدب، ومسلم والترمذي عن أبي هريرة.

هه کاتیکیش سپارده که فهوتا وه ک شهوه دزرا نه گهر که متهرخه می سپارده لاداندراوی تیدا بوو، شهوه بهرپر سیاره و ده بی بیبۆری نه گینا نا. نه مجار ده فهرموئ: ﴿واذا حکمتم بین الناس أن تحکموا بطلعدل﴾ نه گهر له نیوان شاده میزاداندا دادوه ریتان کرد و فهرمانپهوا بوون با بریاردان و حوکم کردنتان دادوه رانه بی.

دانهوی سپارده و پاریزگاری کردنی بناغهی یه که می حوکمی نیسلامی یه، دادپهروهی بناغهی دووه می یه تی. خیطابه که روو ده کاته جه ماوهی گهل، نه گهر فهرمانپهوا ناعه دل بوو گهل بهرپر سیاره، ده بی بهرنگاری بینهوه. عه دالهت و دادپهروهی بناغهی فهرمانپهوا بی یه، شاه دانی و پیشکهوتن و شارستانیته بی دهسته بهر کردنی عه دالهت نایه نه دی، عه قتل داخوازی یه تی و بانگهوازی بۆ ده کا، یه کیکه له بنه ما سهره کی یه کانی حوکم له نیسلام دا، کۆمه لگا به بی عه دالهت بهرپوه ناچی، له ریگای عه دالهت مه لاوز و زه بوون مافیان پیشیل نا کړی، زۆردار ستم له بی ده سه لات نا کا! به هۆی عه دالهت مه ناسایش و نیظام بهر قهرار ده بن، هه موو نایینه ناسمانی یه کان جه ختیان له سهر کردوه، سهرکی سهرشانی فهرمانپهوا و کار به ده ستانی یه تی که پابهندی عه دالهت بن، بۆ شهوی هه موو که سیک مافی خۆی بدریتی، کهس مافی پیشیل نه کړی!

بیگومان قورثانی پیروز له زۆر نایدت دا فهرمانی به موسولمانان کردوه که عادل رهوشت بن و عه دالهت له سهر زهوی دا بهر قهرار بکهن وه کوو ده فهرموئ: ﴿إن الله یأمر بالعدل والإحسان﴾ النحل/ ۹۰ یان ده فهرموئ: ﴿واذا قلتم

فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ (الأنعام/ ۱۵۲) یان ده فرموی: **﴿إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾** المائدة/ ۸ یان ده فرموی: **﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾** المائدة/ ۸ قسط واته: عدل

یان ده فرموی: **﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْعَدْلِ﴾** ص/ ۲۶

پیغه مبدیش فرمویه تی: **﴿(لا تزال هذه الأمة بخير، ما إذا قالت صدقت، وإذا حكمت عدلت، وإذا استرحمت رحمت)﴾**.

نهم نه تموهی ئیسلامه به ختموهره هتا له قسه کردن دا راستگوین، نه گمر حوکیان کرد دادپروهر بن، نه گمر داوای ره حم و بهزه بیان لی کرا به بهزه بی بن. به پیچه وانوهه قورنان له زور شوین دا همره شه له سته مکاران ده کاو له ناکامی زولم و زور ده یانترسینن! وه کوو ده فرموی: **﴿وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾** ابراهیم/ ۴۲، یان ده فرموی: **﴿احْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾** الصافات/ ۲۲ سامط اکثرین شیوهی سته مکارش کارنه کردنه به شمیرعه تی خوداو زولم و زوری فرمانه وایه، نه گمر حاکم سته مکار بوو ولات ده شیوی، ناوه دانی نامینن، کومل تیک ده چی شار و دیهات ویران ده بن **﴿فَتِلْكَ بِيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا﴾** النحل/ ۵۲ همره ها خه تمرترین زولم، زولمی قازی و دادوهره! بویه نمرکی سمرشانی قازی به، که به جوانی له بابته که حالی بیی، له هه موو روویه که وه لیی وورد بییتموه، لایه نگیری یه کی له دوولایه نی کیشه که نه کاو شاره زای حوکی شمعی بی و بزانی خودا چونی فرمان پی کردووه ناوا ره فتار بکا، همره کوو پیویسته پیای زاناو لیتهاتوو بکرین به قازی.

که ده فرموی: **﴿وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾** ناماژیه بو نموه که پیویسته موسولمانان فرمانه و بو خوین دیاری بکن، تا به حق و عدالت له ناویان دا حوکم بکا.

نه مجار پهروه دگار سوودی فرمان به عهدالته و گهراندنوهی سپارده کان
 بۆ خاوه نیان روون ده کاته وه بۆمان و ده فمرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمَ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ بیگومان
 نهو شتانهی خودا ناموژگارستان پی ده کاو هه لتان دهنی بۆ ده سته بهر کردنی
 باشتین شته وه همیشه هه ول بدهن بۆ ده سته بهر کردنیان، چونکه خودا شتیکیان
 پی نالی: که سوودی دونیاو قیامه تی نیوهی تیدا نه بی، ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا﴾ واته: پیویسته پابه ندی فرمانی خودا بن به گویره ی ناموژگاری نهو هه لس
 و کهوت بکن، چونکه خودا له نیوه زانتره به هه موو شتیکی، نه گمر دادپهروه رانه
 حوکمتان کرد خودا ناگاداره و ده بیسی، نه گمر سپارده تان گتپرایه وه بۆ خاوه نی
 خودا، ده بیینی! که و ابو نه مه و عهد و به لینی خودای مه زنه بۆ نه وانه ی پابه ندی
 فرمانی خودان و هه ره شهیه کی گه وره شه بۆ نه وانه ی سه ریچی ده کمن،
 پیغه مبه ریش ﷺ ده فمرموی: ((اعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه
 يراك)) (به جوژی خودا به رستن وه که خودا به سمر سه رته وه راوه ستایی و چاوت
 لی بی، خو نه گمر تیش خودا نابینیت، خودا چاوی له تویه) نایه ته که ناماژه ی
 نه وشی تیدایه که ده بی گرنگی بدری به حوکم و بریاری قازی و فرمانه وایان،
 چونکه به رژه وه ندی ناده میزادانیان خراوه ته ژیر ده ست.

نه مجار دوا ی نه وهی پهروه دگار فرمانی کرد به گهراندنوهی سپارده بۆ
 خاوه نه کانیان، فرمانی کرد که دادپهروه رانه حوکم له نیوان خه لکه دا بکن و
 رووی خیطابه که شی له جه ماوه ری گهل بوو، فرمانیان پی ده کا که ملکه چی
 فرمانی خودا و پیغه مبه رو فرمانه واین، چونکه به بی پابه ند بسون به
 فرمانه کانیانه وه به رژه وه ندی خه لکی ناپاریزی. فمرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَطِيعُوا اللَّهَ﴾ نهی نهو که سانه ی نیمانتان هیناوه فرمانه برداری یه زدان بن! پهیره ی
 په یامی پیروژ و قورنانی مه زنی بکن و بیکه نه پروگرامی ژبانتان، ﴿وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ﴾ گو ی بیسی پیغه مبه ر بکن، چی پی گوتن پابه ندی بن، چونکه پیغه مبه ر
 روونکه ره وه ی نیگای خودایه وه نه حکام و یاسای قورنانتان بۆ شی ده کاته وه،

سوننه تی خودا واداهاتوو که پیغه مبهردان شهر یعه تی خودا به خه لکی رابگه یه نن و پتویستی سهرشانی نیمه ش نهوه یه ملکه چ و پابه ندی ناموژگاریه کانیاں بین. **﴿واولي الامر منکم﴾** گوپرایدل و فرمانبهرداری خاوهن بریار بن که بریتین له فرمانپه وایان و حاکم و زاناو لپیرسراوی له شکر و باقی سهرکرده و فرمانده کانی تر، نهوانه ی کاروباری خه لکیان به دهسته، ناده میزادان ده چنه لایان بو به جی هینانی کاروباریان، نه م لپیرسراوانه نه گهر له سهر رایه ک، له سهر حوکم و بریاریک یه کدیگیربوون و حوکیان کرد، پتویسته فرمانبهرداریان بکری به مهرجی دلسوزو نه مین بن و سهریچی فرمانی خودا و ریبازی پیغه مبهردان نه کهن و سهرفیراز و نازاد بن له وهرگرنتی هه لویتست و بریاریان دا!

به لام چۆنیه تی نه نجام دانی عیبادهت و چهنده تی و ههرشتیک که په یوه ندی هه بی به عه قیده وه نهوه بهس له خودا و پیغه مبهردان وهرده گیرئ و کهسی تر بوی نیه له م جوړه شتانه دا رای خو ی دهریبری و فهرزی بکا:

نه هلی حیلل و عه قد له موسولمانان نه گهر کوک بوون له سهر کاریک له بهرزه وه ندی موسولمانان و ده قتیکی شاریع لهو باره وه نه بوو، سهریه ست و نازادیش بوون له راده رپرین و کهس زه ختی لی نه کردن و بریاریکیان دا، نهوه به قسه کردنیان پتویسته، وه کوو نیمامی عومهر مه شوره تی به نه هلی حیلل و عه قدی هاوه لان کرد ده ریاره ی دروست کردنی دیوانه کانی ده ولت که له سهرده می پیغه مبهردان نه بوون، که سیش له زانایانی هاوه لان بهر هه لستیان نه کرد.

جا **﴿فإن تنازعتم في شئ فردوه إلى الله والرسول﴾** واته: نه گهر دهریاره ی نهو حوکه له قورئان و حدیث دا ده قیک نه بوو نه هلی حیلل و عه قد تی ده فکر نه گهر له سهر شتیک پیک هاتن و نیجماعیان به ست پتویسته کار بهو حوکه بکهن که نهوان له سهری پیک هاتوون، نه گهر کیشه یان تی کهوت پتویسته نهو حوکه رانویتن به سهر قورئان و حدیث دا و حوکه گشتی یه کانیاں دا ههرچی له گهل نهوان یه کی گرتوه، نهوه وهرده گیرئ و کاری پی ده کری، نهو حوکه ی له گهل نهوان دا

نہ گونجا پاشگوئی دہ خری، بدمش کیشہی ناو موسولمانان بنبرده کری، یہ کیتی و یہ کپایی موسولمانان دہ چمسی!

لہ مسوہ بومان دہ رده کھوئی کہ نایہ تہ کہ ہنہ ما نایینہ کان لہ دہ ولہ تی نیسلامی دا دہ ست نیشان دہ کا کہ نہ مانہن:

- ۱- بنہ مای یہ کم قورٹانی پیروزہ کہ کار پی کردنی تاعہ تی پەرہ رد گارہ.
- ۲- بنہ مای دوہم سونہ تی پیغہ مبہر کہ بریتی رہ لہ فہر موودہ و رہ قنار و رہزا لہ سہر بوونی پیغہ مبہر ﷺ کہ کار پی کردنی تاعہ ت و بہ گوئی کردنی پیغہ مبہرہ.

۳- بنہ مای سی یہم نیجماعی نہ ہلی حیلل و عہ قدہ: کہ تاکہ تاکہو ہلہ لہ زانایان و سہر کردہ و پیاو ماقول و سہر ک حیزب و گرؤو لیپرسراوی ولات؛ تاعہ ت و بہ قسہ کردنیان تاعہ تی (أولوا الأمر).

۴- بنہ مای چوارہم رانواندن و بہرامبہر کردنی حوکمہ جیاحیاو کیشہ تیکہ موتوہ کانہ بہ قورٹان و سونہ ت.

نہم چوار بنہ ما سہرہ کیانہ سہر چاوہی شہریعہ تی نیسلامین و پیوستہ تاقمیک ہبہ پی مسہلہ کیشہ تیکہ موتوہ کان بہ سہر قورٹان و سونہ ت دا رابنوین، نہم تاقمہ لہ لایمن نہ ہلی حیلل و عہ قدہ وہ ہلڈہ بڑدربن، پیوستہ کار بہ دہ ست و فہرمانہ واکان ہر پارہ کانی نہم کۆمہ لہ زاناو پسپورہ جی بہ جی بکہن.

کہوایی دہ ولہ تی نیسلامی لہ دوو تاقم پییک دی تاقمیک نہ حکام و یاساکان روون دہ کہ نہوہ، نہوانہ نیستا پییان دہ گوتری (الهيئة التشريعية) تاقمی دوہم کۆمہ لی فہرمانہ و او قازی و دادوہرو کار بہ دہ ستہ کانہ نہ مانہ ش نیستا پییان دہ گوتری: (الهيئة التنفيذية) پیوستہ موسولمانان بہ تیکرا نہم حوکمانہ و ہر بگرن، بہ نہینی و ناشکرا گہردن کہ چ بن بویان، چونکہ نہ مانہ ہہموویان حوکمی خوداو پیغہ مبہری خودان، یان حوکمی نہ تہوہیہ و کۆمہ لی زاناو پسپورو لیہاتوو نہوانہی گہل سیقہی پییانہو کردونی بہ نوئہری خوئی، نہم حوکمہ یان ہلہ لہ زانوہو بہ لایانہوہ گونجاوہ بۆ کۆمہ ل و لہ بہر روشنایی قورٹان و حہ دیت و

بیروبوچوونی دوورووه کان و هه نویستیان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا
أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْتَفِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

ئیبنو جەریر له (الشعبي) یهوه ده گێڕیتهوه ده لئ: له نێوان پیاویکی
جووله کهو پیاویکی دووروودا کیشهیهک رووی دا، کابرای یههودی وتی: دادگایی
ده کهین به گویره ی نایینی خوتان، یان وتی ده چینه لای پیغه مبهرد دادگاییمان بکا،
چونکه ده یزانی که پیغه مبهرد ﷺ بهرتیل وهرناگرئ، له سهه شهوه ریک نه کهوتن
دوایی هاتنه سهر شهوه بریاریان دا که بچنه لای کاهینییکی جوهدینهیی، ئیتر ئهم
نایه ته هاته خوارئ که ده فرموئ: ﴿ألم تر إلى الذين يزعمون أنهم آمنوا بما أنزل
إليك وما أنزل من قبلك﴾ ئهمه ناره زایی ده برپینی پهروه دگاره بهرامبهرد که سیک
لافی شهوه لئ ده دا که بروای ههیه به قورئان و شهو نامه ناسمانییانه ی پیش شهو بو

پيڻه ممبره پيشينه کان نيردراون ڪه چي له گهل ٿو هدا. ده سهوي ٻو پرينه وهي
 ڪيشه ممبره پهنا ٻو غميري ڪيتابي خوداو سوننه تي پيڻه ممبره ڪهي بهري!

جاوه ڪوو چندن جاري دي گوتراوه: همرچند هوي هاتنه خواره وي نايه ته ڪه
 تاييه ته، به لام بايه خ به واتاي گشتي ده قه و لومهي هممو ٿوانه ده ڪا: ڪه له
 ريبازي قورٿان و سوننه لاده دن و ٻو دادگايي و ڪيشه حمل ڪردن پهنا ٻو شتي
 به تال و پريو پوج ده بن ده يانه وي طاغوت و ملهور حوڪميان بڪهن.

واته: ٿي محمد! سهيري رهفتاري ناهه مواري ٿه تاقه بڪه: ڪه به قسهي
 خويان ٿيما نيان به پيڻه ممبره ايه تي ٿو هيناوه همره ها باوه پريان به پيڻه ممبره
 پيشينه ڪانئش هيناوه، ٿيما ني راست و تهواوئش به پيڻه ممبره ان و
 نامه ٿا سمانئيه ڪان ده بي سمر ٻو ٿوه بڪئشي ڪار به شهريه تي خودا بڪري، ڪه به
 هوي پيڻه ممبر به ٿاده ميزدان ده گا. همر ڪاتي له وه لايان دا به موسولماني راست
 حسيب ناڪرين سهريان بڪه چنده ڪرداريان دڙي گوتاريانه، ٿوه تا ٿوه دوپرووانه
 ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾ ڪه رازي نابن ٻو حوڪم و بريار بچنه لاي
 پيڻه ممبر ﷺ ده چن دادگايي خويان ده بنه لاي طاغوت و گومراياني وه ڪوو ٿه بو
 بهرزي ٿه سله مي ڪاهين، يان ڪه عبي ڪوري ٿه شرفي جووله ڪه، ڪه له بهر زياد
 رهوي له گومرايي و لادان له ريبازي راست و دڙايه تي ڪردني پيڻه ممبر ﷺ نازناوي
 طاغوتي به سمر دابرا ﴿وَقَدْ أَمَرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ وه لحال له قورٿاندا فرمانيان پي
 ڪراوه ڪه خو له طاغوت پيارين و هيچ شتي ڪي به قسه نه ڪهن، جا ٿهوان ٿه گهر
 ٿوه فرمانه ورنه گرن و پابه ندي نه بن، نيشانهي ٿوه يه باوه پريان نيه، به ده م لافي
 ٿيما نداري لي ده دن و به ڪرده وه ڪفرن، ده ٿين: بروامان به خوداو به پيڻه ممبره،
 ڪه چي حوڪم و بريار له طاغوت ورنه گرن، ٿه مهش نيشانهي ٿا ڪراو روونه ڪه
 ٿهوانه موسولمان نين: فرمانتي ڪ له فرمانه ڪاني قورٿان ده رياره دي دوره پهريزي
 و خو پارستن له طاغوت ٿوه ڪه ده فرموي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ التحل/۳۶ يان ڪه ده فرموي: ﴿وَمَن يَكْفُرْ
 بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ البقرة/۲۵۶.

ئەوانە كەوا پايەندى حوكم و بېياري طلغوتن دەبن بە قوتابى شەيتان و
﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ شەيتانىش دەيەوى رىگايان لى ھون
بكاو گومرايان بكاو لە خشتەيان بەرى و مەسافەيەكى دوورو درىژ لە رىگاي راست
دووريان بختەو بە جۆرىك نەتوانن بگەپنەو سەر راستە رىگا.

بەلگە لەسەر ئەو ھەلۋىستەيان ئەو يە ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ نەگەر بەو بەناو
ئيماندارانە بگوتى: ۋەرن با حوكم بە قورئان و سوننەتى پىغەمبەر بگەين، ئەو
بەرنامەو پرۆگرامى بى خەوش و رىگاي راست و رەوان! ئەى محمد ئەو دوورووانە
دەبينى روت لى ۋەردەگىرن و گويچكەيان لە ئاستى بانگەوازي يەكەت دەھاخن و
حوكمى تۆيان ناوى و سورن لەسەر گومرايى و بىدينى، بە ئەنقەست خۆيانى لى لا
دەدەن!

ماناي ئەم ئايەتە ۋەكوو تەئكىد و جەخت كەردنەو وايە لەسەر ماناي
ئايەتى پىشوو، چونكە كەسيك روو لە حوكمى خودا ۋەرگىرئ، بەبى گومان دووروو
و بى باوەرە!

﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ حال و ۋەزەئى ئەو
دوورووانە چۆن دەبى؟ ئەگەر خودا بەسەر ھەلۋىستياندا ناگادارت بكاو پشت
ھەل كەردن و روو ۋەرگىرانيان لە حوكمى خودا و پىغەمبەريانت پى رابگەيەنى و
ئەمجار لە ئاكامى تاوانەكانيان تووشى ئاستەنگ و ناخوشى ببن، بەھۆى كەردارى
ناشيرين و ھەلۋىستى بى شەرمانە و نالەباريان بگەونەگىژاوى رووداوى ناخۆشەو
ناچار بن بگەپنەو بۆ لاي تۆو سكالاي خۆيانت بۆ بگەن ﴿ثُمَّ جَاءَكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ئەمجار سوپند دەخۆن و دەلین: ئيمە بەو پەنا
بەردنەمان بۆ حوكمى طاغوت مەبەستمان چاكەو رازى كەردنى دلى دۆژمنەكانمان
بوو، وىستوو مانە ناشتى و تەبايى لە نىوان خۆمان و ئەوان دا بچەسپينين!

يان عوزر خواھى دەكەن و سوپند دەخۆن و دەلین: ئيمە بە چوونمان بۆ
لاي ئەوان مەبەستمان مەدارا و لاواندەو بوو، ئەگىنا بە دل بپروامان بە حوكم و

بېرىرى ئەوان نىيە، چۈنەنكە مان بۆلەي ئەوان كارىكى روالەتكارى و سىياسەت نامىزە، ﴿أولئك الذين يعلم الله ما في قلوبهم﴾.

ئەم جۆرە ئادەمىزادانە كە تاقىمى دوورۇوۋە كاننن خودا دەزانى چىيان لە دل دايەو سزايان دەداتەو، بىگومان ھىچ شتىك لە خودا گوم نابى، ئەو زاناو ناگادارە بە ئاشكراو نەپىيان! ئەتۆ ئەي محمد! ﴿فأعرض عنهم وعظّمهم وقل لهم في أنفسهم قولاً بليغاً﴾ گويان مەدەرى، گرنكىيان پى مەدە، لەسەر ئەو بىروياو ۋەي كە لە دليان دايە قسەي رەقيان لەگەل مەكە، نامۆزگاريان بىكەو لايەنى دوورۇويى و نىياز خراپيان لى بىرەو، بە ئاخاوتنى رەوان و كارىگەر و دلەزىن قسەيان لەگەل دا بىكە، ئەو ەيان تىبگەيەنە ئەو ەي كە لە دليان دايە لە دوورۇويى و نىياز پىسى لە پەرۋەردگار شارراو نىيە، ئەوانە ھىچ جىاوازيە كيان لەگەل كافەر دا نىيە، ئەوان كە شەريان لەگەل دا ناكۆي لەبەر ئەو ەيە كە بە روالەت ئىمانيان ھىناو، جا ئەگەر ئەوان ھەر لەسەر ھەلوپىستى خۇيان بەردەوام بن و زىيان بە كۆمەلگاي ئىسلام بگەيەنن و دەولەتى ئىسلامى بخەنە خەتەرەو ئەو ە دوور نىيە كە بە شمشىر ھەلس و كەوتيان لەگەل دا بىكۆي و لە مليان بدرى.

ئايەتەكە ئامازە بە فرمان ۋەيى و بە توانايى پىغەمبەر ﷺ لە ئاخاوتن و قسە كارىگەرى دا دەكا، ئەو ە دەچەسپىنى كە پىغەمبەر لە فەصاحت و بەلاغەت دا گەيشتۆتە سەر تروپكى وىژەو وىژەرى! ئايەتەكە سى پلەي رەفتار كوردنى بۆ پىغەمبەرى لەگەل دوورۇوۋە كان دا دىارى كوردوۋە:

يەكەم گۆي پى نەدان و پشت تى كوردن و بەھەند ھەلنەگرتنيان، دوو ە نامۆزگارى كوردنيان بە خىر و چاكە بەلكو دليان بگۆرئ و واز لە نىياز خراپى خۇيان بىنن و دليان نەرم بى، سى يەم ئاراستە كوردنى قسەي بەليغ و كارىگەر بۆ ناو دليان جارىك بە ھەلناتىك بۆچاكەو جارىك بە ترساندنيان لە خراپە، (ترغىب و ترھىب) يان لەگەل دا بەكار بى، لە ھەموو روويەكەو بەھانەيان نەمىنى و بۆر بدرىن.

به گویند که درنی فیه رمانی پیغهمبه ر پیوسته

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
 أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
 الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

له نایه‌ته‌کانی پیشوودا همره‌شهی له دورپروه‌کان کردو تاوانباری کردن به‌وه
 که مل بۆ حوکمی خودا ناده‌ن و په‌نا ده‌به‌نه بهر حوکمی طاغوت، نه‌مجار له‌م
 نایه‌ته‌ی دوایی دا دیته سهر چه‌سپاندنی بنه‌مایه‌کی گشتی نه‌ویش گوپرایه‌لی
 کردنی فرمانی پیغهمبه‌ره ﴿٦٤﴾، چونکه نه‌و له خوداوه قسه ده‌کا به‌گویند که نه‌و
 به‌گوئ کردنی فرمانی خودایه، که سیک له پیغهمبه‌ره ﴿٦٤﴾ یاخی بی له خودا
 یاخی ده‌بی! بۆیه ده‌فهرموی: ﴿وما أرسلنا من رسول إلا ليطاع بإذن الله﴾ ئیمه
 همره پیغهمبه‌ریکی ناردومانه بۆ سهر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌پیوستمان داناوه
 له‌سهر نه‌و گهل و نه‌ته‌وانه که گوپرایه‌لی فرمانی پیغهمبه‌ره که‌یان بکه‌ن و شوینی
 بکه‌ون، نه‌و پیغهمبه‌ره بۆیه ره‌وانه کراوه که قسه‌ی وه‌ریگیری و طاعه‌تی بکری،
 له‌م رووه‌وه که په‌روه‌ردگار ئیزنی داوه که به‌گوئی بکری‌یان که خودا توفیقی داوه
 بۆ طاعه‌ت کردن.. موجهید ده‌لی: مانای (بإذن الله) نه‌وه‌یه! که‌س ناتوانی
 طاعه‌تی پیغهمبه‌ره بکاو گوپرایه‌لی فرمانه‌کانی بی به‌بی ره‌زامه‌ندی خواو هۆکار
 سازدان بۆ. همرکه‌سی خودا توفیقی نه‌دا نایه‌ته سهر ریگای راست. وه‌کوو له
 نایه‌تیکی ترده ده‌فهرموی:

﴿لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ﴾ آل عمران/ ۱۵۲ شه‌مجار

په‌روه‌ردگار رینمونی یاخی بوان و تاوانباران ده‌کا که هه‌له‌یه‌کیان لی روودرا په‌نا ببه‌نه بهر پیغه‌مبه‌ر و داوای لی خوش بوونی خودا بکه‌ن له خزمه‌تیا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ شه‌گمر شه‌وان له‌و کاته‌دا شه‌گمر هه‌له‌و تاوانیان کردو روویان له حوکمی تو وه‌رگیترا په‌نایان برده بهر طاغوت، بهاتنایه لای توو بیارانیه‌وه له خودا داوایان بکردایه له پیغه‌مبه‌ر که دو‌عیایان بو بکا بویان له خودا بیارپته‌وه که په‌روه‌ردگار لییان خوش بی، شه‌وان شه‌گمر شه‌وه‌یان بکردایه خودا لییان خوش ده‌بوو ره‌حمی پی ده‌کردن و ده‌یانزانی په‌روه‌ردگار چهند تویه وه‌رگر و لی‌بورده‌یه! شه‌مه ناماژیه بو شه‌وه که هه‌رکه‌سیک تویه‌ی راست و دروست بکا و هه‌ل و مه‌رجی پی‌ویست له تویه‌که‌ی دا هه‌بن، واته داوای تاوانه‌که په‌شیمان بی‌پته‌وه، وا بریار بدا جاریکی تر بو شه‌و تاوانه ناگه‌رپته‌وه، به‌دل ژوان بی‌پته‌وه و راستالانه تویه‌که‌ی بکا.

به‌لام تویه‌ی سه‌رزاره‌کی و بی سه‌رویه‌ر، بی شه‌وه‌ی له ناخه‌وه سه‌رچاوه هه‌لبگرئ هیچ سودیکی تیدا نیه! په‌روه‌ردگار له نایه‌ته‌که‌دا به‌گوئ نه‌کردنی فەرمانی پیغه‌مبه‌ری داناوه به ستم کردن له خو، به چه‌واشه کردن و شیواندنی دل و ده‌روونی حسیب کردووه، شه‌مجار جه‌ختی له‌سه‌ر شه‌وه کردووه که گوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر پی‌ویسته‌و نابئ نکولی لی بکری، فەرموئ: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْكُمَوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ شه‌ی پیغه‌مبه‌ر سویند به خودای تو شه‌و دوو رووه سه‌رلیشتیواوانه‌ی که بو بریار و حوکم نایه‌نه لای توو په‌نا بو طاغوت ده‌بن ئیمانی ته‌واویان نیه و به موسولمانی راستال حسیب ناکرین، هه‌تا سی مه‌رجیان تیدا نه‌یه‌ته جئ:

۱- پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن به حاکم و دادوهر بو حهل کردنی نیزاع و کیشه‌ی نتوانیان، که‌س ئیمانی نیه و به موسولمان حسیب ناکری هه‌تا له هه‌موو کاروباریکی‌دا پیغه‌مبه‌ر نه‌کا به حاکم و ریبازی شه‌و نه‌کاته به‌رنامه‌ی ژبانی،

هه رچی پیغه مبر حوکمی پی کرد نه وهی به لاهه راست بی و به نهی نی و به ناشکرا به ندی فرمان و بریاری نهو بی.

۲- ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرْجًا مِمَّا قُضِيَتْ﴾ نه مجار هیچ دله راوکی و شک و گومانیکیان نه بی ده ریاری نهو بریاری تو بوت داو، به دل ملکه چی فرمانه کانت بین و ره زامه ندی تهواو و قبول کردنی بی مهرج و موطله قیان لا پهیدا بی.

۳- ﴿وَيَسْلُمُوا تَسْلِيمًا﴾ گهردهن که چی تهواو و به پیره وه چوون و ته سلیم بوون بو نهو حوکم و بریارانهی به سه ریاری دا ده درئ، به نهی نی و به ناشکرا، به بی منجه منج و خو گرته نهو، به بی به ره لهستی و دزایه تی کردن! نه مه پلهی ته نفیذ و جی به جی کرده ده بی به کرده وه بیسه لمینی که پابه ند و ملکه چه، جاری وا ده بی کابرا حوکمی به سه ردا ده درئ حوکمه که شی به لاهه حقه، به لام خو له ته نفیذی ده دزیتنه وه، نه مه پی ناگوتری پابه ند بوون!!

خوشویستنی نیشتمان و پابه ند بوون به فه رمانی خودا و

پیغه مبر ره وه

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اقْتُلُوا جُورًا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْئًا ﴿١٦﴾ وَإِذَا لَاتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٨﴾

پاش نه وهی په ره وردگار له نایه ته کانی پیشوودا نه وهی روون کرده وه که نیمان تهواو نابی هتا بو هه موو کیشه و نیزاعیک پیغه مبر نه که نه حه کم و

دادوهر، نه‌مجار که متمرخمی و ته‌قصری زۆرینه‌ی خه‌لک ده‌چه‌سپینتی به‌هۆی نه‌وه‌وه که بیروباوه‌ریان لاوازه.

وه‌کوو ده‌لین: ئلبیتی کوپی قعیسی کوپی شه‌مماس له‌گه‌ل کابرایه‌کی جوله‌که‌دا شانازیان به‌سهر یه‌کترده‌ده‌کرد کابرای جوله‌که، وتی: خودا فەرمانی پی‌کردین که خۆمان بکوژین خۆمان کوشت! ئابیتیش وتی: نه‌گهر خودا فەرمانمان پی‌بکا خۆمان بکوژین خۆمان ده‌کوژین نیت‌پرهره‌دگار شه‌م نایه‌ته‌ی نازل کرد که ده‌فهرموئ: ﴿ولو انا کتبنا علیهم ان اقتلوا انفسکم او اخرجوا من ديارکم مسا فعلوه الا قليل منهم﴾ نه‌گهر نیت‌له‌سهر نه‌وانه‌مان پتویست بکردایه که واز له‌وه‌لویست و کردارانه‌ به‌ینن که لیبیان یاساغ کراوه‌گوپرایه‌ل نه‌ده‌بوون و وازیان لی نه‌ده‌هینان، چونکه سروشتیان وایه: حمز به‌سهرپیچی کردن ده‌کمن، نه‌گهر پرهره‌دگاریان له‌سهری پتویست بکردایه که خۆیان بکوژن وه‌کوو فەرمانی به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل کرد که بۆ پاساودانه‌وه‌ی پهرستنی گوپره‌که تیک به‌رین و لیک راکیشن و خۆیان بکوژن بۆ نه‌وه‌ی تۆیه‌یان لی وه‌ریگیری! نه‌گهر له‌سهرمان پتویست بکردایه که زیدی خۆیان جی بیلن و له‌ریگای خودا کوچ بکمن، کۆمه‌لیکی کم نه‌بی، نمو نه‌رکه نه‌نجام ناده‌ن و پابه‌ندی فەرمانه‌که نابن!

﴿ولو اثم فعلوا ما یوعظون به لکان خیرا لهم واشد ثبیتا﴾ نه‌گهر نه‌وان پابه‌ندی نمو نه‌صیحه‌ت و نامۆزگاریانه‌ بوونایه: که ئاراسته‌یان ده‌کری و فەرمانه‌کانیان جی به‌جی بکردایه و له‌شته‌یاساغ کراوه‌کان دوور بکومتنایه‌وه نه‌وه بۆ نه‌وانه‌باشتر بوو، شیاو تر بوو، چاکتر له‌سهر نابین و بیروباوه‌ر راگیری ده‌کردن، چونکه کرده‌وه‌یه‌که: ره‌وشت ده‌چه‌سپینتی.. بۆ نمونه‌مالبه‌خشین نیشانه‌ی بیروباوه‌ره، هه‌تا پهری پی بدری و تی‌یدا قول بیتمه‌وه زیاتر بیروباوه‌ر پتمو ده‌کا..

﴿واذا لا‌یتناهم من لدنا اجرا عظیما﴾ واته: نه‌گهر نه‌وانه‌ شه‌کاره‌باشانه‌یان نه‌نجام بدانایه، پابه‌ندی فەرمانی خودا بوونایه، به‌نیخلاصو لیبووردوویی کاریان بکردایه، بیگومان پاداشی باش و ناز و نیعمه‌تی زۆر و زه‌به‌نده‌مان ده‌دانی، نمو پاداشه‌باشه‌ش به‌هه‌شتی پان و به‌رین و رازاوه‌قه‌شه‌نگه،

وه‌کوو پیغه‌مبهر ﷺ ده‌رباره‌ی به‌هشت فهرموسه‌تی: ((فِي الْجَنَّةِ مَالًا عَيْنِ رَأَتْ، وَلَا أُذُنَ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)).
 واته: نازونیعه‌تی وا خوش و باش له به‌هشتا هیده، که له دنیا‌دا شتی وا نه‌بینراوه و نه‌بیستراوه و نه به‌خه‌یالی که‌سدا هاتوه.
 ﴿وَلَهْدِيَنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ شاره‌زامان ده‌کردن بۆ رینگه‌ی راست له دنیاو قیامت دا نه‌ویش بریتی‌یه له کرده‌ویه‌ک که سهر ده‌کیشی بۆ خوشبه‌ختی دنیاو قیامت و چوونه ناو به‌هشت و کامهرانی هه‌تا هه‌تایی!

پادا‌شتی گوپرایه لی بۆ نه‌رمانی خوداو پیغه‌مبهر ﷺ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

نه‌مجار په‌روه‌ردگار پادا‌شی پابه‌ند بوون به‌ فهرمانی خوداو پیغه‌مبهر ده‌ست نیشان ده‌کا، که نه‌وه‌ش هیواو ناواتی ههره به‌رزی خودا په‌رستانه و نه‌فسی ناده‌میزاد هه‌ولی بۆ ده‌دا!

له‌ دایکی موسولمانان خاتوو عایشه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی: پیایه‌یک هاته خزمه‌تی پیغه‌مبهر و وتی نه‌ی پیغه‌مبهری خودا تۆ له‌ لام له‌ خۆم خوشه‌ویست تری، تۆ له‌ لام له‌ کوپه‌که‌م خوشه‌ویست تری، من له‌ ماله‌وه یادت ده‌که‌م خۆپاناگرم تا نه‌یه‌مه خزمه‌ت و نه‌تیینم که یادی مردنی خۆم و جه‌نابت ده‌که‌مه‌وه ده‌زانم تۆ جیگا‌و پله‌و پایه‌ت به‌رزه‌و له‌ گه‌ل پیغه‌مبهران دا به‌رزه‌و ده‌کری‌یه‌وه به‌لام من نه‌گهر بشچمه به‌هه‌شته‌وه، پله‌و پایه‌م زۆر دوور ده‌بی له‌ تۆ، له‌به‌ر نه‌وه ههر له‌ نیسته‌اوه خه‌م دایگرتووم، ده‌ترسم له‌ قیامت دا به‌ دیدارت شاد نه‌بم؟!

پیغه ممبر ﷺ وه لامي نه دایم وه تا نهم نایه ته هاته خواری که ده فمرموی:
﴿ومن يطع الله والرسول فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم﴾ همر
 که سیکنه ئی طاعه ی فمرمانی خوداو پیغه ممبر بکاو پابه ندی فمرمان و نه هی به کانیان
 بی، نه وه خودا ده یخاته ناو به هه شتی به رینه وه ده ی کاته هاوه لی ریزلینراوانی
 خوی، نه وانه ی نازونیمه تی به سمر دا رشتوون و پله و پایه ی به رزبان دراوه تی
 نه وانه ی چوار تاقمن **﴿من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین﴾** پیغه ممبران،
 راستگوین، شهیدان، راستلان. که سیکنه له جیهان دا ملکه چی فمرمانی خوداو
 پیغه ممبر بی له قیامت دا له به هه شتی رازاوه و قه شهنکه دا له گه ل نه و چوار
 جوړه خودا پیداوانه ژبان به سمر ده بن، به بینینان شادمان ده بن، له گه لیان دا
 ناماده ی کوړ و کو مده لی نه وانه ده بن، به لام له پله و پایه دا یه کسان نابن، چونکه
 گومان له وه دا نیه پله و پایه ی به هه شتییا جیا جیا به، به رز و نرمی هیه، همر که سه و
 به گویره ی کردارو بیرویاوه و تیکو شانی خوی پله و پایه ی ده دری تی، به لام یه کتر
 بینین و دیده نی کردنی یه کتر یان هیه و همر که سه ش به پله و پایه ی خوی رازی به.
﴿وحسن أولئك رفيقا﴾ به راستی نه وانه باش هاوه ل و هاوړین، همر به کیهان هاوړی
 چاک و باش و بی خه وشه!

نه وه ی که پالپشتی نهم راقیه ده کا، فمرموده یه کی پیغه ممبره ﷺ که
 طمبرانی به مرفوعی ربوایه تی ده کا ده فمرموی: **﴿من أحب قوما حشره الله معهم﴾**
 یان نه و حدیسه ی که موسلیم و بوخاری له نه سه وه ده ی گتړ نه وه
 ده فمرموی: **﴿المرأ مع من أحب﴾**. **﴿مرؤف له قیامت دا له گه ل خو شه ویستانی**
خوی ده بی!﴾. خو شه ویستی خوداو پیغه ممبره کان نه وه یه: سمر بکیشی بو ئی طاعه و
 به گویره کردنیان.. ده فمرموی: **﴿قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله﴾**
 آل عمران/۳۱.

﴿ذلك الفضل من الله وكفى بالله علیم﴾ نهم پاداشه گوره و به نرخه که
 دانراوه بو نه وانه ی که پابه ندی فمرمانی خوداو پیغه ممبرن، فضل و به خششیکي

خودایی یه، خودا بۆ خۆی له هه موو کهس باشت ده زانی کۆی شیایوی پاداشه، کۆی ته قواکار و خواپهرسته، به سه که خودا بۆ خۆی هه موو شتی که ده زانی و ناگاداری هه موو چاکه و خراپه یه که، ده زانی کۆی ته قواکار و پابه نده، کۆی لاده روو ریاکار و دوو پرووه، ئهم نایه ته نامازه بۆ شه وه ده کا که به هه شتی به کان شه و پله و پایه ی به هه شتیان به طاعت و خودا پهرستی رووت ده ست نه که وتوه، به لکو به فاضل و به خششی خودا ده ستیان که وتوه، به لام گو مان له وه دانییه که به خشش و به هره ی خودا بۆ شه هلی ئیمان، بۆ شه هلی کوفر نیه.

که وابی با شه و دوو پرووانه بیر له حالی خۆیان بکه نه وه، ئاکامی به ده به ختی و چاره ره شی خۆیان به یتنه بهرچاو و واز له هه لوستی نا دروستیان به یتن، با موسولمانانیش دل پر له هیوا و ئاوات بن، نهوانه ی موسولمان و راستال و پابه ند و راستگو و ته قواکارن.

قورطوبی ئهم نایه ته ی کردوه به به لگه له سه ر راستی و شه رعیه ته جی نشینی هه زه ته ی شه بو به کر، ده لی: پهروه ردگار له قورئان دا پله ی خۆشه و یستانی خۆی ده ست نیشان کردن له به ره و ژووره وه پیدا هات و یه که مجار یغه مبه رانی هینان، شه مجار له پله ی دووه مدا راستگو یانی هینان، له نیوان پیغه مبه ران و راستگو یان ناوه ندی دانه نا هه موو موسولمانانیش رایان وایه: که شه بو به کر نازناوی صلیق بووه (محمد) یش (رسول) بووه، ده ی که ره سولی پیغه مبه ر و صلیقی شه بو به کر چه سپاو سه لمیندرا، ده رده که وێ که شه بو به کر له پله ی دووه م دایه، که واته: نابۆ دوا پیغه مبه ر که سی تر بیته جینشین.. هه تا شه و هه بی که سی تر شایانی جی نشینی نیه.

یاسی شهر له نیسلام دا

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ
 انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَن لِّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ
 مُّصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾
 وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِئْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾
 * فَلْيَقْتُلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
 وَمَن يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا
 ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ
 أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
 الطَّاغُوتِ فَيَقْتُلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

پاش نه‌وی په‌روه‌ردگار موسولمانانی ترساند له هه‌لویست و پیلانی
 دو‌وروه‌کان و فدرمانی کرد که پیتویسته پابه‌ندی فدرمانی خوداو پیتغه‌مبهر بن،
 نه‌مجار فدرمانی به په‌په‌روانی ریبازی نیسلام کرد، که له ریگای خوداداو بو

بهرزکردنه‌وی ئالای ئیسلام تییکۆشن و جیهاد بکهن و هه‌میشه حازر و ناماده‌باش بن بۆ بهرگری له خۆیان و به‌ریه‌رچدانه‌وی په‌لاماری دوژمن و نه‌مجار حال و چۆنیه‌تی برۆ له‌و دوورپوانه‌ی به‌یان کرد که خه‌ریکی نه‌وه‌ن موسولمانان له جیهاد سارد بکهنه‌وه نه‌مه‌ش و هرچه‌رخانه له رامیاری کۆمه‌لایه‌تیه‌وه بۆ رامیاری جهنگی، گواستنه‌وه‌ی تییکۆشانه له گۆره‌پانی ناوخۆیی یه‌وه بۆ مه‌ودا دیاری یه‌کانی کۆمه‌لگای ئیسلامی، نه‌وه‌تا له‌م نایه‌تانه‌ی دوایی دا داب و نه‌ریت و یاسای جهنگ له ئیسلام دا روون ده‌کاته‌وه، هه‌لوێستی نه‌گۆڕی ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌ریاره‌ی په‌یوه‌ندی یه‌کانی به ولاتانی ده‌روه له کاتی جهنگ دا دیاری ده‌کا، ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌پان! وریاو ناگادار بن! له دوژمنتان نه‌مین مه‌بن، هه‌میشه حه‌زه‌ری لی وهریگرن، هه‌میشه ناماده‌ی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی دوژمن بن، چونکه ئیوه هه‌میشه چاره‌پوانی نه‌وه‌تان لی ده‌کری: که دوژمن په‌لامارتان بدا، شه‌ری دژوار و چاره‌نووس ساز یه‌خه‌تان بگری، بۆیه پتویسته هه‌موو ده‌م خه‌ریکی دا بین کردنی که ره‌سه‌و پتویستیاتی به‌رگری بن، به‌گۆره‌ی رۆژگار چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی به‌ده‌ست بێنن، قه‌لاو سه‌نگه‌ر و سپهر دروست بکهن، جه‌نگاوه‌ران فیری مه‌شق و راهێنان و به‌کار هێنانی چه‌ک بکهن، له به‌رامبه‌ر دوژمندا وره به‌رز و چاونه‌ترس و مه‌رد و نه‌به‌رد بن.

حه‌زه‌رتی نه‌بو به‌کر له شه‌ری یه‌مامه‌دا به خالیدی کۆری وه‌لیدی فه‌رموو: شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه به‌و چه‌که‌ی شه‌رت پی له‌گه‌ل ده‌کهن! شمشیر به شمشیر و رمب به رمب، هه‌روا له هه‌موو سه‌رده‌م و چه‌رخێکدا پتویسته موسولمانان به‌گۆره‌ی پتویست چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی دا بین بکهن ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ الْفِرَاءَ جَمِيعًا﴾ کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌ره‌و مه‌یدانی جه‌نگ راجمن، په‌ل په‌ل و که‌رت که‌رت به‌ره‌و به‌ره‌نگاری کردنی دوژمن بکونه‌ی، هه‌موتان پشتی یه‌کتر بگرن و یه‌ک ده‌ست و یه‌ک هه‌لوێست بن، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که پتویسته گه‌لی موسولمانان هه‌موو کات ناماده‌باش بن بۆ جیهاد و به‌رگری، وه‌کوو له نایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموی:

(واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله
وعدوكم) الأنفال/ ۶۰

به هیچ جزیریک نابئ موسولمان له چوونه ناو شهر بترسی؛ چونکه مهرگی
ناده میزاد ساتیک پاش و پیش ناکهوی، پیوسته موسولمانان هۆکاره کانی هیز و
توانا دابین بکمن! قهزاو قهدهر نه کهنه به هانهی تیشکان و نسکۆ، نابئ ناو میدییان
تیدا دروست بکا.

ئهو هه دێهی حاکم له عانی شهوه ده یگیر پتموه که ده فرموی: ((لا حذر
من قس)) دژایه تی له گهل ((خذوا حذرکم)) ناگه یه تی چونکه هه زهر و وریایی
به شیکه له قهدهر، چونکه قهزاو قهدهر بریتیه له رابوونی کاره کان به گیره ی
هۆکاره کان، واته: موسوبه بمر واته به گیره ی سه به ب دیته کایه وه، که وای
هه زهر به شیکه له نه سباب و کار کردنه به گیره ی قهزاو قهدهر!!

(وان منکم لمن لیبطن) به لام بریک له نیوه له گۆره پانی به ره ی
ناو خۆیدا له جیهاد و تیکۆشان دوا ده کهوی، یان کۆسپ و ته گهره ده خاته به رده م
رۆیشتنی جهنگاوه ران، یان واده بی ههول ده دا جهنگاوه ران له چوون بۆ شهر سارد
بکاته وه، نه وانه دوو پرو و به روا لاواز و ترسنۆکن.

دوو پرو ده کان بۆ خۆیان نایانه وی بچن بۆ جهنگ و شهر بکمن، چونکه نه وانه
تایین و به روا دارانیان خۆش ناوین، به سرووشت دژی سه رکه وتنی موسولمانان و
نایانه وی سه رکه وتن به ده ست بینن! به روا لاواز و ترسنۆکه کانیش سه رکه وتنی
موسولمانانیان پێ خۆشه به لام بۆ خۆیان دوو دلن له هاو به شی کردن له جیهاد و
به رام به ری کردنی دوژمن، چونکه ترسنۆک و وره نرم و دنیا خۆشویستن. نه وانه له
ناوی لیل و قوړاودا ماسی ده گرن! وه کوو ده فرموی: (وان منکم لمن لیبطن) هی
وا ههیه به مر واته به گرۆهی نیوه هستیبه ده کرێ له ریزی موسولمانان ده ژمیردری
به لام له چوون بۆ شهر و جیهاد خۆپاش ده دا و خاوه خاوه ده کا، وه کوو
عه بدوللای کوپی توبه ی و دوو پرو و هاوه لانی چاوه ریی تاکام و نه تیجه ی شهر که

ده‌کمن جا ﴿فَإِنْ أَصَابَكُمْ مَصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾
 نه‌گمر تووشی به‌لاو تیشکان بوون، لیتان/کوژرا، به‌ناچاری تووشی هه‌لاتن و
 پاشه‌کشی بوون، که‌یف خوش ده‌بن به‌وهی که‌ئومان له‌گهل نه‌بوون و تووشی ئمو
 ناخوشی و کوشتن و بریندار بوونه نه‌هاتن و به‌ناشکرا ده‌لین: ئوخدی که‌ناماده‌ی
 جه‌نگی خو به‌کوشتن دان نه‌بووین و تووشی ئمو چهرمه‌سری به‌نه‌هاتوین، پتییان
 وایه: ئموه نیعمه‌تی خودایه به‌سدریاندازاوه، نازانن که‌چ زهره‌رو زیان‌تیکیان لی
 که‌وتوو، که‌پاداشتی خو‌پاگری و نارچه‌تی و شهید بوونیان له‌کیس چوو نه‌گمر
 بکوژرانایه!

﴿وَلَنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ - كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ -
 يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ نه‌گمر خیرویریکتان تووش بی،
 سهرکه‌وتن و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگتان ده‌ست که‌وی، ده‌لین: هه‌روه‌کو له‌گروهی ئیوه
 نه‌بن و له‌ریزی ئیوه نه‌بن-خۆزگه‌هاویه‌شی جه‌نگمان بکردایه بو ئموه‌ی به‌شیکمان
 له‌تالان و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ به‌ریکه‌وتایه! گه‌شمو نه‌شه‌ی سهرکه‌وتنمان به‌خۆوه
 ببینیایه و لافی نازایه‌تی و نه‌بهردی و مه‌ردایه‌تیمان لی بدایه: ئه‌وانه له‌هه‌ردوو
 حاله‌ته‌که‌دا عه‌قل سووک و کورت بین و به‌روا لاواز و ترسنۆکن، بۆیه په‌روه‌ردگار به
 رسته‌یه‌کی پر ماناو کاریگهر لۆمه‌ی کردن و ئموه‌ی گه‌یاند که‌ئه‌وانه په‌میه‌ندیان
 به‌کۆمه‌لی موسولمانانه‌وه نیه.. فهرموی: ﴿كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ نه‌مه
 رسته‌یه‌کی کاریگهر له‌دل و ده‌روونی بیسهردا و هه‌ست ده‌وروژینن، چونکه
 ده‌یخاته سهر ئموه بیر له‌حالی خو‌ی بکاته‌وه عه‌یب و له‌که‌ی خو‌ی بزانی.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار له‌باس و چۆنیه‌تی وه‌ لاواز و ته‌مبیل و ترسنۆکه‌کان
 ده‌گوزیتهموه دیته سهر باسی کۆمه‌لی وه‌ به‌رز و نازاو مه‌رد و نه‌به‌ردان، ئه‌وانه‌ی
 له‌بازنه‌ی دواکه‌وتن و خو‌پاشدان ده‌رده‌چن و ده‌چنه پله‌مپایه‌ی ریز داران و خو‌یه‌خت
 که‌ران و دل و ده‌روونی خو‌یان له‌تاوانی نه‌چوون بۆ شه‌ر و به‌رگری نه‌کردن پاک
 ده‌که‌ئموه، ئه‌وه‌تا له‌م نایه‌ته‌ی دوا‌ی‌دا به‌نده موسولمانه‌کانی هه‌لده‌نی بۆ جه‌هاد و
 کۆشش کردن له‌ریگای خودادا، بۆ رزگار کردنی ئه‌و ژن و مندال و بی ده‌سه‌لات و

هه ژاراندهی که له مه ککه مابوونهوه، ههروا بو رزگار کردنی موسولمانانی بی دهسلات و نه دارا له هه شوینیک بن، ده فرموی: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ با خاوهن باوه ران شهر بکهن، له ریگای خودادا بو بهرز کردنهوهی نالای نیسلام و که لیمه (لا إله إلا الله) با نهوانه ی ژایانی دونه ی بی به قا ده فروشن به ژایانی جاویدانی نه پراوه ی قیامت، له پیناو نایینی خودادا بجهنگین، بو سه رخستنی نایین و چه سپاندنی یه کتاپهرستی و عهدل و سه رفیرازی و نازادی و سه رهستی خویان بهخت بکهن، وشه ی نیسلام سه رهخن و وشه ی کوفر داگرن. نهوانه ی له ریگه ی نایینی خودادا ده جهنگین چ سه رهکهون یان تیشکین به مراز گه یشتوو بهخته وهرن، چونکه ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ که سیک شهر بکا له پیناو ناییندا و له ریگه ی خودادا، دوژمن به سه ریدا زال بی یان نهو به سه مر دوژمندا سه رهکهوئ، نهوه بیگومان خودا له ههردوو حاله ته که دا پاداشی گه ووهو زوړو نه پراوه ی پی ده به خشی؛ که بریتیه: له بههشت و پاداشی باش.

نهمه به لگه یه له سه مر گرنگی جهاد و تیکوژان، ههتا موسولمانان گیانی خو بهخت کردن و جهادیان تیدا بی، دوژمن لیان ده ترسی، ولاتیان پاریزاو و نایینیان گه شه دار و شه ریعه تیان کار پی کراو و چه سپاوه؛ هه کاتیکیش وازیان له جهاد هینا، دوژمن ته ماعیان تی ده کاو ولاتیان داگیر کراو و شه ریعه تیان له بیر کراوه، شان و شهوکه تیان نه ماوهو ژیر ده ستهو چه ساوه ن!

نه مجار پهروه ردگار زیاتر جهختی له سه مر گرنگی جهاد کردو فرموی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ چی ده بیته کۆسپ و ته گهره ناهیلئ نیوه جهاد بکهن؟ چ عوزوو به هانه یه کتان به ده سته ویه؟ که ناچن له پیناو نایینی خودادا بجهنگین؟ بوچی ههول نادهن یه کتاپهرستی له شوین هاوهل دانان بو خودا بچه سپینن؟ خیر له شوین شهر و داد و بهزه یی له جی ستم و دلره قی ده سته بهر بکهن؟؟

چی دهستی ئیوهی بهستووه؟ بچن ههژار و لیقه و موان؛ ژن و مندال و پیاوه
 موسولمان و ژیر دهسته به جیماوه کانی مه ککه له چنگی کافره کانی قوره‌یش
 رزگار بکه، که ناهیتلین کۆچ بکه، هه‌میشه زه‌ختیان لی ده‌که‌ن له ئیسلام ژوان
 ببنه‌وه، ﴿الذین یقولون ربنا أخرجننا من هذه القرية الظالم أهلها﴾ نه‌و لیقه و موان و
 لاوازانه یارمه‌تده‌ر و پشتیوانیان له کیس چووه، نه‌وان له ژیر زه‌ختی
 چه‌وساندنه‌وه‌دا، له‌به‌ر ئازار و نه‌شکه‌نجه ده‌لین: خودایه! له‌م شاره‌ رزگارمان بکه
 که مه‌ککه‌یه‌و دانیشتوانی کافرن، ستم له‌ به‌نده‌ بی ده‌سه‌لاته‌کان ده‌که‌ن و گه‌ردن
 بۆ زاتی پاکت که‌چ ناکه‌ن و هاوه‌لت بۆ داده‌نین ﴿واجعل لنا من لذلک ولیا واجعل
 لنا من لذلک نصیرا﴾ خودایه! سه‌رکرده‌یه‌که‌مان بۆ به‌ره‌خسینه‌ سه‌ره‌رشتیمان بکاو
 کاروبارمان به‌ده‌سته‌وه‌ بگرئ؛ له‌م جه‌ور و ستمه‌ رزگارمان بکا، گیان و ناموسمان
 بیاریزی، یارمه‌تیده‌ریکه‌مان بۆ بنیره‌ ستم و زورمان له‌سه‌ر لابه‌ری و به‌سه‌ریان دا
 سه‌رمان بخا، کۆمه‌کیمان بکا بۆ کۆچ کردن و رزگاریونمان له‌م ناخۆشی‌یه‌ ته‌نها
 قاپی تۆمان هه‌یه‌و هه‌ر تۆ فریاره‌سمانی پشت و په‌نای لیقه‌و موان و هه‌ژارانی.
 نه‌مجار په‌روه‌ردگار له‌ نایه‌تی داهاتوودا موکاره‌نه‌و به‌رامبه‌ری یه‌که‌ ساز ده‌دا
 مه‌به‌ستی هه‌ردوو لایه‌نی کیشه‌و ئاکامی شه‌ره‌که‌ دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموئ: ﴿الذین
 آمنوا یقاتلون فی سبیل الله﴾ نه‌وانه‌ی خواناس و موسولمانن له‌ پیناو ئایینی
 خودادا شه‌ر ده‌که‌ن، بۆ به‌رز کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (لا إله إلا الله) جیهاد ده‌که‌ن و
 تیده‌کۆشن، بۆ چه‌سپاندنی عه‌دل و دادپه‌روه‌ری خه‌بات ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وئ گه‌ل و
 نه‌ته‌وه‌کان له‌ چه‌وساندنه‌وه‌و ژیر ده‌سته‌یی رزگار بکه‌ن مه‌به‌ستیان تالان و داگیر
 کردن و چه‌وساندنه‌وه‌ی گه‌لان نیه‌، نایانه‌وئ زولم و ستم له‌ که‌س بکه‌ن، مال و
 سامانی که‌س چه‌پاو بکه‌ن (وه‌کوو نیستا باوه‌).

﴿والذین کفروا یقاتلون فی سبیل الطاغوت﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی کافرو
 خوانه‌ناسن شه‌ر ده‌که‌ن له‌ پیناو طاغوت دا بۆ مه‌به‌ستی خه‌یالی و بی سه‌روه‌ر، بۆ
 به‌ده‌ست هه‌ینانی شتی ماددی کاتی و پرپویه‌چ کۆشش ده‌که‌ن، ده‌یانه‌وئ به‌ پی‌ی

ویستی شهیتان هه لاس و کهوت بکهن، بت پهرستی پهره پی بدن، یارمه تی کوفر و بیدینی بدن، یان ده یانه وی تالان و برۆ به ده ست یینن، یان بو شانازی و خو هه لئانه وه به خو نازین و بزوه نه شهی سهرکه وتن و هه ست به نازایی و ده رکردنی ناوو شوهرت له ناو هۆز و گهلان دا.

به لام سهره نجام و ئاکام سهرکه وتنی حق و راستی به به سهر به تال دا؛ چونکه حق و راستی هه می شه به هیز و پته و دامه زراوه، رپه وانی خوگر و کۆلنه درن، به تال بی هیز و تیشکاوه، رپه وانی زه بوون و ترسنۆکن، هه می شه حق سهرکه وتوه، هیچ شتی که به سهری دا سهرناکه وی، بۆیه پهره ردگار فهرمانی به موسولمانان کرد و فهرموی: ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ نهی کومه لی موسولمانان! شهر له گهل کافرو پهره وانی شهیتان بکهن؛ نه وانهی شهیتان هه لی خه له تاندوون و وای تیگه یاندون که زولم و سته م و ویران کردنی ولات سهره ریبه و پله و پایه ده دا به ئاده می زاد!!

نهی گرۆهی موسولمانان! با هیز و تواناو ژماره ی زۆر و زۆری چه ک و ئامیری جۆراو جۆریان ئیوه له خشته نه با، چونکه نه وه فیل و ته له که ی شهیتانه، پیلان و وه سه وه سی نه وه، فیل و ته له که ی شهیتانیش لای هۆشه مندانه و رونا کبیران و خاوه ن باوه ران لاواز و بی نرخه، شهیتان و پیلانی هاوه ل و رپه وانی هه می شه تیشکاوه و ژیر که وتوون. به لام ئیوه نهی کومه لی موسولمانان! سهره پرشتیار و گه موره و یارمه تده رتان خودای زاناو دانایه، نه و پشت و په ناتانه، له شکر و سهریازانی ریبازی خودا هه می شه سهرکه وتوون حیز و پارتی خودا سهریراز و به مراز گه یشتوون.

حال و چو نیه قی ناده میزاده کان له کاتی فه رض کردنی جه نکا دئی کافران

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ
كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا
أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعْتُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ
فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ
هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ
اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى

بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

﴿الم تر إلى الذين قيل لهم...﴾ ده رباره ی هو ی هاتنه خواره وه ی نهم نایه ته
نه سانی و حاکم له نیبنو عه بپاسه وه ده گپ نه وه ده لی: (عه بدولره حمان) ی کوری
عموف و چندند ها وه لیکی هاتنه خرمه ت پیغه مبهر و تیان: قوربان! نیمه پیش
نه وه موسولمان ببین لهو پهری هیز و توانادا بووین، که موسولمان بووین تووشی
زه لیلی و چهوساندنه وه بووین، پیغه مبهر و فمرمی من فرمانم پی کراوه به

ليبوردن و لاشەرى، دەبى خۇتان بگرن و شەپ لەگەل قورەيشى يەكان نەكەن، كاتى موسولمانەكان كۆچيان كىرد بۆ مەدىنە فەرمانيان پى كرا بە شەپ كىردن لەگەل كافران بىرىكىيان خۇيان پەناداۋ نامادەى جىهاد نەبوون؛ ئىتر پەرورەدگار ئەم ئايەتمەى ناردە خوارى.

حەسەنى بەصرى دەلى: دەريارەى موسولمانان ھاتۆتە خوارى، موحاھىد دەلى دەريارەى جولەكە ھاتۆتە خوارى، بىرىكىش دەلىن: دەريارەى دوو پرووہەكان ھاتۆتە خوارى. بەھەر حال راى حەسەنى بەصرى راىەكى لاۋازە، چونكە لە مىژوۋى ھاۋەلانى پىغەمبەر دا نەبىستراۋە كە سەرىپچى لە ئەنجام دانى حوكمىكى قورئان بگەن و رەخنە بگرن و بەو شىۋە زەقە ھەلوستى ئاۋا نالەبار بنوئىن!

پەيوەندى ئەم ئايەتە بە ئايەتەكانى پىشەۋە ئەۋەيە: لەۋە پىش پەرورەدگار فەرمانى بە موسولمانان كىرد خۇ نامادە بگەن بۆ شەپ لەگەل كافران دا باسى ئەۋانەى كىرد كە خۇ لە چۈنە شەپ پاش دەدەن، فەرمانى پى كىردن كە لە رىگای خوادا شەپ بگەن و موسولمانە لىقەۋماۋەكانى مەككە لە دەستى قورەيشى يەكان رىزگار بگەن. ئەمجار لەم ئايەتەدا باسى حال و چۈنەتى كۆمەلىك دەكا: كە پىش كۆچ كىردن وىستويانە شەپ لەگەل قورەيشى يەكان بگەن لە مەككەدا، كاتىك پاش كۆچ كىردن شەپ كىردىيان لەسەر واجىب كرا پىيان ناخۇش بوو، ئىتر پەرورەدگار سەركۆنەى كىردن و فەرموى: ﴿الْم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم﴾ نەتۋ سەير ناكەى بۆ ئەۋ كەسانەى لە مەككە لە سەرەتاي ئىسلام دا پىيان گوترا: ناشتى بپارىزن، خۇتان لە تىۋە گلانى شەپ بپارىزن. لەبەر چەند ھۆيەك بارو دۇخ لەبار نەبوو بۆ شەپ كىردن كە ھۆيەك ئەۋانە كەمى موسولمانان و زۆرى كافرەكان بوو، ھەرۋەھا شۈنەكەشى شارى مەككە بوو: كە (بلد الحرام) ە رىزدارترىن شوئىنى سەر زەۋىيە، شەپ كىردن تىيدا قەدەغەيە! لەبەر ئەۋە فەرمانيان بە جىهاد پى نەكرابو تا كۆچيان نەكىرد بۆ مەدىنە رىگای شەپ كىردىيان پى نەدرا، كەچى كە فەرمانيان پى كراۋ جىھادىيان لەسەر فەرز كرا ترس دايگرتن و لىۋە لەرەيان پى كەوت!! بۆيە خوا بەو شىۋە سەرزەنشت كىردنە ھەلوستەكەيانيان دەگىرپتەۋە، دەفەرموى: ئەۋ

کاته پیتیان گوترا: ناشتی بیاریزن و خوتان له شهر دور بگرن **﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾** نویژ به جی پیتن بمریک و پتکی نه نجامیان بدهن **﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾** زه کاتی مال و داراییتان دهریکه که سمرده کیشی بۆ پهیدا بوونی خوشه ویستی له نیوان خه لک دا، عمر به کان وه کوو هه موو گهلانی دور له خواهرستی - له سمرده می نه زانی دا زور جار به بروییانوی پروپوچ شهریان هه لده گیرساند، دلیان پروو له رقه بهری و دژایه تی و دوژمنایه تی کردنی یه کتری، که چی **﴿فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ إِذَا فِرْقٍ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾** که له دوی کۆچ کردنی بۆ مه دینه شهریان له سمر پیتوست کرا کۆمه لیک له دوو پروو کان و موسولمانه ترسنۆکه کان بوون پیتیان ناخۆش بوو، ترسان له وه که کافره کان شهریان له گهل بکه و بکوژین، وه کوو چۆن له سزای خودا ده ترسین به لکو زیاتر له وان ده ترسان. ته نانه ت ترسانه که یان به ریژه یه ک بوو؛ که خۆیان پی نه گیراو بانگیان لی بهرز بووه وه **﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ﴾** گوتیان: په روه ردگار! بۆچی شهر کردنت له سمر پیتوست کردین؟ بۆ لیمان ناگه ری بۆ خۆمان به مردنی سرووشتی خۆمان بمرین **﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾** بۆچ پیتوست کردنی شهر له سمرمان بۆ ماوه یه کی تر دوات نه خست، شهر کاریکی خراپه، خوین رشتنی تیدایه، منداال هه تیو ده بن، دایک و باوک جهرک سوتاو ده بن.

نه مجار په روه ردگار فرمان به پیغه مبر **﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾** ده کا که شوبه که یان رهت بکاته وه ده فمرموی: **﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾** داوا کردنتان بۆ دواخستنی شهر و خۆپاشدان و خۆشاردنه وتان له چوون بۆ شهر له ترسی مردن له وه وه سه رچاوه ی گرتوه که حزنتان له کالای دنیایی یه و دنیا په رستن! له کاتی که دا هه موو له ززه ت و خۆشی دنیا هیچ و پوچ براوه و روو له نه مانه و له ناست نیعمه ت و له ززه تی قیامه ت دا به هیچ و بی بایه خ ده ژمیردری، دواوژی خوا په رست زور باشته له جیهانی بی به قا، نیعمه ته کانی دنیا کهم و فه وتان، نیعمه ته کانی قیامه ت زور و به رده وام و بی نه رک و بی ناره حه تییه، که سیتک ته قوا کارو خودا

عند الله ﴿ثُمَّ كَفَّرَ خَوْشَىٰ وَكَامَرَانِي بِهِ كِيَانِ بِيْ بَگَا، غَنِيمَةً وَهَرَزَانِي وَرِزْقَ وَ
رُزْقِيهِ كِيَانِ دَهَسْت بَكَمُوِي، كَشْتَوَكَالٍ وَبَهْرُوبُوْمِيَانِ بَاشِ بِيْ، كُورٍ وَكُچِيَانِ بَبِيْ
دَهَلِيْن: نَهْمَانِه لَه خُودَاوَه دَهَسْتَمَانِ كَهْوَتُووه، دَهَسْتِي كَهْسِي تَتِيْدَا نِيَه وَخُودَا پِيْ
بِهْخَشِيُوِيْن ﴿وَإِنْ تَصْبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ثُمَّ كَفَّرَ بِهِ لَآؤَ نَهْخَوْشِي
رُويَانِ تِيْ بَكَا، تِيْشَكَكَانِيَانِ بَهْسَهْرَدَابِيْ، گَرَانِي وَنَهْبُوْنِي رُيَانِيَانِ بَهْسَهْر دَابِيْ،
بَهْرُوبُوْمٍ وَكَشْتَوَكَالِيَانِ كَهْمِ بِيْ، بَهْرِي رَهْزِيَانِ بَهْر لَافَاو وَتَهْرَزَه بَكَمُوِي، مَنْدَالِيَانِ
نَهْبِن، يَانِ بَهْرِن، نَازَهَلٍ وَمَالٍ وَسَامَانِيَانِ بَهْمُوْتِيْ، دَهَلِيْن: نَهْمَانِه بَه هُوِي تُووه
تُووشْمَانِ هَاتُوون، نَهِي مَحْمَد! بَهْهُوِي شُوِيْن كَهْوَتَنْمَانِ بُوْ نَآيِيْنَه كَهِي تُوْ تُووشِي نَهْم
هَهْمُوو نَهْهَامَهْتِيْ بَه هَاتُووِيْن، وَهَكُوو چُوْن دَارُو دَهَسْتِي فِيرَعَهْوَن هَهْمَانِ
هَدَلُوِيْسْتِيَانِ بَهْرَامَبَهْر بَه مُوسَا هَهْبُوو ﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ
تَصْبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَطْفِرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾
الْأَعْرَآل / مِيْ

يَانِ دَهْفَهْرْمُوِي ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يْعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ الْحَج / هَه، هَهْر
بَهو جُوْرَه دُووِپُووه جُوولَه كَهْكَانِ كَه بَهْرُوَالَهْتِ مُوسُوْلْمَانِ بُووِيُوون وَلَهْرَاسْتِي دَا دُزِي
نَآيِيْنِي نِيْسَلَامِ بُوون، ثُمَّ كَفَّرَ تُووشِي بَه لَآؤَ نَآخَوْشِي بَه كُ بَبُوونَايَه، دَهْيَانْدَايَه پَال
نَهْوِي كَه پَهِيْرَهْوِي نَآيِيْنِي نِيْسَلَامِ دَهْكَن، پَهِيْرَهْوِي (مَحْمَد) يَانِ دَهْكَرْد بَه مَآيَه
رَهْشِيْنِي وَدَهْيَانْكَوْت: نَهِي مُوَحَهْمَهْد نَهْمَهْمَانِ بَه هُوِي تُووه تُووشِ هَاتُووه!
وَآتَه: بَهْهُوِي وَاز هِيْتَاْنَمَانِ لَه نَآيِيْنِي خُوْمَانِ وَشُوِيْنَكَهْوَتَنِي نَآيِيْنِي تُوْ تُووشِي
نَهْوَه هَاتُووِيْن! نِيْتَر پَهْرَهْرْدِگَار رَهْدَدِي دَانَهْوَه فَهْرْمُوِي: ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
نَهِي مَحْمَد! پِيْتِيَانِ بَلِيْ! نَهو بُوْچُوْنَهْتَانِ هَهْلَهْيَه، نَهو رُوودَاوَانَه لَه لَآيَهْنِ خُودَاوَهْيَه،
هَهْمُوو شَتِيْ بَه قَهْزَاو قَهْدَهْرِي خُودَايَه، قَهْزَاو قَهْدَهْرِي خُودَا لَه هَهْمُوو شَتِيْكَ دَا
كَارِيْگَهْرَه، چَاكَهو خِرَآپَه، خَوْشِي وَنَآخَوْشِي بُوْ مُوسُوْلْمَانِ، بُوْ كَافِر، بَهْپِيْ قَهْزَاو
قَهْدَهْرَه.

﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ نَهْوَه نَهو خَهْلَكَه چِيِيَانِ لِيْ
قَهْمَاوَه؟ عَهْقَلِ وَهُوشِيَانِ تُووشِي چِ شَهْلَهْزَانِيْ بُووه؟ بُوْچِي تِيْنَاْگَهْنِ وَبَهْهُوشِ

خوبانهوه نایه نهوه؟ بۆ لهو ئاخاوتن و وت وێژه حالی نابن که ئاراستهیان ده کری؟
بۆ نهوهنده کهودهن و نهفام و نهزانن؟!

﴿ما أصابك من حسنة فمن الله﴾ ئه ی محمد: مه بهستیش هه موو
ئاده میزاده هه چاکه و خیر و خوشی و هه رزانی و لهش ساغی یه ک تووشتان دی
ئهوه له خوداوهیه، ئهوه له فاضل و گه ورهیی و رهحه تهی خوداوهیه بۆ ئیوهی
ئاده میزاد بههۆی ئهوه وهیه: که توفیقی داو بۆ ئهوهی رینگای سهرکهوتن و خیر و
خوشی بگرنه بهر ﴿وما أصابك من سيئة فمن نفسك﴾ ئهوه به لاو تهنگه و
چه له مانه ی تووشت دین ئهوه بههۆی هه لوست و کرداری خۆته وهیه، له م رووه وه
که رهبازی عدل و حیکمهت نه گرتۆته بهرو به گیره ی یاسای یهزدانی و به گیره ی
زانباری و تاقی کردنه وهی زانستی ههنگاوت نه ناوه! ته نانهت ده لێن: نه خوشی
بههۆی هه لس و کهوتی ناله باری ئاده میزاد خۆته ی وه کوو خودا ده فهرموی: ﴿ما
أصابكم من مصيبة فبما كسبت أيديكم ويفعوا عن كثير﴾ الشوری/ ۳۰

زۆر فهرموده له پێغه مبه ر و فهرمایشت له خواناسانه وه گێرداونه وه که
تاعهت کردن بۆ خودا ده بیته هۆی نیعمهت و خوشی ههردوو جیهان و
سهرپێچکردنی به لاو موسیبهت ئاوه ره، تاعهتی خودا به وه ده بی که به گیره ی
یاسای نێردراو و دانراوی ئه وه رهفتار بکه ی، هه موو شتی له جیه گی سرووشتی خۆی
دابهری و به کار به یترئ، ئه م ئایه ته بنه مایه که له بنه ماکانی زانیاری کۆمه لایه تی و
دهروون ناسی، ده رمانی ده ردی خه رافاتای نه زانی و بت په رستی یه و، ریز لێتانه بۆ
خودی ئاده میزاد. ﴿وَأرسلناك للناس رسولا﴾ ئیمه تۆمان ناردوه ئه ی
موحه ممه د! بۆ سه ر ئاده میزاد به پێغه مبه ر، پێغه مبه ریش به س راگه یاندن و
بانگه وازی له سه ره، ئه وه به ده ست تۆ نیه که خه لک تووشی خوشی و ناخوشی
ده بن! ئه تۆ چ ده سه لاتیکت له وه دانیه، که ئه وان تووشی باشه ده بن یان تووشی
ناخوشی دین ئه تۆ ره هبه ری و شه رعی خودا به و مه ردومه گه له راده گیه نی، ئه وه یان
تی ده گیه نی که خودا پێی خۆشه یان پێی ناخۆشه ﴿وکفی بالله شهیدا﴾ به سه بۆ
تۆ که خودا شایه د و گه واهیده ره که تۆ پێغه مبه رو ره وانه کراوی زاتی پاک ی ئه وی،

ناگاداره به‌وهی که رووده‌دا له نیوان شه‌تۆ شه‌وان دا، زانیسه به‌وهی پێیان راده‌گه‌یه‌نی و به‌هه‌لوستی به‌رامبه‌ری شه‌وان و سه‌ر ره‌قی و دژایه‌تیکردنی شه‌وان بۆ په‌یامه‌که‌ت. تۆ هه‌م راگه‌یاندن و بانگه‌وازیت له‌سه‌ره، خێر و شه‌ر هه‌مووی به‌ده‌ستی خودایه له‌رووی خه‌لق و ئیجاده‌وه، شه‌ر و نه‌گه‌یه‌تیش له‌ئاده‌میزاد خۆیه‌وه‌یه‌تی له‌رووی که‌سب و ئیختیاره‌وه!! به‌کورتی پتویسته ئیمه‌ی ئاده‌میزاد دوو شت بزانی:

یه‌که‌م: هه‌موو شتی‌ک له‌خواوه‌یه، واته: خودا به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتی‌که هه‌ر شه‌وه نیظام و یاسای بوونه‌وه‌ری داناوه بۆ شه‌وه‌ی ئینسان به‌هه‌ول و کۆششی خۆی کاریان تیدا بکا.

دووه‌م: هه‌م شه‌ر و خراپه‌یه‌ک که‌ تووشی ئاده‌میزاد ده‌بێ به‌هۆی که‌مه‌ترخه‌می و په‌یره‌وه نه‌کردنی یاسای بوونه‌وه‌ر و نه‌زانی و په‌یره‌وه نه‌کردنی ریگای راست و دروست تووشی ده‌بێ!

چ دژایه‌تی‌ه‌ک له‌ نیوان نایه‌تی ﴿کل من عند الله﴾ واته: هه‌موو چاکه‌و خراپه‌یه‌ک له‌ خوداوه‌یه‌و نایه‌تی ﴿وما أصابك من سيئة فمن نفسك﴾ دا نه‌یه چونکه نایه‌تی یه‌که‌م واته‌ی دروست کردن و به‌دیه‌ینه‌نی لی و ده‌ده‌گیری واته: چاکه‌و خراپه‌ خودا دروستیان ده‌کاوه‌دییان ده‌هینی، نایه‌تی دووه‌م مه‌به‌ست لی‌ی هۆیه‌تی و نه‌نجام دانه‌ واته: خراپه‌و ناخۆشی‌یه‌ک که‌ تووش ده‌بێ به‌هۆی تاوان و کورت بینی خۆته‌وه‌یه‌ نه‌ی ئاده‌میزاد! که‌ کۆله‌واری له‌ تیگه‌یه‌شتنی یاساوه‌ستووره گشتی‌یه‌کان!

گویرایه لی نه رمانی پیغه مبه رگویرایه لی نه رمانی خودایه

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا
 مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا
 يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾
 أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلْقُرْءَانِ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
 اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

«من يطع الرسول... الآية»

په یوه ندى نهم نایه ته له گڼل نایه ته کانی پیش دا نهمه یه: لیره دا پسروردگار
 جهخت له سمر فرمانه که ی پیشوو ده کاتمه که فرمانی کرد به پابه ند بوون به
 فرمانی خوداو پیغه مبه ر و نهمه روون ده کاتمه که به گوئ کردنی فرمانی
 پیغه مبه ر لمرستی دا به گوئ کردنی فرمانی پسروردگار.

هوئ هاتنه خواره وئ نهم نایه ته وه کوو موقتیل ده گیرتسه ده لی:
 پیغه مبه ر ﴿٨٠﴾ ده یفرموو: ((من احبني فقد احب الله ومن اطاعني فقد اطاع
 الله)) دووړوه کان گزافیان کیشاو گوئیان: نایسن نهم پیاوه چ ده لی؟ نهمه تا
 نزیکه خو بکا به خودا، له کاتیک دا خودا نه هی لی کردوین و داوامان لی ده کا که
 جگه له خودا که سی تر نه پرستین، که چی نهم ده یوئ بیکه یین به خودا وه کوو چوڼ
 مسیحی به کان عیسایان کردووه به خودا، نیتر نهم نایه ته هاته خورئ:

﴿من یطع الرسول فقد اطاع الله﴾ لهم نایه ته پیروزه دا پهروه ردگار ده یاره ی بنده و ره وانه کراوی خوئی حه زره تی (محمد) ده فهرموئی همرکه سیکن به قسه ی بکا مانای وایه به قسه ی خودای کردوه. که سیکن لی یی یاخی بی نهوه له خودا یاخی بووه، چونکه (محمد) پیغه مبهری خودایه، قسه ی له ههواو ناره زوو و خیال سهرچاوه هه لئاگرئی به لکو همرچی ده یلی به نیگا و سرووشی خودایی به، پیرانی فهرمووده: موسلیم و بوخاری له نه بو هورهیره وه فهرمووده یه کن ده گپ نه وه: ده فهرموئی: پیغه مبهر ﷺ فهرموئی ((من اطاعني فقد اطاع الله، ومن عصاني فقد عصی الله، ومن اطاع الأمير فقد اطاعني ومن عصی الأمير فقد عصاني)) که سیکن به گویی من بکا، نهوا پابهندی فهرمانی خودایه، که سیکن له من یاخی بی، نهوا له خودا یاخی بووه، که سیکن به گویی فهرمانه وای موسولمانان بکا به گویی فهرمانی منی کردوه، که سیکن له فهرمانه وایی موسولمان یاخی بی له من یاخی بووه!

پوخته ی قسه نهویه: نایه ته که مانای وایه: همر که سیکن به گویی پیغه مبهر ﷺ بکا و پابهندی فهرمانه کانی بی، نهوا له راستی دا پابهندی فهرمانی خودایه، چونکه له راستی و حه قیقه ت (خودا) فهرمان دهر و نه هیکره، پیغه مبهر ﷺ راسپیروو راگه یه نهره، به لام برئی کاری دونیایی هدی، پیغه مبهر فهرمانمان پی ده کا، وه کوو پهیوهندی کردنی دارخورمای می له تئوی دارخورمای نیر، که به عمره بی نه مه ده گوتری: (تأبیر) هه تا بهری باش بگری، که جائی پیغه مبهر ﷺ به یارانی فهرموو: (نه گهر نه یشی کمن قهینا کا) دویی خورماکه یان خراپ دهرچوو، پیغه مبهر ﷺ فهرموو: ((انتم اعلم بشؤون دنیاکم)) واته: خوتان له کاروباری جیهانیتان باشته ده زانن.

یان خواردنی زهیت و خوچه ور کردن پی، یان پیتوانی خوارده مهنی وه کوو گهنم و شتی تر له کاتی هارین و کردنی به هه ویر، نهوه زۆریه ی نه م جوړه گوتار و کردارانه بیرو بۆچوونیکه روتی دونیایی پیغه مبهر وه پابه ند بوونی موسولمانان

پئی واجب نیه! هه ندپیک جار هاوړی یانی پیغه ممبر ﷺ که فرما تیکي پیغه ممبریان به بۆچوونی خۆی بزانیایه، بۆ نهوهی بزانت: که/نهو فرمانه گوشت و گوو موناقه شه ههله ده گری، عمر زیان ده کرد: نه مهی دهیفرمووی: راو و بۆچوونی خۆته، یا سرو شهو له خداوه هاتووه؟؟

جا نه گمرفرمانه که نیگای خودایی بوايه، به بی نه ملا و نهولا پابه ندی ده بوون.. نه گمر بسیر و بۆچوونی پیغه ممبر ﷺ خۆی بوايه، نهوه رایه کی باشتریان ده رده بری و داوایان لی ده کرد که لمراکهی خۆی دابه زی: وه کوو له غه زای به در و نوحود دا رویدا.. گه لی جاری وایش بووه پیغه ممبر هاتوته سر رای نهوان.

﴿ومن تولى فما أرسلناك عليهم حفیظا﴾ هه که سیک روو وه رگی پئی له فرمانه کانی تۆ نهی (محمد!) خه ساره تمه ندو مال ویرانه، تۆ بهر پرسیاری تاوانی نهوان نی، ریگای نه وهشت نیه که به زور وستی خۆتی به سهردا به سپینی، تۆ بهس پئی راگه یاندنت له سهره و زۆره ملیت نیه، زۆری پئی ناچی زهره رو زیانی سهر پیچی کردنه کهی خۆیانیان تووش ده بیتموه، وه کوو له حه دیشی صحیح دا هاتووه ((من یطع الله ورسوله فقد رشد ومن یعص الله ورسوله فإنه لا یضر إلا نفسه))، ((که سی فرمانی خداو پیغه ممبری جی به جی بکا، سهر فیراز ده بی، که سیکیش سهر پیچی له فرمانه کانی خواو پیغه ممبری بکا، نهوه زیانهو به خۆی ده گه یه نی)) نه مجار په ره رده گار په رده له سهر پیلان و فیل و ته له کهی دوو پوه کان هه لده تاوه ده فرمو: ﴿وبقولون طاعة﴾ له لای خۆت ده لین: فرمانت به جی به، قسدت بیسراو له سهر چاوه، که نه مهش ده لین: به راستیان نیه و به دوو پوهی و نیفاقه ﴿فإذا برزوا من عندك﴾ که له لای تۆ روشتن و له تۆ هون بوون ﴿بیت طائفة منهم غیر الذي تقول﴾ شهو له ناو خۆیاندا رایه کی تر، جیاواز ده درکینن و هه لو یستیکی تر وهرده گرن پابه ندی وادهو په یمانی خۆیان نین.

نیبنو جهریری طمیری له نیبنو عه بیاسه وه ده گپه یتموه ده لی: نهوانه واته: دوو پوه کان- که سانیکن لای پیغه ممبر ده لین بروامان به خداو پیغه ممبری خودا

ههیه، بۆ ئهوهی مال و گیانیان پاریزراو بۆ، که لای پیغه مبهه ده ده چن به پیچهوانه ئهوهی گوتویانه لای پیغه مبهه قسه ده کهن و ههلوستی جوداوازیان ههیه؛ بۆیه پهروهردگار لۆمهو سه ره نهشتیان ده کا. ﴿والله یکتب ما یبتون﴾ خودا ده زانی به شهو چ قسهو باسیک ده کهن و چ پیلان و ههلوستیکیان ههیه، له سهریان تۆمار ده کا به فهرمانی خودا فریشتهی چاودیر هه موو هه لس و کهوتیان تۆمار ده کهن. واته: خودا بهم هه ره شهیه ئهوه راده گهیه نی که خۆی ناگادار و زانییه بهو مبهست و ههلوستی که له دلیان دایه و له ناو خۆیان دا ئاشکرای ده کهن و ئهوهی به شهو له سهری ریک ده کهن له باره ی دژایه تی کردنی پیغه مبهه و لای یاخی بوونی، هه ره نه ده به رواله ت لای خۆی ملکه چی نیشان ده ده ن و گوپرایه لی بۆ پیغه مبهه راده گهیه نن.. بێگومان خودا له سه ره ئه م دوو پرووی و نیفاقه یان سزایان ده ده !! تۆش ئه ی محمد دلگران مبهه و به هیدی و له سه ره خۆی هه لوست بنوینه ﴿فاعرض عنهم﴾ گرنگیان پێ مه ده، له بهرامبه ره ئه م هه لوسته و هه لس و کهوتیان دا به ئارام و خۆپاگر و له سه ره خۆ به، سزایان مه ده، گرنگی به پیلانه کانیان مه ده، ئه م حه قیقه ته یان بۆ خه لکی ئاشکرا مه که و هه یچ لایان مه ترسی، ﴿وتوکل علی الله وکفی بالله وکیلا﴾ پشت به خودا ببهسته، ئیشی خۆت به نه و بسپیره، له هه موو کاروباریک دا ئیقه ت به نه و بۆ، خودات به سه و پتویست به که سی تر نیه، ئه و له سه روپیلانی ئه و دوو پرووانه ده تپاریزی، که سیک پشت به خودا ببهستی خودای به سه بۆ یارمه تیدان و به هانا چوونی!!

ئه مه جار پهروهردگار فهرمانیان پێ ده کا که له قورئان و ورد بینه وه و ده فهرموی: ﴿أفلا یتدبرون القرآن﴾ ئه وه بۆ چی له قورئان و ورد نابه نه وه؟ بۆ له مانا به ره ز و شه ره وانه کانی تی نافکرن؟؟ قورئان به سیانه بۆ راست کردنه وه ی بیرو بۆچوون و به رنامه و پرۆگرامیان، پێیان راده گهیه نی که قورئان نوسراویکی بۆ خه وشه، چه واشهیی و دژایه تی تیدا نیه، چونکه فهرمایشتی خودا وهندی داناو زانا و بالا دهسته، قورئان حه قه و له حه قه وه نیردراوه، بۆیه پهروهردگار ده فهرموی: ﴿أفلا یتدبرون القرآن أم علی قلوب أقفالها﴾ محمد/ ۲۴ چونکه که سیک چاری

کرایتتهوه و ده رگای دلّی دانه خرابی، قورشان کاری تی ده کاو ره فتار و کردار و
گوتاری ریک و پیک ده کا ﴿ولو کان من عند غیر الله لوجدوا فیہ اختلافاً
کثیراً﴾ نه گهر نهم قورشانه دروست کراوو ده ست کرد و ده ست هه لبه ست بوایه،
وه کوو دوو پروو و خوانه ناسه کان وا ده لّین، چه واشیهی و جوداوازی یه کی زوریان تیدا
ده دۆزی یه وه! دهی خو قورشان نهو جوداوازی و دژایه تی یه تی تیدا نیه، که و ابوو
که لامی خودایه که لامی یه کیکی تر نیه.

نه گهر قورشان که لامی خودا نه بوایه، ده بوو دیاردهی چه واشیهی و دژایه تی
له ریز به ندی وشه کانیدا، یان له مه به ست و ماکانیان دا بوایه.

له ریز به ندی وشه کانیدا دا بهم جوړه هه ندی نایه ت و سوره تی بگه نه
نه ندازه ی ئیعجاز و هه ندیکی تریان نه گه نه نهو پله یه. له مانا کانیشی دا بهم جوړه
هه ندی شوینی مانای دروست و رهوان بن و هه ندی شوینیش مانای نارپیک و پیک
بی. به لام نه گهر به ئینصافه وه له قورشان وورد بیینه وه ده بینین نهم دیاردانه ی تیدا
نین! نه وه تا قورشان هه رچه ند پارچه و پارچه بهش بهش بو پیغه مبه ر هاتوه،
به گیره ی رووداو و پیوست، له ماوه ی بیست و سی سال دا نتردراوه ته خواری،
که چی نهو پهری ریک و پیک و وشه به ندی و رهوانی تیدایه، چونکه هه ر نایه تیک
یان سوره تیک یان به شیک که ده هاته خواری پیغه مبه ر ﴿ده یفرموو: بیخه نه
فلان شوین، فلان نایه ت بخه نه شوینی فلان سوره ته وه!﴾

پیغه مبه ریش بو خوئی قورشانی له بهر بوو، شوینی هه موو نایه ت و
سوره تیکی ده زانی قهت چه واشیهی و تیکه لاو بوون و سه رلی شیوان به سه ر له بهر
بوونه که ی دا نه هاتوه، هیچ کاتیک وشه یه کی لی تیک نه چوه و له بیری
نه چۆته وه! قهت رسته یه کی لی پاش و پینش نه بووه، وه ک تو مار له ناو دلّی دا ده قی
به ستوه خودا ده رباره ی نه مه ده فرموئ: ﴿سَنَقْرُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ الأعلى/ ۶ واته:
خۆمان قورشان ت پی له بهر ده که یین و چۆنیه تی خۆندنه که ییت فیر ده که یین ئیستر
له بهر نه وه قهت له یادت ناچی.

مەبەست لە «(اختلافاً کثیراً)» جوداوازی شتێوەی خویندەوێی خوینەرانی قورئان نیه که چەند قیرانەتیککی تێدا یە! جوداوازی ئەندازە ی کورت و درێژی نایەت و سورەتەکان نیه، ئەمانە لایەنی ئیجابیین بۆ پتەوی و توند و تۆلی قورئان! بە لکو مەبەست لە «(اختلافاً کثیراً)» دژایەتی و جوداوازی لە رێژە ی رەوانبێژی و دارشتنی سەرئاسایی یە، جوداوازی و دژایەتی لە فیکرە و ماناکانی دا لە هەوڵ و نەهێنی یەکانی که ناماژە ی بۆ کردوین، لە دەستوور و یاسای ژياندا که چەسپاندونی! دە ی تۆ لە سەرئاسەری قورئان وورد ببه‌ره‌وه... هیچ جۆرە دژایەتی یە ک و جوداواز بیه‌ک لەم بارەوێ تێدا نیه: که ئەو دە چەسپینی که کەلامی خودایە و شەیه‌کی بێ مانا و حیکمەتی تێدا نیه، کتیبیککی بێ خەوش و بێ وینە و سەرئاسایە، لە ترۆپکی بە لاغەت و فەصاحت دایە، بەرەوانبێژی و رەوانی و پاراوی خۆی، هەموو رۆشنبیر و رەوانبێژ و قسەزانانی عەرەب و نا عەرەبی سەرسام کردووە. راستی یەکان وەکوو خۆیان دەخاتە روو، بەرپاستگویی رووداوەکانی میژووی کۆنی زۆر کۆن دەگیریتەوێ رۆژ دوا ی رۆژ ئەو راستی یانە ی ئەو ناماژە یان بۆ دەکا زانست و تاقی کردنەوێ لیکۆلینەوێ، دەیانچەسپین و راستیان ناشکرا دەکەن.

باسی جیهانی ئیستای مەبەستە نەهێنی یەکانی ناو دەرۆن دەکا، بە شتێوە یەکی واییسەر و خوینەر سەرسام دەکا، زمانی رەخنە لال دەکا. باسی بێرێ رووداوی داها تووی کردووە رووداوێ کان دەقاودەق واهاتوونەتە دی! بنەمای بیروباوەر و یاسا و تەشریعی بە شتێوە یەکی گشتی و تاییبەتی لەخۆ گرتووە، باری رامیاری و جۆری هەلس و کەوت کردنی گەل و هۆز و نەتەوێ کان لە گەل یە کتیریدا و بەرژەوێ ندی ئادە میزادی لەخۆ گرتووە، بە جۆری ک داینان و ئاراستە ی کردوون تا ئیستا هیچ یاسا و نظامیک هیچ دەستوور و تەشریعی ک نە یگە یشتوتی! تا زانست و زانیاری پیش بکەوێ، تا تیۆر و تاقی کردنەوێ زانستی سەر هەلدەن و پەیدا ببن، راستی و حەقانیەتی باشتەر و زیاتەر دەر دەکەوێ، جیهانی غەیب و مەشەهەدەکانی رۆژی قیامەتی بۆ رەنگ کیشاوین هەر دەلی ی جیهانی ماددی و شتی بە بەرچاوەوێ، ئەوێ نە سەرنج راکیشە لە زەین داو نەخشە دەبەستی و ئەوێ نە کاریگەر و

واقیعیه له زهین دا ناسپردیتموه وه کوو له شونتیکه تردا له وه سپ و سه‌نای
قورنان دا ده‌فرموی:

**﴿الله نزل احسن الحديث كتاباً متشابهاً مثاني تقشعر منه جلود الذين
يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى ذكر الله﴾ الزمر/۲۳.**

به‌لام به‌داخموه له کاتیکا که موسولمانان نه‌مه پرۆگرام و به‌رنامه‌یانه،
نه‌مه ته‌شریع و ده‌ستور و یاسای ژیا‌نیانه، که‌چی نه‌مه حال‌یانه که ده‌بینین، خو
موسولمانان تو‌زیک گو‌پ ده‌نه خو‌یان و رابین تو‌زی دیلی و ژیر ده‌سته‌یی له خو‌یان
بته‌کینن سهر له نو‌ی پیش‌په‌وی جیهان و ده‌گرنه‌وه، نه‌وه‌ی که دو‌ین‌ی رو‌ی داوه
ده‌شی نه‌م‌پۆ و سه‌بین‌ی رو‌و به‌داته‌وه!!

نه‌گهر موسولمانان و یژدان‌یان ببو‌ایه ناوا قورنان‌یان پاشگو‌ی نه‌ده‌خست و
یاساکان‌یان له کار نه‌ده‌خستن! نه‌گهر به‌ ووردی له قورنان وورد بو‌ونایه‌وه له‌و
به‌رنامه ژیا‌نه‌ی که بو‌ی نه‌خشه‌کیش کردون تی‌ بگه‌یشتنا‌یه! ناوا توشی نه‌م
شکستی‌یه نه‌ده‌بو‌ون، ناوا پارچه پارچه‌و په‌رته‌ما‌زه نه‌ده‌کران!!

بی‌گومان قورنان مه‌شخه‌لی ری‌گای شاره‌زایی و هیدا‌یه‌ته، رو‌شنا‌یی‌یه بو
گه‌ل و نه‌تموه، ری‌بازی راستی خودا‌وه‌نده، کللی ده‌رگای خوش‌به‌ختی و ری‌گای
ده‌سته‌بهر کردنی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌اده‌میزاده، دروست‌کمری گه‌ل و بنیا‌تنه‌ری ژیار و
شاره‌ستانیه! بو‌یه په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: **﴿ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم
وبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا كبيرا﴾ الإسراء/۹.**

**بلاو کردنه وهی هه وائی جم و جوئی سوپلی نیسلام به بی نی
وورد بوونه وه یاساغه**

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ
رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ
مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿٨٢﴾

ئه مجار پهروه دگار سه رزه نشتی کومه لیک ده کا له وانه ی بیرو باوه ری
لاوازیان هه بوو، نه زمون و خیره ی ته وایان به بارو زوروف نه بوو، دووربین و کار
قایم نه بوون هه که هه وایکیان ده رباره ی سه ریازان و له شکری نیسلام ده زانی
خیرا بلاویان ده کرده وه، هیچ له هه واله کان ورد نه ده بوونه وه، ناکام ره نگدانه وه ی
هه واله که له سه ر موسولمانان چی ده بی و چون ده بی، به رچا و نه ده گرت. به مهش
زیانی گه وره یان به ده ولته نیسلام ده گه یاند! بویه ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ
مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ که هه وایکیان ده رباره ی ناساییش و شه ر و
روودا وه کان پی ده گه یش خیرا بلاویان ده کرده وه! نه مه سه رزه نشتی پهروه دگار
بو هه که سیک که به بی چوونه بنج و بناوان، به بی لیکولینه وه و تی فکرین هه
هه وایک ده بیسی خیرا بلاوی ده کاته وه! وا ده بی هه واله که راست نابی وا ده بی
نه وه واله ی ده رباره ی نه من و ناساییش یان ترس و شه ر له سه رچاوه ی ناراسته وه
ده گاته بری نه فام و دوورو و موسولمانی هه رزه و برپا لاواز و بی نه زمون
نه وانیش خیرا بلاوی ده کهنه وه و پرویا گهنده ی بو ده کهن به مهش زه ره و زیان به
به رزه و هندی موسولمانان و ده ولته و سوپای نیسلام ده گه یه نن.

بۆیه پتویسته راگه‌یاندنی هه‌وال له‌م بارانه‌وه بگه‌رپنڊریته‌وه بۆ سه‌رکرده‌ی موسولمانان: که پیغه‌مبهره ﷺ یان بۆ لای فەرمانپه‌وایان و پسپۆری بانگه‌شه‌و دیعایه‌و پیاو ماقول و کاربه‌ده‌ستانی تایبه‌ت به‌ به‌ره‌وه‌ندی رامیاری ﴿ولو ردوه إلى الرسول وإلى أُولي الأمر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه هه‌واله‌کان واه‌ساده‌یی نه‌گرن و بیگه‌رپنسه‌وه بۆ لای پیغه‌مبهر ﷺ و بۆ لای فەرمانپه‌واو کاربه‌ده‌ستانی تایبه‌ت، نه‌وه نه‌وان ده‌یانتوانی هه‌واله‌که به‌راستی و به‌گویره‌ی پتویست بلاوکه‌نه‌وه، وای ئاراسته‌ بکه‌ن که سوودی ئیسلامی تیدا بی و زیان به‌ کارویاری ده‌وله‌تی ئیسلامی نه‌گه‌یه‌نی، چونکه پتویسته هه‌واله‌کان کهو بیژنک بکری و لیک هه‌له‌هاویردرین، کورد گوته‌نی (هه‌موو قسه‌یه‌ک قسه‌ی کردن نیه!!)

چونکه گه‌رانه‌وه و بلاو کردنه‌وه‌ی هه‌ر هه‌والیک که ده‌بیسری به‌بی لیکۆلینه‌وه و وورد بوونه‌وه زیانیکی گه‌وره به‌ ده‌وله‌ت ده‌گه‌یه‌نی! بۆیه ئیستا ده‌وله‌تانی هاوچه‌رخ چاودیری جو‌راو‌جو‌ر ده‌خه‌نه سه‌ر هه‌وال و روژنامه‌و رادیۆ و ته‌له‌فزیۆن، بۆ نه‌وه‌ی شتییک بلاو نه‌کریته‌وه زیان به‌به‌ره‌وه‌ندی گه‌ل و نیشتمان‌که‌یان بگه‌یه‌نی.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار منه‌ت ده‌کا به‌سه‌ر خاوه‌ن ئیمانی راست و پته‌ودا که له‌ هه‌ل‌خلیس‌کان پاراستونی ده‌فه‌رموئ: ﴿ولو لا فضل الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان إلا قليلا﴾ نه‌گه‌ر به‌هۆی فه‌ضل و گه‌وره‌یی خودا نه‌بوايه که به‌زه‌یی پیتان دا هاتۆته‌وه و شاره‌زای ریگای راستی کردوون و توفیقی داوون بۆ به‌گوئ کردنی خودا و پیغه‌مبهر و رینوما‌یی کردوون بۆ نه‌وه‌ی بگه‌رپنه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ی زانستی راست که پیغه‌مبهری ئیسلام و عاقل مه‌ند و زاناو دانای موسولمانن؛ نه‌گینا له‌وانه بوو شوین وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان بکه‌ون، یان هه‌ر له‌سه‌ر بیروباوه‌ری نه‌زانی و خوانه‌ناسی به‌رده‌وام بو‌نایه.

نایه‌ته‌که به‌ روونی جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کا پتویسته ده‌زگایه‌ک هه‌بی نه‌رکی بلاو کردنه‌وه‌ی هه‌وال له‌ نه‌ستۆ بگه‌ر، پیش بلاو کردنه‌وه‌ی هه‌ر هه‌والیک ته‌فسیری ره‌وان

له سەرچاوه و چۆنییه‌تی بلأو کردنه‌وه که بکۆلدریته‌وه، لایه‌نی نیجایی و سه‌لبی هه‌لبسه‌نگیندری، بۆ نه‌وه‌ی پرویاگه‌نده‌ی دوژمن هه‌لی بۆ نه‌په‌خسی و ده‌ستی خۆی بوه‌شپینی، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی هه‌والی گرنکه‌ و کاریگه‌ر ده‌ست دوژمن نه‌که‌وئ و بیقۆزیته‌وه و نه‌یتی حکومه‌تی نیسلامی ده‌ریکه‌وئ. پیوسته‌ نه‌وه‌زگا نیعلامی‌یه‌ ئینسانی لیها‌توو و زاناو دانا کاری تیدا بکه‌ن و نه‌دریته‌ ده‌ست یه‌کیکی بودله‌ی هیچ له‌بارا نه‌بوو!

هه‌ ئنانی موسولمانان بۆ جیهاد

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَخَرِصِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ

يَكْفَ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾

ئه‌ی محمد! تۆ ته‌نیا پشت به‌ خودا به‌سته‌ هیز و توانای سهرکه‌وتن له‌و داوا بکه‌ ﴿فقاتل في سبيل الله﴾ په‌روه‌ردگار فرمان به‌ به‌نده‌و ره‌وانه‌ کراوی خۆی هه‌زه‌تی محمد ده‌کا که به‌ خودی خۆی شه‌ر بکا، له‌گه‌ل کافران دا بجه‌نگی! ده‌فهرموئ ئه‌ی محمد! له‌ پیناوی نایینی خوادا شه‌ر له‌گه‌ل خوانه‌ناسان بکه‌ هه‌تا تۆ ببی به‌سه‌ر مه‌شق و پیشه‌وا بۆ موسولمانان و نه‌وانیش چاو له‌ تۆ بکه‌ن و بلین: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا به‌سه‌ر و به‌مال یارمه‌تیت ده‌ده‌ین، ئیمه‌ له‌ تۆ زیاتر نین، به‌لکو تۆ بمینی باشته‌ هه‌تا ئیمه‌.

﴿لا تکلف إلا نفسك﴾ بزانی کاره‌که‌ زۆر گرنکه‌، ئه‌ی موحه‌مه‌د! نه‌وه‌ی له‌سه‌ر تۆیه‌ راگه‌یاننده‌ و به‌س، تۆ به‌س به‌ره‌رسیاری له‌ خودی خۆت که ئه‌م کاره‌ به‌جی به‌ینی نه‌گه‌ر دنیا بوو که‌س هاویه‌شی نه‌کردی، به‌ته‌نیا خۆت مایته‌وه‌ تۆ به‌ته‌نیا خۆت خه‌باتی خۆت بگێه‌ و شه‌ر له‌گه‌ل دوژمنانی خودادا بکه‌، به‌لام به‌زۆره‌ ملی که‌س مه‌به‌ بۆ شه‌ر، خودا یارمه‌تیده‌رت، نه‌ک جه‌نگاوه‌ران؛ نه‌گه‌ر

خودا مهیلی لی بیت به تنیاش بیت یارمه تیت ده دا، وه کوو چۆن تو له سهرتاوه به تنیا خۆت بوویت!

به لی وه کوو چۆن نه گهر به ههزارانت له گهل دابی، خودا مهیلی لی بی سهرکهوتن به دهست دینی، نه گهر به تنیاش بیت خودا مهیلی لی بی سهرده کهوی!! جا نهوانهش که سکا لایانه له شهر و ده لاین: بۆچی شهر کردنمان له سهر فهرز کراوه؟ بهروالته و سهرزاره کی پابهندی فرمانه کانتن و به نهینی ههلویتستی تر وهرده گرن، نهوه لییان گهری ئیمه له ویزه یان دیین و سزای نهوه ههلویتست و کردهوانه یان ده دهینه وه.

﴿وحرص المؤمنین﴾ موسولمانان ههلبنی بۆ شهر کردن تو ههر هه لنان و ته شجیع کردنت له سهره، زۆره ملی و زهختیان لی مه که ﴿عسی الله أن یکف بلس الذین کفروا﴾ ئومیده که خودا شهر و خراپه ی کافرهکانی قورپه یشت لی دوور بخاتمه، ﴿والله اشد بأسا واشد تنکیلا﴾ خودا له قورپه ییش و له هه موو دوژمنیکی نیسلام به هیز تره، سزاو عیقابی به نیش تره، بالا دهسته به سهریان داو له دونیاو قیامهت دا، ده توانی سزایان داو تۆله یان لی بستینی، چونکه کافر و سهرکه شن.. چاو نه ترسی بۆ جهنگاوه ره و شتیکی چاکه، ئاوا به راشکاوی بی شهرمانه دژی نایینی حق ده وهستن!! بیگومان نه مه به لینه خودایی سه هاته دی و پهروه ردگار پیغه مبه و موسولمانانی له شهری قورپه ییش پاراست، نهوه بوو: نه بوسوفیان دوا ی رووداوی ئو خود داوای ناماده بوون بۆ شهری کرد، وتی: سالی داهاتو له به دردا ناماده بن بۆ شهر له گهل مان، پیغه مبه ﴿فهرمووی باشه، کاتیک واده ی به دری بچووک هات، پیغه مبه ﴿سوور بوو له سهر ده رچوون بۆ شهر فهرمو ی﴾ ((والذي نفسي بيده لا اخرجن ولو وحدي)) سویندم بهو که سه ی گیانی منی به دهسته نه گهر ههر خۆم به تنیا چووم ده چم، جا پیغه مبه ﴿ده رچوو حه فتا که سیشی له گهل دابوو، سهرکهوتن بۆ موسولمانان بوو، چونکه نه بو سوفیان وای به باش زانی

نه چیتنه به در، پی تی و ابو: ساله که بو نهوان نه هاته، خوارده مهنی پیروستیشیان پی نه بوو، له ریگادا گه پایدوه!

نایه ته که نه و پیری هه لنانی تیدایه بو جیهاد و شهر کردن له گهل کافران دا، تهنانهت نهوه ده گه یه نی نه گهر پیغه مبر به تنیا مایه وه و کهمی له گهل نه چوو بو شهر، پیروسته پیغه مبر به تنیا دزی کافران بجهنگی و واز له جیهاد نه هینی! چونکه خودا به لینی سهرکه وتنی پی داوه! نهوه شی تیدایه که پیغه مبر ﷺ له هه موو کهمی نازاتر و نه بمرد تر و مبرد تر بووه، نیمامی عدلی ده فمرموی: که شهر گهرم ده بوو و تین ده هات نیمه خو مان ده خسته پدنا پیغه مبره وه، کهمی به نه ندازه ی نهو له دوژمن نریک نه ده بووه و له جهنگا نه بمرد و به هه لمهت و دلیر بوو!!

**باسی شه فاعه ت کردن و وه لام دانه وهی سلاو و سه له اندنی
زیندوو بوونه وه و تاک و ته نیایی خودا**

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

نه مجار دواي نهوهی پمروهر دگار فمرمانی به پیغه مبر کرد که موسولمانان هه لنی بو شهر کردن له گهل کافران دا، نهوهی ناشکرا کرد که نهوان له سهر نهو فمرمان بهرداری بهی تو خیر و پیریکی زوریان تووش ده بی، تووش نهی پیغه مبر! لهو خیر و پیره بهشی خو ت هیه، چونکه هه لهر و زییشان دهریان

بروی، ده فرموی: «من یشفع شفاعه حسنة یکن له نصیب منها» هر که سیک له کاریکی باش دا کوشش بکا و بهوی نه وه ده خه لک تووشی خیر و خوشی بسین، حق به سمر به تال دا سمریکه وی نهوا نو ری پیشان دهره به شیکی لمو خیر و بیره هدی، لای خودا پله و پایه ی پی بمرز ده بیتمه، بهشی لمو ریز و پلمو پایه دونیایی به دا هدی که نهوان به دهستی دینن هاویه شی ده ستموت و غنیمه تیانه، بهشی له پاداش و ده ستموتی قیامه تیش دا هدی، هر وه ها «ومن یشفع شفاعه سیئه یکن له کفل منها» که سیک هول بدا له کاریکی خراب دا، خه لکی بو بانگ شه بکا و هلیان نی بو نو کاره، ناکامی تاوانی کوشش و هلدانه کی له سهریه تی و له دونیا و له قیامت دا بهشی خوی له سزای پیوست و هره گری! شه فاعه که خوی بریتیه له هولدان و یارمه تیدانی که سیک تر له کاریک دا دوو جوری هدی، شه فاعه تی چاک و شه فاعه تی خراب.

شه فاعه تی چاک بریتیه له هول و تیکوشانه ی که مرؤفیک موسولمان له کاری مرؤفیک تری موسولمان دا دهیدا به مخرجی مافی نو موسولمانه له سمر چاو بگری؛ واته: شمر و خراپه ی لی دوور بخاتمه یان خیر و خوشی بو و ده دست بیئی و مبه سستی ره زامه ندی خودا بی و به رتیلی له سمر و هره گری! وه کاره که ش کاریکی رهوا بی، دهر باره ی لبردنی حه ددیکی شرعی وانه بی که گه شتبیته لای قازی و مهودای شوبه ی تیادا نه بی و مافی یه کیکی تر پیشیل نه کری!

برئی پییان وایه: شه فاعه تی حه سنه بریتیه له نزاو پارانه وه لای خودا بو برای موسولمانت، چونکه نه مهش له راستی دا شه فاعه ته پیغه مبمر ﷺ فرمویه تی: ((ومن دعا لأخيه المسلم بظهر الغيب، استجيب له وقال الملك: ولك مثل ذلك))^۴.

^۴ سمیری تاجولوصول ج/۳/۲۶۰۶-۲۶۲ فرموده ی ژماره ۵/۶-بکه.

^۴ موسلیم و ثبو داود له ثبو دهر داوه گپراویانه توه به لام رسته کی ((ومن دعا لأخيه المسلم بظهر الغيب قال الملك الموكل به: أمين ولك مثله)).

واته: که سیتک پاشمله دوعا بۆ برای موسولمانی خۆی بکا، نزاکی گیرو ده بی و فریشته ی تایبیت پی دی ده لاین: بۆ تۆش به ئەندازه ی ئەو پاداش هیه. / شه فاعه تی خراپ و ناره واهه یه: که پیچه وانه ی شه فاعه تی چاک و حه سه نه بی، به داخه وه و ئەو راستی وه پشت گرتنه ی که ئەمڕۆ باوه زۆریه ی شه فاعه تی سه یینه یه، زۆریه ی پیشیل کردنی مافی موسولمانانه، به رتیل و به رتیلکاریه، داگیر کردنی مال و سامانی خه لکی تره، به شیوه یه کی ناره واهه روون و ناشکرا!!

﴿وكان الله على كل شيء مقبلاً﴾ پهروه ردگار به سه ره هه موو شتیک دا ناگاداره، یان به تواناو به ده سه لاته، یان له سه ره هه موو شتیک حیساب له گه ل خه لک ده کا، واته: پهروه ردگار زاناو ناگاداره به سه ره مه به ستی شه فاعه تکاران دا، هه ره که به گویره ی مه به ستی خۆی پاداشیان ده داته وه، تواناو ده سه لاتنی هیه بۆ ئەوه ی هه ره که سه به ئەندازه ی خۆی سزاو پاداشتی بداته وه.

ئه به جار پهروه ردگار ئاده میزادان فیری سه لام و دابو نه ریته کانی چاک و چۆنی ده کا، سه لام کردن له یه کتری وه کوو شه فاعه تی حه سه نه ده بیته هۆی پته و کردنی په یوه ندی کۆمه لگا و نزیک خسته نه وه ی ئاده میزادان له یه کتری. به نه مای سه لام کردن بریتیه له ئاواته خوازی ژبان به سه ره بردن به ساغ و سه لامه تی بۆ خه لکی تر واپه سه نه ده به رسته ی (السلام علیکم...) ده ستی پی بکری. ده فهرموئ: ﴿وإذا حیتم بتحیه فحیوا بأحسن منها﴾ نه گهر موسولمانیک سه لامی لی کردن، ئیوه ش وه لامی سه لامه که ی به نه وه به باشته، یان که هیچگه نه بی به ئەندازه ی خۆی، زیده وه لام دانه وه باشته، به ئەندازه ی سه لام که وه دانه وه پتویست و فهرزه، نه گهر یه کتیک گوتی (السلام علیکم) سه لام لیکراو ده بی بلی: (وعلیکم السلام) یان (وعلیکم السلام ورحمة الله) نه گهر زیادی کرد و گوتی (وبرکاته) ئەوه باشته و به هه موو وشه یه ک ده چاکه ی بۆ ده نووسری، واباشه به پرویه کی خۆشه وه وه لامه که ی به نه وه.

ئىبنو جەریر لە سەلمانی فارسی یەو دە گێڕێتەو دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ وتی: (السلام عليك يا رسول الله) پیغەمبەر ﷺ فەرموی: (وعليك السلام ورحمة الله) پیاویکی تر هات وتی: (السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله) پیغەمبەر پێی فەرموو: (وعليك السلام ورحمة الله وبركاته) پیاویکی تر هات وتی: (السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته) پیغەمبەر ﷺ فەرموی (وعليك) پیاوێکە وتی: قوربان فلان و فلان هاتن و سەلامیان لێ کردی وەلامی سەلامەکت بۆ ئەوان لە هێمن زیاتر بوو! پیغەمبەر ﷺ فەرموی: تۆ کە سەلامەکت کرد زێدەت بۆ نەهێشتینەو تا بۆت زیاد بکەین خودا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا حَيَّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ ئیمەش بە ئەندازەی خۆی وەلامان دایتەو.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ دلیا بن خودا لەسەر هەموو شتیەک سلام کردن و شتی تر - حیسابتان لەگەڵ دەکا: ئەمە جەخت کردن و پێی لەسەر داگرتنی پێویستی وەلام دانەوێ سەلامە، ئەبو داود لە ئەبوهوریرە دە گێڕێتەو دەلی: پیغەمبەر فەرموی: ((والذي نفسي بيده لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على أمر إذا فعلتموه تحاببتم: أفشوا السلام)).^۵

ئەمجار پەرورەدگار ئەو روون دەکاتەو: کە ئادەمیزادان پاداشیان دەدرێتەو لەسەر رۆژیاشی و چاکوچۆنی و تیکۆشان و جیهاد و کاری تری چاکەو شەفاعەت کردن و فەرموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾. پەرورەدگار تەنیا خۆی خودایە، جگە لە زاتی پاکی هیچ خودای تر نین، گەڕانەوێ هەموو ئادامیزاد بۆ لای خودای تاک و تەنیا، زیندوو بوونەو سزاو پاداش وەرگرتنەو لە قیامەت دا شتیکی چەسپاوو حاشا هەلنەگرە، پەرورەدگار لە رۆژی قیامەت دا ئادەمیزادان زیندوو دەکاتەو، بۆ حیساب و تۆلە ستاندنەو.

* رياض الصالحين (وەرگێردراو بۆ کوردی) ب ۷۰۴/۲.

پاداش وەرگرتنوه «لا ریب فیه» هاتنی رۆژی قیامت شک و گومانی تیدا نیه و راستییه کی حاشا هه لئه گره. «ومن أصدق من الله حدیثا» کئ به ئەندازهی خودا وادهو به لێن و قسهی راسته؟ واته: کەس به ئەندازهی پەرورەدگار ههوالی راست نین، وادهو به لێن و ههپه شهی کەس وه کوو هی خودا نایه نه جئ! هیچ خودا نین جگه له زاتی پاکی، پەرورەدگار هه ر خۆیه تی و بهس! زانست و زانیاری به سهر هه موو بوونه وهردا ههیه، رابووردوو و داهاتوو ئاگا لئیه و هیچی لئ هون نابئ وه کوو له شوینیکی تر دا ده فەر موئ: «لا یضل ربی ولا ینسی» طه/ ۵۲.

ئه مجار ده گه پرتنوه بو سهر روونکردنه وهی هه لویتست و چاو و پاوی دوو پرووه کان و رۆلی ریسوا نامیزیان، سه رزه نشتی موسولمانان ده کا له وه دا که بوونه دووبهش و ده رباره ی مونا فیه کان دوو پایان ههیه، له گه ل ئه وه دا کو فره کهیان ناشکراو نمایانه، موسولمانان به یه کرای به کافریان دانانین!! ده فەر موئ: پیوسته به بی سئ و دوو به کافریان بزائن و شهریان له گه ل بکهن؛ نایه ته کانی پیشوو ژماره ۶۰-۶۳ و ۷۲-۷۳ ئه و نایه تانه ی که له مه ودوا دین وه کوو نایه تی ۱۴۲-۱۴۳ هه موویان ده رباره ی هه لویتست و هه لس و کهوتی مونا فیه و مونا فیه کانن، هه په شه و توو په بوونی یه زدانن لێیان!

ره وشتی دوو پروو هکان و چاوو پوایان، چو نیه تی مامه له له گه ن کردنیان

* فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَّ كَسْهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ
 أَنْ تَهْذُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا
 أَنْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ
 حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
 حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾
 إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ
 صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَّاطَهُمْ
 عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ
 فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ
 أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا
 فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُؤُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
 وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

جاوه کوو موسلیم و بوخاری له زهیدی کوری ثابتیه وه ده گتیرنه وه ده لی: که پیغه مبر ۷ له گهل هاوه لانی بهرئ کهوت بۆ ئوحد کۆمه لیک له دوورووه کان له نیوهی ری گه پانه وه، هاوه لانی پیغه مبر ۷ ده باره یان دوو جوړ هه لوستان هه بوو کۆمه لیکیان وتیان: شهریان له گهل ده کهین و ده یان کوژین وه کوو کافر مامه له یان له گهل ده کهین! بریکیشیان وتیان نه خیر واکهین! ئیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿فما لكم في المنافقين فتنين...﴾ نارد ه خواری.

ئیبو جهریر له ئیبو عبباسه وه ده گتیرنه وه ده لی: چهند که سیک له مه که بهروالهت موسولمان بوو بوون، که چی زیاره تی کافره کانیان ده کرد، له دزی موسولمانه کان! موسولمانان ده باره یان دوو رایان هه بوو: تیان دا کهوتنه ده مه قالئ: ئه م نایه ته هاته خواری که ده فمرموی: ﴿فما لكم في المنافقين فتنين والله اركسهم﴾ نه وه چی به بۆ ئیه؟ نه ی موسولمانینه! چیتان لی قهوماوه؟ دوو هه لوست و راتان بهرامبر به کوفری دوورووه کان هیه، خو به لگهی کوفر و خودانه ناسینیان روون و ناشکرایه، نه وه چیتانه ده باره یان بوون به دوو کۆمه ل: کۆمه لیکتان پاکانه یان بۆ ده کهن و شایه دی خیر و باشه یان بۆ ده دن وه کۆمه لیکیشان تانه یان لی ده دن و شایه دی نه وه یان له سه ر ده دن که کافر! ئه م دووبه ره کی به چی به کهوتنه نیتانته وه؟ خو نه وانه به ناشکرا کوفره که یان دیاره، خودا له رینگای حق لایداون و خستوونه گومرایی به وه نه وانه به هۆی یاخی بوون و سه رپیچی کردنی نامۆزگاری پیغه مبر و شوین کهوتنیان بۆ رتبازی به تال و هیچ و پوچ و دزایه تی کردنیان بۆ موسولمانان و پیلان گتیران لییان و خۆپاشدان و کوچ نه کردنیان بۆ مه دینه ده لی له سه ر روو به کیشیان ده کهن و سه ر شوپ و ریسواو به د سه رووشتن... وه کوو له نایه تیکی ترده ده فمرموی: ﴿افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي سويا على سراط مستقيم﴾ الملك/ ۲۲ واته: نه وانه به هۆی هه لگه پانه وه یان له ریزی موسولمانان و په یوه ندی کر دنیان به سوپای کوفره وه، فیل کردنیان له پیغه مبر ۷ حوکی کافریان به سه رده ده درئ و له ریزی موسولمانان حساب نا کرین ﴿اتريدون ان تهدوا من اضل الله؟﴾ نایا ده تانه موی ته فسیری رهوان

نه‌وانه بگپرنه‌وه بۆ سمرشه‌قامه ریگای نیسلام؟ له کاتی‌کا نه‌وانه به نه‌نقه‌ست و به‌ده‌ستی خۆیان خۆیان گومرا کردوه، ﴿ومن یضلل الله فلن تجد له سبیلاً﴾ که‌سی‌ک خودا به‌هۆی کرده‌وه وه‌له‌ویستی خۆی ریگای لی هون بکاو گومرا بووی، تازه نایه‌ته‌وه سمر ری‌بازی نیسلام و ریگای هیدایه‌ت نادۆزنه‌وه که‌سی‌شیان ده‌ست ناکه‌وی له‌م گومرایی به‌رزگاریان بکا، چونکه ریگای حه‌ق ناشکراو نمایانه، پابه‌ند بوونه به‌پرۆگرامی سرووشت و رینومایی کردنی عه‌ق‌لی ته‌واو و کامل و بیر کردنه‌وی زانستی و بی‌لایه‌ن و حه‌ق‌خوازی، ده‌ی که‌شه‌وان شه‌وه‌یانه به‌کار نه‌هینن و پابه‌ند نه‌بن پیتیانه‌وه هه‌رگیز له‌گومرایی رزگاریان نابێ.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌لویستیکی تریان روون ده‌کاته‌وه نه‌ویش نه‌وه‌یه

﴿ودوا لو تکفرون كما كفروا فتکونون سواء﴾ ناواته‌خوازی نه‌وه‌ن که‌ئیه‌ش گومرا ببن و سه‌رتان لی بشیوی و بچنه‌خانه‌ی نه‌وانه‌وه له‌کوفرو بیدینی دا یه‌کسان ببن و نایینی نیسلام له‌ناو بجی، شه‌م ناواته‌شیان له‌وه‌وه‌یه: که‌زۆر رقیان لی‌تانه و دۆژمنی بابه‌کوشته‌تانن و به‌ته‌واوه‌تیش له‌گومرایی و کوفردا رۆچوون! نه‌وه هه‌ر به‌وه رازی نابن که‌بۆخۆیان کافرن و گومران ده‌یان‌ه‌وی خه‌ل‌کی تریش وه‌کوو خۆیان مال ویران بن! بۆیه په‌روه‌ردگار موسولمانانی ووریا کرده‌وه و ترساندن له‌فیل و ته‌له‌که‌ی نه‌وانه له‌هه‌ول و تیکۆشانیان بۆ شه‌و کاره‌ناپه‌سه‌نده.

﴿فلا تتخذوا منهم أولیاء حتی یهاجروا فی سبیل الله﴾ که‌وابی تا له‌بیروباوه‌ریان دلنیا نه‌بن دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل دا مه‌گرن، تا به‌ل‌گه‌ی بی‌گومان و ساختان ده‌ست نه‌که‌وی له‌سهر موسولمانه‌تیان و کۆچ نه‌که‌ن بۆ مه‌دینه‌و بۆ خزمه‌تی نیسلام لی نه‌برین، ئیه‌ پیتیان باوه‌ر مه‌که‌ن و هاوکارییان له‌گه‌ل دا مه‌که‌ن. ﴿فإن تولوا فخذوهم واقتلوهم حیث وجدتموهم﴾ نه‌گه‌ر به‌ناشکرا پشتیان له‌نایین هه‌ل‌کرد و له‌پیناو نایینی خودادا کۆچیان نه‌کرد بۆ مه‌دینه‌و له‌شونی خۆیان مانه‌وه نه‌وه بیانگرن و لییان بده‌ن و بیانکۆژن، له‌هه‌ر کات و

شونیتک دهستان گیشتنی کویان لی مه کم و دهستیان لی مه پارتیزن، له حهره م دا بن یان له دهره وهی حهره م بن، هیچ کارگیری و لیپرسراوه تیان مه دهئی و به سهر کاروباری ده ولت دا ناگاداریان مه کم ﴿ولا تتخذوا منهم ولیا ولا نصیرا﴾ مه یانکه نه یارمه تدهری خوتان بۆ لیدانی دوژمنی تران؛ پشتیان پی مه به ستن و پروایان پی مه کم! نه مجار په روه ردگار دووچور ناده میزادی له وانه ئیستیشنا کردووه. فدرموی: ﴿الا الذین یصلون الی قوم بینکم و بینهم میثاق﴾

یه که م نه وانه ی په یوه ندییان به گرو و تاقمیکه وه هه یه، که له گهل موسولمانان دا هاوپه یمان و سوند خورن! په نا دیننه بهر نهو که سانه ی له گهل نیوه دا عه ه دو په یمانیان هه یه، نه وانه حوکمیان وه کوو حوکمی په یمان له گهل به ستووه کانتانن، نه مەش وه کوو نهو به ندانه وایه که له په یمان و ریک که وتنی حوده یبیه دا هاتووه که ده لی: (که سیک ده یه وئ به چیته ناو په یمانی قورپه یشی په کانه وه با بجی، که سیکیش ده یه وئ به چیته نیو په یمان و صولحی محمد و هاوه لانییه وه با بجی!!).

نه بو به کری رازی ده لی: نه گهر نیمام په یمانیکی له نیوان خوی و کافران دا به ست ههر که سیک په یوه ندی به وانه وه هه بی به خزمایه تی یان به هاوپه یمانی و سوند خواردن و یارمه تیده ر، نهو په یمانه ده یگریته وه، به لام نه گهر وا نه بوو نایگریته وه، مه گهر له کاتی په یمان به ستنه که دا به مهرجی دابنن! نهو به گویره ی مهرجی ناو په یمانه که ده یانگریته وه وه کوو چۆن هۆزی که نانه چوونه ناو په یمانی قورپه یشی په کانه وه.

﴿أو جاءوكم حصرت صدورهم أن یقاتلوکم أو یقاتلوا قومهم﴾

دووهم: که س و تاقم و گرو ی بی لایه ن، نه وانه ی پییان ناخوشه شه پرتان له گهل بکه ن، بۆشیان نا کړی یارمه تی نیوه به دن و له گهل تان دا شه ری دوی نه وان بکه ن! واته: به گویره ی په یمان و به لنین، شهر له گهل موسولمانان ناکه ن له بهر په یوه ندی خزمایه تی و ره گه زایه تیو هۆزایه تیش شهر له گهل نه وان ناکه ن عوزریان هه یه !!

نم دوو تاقمه به پئی نایه تی **﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يِقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾** البقرة/ ۱۹۰ رهفتار و مامه لیمان له گهل ده کری، تا نهوان شهر له گهل موسولمانان نه کهن و ده ست دریژی نه کهنه سمریان، نهوان شهریان له گهل ناکهن! نه مهش ره حمهت و به خششی خودایه، که ناشتی خستوته نیوانتانه وه وای کردووه دلی نهوانی له شهر کردن له گهل نیه لاداو **﴿ولو شاء الله لسلطهم علیکم فلقاتلواکم﴾** نه گمر خودا بیویستایه به سهر نیه ودا زالی ده کردن و ثاره زووی شهر و شهرخوازی ده خسته دلیانه وه نهوانیش پالیان ده دایه پال دوژمنه کانی ترتان و سهنگه ریان لی ده گرتن **﴿فإن اعتزلوکم فلم یقاتلواکم﴾** جا نه گمر نهوانه هی تری واش گۆشه گیر بوون و شهریان له گهل نه کردن **﴿وألقوا إلیکم السلم﴾** دهستی ناشتتیاں بو دریژ کردن و زیانیان پی نه ده گه یاندن نه وه **﴿فما جعل الله لکم علیهم سبیلاً﴾** نیه بوتان نیه که شهریان له گهل دا بکهن، خودا ریگهی نه وه تان نادا که به ختو خوژیایی ده ست دریژی بکهنه سمریان، هه تا نهوان له سهر حالی خوژیان ناوا به گۆشه گیری به رده وام بن و شهرتان له گهل نه کهن نیه وهش نابی شهریان له گهل دا بکهن! بو نمونه کۆمه لیک له به نو هاشم رۆژی جهنگی به در له گهل کافره کان دا هاتبوون و ناماده ی شهره کesh بوون به لام به دلیان نه بوو، له ناخوه هاویهش کردنه که یان لا ناخۆش بوو، وه کوو عه بباس (مامی پیغه مبه ر) بویه که دواپی عه بباس گیرا، پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی کرد که نه یکوژن به لکو دیلی بکهن.

نه مجار پهروه ردگار حوکمی کۆمه لیک تری کافر دیاری ده کا، که بهروالت هه لویتسیان وه کوو کۆمه لی پيشوو وایه، به لام له راستی دا نییهت و مبه سستیان جیاوازه و ده فهرموی: **﴿ستجدون آخرین یزیدون أن یامنوکم ویامنوا قومهم﴾** تاقم و کۆر و کۆمه لیک تریش هه ن مونا فیک و دوو پروون، لای پیغه مبه ر و هاوه لانی به روالهت لافی موسولمانیه تی لی ده ده ن، بو نه وه ی پاریزگاری له گیسان و مال و مندالی خوژیان بکهن، له ژیره وه له گهل کافره کان دان و چییان پی خوش بی

نموان نهوه ده‌کهن، کافره‌کان چ بپهرستن نهوه ده‌پهرستن، لای موسولمانه‌کان خودا پهرستن وه‌کی تریش خوا نمناسن. ﴿کلما ردوا إلى الفتنة أركسوا فيها﴾ همرکاتن قه‌وم و هؤزه‌کانیان بانگیان بکه‌ن بؤ شهر کردن له‌گهل موسولمانان دا زوو ناماده‌باشی پیشان ده‌ده‌ن و پال له دوشمن ده‌ده‌ن و دژی موسولمانان شهر ده‌کهن، له‌هممو دوژمنیک دوژمن ترن.

زومه‌خشهری له ته‌فسیری که‌شاف دا ده‌لی مه‌به‌ست به (الفتنة) هاوه‌ل په‌یدا کردنه بؤ خودا. واته: همر کاتیک بانکه بکرن بؤ شهریک په‌یدا کردن بؤ خودا یه‌کسر ده‌بنه موشریک و به ناشکرا ده‌چنه ریزی خودا نه‌ناسانه‌وه و کوفر و بیدینی خویان ده‌خنده روو! جا حوکی نه‌وانه ﴿فإن لم يعتزلوكم﴾ نه‌گهر وازیان له هه‌لوستی دوژمنکاری و دژایه‌تی نه‌هیناو گوژه‌گیر نه‌بوون ﴿وایلقوا إلیکم السلام﴾ ده‌ستی ناشتیان بؤ دریژ نه‌کردن و، به ملکه‌چی ناشتیان نه‌خسته روو ﴿ویکفوا أیدیهم﴾ ده‌ستیان له‌شهر کردن نه‌کیشایه‌وه و ههر سوور بوون له‌سهر جه‌نک کردن له‌گهل‌تان نه‌وه ﴿فخذوهم واقتلوهم حیث ثقتموهم﴾ بیانگرن، لییان بده‌ن، بیانکوژن، له‌ههر شوینیک ده‌ستان که‌وتن، ده‌ستیان لی مه‌پاریزن و کوژان لی مه‌که‌نده ﴿واولئکم﴾ نه‌وانه‌ی هه‌لوستیان ناوا دوژمنکاری و دوورویی و بی واده‌یی و به‌لین شکینی و دژایه‌تی کردنی نیسلامه ﴿جعلنا لکم علیهم سلطانا مبینا﴾ گتپاومانه بؤ ئیوه به‌سهریانه‌وه به‌لگه‌ی به‌هیز و ناشکرا، به‌هانه‌ی ره‌واتان به‌ده‌سته‌وه‌یه بؤ کوشتن و برین و گرتیان.

ماموستا سید قطب لیره‌دا ده‌فهرموی: (نا به‌م شیوه‌یه لاپه‌ریه‌ک له هه‌لوستی نه‌گوژی نیسلام ده‌بینین سوور بوونی له‌سهر به‌ره‌نگاری کردن و به‌گژا چوونه‌وه، ویرای لی‌بووردن و چاپووشی کردن ده‌سته ملان ده‌بی! به‌ره‌نگاری بوونه‌وه له شوینی خویداو، چاپووشی کردن له کاتی خوی دا! چۆنیه‌تی بارودوخ و چۆنیه‌تی ره‌وداوه‌کان ده‌ستنیسانی یه‌کیک له‌م هه‌لوستانه ده‌کا، راناندنی نه‌م دوو‌جوژه هه‌لوسته به‌و شیوه‌یه هاوکیشه‌یه‌ک له هه‌ستی موسولمان دا ده‌خولقیینی،

ههروه ها هاوسهنگی و بهرامبرییه ک له یاسای نیسلام دا دهچهسپینتی، میانه رهوی دروست دهکا، ریبازی راست دهست نیشان دهکاو دهیهوی ئادهمیزاد لهو شهقامه رییه لانهدهن.

جا کاتیک کۆمه لیک بین زیاده رهوی بکهن و هه موو کاریکی نیسلامی سهرپه قانه نه نجام بدهن، له هه موو شتیک دا له هه موو کات و شوینیک دا توندپه وو سهرپه ق و سهرکesh بن، شهوه رهنگدانه وهی نیسلام نیهو نهوانه ناشی بکرین به نمونهی نیسلام! له هه مان کات دا نه گهر له بهرامبر نه م جوړه گرو هانه دا که توندپه ون تا قم و گرویه کی تر هه بن نه رم په بن به پیچه وانه بیر بکه نه وه پتیا و ابی نیسلام هه موو چاوپۆشی و لیبووردن و نه رم و نیانی به پاساو بو جیهاد له نیسلام دا بیننه وه بیانه وی به م هه لو یسته نه رم و نیانه یان دا کوکی له نیسلام بکهن، وه کوو بلی نیسلام خرابیته قه فزی تۆمه ته وه نهوانیش پاریزه رن و دا کوکی لی ده کهن، نهوانه ی کهوا ده یانه وی وای نیشان بدهن که هه موو هه لو یست و هه لس و کهوتیکی نیسلام و موسولمانان چاوپۆشی و لیبووردن و نه رم و نیانی و ناشتی و ناشتی خوازی بی، ته نانه ت گوايه که نیسلام جیهادی داناه هه ر بو نه وه به بهرگری له نیشتیمانی موسولمانان بکاو بهس، نه مانه به هه له دا چوون؛ نیسلام له هه موو شتیک دا میانپه و میانه کاره، نه شه و نه ده وو شکه بشکی نه نه وه نه ده تهره بگوشری، نیسلام بهرنامه و بیروبا وه په، دا کوکی له نازادی بانگه وازی نیسلامی دهکا، له هه موو گو شه یه کی سهر رووی زه وی به بی کۆسپ، له مپهر = (حدود قیود و سدود). نه مانه ییش له نیسلام دا هه ن، نیسلام ده یه وی نه من و ناساییش بهر قهرار بی له هه موو کون و قوژنیک جیهان دا بو هه ر که سیک بیه وی که نیسلام بکاته بیروبا وه پ و پرۆگرامی خۆی. نهوانه ی پتیا وایه که نیسلام بریتی نیه له دابین کردنی نازادی بو بیروبا وه پی نیسلامی هه ولدان بو رامالین ولا بردنی هه ر ریگریک بیته کۆسپ و ته گهره له بهرده م بلاو بوونه وه ی نایینی خودادا، نهوانه ی، پتیا وایه که نیسلام هه ر بریتی به له کوشتن و برین و شهر و تالان و

داگیر کردن، نهوانه‌ی پتیا وایه: که نیسلام بریتی‌یه له په‌یوه‌ندی نیتوان خوداو به‌نده‌و به‌س! چ کاریکی به‌سەر لایه‌نه‌کانی تری ژیا‌نه‌وه نییه، نهوانه هه‌ردوو لایان به‌باشی له نیسلام حالی نه‌بوون، له مه‌نه‌جی خودا نه‌گه‌یشتوون به‌موسولمانی داناو زانا حسیب ناکرین).

له‌وه‌پیش باسی حوکی شه‌پ‌کردن له‌گه‌ل دو‌پ‌روه‌کانی کرد، حوکی نه‌وانه‌شی روون کرده‌وه که له‌گه‌ل موسولمانان دا په‌یمان ده‌به‌ستن و که‌چی پا‌به‌ندی نابن و یارمه‌تی دوژمنی نیسلام ده‌ده‌ن؛ حوکی هه‌ر چوار تاقم و گرو‌ه‌کانی روون کرده‌وه، باسی که‌سانیک‌کی کرد که کوشتن و له‌ناو بردن‌یان ره‌وایه شه‌پ‌کردن و جه‌نگان له‌دژیان غه‌زایه! نه‌م‌جار دیته‌ سه‌ر باس کردنی کۆمه‌لیک که به‌هیچ جو‌ری کوشتن‌یان دروست نیه، نه‌به‌نه‌نقه‌ست و نه‌به‌ه‌له، جائه‌و گرو‌ه و تاقمه موسولمان بن‌یان پیماند‌ارو به‌لین پتدراو بن.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
 لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾
 وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

ئیسینو جهزیر له عیگریمهوه ده گپرتیموه ده لی: حاریشی کورپی بهزید له
 تایه فهی بهنو عامر له گهل نهبو جههل، عهییاشی کورپی نهبو ره بیعهیان نازار ده دا
 له سهر نهوهی موسولمان بووبوو! پاشان حاریش خودا دلی نهرم کرد و کۆچی کرد بو
 مه دینه بو خزمهت پیغه مبهر و په یوهندی کرد به موسولمانانهوه له ریگای چوون
 بو مه دینه دا له شوینیک که پیی ده لین (الحره) تووشی عهییاش بوو، عهییاش
 به بی سئ و دوو لیکردن به شمشیر په لاماری داو کوشتی، وای زانی ههر به کافری
 ماوه تهوه: پاشان عهییاش هاته خزمهت پیغه مبهر و رووداوه که ی بو گپرایهوه..
 ئیتر په روهردگار ئهم نایه تهی ناره خوارئ که ده فهرموئ: ﴿وما کان لمؤمن ان
 یقتل مؤمنا إلا خطا﴾ رهوا نیه و ناگونجی به هیچ جوریک ریگا نادری و نهدراوه
 که موسولمان موسولمان بکوژی! چونکه په یوهندی موسولمان به موسولمان
 ته هسیری رهوان

پدیوهندی برایتی و روحیه، پدیوهندی عه قیده و هه لویست و مه بهسته! کهوایی
 زور ناسرووشتییه، زور نه گونجاو و نارپه وایه، تاوانیکی گهوره و دهست درتیزییه کی
 بی وینهیه، که موسولمان موسولمان بکوژی! مه گهر به هه له موسولمانیک
 موسولمانیکی له دهست بکوژی، کوشتنی به هه له نه ویه بکوژی نه و کرده ویه ی
 که سهرده کیشی بو کوشتنه که به نه نقهست نه یکاو مه بهستی نه بی، یان مه بهستی
 به کرده ویه که کوشتنی کوژراوه که نه بی یان مه بهستی به کرده ویه که گیان له دهست
 دانی ناده میزاد نه بی نه ویه له حاله نه دا نه گهر یه کیک یه کیک له دهست کوژرا به
 بکوژی به نه نقهست دانانری، حوکیکی تایبه تی هیه له ویه به و لاهه باس ده کری:
 کوشتنی ناده میزاد تاوانیکی فره گهوره یه و مال ویرانکهری دونیاو قیامه ته و پاساو
 دانه ویه نیه، سزای به نیشی دوزه خی له سهره. خدا ده فمر موی: **﴿وَمَنْ قَتَلَ نَفْسًا
 بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾** المائدة/۳۲.

بوخاری و موسلیم هه دیسیکیان له نیبنو مه سهووده ویه ریوایه ت کردوه
 ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فمر مویه تی: ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالْثَّيْبُ الزَّانِي،
 وَالتَّارِكُ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ))، واته: هه موسولمانی شایه تمان بهینی و بلی:
 أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله: به دل باوهرم هدیوه به زمان
 ده لیم و شایه تی ده ده م که هه خدا خودایه و بهس، خودای تر نیه، موچه ممه دی
 کوپی عه بدوللایش پیغه مبه ری ره وانه کراوی خودایه، نیتر خوینی نه و که سه
 حه رامه و به هیچ شیوه یی خوینی به کهس ره و نابی، مه گهر له یه کئی له کاتانه دا:
 بیتوه پیای داوین پیس بی، یا خود بیتوه زنی داوین پیس بی. یا که سی به نارپه و
 که سی بکوژی، یا له نایینی خوئی وهر گهر پابی و له کومه له ی موسولمانان
 ته رابوو بی. شه یخان گپراویانه ته ویه.

که سیک یه کئی له سی تاوانه یا زیاتر بکا، شیای له ناو بردنه، به لام جگه
 له میری موسولمانان و جیگری نه و که سی تر بوئی نیه تاوانبار بکوژنه ویه!

نیبنو ماجه له نیبنو عومره وه ده گپرتسه وه: ده لی: پیغه ممبر ﷺ فرموی: ((من اعان علی قتل مسلم بشرط کلمه، جاء يوم القيامة مكتوب بين عينه آیس من رحمة الله)) واته: همر که سی کۆمه کی بکا له سر کوشتنی موسولمانی به نارهوا با به نیو وشهیش بی، رۆزی قیامت که ده چی بۆ مهیدانی خودا بۆ پرسینه وه، له ناو چاوانی نووسراوه: ناهومید له رهحمه تی خودا. بهیهه قی له به پای کوری عازبسه وه ده گپرتسه وه ده لی: پیغه ممبر ﷺ فرموی: ((لزال الدنيا أهون عند الله من قتل مؤمن)) تاج ۳/ لا-۲۰۲ جا (ومن) نه گهر موسولمانیک تهو کاره ساته ی له ده ست قهوما «قتل مؤمنا خطأ» موسولمانیکی به هه له کوشت «فتحیر رقبة مؤمنة ودية مسلمة إلى أهله» نه بی کۆیله یه ک نیرینه بی یان میینه - نازاد بکاو خوینیش بدا به کهس و کاری کۆزراو.

واته: سزای کوشتنی به هه له دوو شته: یه کهم ده بی کۆیله یه کی موسولمان نازاد بکا. دووم خوین و به هاش بدا به کهس و کاری کۆزراو! هوی سزای بکوژی به هه له نه وه یه هه رچه نده به نه نه ست کابرای نه کوشتوه به لام له که مته رخه می و ته قصیر خالی نیه! زنده رهوی له کرده وه که ی دا هیه، چونکه نه گهر دوور بینی بگردایه و له شته که به په له نه بویه تهو هه له یه نه ده کرد. کۆیله نازاد کردنه که بۆ که فارهت و قهره بووی تهو گونا هه گه ره یه یه که له دهستی قهوما وه به شیکه له تهویه که ی له لای خودا، په یه ندی به مافی خوین ره سه کانه وه نیه! خوینه کهش بۆ دل دانه وه ی کهس و کاری کۆزرا وه کهو پرکردنه وه ی تهو که لینیه که تییان که وتوه، نه ندازه کهشی وه کوو له فرموده ی پیغه ممبردا ﷺ هاتوه سده ووشره خوینی ئافره تیش نیوه ی خوینی پیاه.

نه گهر بکوژ خاوه نی ووشر نه بوو، ده بی هه زار دیناری زیڕ یان ده هه زار دیناری زیو بدا ته مه لای ته بو حنیفه وایه به لام جه ماوه ری زانیانی شهرع ده فرموون: دوازه هه زار دیره می زیوه. نیمامی شافیهی ده فرموی له هه موو

حالتیک دا خوینی پیاو سهد و شتره پان بهای سهد و شتره، جا چهندی گرتوه له زیر و زیو دا ده بی بیدا. چۆنیه تی و شتره کان و شیوهی تهسلیم کردن و رای شاره زایانی شمرع لهم باره وه له کتیبه شمرعی به کان دا روون کراوه ته وه به پیتویستم نه زانی نهو رایانه راگیزی ئیره بکهم.

به هیچ شیوهیه ک بکوژ له خوین پیدانه که عهفوو ناکرئ ﴿إِلَّا أَنْ يَصْدَقُوا﴾ مه گهر کهس و کاری کوژراو بکوژ عهفوو بکهن و گهردی ئازاد بکهن، نهو کاته له سهری لاده چی چونکه نهو خوینه بۆیه پیتویست کراوه بۆ دلدانه وهی نهوان و کهلین پرکردنه وهی کوژراو بۆ نهوهی دوژمنایه تی نه که ویتته نیتوان کهس و کاری کوژراو و بکوژه وه، نه گهر کهس و کاری کوژراو بۆ خۆیان عهفووی بکهن و وازی لی بیتن ده سلات و سه لایه تی خۆیان! پهروه ردگار نه م لیبووردهی ناو ناوه (تصدق) و خیر و چاکه بۆ شیرین کردنی نهو کاره لای کهس و کاری کوژراو و هه لانیان بۆ لیبووردن!!

جا ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُمْ مُؤْمِنٌ﴾ نه گهر نهو کوژراوه له خیل و هۆزیکه دوژمن بوو، کوژراوه که بۆ خۆی موسولمان بوو، وه کوو حارشی کوپی بهزید که له هۆزی قوره یش بوو نهوانیش دوژمنی پیغه مبهه و موسولمانان بوون، موسولمانه کان له حاله تی حه رب دابوون له گه لیاندا، موسولمانه کانیش به وه یان نه زانیبوو که کوژراوه که موسولمان بووه چونکه کۆچی نه کردبوو، که کۆچی کرد له ریگا عه ییاش وایزانیبوو هه ره له سهر بیرویا وه پی بتهه رستی یه و کوشتی؛ وه کوو له وه پیتش باس کرا. ههروه ها هه ره که سیک له ولاتی کوفردا بی و ئیمانی هه بی و نهو کاته تی که موسولمانان ده یکوژن نه زانن که موسولمان بووه نه وه خوینی نیه و هیچ نادری به کهس و کاری کوژراو، به لام ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ پیتویسته بکوژ کۆیله یه کی موسولمان ئازاد بکا بۆ که فاره تی گونا هه که ی. به لام ﴿وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ نه گهر کوژراوه که له خیل و هۆزیک بوو، له نیتوان ئیسه وه نهوان دا په یمان و به لێن هه بوو کهس و کاره که ی نه هلی زیممه بوون، یان ئاگر

پہرست و حدیری بوون بہ لَام ناگر بہست ھے بوو لہ نیتوان ٲہوان و موسولمانان دا ٲہوہ ﴿فدية مسلمة إلى أهله﴾ دہبیٰ خوینی کوڑراوہ کہ بدن بہ کہس و کاری، جا کوڑراوہ کہ بۆ خۆی کافر بیٰ یان موسولمان بیٰ دہبیٰ بکوڑ خۆی، یا خرمہ کانی بہ پیٰی جوڑی کوشتنہ کہ خوینی تہواو بدن بہ کہس و کاری کوڑراوہ کہ، و پرای ٲہوہش ﴿وتحرير رقبة مؤمنة﴾ دہبیٰ بکوڑ کۆیلہ یہ کی موسولمانیش نازاد بکا... ٲہمہ رای ٲہبو حدنیفہ یہ، بہ لگہ لہ سہر ٲہمہ زاھیری ٲایہ تہ کہ یہ دہ ربارہ ی ٲہوانہ ی کہ پہیمان و بہ لیتیان لہ گہل موسولمانان دا ھے یہ، ھہروہا چونکہ لہ ٲۆلہ ی کوشتنہ ٲہوہ دا یہ کسان ی دہ خریٰ لہ نیتوان موسولمان و ذیممی دا، کہوابیٰ لہ خوینیش دا بہ یہ ک ٲاو سہیر دہ کریٰ.

ٲیمامی مالیک دہ فہرمویٰ: خوینی کوڑراوی پہیمان پیٰ دراو نیوہ ی خوینی موسولمانہ، جا کوڑرانہ کہ بہ ٲہنقہ ست یان بہ ھہ لہ بیٰ، بہ لگہ شی ٲہم حدیثیہ کہ ٲہ حمہد و تیرمذی ریوایسہ تیان کردوہ، دہ لیتن؛ پیغہ مبہر ﴿فہرمویہ تی (خوینی کافر نیوہ ی خوینی موسولمانہ)﴾.

ھہروہا عہمری کوری شو عیب لہ باوکیسہوہ لہ باپیریہوہ دہ گیرٲتہوہ دہ لئی: خوین لہ سہر دہ می پیغہ مبہر دا ھشت سہد دیناری زیر بوو، ھشت سہد ھزار دیرھہ می زیو بوو، خوینی خاوہ نامہ کان (أهل الكتاب) نیوہ ی خوینی موسولمان بوو، دہ لئی: بہو شیوہ یہ بوو، تا عومہر ﴿کرا بہ جینشین، نیتر وتاریکی بۆ خہلکہ کہ دا وتی: وشر گران بوو، ٲہ مجار ٲہندازہ ی خوینی بہ پارہ ی زیو کردہ دوازده ھزار دیرھہم، بہ پارہ ی زیر کردی بہ ھزار دینار، بہ ٲہشہ ولاغ کردی بہ دووسہد گاو مانگا، بہ مہر و بز ن کردی بہ دووسہد مہر و بز ن، لہ سہر ٲہوانہ ی بازرگان و سہودا و مامہ لہ یان بہ کوتال و جل و بہرگہ، دوو سہد قات جلہ، بہ لَام خوینی خاوہ ننامہ کانی و ہک خۆی ھیشتموہ، خاوہ نی سوننہ کان (أصحاب السنن) لہ پیغہ مبہرہوہ ﴿فہرموودہ یہ کیان ریوایت کردوہ کہ خوینی پہیمان پیٰ دراو (معاهد) نیوہ ی خوینی موسولمانہ.

له ئیمامی نه‌حمه‌ده‌وه ده‌گێرنه‌وه که فەرمویه‌تی: خوینی په‌یمان پی دراو وه‌کوو خوینی موسولمان وایه، نه‌گهر به‌ نه‌نقه‌ست کوژرا نه‌گینا نیوه‌یه، شافیعی ده‌فەرموئ: خوینی په‌یمان پی دراو سی‌یه‌کی خوینی موسولمانه، کوژرانه‌که به‌ هه‌له‌ بی‌ یان به‌ نه‌نقه‌ست بی، چونکه نه‌مه‌ که‌مترین نه‌ندازه‌یه که له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا گوترا بی! هه‌روه‌ها چونکه عومهر خوینی (معاهد)ی به‌ چوارده‌ هه‌زار دیرهم قه‌بلاند، نه‌وه‌ش ده‌کاته سی‌یه‌کی خوینی موسولمانان.

خوینی کوژراوه‌که میراتگره‌کانی وه‌ری ده‌گرن، که وه‌رگیرا وه‌کوو میرات مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا ده‌کرئ، پیش هه‌موو شتی که نه‌گهر کوژراو قه‌رزدار بوو قه‌رزه‌کانی لی ده‌دریته‌وه، وه‌سیه‌تنامه‌کانی لی جی به‌جی ده‌کرئ، چی مایه‌وه به‌سهر میراتگره‌کانی دا دابه‌ش ده‌کرئ!

ده‌گێرنه‌وه ده‌لین: ئافره‌تی که هاته‌ خزمه‌ت ئیمامی عومهر داوای به‌شی خۆی کرد له‌ خوینی میرده‌که‌ی، عومهر وتی وایزیم تو هیچت به‌ر ناکه‌وئ، خوین بو‌ نه‌وانه‌یه که خزماتی باوانن و خوینی بو‌ ده‌دن واته: نه‌گهر نه‌و پی‌او یکی له‌ده‌ست دا به‌هه‌له‌ به‌کوژرایه‌ کئ خوینده‌که‌ی بو‌ ده‌داو به‌ (عاقلة) حسیب ده‌کرئ نه‌وه‌ش نیستا خوینه‌که‌ی وه‌رده‌گرئ!

نیتر نه‌وه بوو بری له‌ هاوه‌لان شایه‌تیان دا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمانی پی کردوون که ژن له‌ خوینی میرده‌ به‌شی بدرئ، نه‌مجار عومهر بریاری دا که به‌شی بدرئ! ﴿فمن لم یجد فصیام شهرین متتابعین﴾ که‌سی که کۆیله‌ی ده‌ست نه‌که‌وت به‌م جوژه‌ کۆیله‌ هه‌ر نه‌ما بوو، کۆیله‌یی به‌به‌ر بوو بوو به‌کوو سه‌رده‌می نیستا که سه‌رده‌می مافی مروّفه و گوايه له‌ سه‌رانسه‌ری جیهان دا کۆیله‌یه‌تی و به‌ کۆیله‌ کردن قه‌ده‌غه‌یه، یان ده‌سه‌لات و دارایی نه‌بوو به‌نده‌ نازاد بکا، نه‌وا ده‌بی دوو مانک به‌بی ناوه‌ند تی خستن به‌روژوو بی ﴿توبه من الله﴾ په‌روه‌ردگار، نه‌م یاسایه‌ی بو‌ داناون کردویه‌تی به‌ تۆیه‌ لی قبول کردن بو‌تان و ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و پاک‌کردنه‌وی دل و ده‌روونتان له‌ ناکام و نه‌نجامی که‌مته‌رخه‌می و گوئ پی نه‌دان و که‌م تیغه‌کرینتان که سه‌ری کیشا به‌ وه‌دی هاتی تاوانی ئاده‌میزاد کوشتن

بههله ﴿وكان الله عليما﴾ پهروه دگار هموو کات ناگاداره بهسر نیاز و ههست و خواستی دل و دهر وون داو دهزانی بهچی له چلکی تاوان پاک ده بیتهوه، دهزانی که بکوژی بههله دهستی نه نقهستی له تاوانه که دا نیه، بویه، تۆله ی کوشتنه وه ی لهسر دانه ناوه ﴿حکیم﴾ داناو حکیمه له دانانی شهر یعت و یاسادا، بیگومان دیاری کردنی خوین له کوژرانی بههله دا بۆ که لاین پسر کردنه وه ی نه و پسر ی حکمت و بهرزه وهندی تیدایه بۆ کهس و کاری کوژراو و بۆ بکوژیش.

﴿ومن یقتل مؤمنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فیها﴾ که سیک به نه نقهست موسولمانیک بکوژی سزای تاوانی نه و کوشتنه ی ناگری دۆزه خه وه تا هه تایه، یان (ماوه یه کی دوور و درێژ) تیدایه ده مینیتتهوه، ﴿و غضب الله علیه ولعنه وأعد له عذابا عظیما﴾ خودا خه شم و غه زه بی لی یه تی و تۆله ی نه و تاوانه گه وه ی لی ده ستینن و ریسوای ده کاو له ره حمهت و به زه بی خۆی دووری ده خاته وه و نه فرینی لی ده کاو سزای گه وه وه به ئیشی بۆ داناوه. ئایا تۆیه ی بکوژی به نه نقهست وهرده گیرئ؟؟

ئیبنو عه بباس و کۆمه لی له هاوه لان و چینی دوا نه وان (تابعین) پتیان وایه بکوژی به نه نقهست تۆیه ی لی وهر ناگیرئ! به لگه یان چند ده دیسیکه که باس له گه وه بی و به سامی نه م تاوانه ده که ن! وه کوو نه و ده یثانه ی که له ئیبنو عومهر و بهرانی کوری عازیب گیردراونه ته وه، له وه و پیش نووسیمان!

تاوانی بکوژ له م حاله دا جوداوازی هیه له گه ل که سیک تۆیه له شیرک ده کا هاوکات له گه ل موشریکی یه که ی دا ناده میزادیشی کوشتووه و زیناشی کردووه که چی تۆیه ی لی وهرده گیرئ چونکه نه و کاته برپای به شهر یعت و یاسایه ک نه بووه که نه م شتانه حه رام بکا، جۆره عوزر و بیانییه کی هیه.. ههروه ها ریگه نه گرتن له تۆیه ی هاو بهش پهیدا که ران هه لنان و ریخۆش کردنی تیدایه بۆ موسولمان بوون. به لام موسولمانیک هه لسی به نه نقهست پیاییک بکوژی و بزانی

که ناده میزاد کوشتن حرامه و له گم له شه شا شه و تاوانه شه نجام بدا، شهوا هیج عوزری نیو تویه لی وهرنا گیرئ!

زۆریه زانایانی ئیسلام له سهر شه ون که بکوژی به شه نقهست تویه لی وهرده گیرئ، چونکه پهروه ردگار ده فهرموی: ﴿قُلْ يٰۤاَعْبَادِی الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ﴾ الزمر/۵۳ شه مهش شتیکی گشتی یو هه موو تاوانیک ده گریته وه، کوفر، شیرک، گومان، دوو پرووی، کوشتن هه که سی تویه بکا خودا نه گهر بیهوی- تویه لی وهرده گری ته نهها یه که تاوانی لاداو وه فهرمیته تی ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا یَغْفِرُ اَنْ یُّشْرَکَ بِهِ وَیَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِکَ لِمَنْ یَّشَآءُ﴾ النساء/۴۸ نایه ته که شه ده گه یه نی که جگه له شیرک پهروه ردگار نه گهر بیهوی له هه موو گونا هیک خوش ده بی!

له بوخاری و موسلیم دا سهر گوزشته ی کابرای به نو ئیسرا ئیلی هه یه که سه د که سی کوشت بو دوا ی پر سیاری له زانایه کی ئایینی کرد بوو، شاخو ریگای تویه هه یه یان نا؟ زاناکه پی گوت بوو هیج شتیک ریگای تویه لی نا گری، شه مجار پی گوت بوو بچو بو فلان شار له وی خوا په رستی بکه، شه ویش به ره و شه وی که ووت بوو ری، له ریگا مرد بوو فریشته ی ره حمت ده یخه نه نامیزی خو یانه وه! واته دوا ی شه وی به شه نقهست سه د که سی کوشت بوو که تویه کرد خودا تویه لی قبول کرد، ده ی که شه بو کابرایه کی به نو ئیسرا ئیل ببی، بو نوممه تی پیغه مبه ری ناخر زه مان زیاتر جیگای نومیده، چونکه ئایینی ئیسلام ئایینی ئاسانکاری و میانپه وی و چاپوشی و لی بوور دنه. ههروه ها چونکه تاوانی کوفر زور سته مته له تاوانی کوشتن، ده ی که تویه له کوفر وهری گیرئ ده بی له کوشتن با شتر وهری گیرئ! زیاد له وهش نایه تی قورئان به شا کرا شه ده گه یه نی که تویه بکوژ وهرده گیرئ وه ده فهرموی: ﴿وَالَّذِیْنَ لَا یَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرًا وَلَا یَقْتُلُوْنَ النُّفُسَ الَّتِیْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا یَزْنُوْنَ، وَمَنْ یَفْعَلْ ذٰلِکَ یَلْقِ اَثٰمًا یُضَاعَفْ لَهٗ الْعَذَابُ یَوْمَ الْقِیَامَةِ، وَیَخْلُدْ فِیْهِ مِهْنًا اِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا﴾

الفرقان/۶۸-۷۰

بۆ وەلامی نایەتی ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا﴾ نەبو هورەیرەو کۆمەلیک
لە زانایانی سەلف دەفەرموون: مەبەست لەم نایەتە سزای رەوای بکوژ نەمەیه
کە لەم نایەتە دەست نیشان کراوە، بەلام مەرج نییه و فەرز نییه کە جێ بەجێ
بکری، وادەبێ بکوژ تەویە دەکا کاری چاکە دەکا، خودا بەهۆی ئەوەوە کاری بۆ
ناسان دەکا، دەنا ئەم سزا دیاریکراوەی بەسەردا دەچەسپێ.

زۆربەیی زانایان دەفەرمون: کاتیکی بکوژ لە دۆزەخ دا هەتا هەتایە
دەمینیتەو کەهیچ کردەویەکی باشی نەبێ رزگاری پکا! کەوابێ بکوژ هەتا
هەتایە لە دۆزەخ ناھیلدریتەو بەلکو مەبەست بە ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ ماویەکی دوور و
دریو، فەرمودەیی پیغەمبەریش بە تەواتور گەیشتون کە فەرمویەتی: ((يُخْرَجُ مِنَ
النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَدْنَىٰ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ إِيمَانٍ)) عیكریمە و ئینو جورەبیج دەلێن:
حوكمی نایەتە کە بۆ بکوژی کە کوشتنی موسولمانی لا رەوا بێ. تەنانەت وشەیی
(متعمدا) یان بە (مستحلاً) رافە کردوو (مستحلاً) واتە: کوشتنی بەناھەق بەروا
بزانی.

ئیمامی رازی دەفەرموی: ئەم نایەتە لە دوو شوێن دا تەرخان (تخصیص)
کراوە، واتە: حوکمە گشتی بەکەیی تاییبەت کراوە: یەکەمیان: بکوژ بە ئەنقەست
بکوژیتەو لە تۆلەیی کوژراوی خۆی دا، ئەمە گەر چی کوشتنی بە ئەنقەستە بەلام
دەست درێژی تیا نییه، بکوژ بەھەق کوژراوە نەک بە ناھەق. دووەم: کەسێ کەسێ
بەناھەق بکوژی، بەلام دواویی تەویەیی لێ پکا. دەی کاتی بەم دوو شیوہی مانای
گشتی نایەتە کە تخصیص رووی تێ کرد، هەل دەگری بە چەندین شیوہی تریش
نایەتە کە تەرخان و (تخصیص) بکری، وەک کاتی لیبووردنی خوێن رەسەکان،
کەواتە: مەرج نییه هەموو کاتی بکوژ هەتا هەتایە لە دۆزەخ دا بمینیتەو،
ئەمەش فەرمودەیی خودای گەورەیه کە دەفەرموی: ﴿وَيُفَضِّرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ
يَشَاءُ﴾ النساء/ ۴۸

سوور بوون له سه ر ناشتی و پابه ند بوون به حوكمه كانی خودا
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ
اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

ئههجار بۆ پارێزگار کردنی گیانی ئاده میزادان و بۆ پالفته کردنی دل و
دهروونی جهنگاوه رانی موسولمان پهروهردگار فرمان ده کا به موسولمانان که ههر
کاتی چوونه دهروهه بۆ غهزا کردن له سه ره تاوه و ده بی تیفکرین و وورد بوونه وه کهس
نه کوژن ههر که سی به زویان شایهت و ئیمانی هینا ده بی خوین و مالی پارێزراو
بی،، فرمانی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ ریوایهت و
سه گوزشته ی زۆر ده رباره ی هاتنه خواره وه ی ئهم نایه ته هاتوون پوخته که یان ئه وه یه:
که مه فره زیه ک کۆمه لیک له جهنگاوه رانی ئیسلام تووشی پیاویک ده بن مهر و
مالاتی پی ده بی و خزم و کهس و کاری ئه و ناوچه یه چۆل ده کهن کابرا پیتیسان
ده لی: (السلام علیکم) واته: ئه وه پیشان ده دا که موسولمانه، به لام هه ندی له
جهنگاوه ره کان پیتیسان وابوو: ئهم وشه یه به فیل ده لی بۆ هه له خه تاندنیان و بۆ
ئه وه یه تی خۆی رزگار بکات، یه کیان په لاماری ده داو ده ی کوژی مهر و ماله ته کهشی
ده که نه تالانی، که هاتنه وه ئه مه یان بۆ پیغه مبه ر گیرایه وه ئهم نایه ته هاته خواری
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی ئیماتتان هیناوه موسولمان بوون ﴿إِذَا
ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه گهر رویشتن بۆ جهنک له گه ل دوژمنان له و ده ئهر و
هه ریمانه ی تی ده چن، که سانیکتان بینی لییان که وتنه گومانه وه ناخو موسولمانه

یان نا؟ ناشتی خوازه یان شه‌رخوازه؟ ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیتدا بکه‌ن، هه‌ول
 بده‌ن بزانه‌ن چی‌یه‌و چی‌نیه، کی‌یه‌و چ که‌سه، موسولمانه یان کافره؟ ﴿وَلَا تَقُولُوا
 لِمَن آؤَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ به‌و که‌سه مه‌لین که خۆی ته‌سلیمی ئیه
 کرد و سه‌لامی خوی لێ کردن و نه‌وه‌ی ده‌رخست که موسولمانه پی‌ی مه‌لین: تۆ
 موسولمان نی و به‌فیل خۆت به‌موسولمان نیشان ده‌ده‌ی! نه‌وه کاری ئیه
 ئیه له‌سه‌رتانه کار به‌ظاهیری حالیه‌ن بکه‌ن نه‌ک بیانویه‌ن پی‌ی بگرن به‌وه‌ش
 ﴿تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بتانه‌وئ مال و سامانی دونیاتان ده‌ست که‌وئ!
 تالانی بگرن ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمَ كَثِيرَةٌ﴾ لای خودا رزق و رۆزی رۆروزه‌به‌نده هه‌یه،
 نیعمه‌ت و مال و سامانی بئ نه‌ندازه‌ی هه‌یه که‌نجینه‌ی ئاسمان و زه‌وی لای نه‌وه،
 هه‌ول بده‌ن به‌ری‌گه‌ی خودا په‌رستی به‌ده‌ستی بیه‌ن، نه‌وه باشتره بۆ ئیه، نابێ به
 هیچ جو‌ریک کاریک له‌و شیه‌و کاره‌ی کردوتانه بیه‌که‌نه‌وه نابێ له‌خۆتانه‌وه حوکم
 بده‌ن به‌سه‌ر خه‌لک دا به‌کوفر و خوینی به‌حه‌لال بزانه، به‌بێ به‌لگه‌ پیتان وابێ نه‌و
 هه‌لس و که‌وته‌ی نواندی به‌رامبه‌رتان بۆ خۆپاراستن و مال پاراستن بوو! ﴿كَذَٰلِكَ
 كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیه‌وه‌ش له‌وه پیتش وه‌کوو نه‌و وابوون، به‌نه‌یه‌ی ئیمانتان هه‌نابوو
 موسولمان بوونی خۆتان له‌موشریکه‌کانی مه‌که‌که ده‌شارده‌وه، دوا‌یی موسولمان
 بوونی خۆتان ناشکرا کرد، نه‌م کابرایه‌ی ئیه‌و کوشتان نه‌ویش ئیمانی خۆی له
 کافره‌کان شارده‌بووه‌وه و له‌وه‌پیتش نه‌ویراوه لای قه‌ومه‌که‌ی ئیمانه‌که‌ی ناشکرا بکا
 که ئیه‌وه‌ی بینیه‌و بیروباوه‌ری خۆی ده‌رخستوه ﴿فَمَنَ اللَّهُ عَلَيْكُم﴾ خودا منه‌تی
 خۆی به‌سه‌ر ئیه‌و باراند، یرگای کۆچ کردنی پیدان، به‌هیزی کردن توانیتان بانگه‌وازی
 ئیسلامی به‌ناشکرا هه‌لبه‌دن.

یان مانای وایه ئیه‌وه‌ش وه‌کوو نه‌و کابرایه‌ی که به‌تۆمه‌تی کوفر
 کوشتوتانه ئیه‌وه‌ش ئاوا کافر بوون، خودا منه‌تی خۆی به‌سه‌ردا کردن هیدایه‌تی دان
 بۆ موسولمان بوون هی واتان هه‌بوو هه‌ر له‌یه‌که‌مجاره‌وه به‌ریک و پیتیکی و له
 ناخه‌وه ئیمانی هه‌ناو موسولمان بوو، هی واشتان هه‌بوو له‌سه‌ره‌تاوه له‌ترسان و بۆ

پاراستنی مال و منداڤ و گیانی، موسولمان بوو، دواپی وورده وورده له نیسلام
تیگه‌یشتن و نیمانه‌کیان جیگیر بوو!

نه‌مجار په‌روه‌دگار جاریکی تر جه‌ختی له‌سهر توپژینه‌وه و لیک‌ولینه‌وه و
وورد‌بوونه‌وه کرده‌وه و فدرمووی «فتیینوا» رونی بکه‌نه‌وه بی لیک‌ولینه‌وه و
وورد‌بوونه‌وه پرکیشی هیچ کاریک مه‌کهن، هر کاریک تاوی ده‌ده‌نی به‌لگه‌و
نیشانه‌کانی بزائن باش بچنه‌بنج و بنه‌وانی، به‌گومانی سهرپی‌ی و بی به‌لگه‌و کار
سه‌کهن هه‌تا شته‌که روون نه‌بیته‌وه بریار مه‌ده‌ن! چونکه بو حوکم کردن به‌نیمانی
ئاده‌میزاد شیوه‌و روخساری دهره‌کی کیفایه‌ته، به‌لام کوشتنی که‌سیک له‌سهر
کوفر پیویسته دلیا بن له کوفره‌که‌ی و بزائن که کابرا له‌سهر کوفره‌که‌ی ماوه‌ته‌وه!
پیویسته هه‌لس و که‌وتتان له‌گه‌ل تازه موسولمان بوان هه‌مان هه‌لس و که‌وت بی
که له‌کاتی موسولمان بووتتان دا له‌گه‌ل نیوه کراوه. ته‌نها موسولمانی رواله‌تی
ده‌بیته له‌مپهر بو‌ئوه‌ی که شهر و کوشتاریان له‌گه‌ل نه‌کری ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ دلیا بن که خودا ناگاداری کرداره‌کانتانه، ناگای له حال و
چۆنیه‌تیتان هه‌یه، به‌نیهت و مه‌به‌ستتان ده‌زانی، پاداشی سزاتان ده‌داته‌وه له‌سهر
نیهت و هه‌لویت و کرده‌وه‌تان حیسابتان له‌گه‌ل ده‌کا، نه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی توند و
تیژه و ترساندن موسولمانانه، جاریکی تر نه‌که‌ونه هه‌له‌ی ئاواوه به‌بی
لیک‌ولینه‌وه هه‌لنه‌کوته‌وه سهر ئاده‌میزای موسولمان و به‌بی تی فکرین و وورد
بوونه‌وه که‌سی ئاوا نه‌کوژن!

جیاوازی نیوان تیکۆشه ران و نه وانه‌ی خو له جیهاد

ده‌شارنه وه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾

پاش نموه‌ی په‌روه‌دگار سدرزه‌نشتی نه‌وانه‌ی کرد که کابرای خاوه‌ن مه‌ریان
 کوشت، نمو سه‌لاوی نیسلامی لی کردن و نه‌وان پێیان وابوو: که له ترسان نه‌م
 سلاوه ده‌کا و کوشتیان، نه‌مجار گموره‌یی تیکۆشان و گیان و مال به‌خت کردن
 روون ده‌کاته‌وه‌و نه‌وانه‌ی چوون بۆ غه‌زاو نه‌وانه‌ی خۆیان پاش داوه یان به‌هانه‌ی
 نه‌چوونیان هه‌یه، پله‌و پایمو ریزیان دیاری ده‌کاوه‌فرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌کسان
 نین نمو موسولمانانه‌ی به‌هانه‌ی نه‌چوون بۆ غه‌زیان نیه و که‌م نه‌ندام نین له‌گه‌ل
 نمو موسولمانه‌ جه‌نگاوه‌رانه‌ی به‌مال و گیان تیده‌کوشتن و خۆیان له‌ریگه‌ی خودادا
 به‌خت ده‌که‌ن! ده‌چن بۆ به‌ره‌نگاری کافران و هه‌میشه‌ سه‌ریان له‌ری دایه بۆ جه‌نگان
 له‌ پێناو بلاو کردنه‌وه‌ی نایینی نیسلام و به‌رز کردنه‌وه‌ی نالای (لا إله إلا الله،
 محمد رسول الله)، چۆن نه‌وانه‌ی له‌ غه‌زای به‌در خۆیان پاش داو به‌جی بیانووی ره‌وا
 ناماده‌ی غه‌زایه‌ که نه‌بوون ده‌چنه‌ ریزی نمو جه‌نگاوه‌رانه‌ی که به‌ هه‌ماس و
 سه‌رگه‌رمی یه‌وه به‌شداری جه‌نگه‌کیان کردو به‌و په‌ری هه‌ماس و لی‌بوورده‌ی یه‌وه

جنگان و دوژمنیان شکاند؟! به لام پهروه ردگار کومه لیکي چهرت کرد له چوون بۆ غهزا، که به هانه ی رهوایان ههیه بۆ نه چوون، وه کوو نه خوش و کویر و شهل و سهقهت، نه مانه هه چهنده ناماده ی غهزاکه نه بوون به لام چونکه به دل پیتیان خوش بوو ساغ بوونایه و به شدارییان بگردایه، هه مان پاداشتی بۆ به شدار بووه کان ههیه بۆ نهوانیش ههیه.

بوخاری و نه حمده و نه بو داود گێڕاویانه تهوه و ده لێن: پیغه مبهر ﷺ که له غهزای ته بوک گه پرایه وه و له کاتی چوونه وه بۆناو مه دینه فهرمووی: ((إِنَّ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سَرْتُمْ مِنْ مَسِيرٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ أَلَا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟؟ قَالَ نَعَمْ وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ حَبْسَهُمُ الْعَنْرُ)). له راستی دا له مه دینه پیاو گه لێ به جێ ماون، ههنگاو به ههنگاو و قوناغ به قوناغ له نهجر و پاداش دا له گه ل ئیوه دان یاران فهرموویان: قوربان! هه ر ئیستا وان له ناو مه دینه دا؟ فهرمو ی: به لێ چونکه نهوان به دل له گه ل ئیوه بوون به لام به هانه ی رهوا لهو ی گلی داونه تهوه. تاج ۸/ لا- ۷۷.

نه مجار پهروه ردگار ریز و پله و پایه ی جهنگاو هه ران دیاری ده کاو ده فهرمو ی: ﴿فَضَلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ پهروه ردگار پله و پایه ی جهنگاو هه رانی بهرز کردۆته وه به سهر نهوانه که به بێ عوزر خۆیان پاش داوه به نه ندازه یه کی زۆر، له جیهان دا به گه شهو به زه ی سهرکهوتن و ده سته کهوتی تالان و ناویانگی مه ردی و نازایه تی، له قیامه تیش دا به پله و پایه ی به زری بێ وینه ی به هه شت و پاداشی زۆر گه وه ره فراوان.

﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنِي﴾ پهروه ردگار به لێنی چاکه و پاداشی باشی داوه به نهوانه ی ناماده ی غهزاکه بوون و نهوانه ی له بهر عوزر و بیانووی رهوا نه یانتهوانیوه ناماده ببین و به دل ناواته خواز بوون به چوونایه و بۆیان نه لواوه به چن، نه م دوو تا قمه هه ردوولایان له بهر بیرویا وه پری تهواو و ئیخلاص و نه ته ی راستیان و پیرای کرده وه هه لوێستیان شایانی پاداشی باشی پهروه ردگارن.

ئیبنو که شیر ده فرموی: ئەم نایه‌ته به‌لگه‌یه که جیهاد فرزی عه‌ین نیه،
واته: له‌سه‌ر هه‌موو که‌سی پتویست نیه، به‌لکو فرزی کیفایه‌یه، که کۆمه‌لێک
پێی هه‌ستان له‌سه‌ر نه‌وانی تر لا ده‌چی.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی پله‌و پایه‌ی نه‌وانه‌ دیاری ده‌کا
که ئاماده‌ی غه‌زابوون و ده‌فرموی: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
عَظِيمًا﴾ خودا پله‌و پایه‌ی جه‌نگاوه‌ران و خۆبه‌خت که‌رای به‌رز کردۆته‌وه به‌سه‌ر
نه‌وانه‌ی که به‌بێ عوزری ره‌وا خۆیان له‌ چوون بۆ غه‌زا پاش داوه، پاداش و
به‌خششێکی زۆر و گه‌ره‌ی بۆ داناون که بریتی‌یه له‌ ﴿درجات منه ومغفرة ورحمة﴾
پله‌و پایه‌ی به‌رز و شکۆدار، خانوو باله‌خانه‌ی دلگیر و به‌رز و رازاوه، که زانین
ئه‌ندازه‌و رێژه‌ی خۆشی و باشییان له‌توانای ئاده‌میزاد دا نیه!!

زێده‌و جوداوازی له‌ پله‌و پایه‌ی دا، به‌هۆی ئیمانی به‌هێزه‌وه ده‌بی به‌هۆی
خۆنه‌ویستی و پێش خستنی ره‌زامه‌ندی خودا به‌سه‌ر رابواردن و خۆشی دونیایی دا
ده‌بی، به‌ سۆنگه‌ی پێش خستن و پارسه‌نگ دانوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی به‌سه‌ر
به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی دا ده‌سته به‌ر ده‌بی!

له‌ سه‌حیحه‌ین موسلیم و بوخاری-دا هه‌دیسیک هه‌یه ئه‌بو سه‌عید
ده‌یگیریتوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ
لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)) ئینو
مه‌سه‌وودیش ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: ((مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فَلَهُ أَجْرُهُ دَرَجَةً))
پیاویک وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (ده‌ره‌جه) پله‌و پایه‌ چی‌یه؟ فرموی: ((أَمَّا
إِنَّمَا لَيْسَتْ بِعَتَبَةِ أَمْك، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ مِائَةَ عَامٍ)). هه‌روه‌ها ئه‌جر و پاداشی
تریشیان ده‌دات و هه‌کوو لیخۆش بوون و چاوپۆشی کردن له‌ تاوانیان، رژاندنی
ره‌حه‌تو به‌ره‌که‌تی خۆی به‌سه‌ریان دا، زیاد له‌ لیخۆش بوون و چاکه و پاداشی زۆر
فراوان!! چونکه داب و نه‌رتی خودا واهاتوه لیخۆشبوون بۆ که‌سیک به‌شیایوی
لیخۆش بوونی بزانی! ره‌حه‌ت و به‌زه‌ییشی بۆ که‌سیکه به‌ پتویستی بزانی.

همه مووشیان ده که ونه بهر فاضل و گه ورهیی خوی و به ویستی خویه تی و هیچ کاتی
ناچار ناکری شتیک بکا یان نهیکا.

ده رباره ی رافه کردنی نم نایه ته زانایان سی رایان هیه! بریکیان پتییان
وایه که ده وله مهندي باشتره له هه ژاری، چونکه ده وله مهندي ده سه لاتی پتیه
هه ژاری ده بیتته هوی لاواری و بی ده سه لاتی! دهی له نیسلام دا به توانایی و
ده سه لات باشتره له هه ژاری و بی ده سه لاتی، وه کوو پیغه مبر ۱۱ ده فمرموی:
(**المؤمن القوي خير من المؤمن الضعيف وفي كل خير**) موسولمانی به توانا له
موسولمانی بی هیز باشتره، به گشتیش هه ردوو لایان هه باشن. یان گوتراوه:
ده وله مهندي سوپاس گوزار باشتره له هه ژاری صابر و خوراگر. یان ده لیتن: نزیکه
هه ژاری سه ربکیشی بۆ کوفر...

بریکی تر پایان وایه که هه ژاری باشتره؛ به لگه شیان نه وهیه: گوايه هه ژار
دنیا نه ویسته و ده وله مهندي هه له موگیری دونیایه، دنیا نه ویستی باشتره له دنیا
ویستن.

بریکی تر پتییان وایه میانهره وی ومام ناوه ندي باشتره، بهم جوړه کابرا
نه وه ندهی هه بی له ریزی هه ژاری ده ربچی وه له پلهی لای خوارووی ده وله مهندي
دابئ! به مهش له خرابی هه ردوو حاله ته که رزگاری ده بی... ﴿وكان الله غفورا
رحيماً﴾ پهروه ردگار لیبووردوو لیخوشبووه بۆ به نده کانی، ره حم و به زهیی
به رفراوانه.

کۆج کردنی موسولمانانی بی دهسه لات

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْفُلْتِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾

له نایه تی پیشوودا باسی پلوی پایهی جەنگاوهرانی نیسلامی کرد؛ نهوانه ی له ریگای خودادا گیان و مالیان بهخت ده کمن! لیره بهولاره باسی کۆمه لیک ده کا که له پیناوا نایینی خودادا کۆج ناکمن، خۆیان له ژیر چەنگی سته مکاران دا ده هیلنوه، ریگای کۆج کردنیان و دهریاز بوونیان ههیه بهلام ناچنه سهری و نایکمن!

واته: نهوانه لهراستی دا بی دهسه لات و لاواز نین عسوزر و بههانه ی مانده یان له ولاتی کوفر دا به دهسته وه نیه...

وه کوو چه سپاره نمو کاته ی کافره کان تهنگیان به موسولمانان هه لچنی و ناچاریان کردن که یه که مجار کۆج بکمن بۆ چه به شه، دوا ی له گهل پیغه مبهردا بۆ

مه‌دینه کۆچ بکمن! جا بریک له موسولمانان پتیان ناخۆش بوو مه‌ککه به‌جی بیلن، خۆشه‌یستی مه‌ککه بوو به‌هۆی کۆچ نه‌کردنیان، هه‌ندیکیش له‌بهر پیری یان نه‌شاره‌زایی، نه‌یان‌توانی کۆچ بکمن، هه‌ندیکیش کۆچیان کرد و له‌پرگا مردن!

جاوه‌کوو بوخاری له‌ ئیبنو عبباسه‌وه ده‌گیرینه‌وه: که‌سانیک هه‌بوون موسولمان بوون و له‌ مه‌ککه مابوونه‌وه کۆچیان نه‌کردبوو، له‌گه‌ل سوپای کوفر دا ناماده‌ی جه‌نگ ده‌بوون، له‌شکری کوفریان زۆر ده‌کرد، له‌کاتی شه‌ره تیر و لیکدان به‌ شمشیر لیتیان ده‌کوژرا، په‌روه‌ردگار ئهم نایه‌ته‌ی که ده‌فهرموو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ.....﴾ ده‌بارهی ئه‌وان ناردوو!

ئیبنو جهریر و ئیبنو مونذیر له‌ ئیبنو عبباسه‌وه ده‌گیرینه‌وه، ده‌لی: چهند که‌سیک له‌ دانیش‌توانی مه‌ککه به‌ دزی موسولمان بووبوون ئیمان هینانی خۆیان له‌ لای کافره‌کان ناشکرا نه‌کردبوو، رۆژی جه‌نگی به‌در کافره‌کان له‌گه‌ل خۆیان دا هینابوویان بۆ شه‌ر و هه‌نیکیان لێ کوژران، موسولمانه‌کان دوا‌یی گوتیان: ئه‌وانه موسولمان بوون به‌زۆر هیندراون، داوای لیخۆشبوونیان بۆ کردن، ئیتر ئهم نایه‌ته هاته خوارێ ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ...﴾ دوا‌یی موسولمانه‌کان ئهم هه‌واله‌یان نارد بۆ موسولمانه‌ دانیش‌توه‌کانی مه‌ککه و پتیان گوتن: که‌ عوزر و به‌هانه‌ی مانه‌وه‌تان له‌وێ نه‌یه، ئیتر موسولمانه‌کانی مه‌ککه به‌ره‌و مه‌دینه که‌وتنه رێ و کافره‌کان شوینیان که‌وتن و ناچاریان کردن که‌ بگه‌ڕینه‌وه بۆ مه‌ککه، ئیتر نایه‌تی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابٌ إِنَّهُ﴾ العنکبوت/ ۱۰ هاته خوارێ ئیتر موسولمانه‌کانی مه‌دینه نه‌مه‌شیان بۆ موسولمانه‌کانی مه‌ککه نارد، ئه‌وانیش زۆری پێ خه‌فه‌تبار بوون، ئه‌مه‌جار نایه‌تی ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا﴾ النحل/ ۱۱۰ هاته خوارێ و نه‌مه‌شیان بۆ ناردن ئیتر موسولمانه‌کانی مه‌ککه کۆچیان کرد و به‌ره‌و مه‌دینه که‌وتنه رێ کافره‌کان دوا‌یان که‌وتن هه‌نیکیان رزگاریان بوو، هه‌ندیکیشیان کوژران!

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ نوانهي فرشته له کاتي تمواو بوونی تهمهنيان گيانيان ده کيشن و له باروزروفيک دابوون ستهميان له خوځان کردووه، بموه که له مەککه کوچيان نه کردووه، بهېي عوزر و بههانهي رهوا رازی بوون که له ولاتي کوفر دا بميننموه و پميوه نديان به پيغه مېمر و هاوه لاني نه کردووه ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ فرشته کان بمشپوهي تانه و توانج و تشر ليدان پتيان ده لپن: ده رياره ي نايين وه زعتان چوځن بووه هه لوځستان چي بووه؟ چوځتان روژگار به سمر دهر د؟ واته: ئيوه هيچ هه لوځستيکي ممر دانه تان نه بووه ريگاي کوچ کردن و دهر باز بوونتان هه بوو که چي کوچتان نه کرد ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ نوانيش له کاتي گيانه لاه دا وه لاميتک ده ده نموه ريسوايي به پتيان وايه عوزره، به لتي عوزر ديننموه و پاساوي کوچ نه کردنه کميان ده ده نموه به لام عوزر هي تانموه کميان بي بنج وينه وانه، ده لپن: ئيمه له مەککه دا بي ده سلات و زه بوون بووين، نه مانتواني و نه مانوترا رتوپه سمی نايين به جي بيتنين، هه ميشه له ژر زه بر و زهنگي نموان دا بووين، کهس نه بوو له سمرمان به جواب بي، ده ستي سته مکارمان لي دوور بخاتموه، يارمه تيمان بدا!!

ئيتير فرشته کان که نهم عوزر و پاساوه ي نموانيان به لاهه بي بنج و بنه وانه زياتر سمر زه نشتيان ده کمن ﴿قَالُوا: أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا؟﴾ پتيان ده لپن: نايا زه وي خودا پان و پور نه بوو؟ ريگاي کوچ کردن و هه له اتنتان نه بوو؟! نه تانده تواني نمو شوينه به جي بيتلن و کوچ بکمن؟! که واپوو هو ي راسته قينه ي که ئيوه کوچتان نه کردووه،، بمو زه ليلي و ژير ده ستمی و ماف پيشيل کراوي به ماونه و، بي ده سه لاتيتان نه بووه به لکو خوشمويستي مال و سامان و خو پمرستي و بمرژه و ندي تايبه تيتان ئيوه ي له وولاتي کوفر دا هيشتبووه و، نه گينا ده تانتواني کوچ بکمن بو ولاتيتک که ولاتي ئيسلامه، به سمر بمرزي و نازادي ژباني تيدا به سمر بهرن، خواپمرستي تيدا بکمن؛ ده تانتواني کوچ بکمن بو مه دينمو پميوه ندي بکمن به پيغه مېمره وه ژماره ي موسولمانان زور بکمن و ترس بخه نه دلي کافرانه و، که نموه تان نه کردووه خه تابارن، سته مکارن، سته متان له خو تان کردووه،

ئیتیر مه‌شه‌ده‌که به‌شیره‌یه‌کی کاریگەر و سامناک و ناویمیدی بۆ ئه‌و سته‌مکارانه کۆتایی پئی دئی «فأولئك مأواهم جهنم» ئه‌و سته‌مکارانه، ئه‌و که‌مته‌رخه‌م و گیل و که‌زابانه، شوینی هه‌وانه‌وه‌یان دۆزه‌خه، چونکه کۆچ کردن له‌سه‌ریان فهرزی عه‌ین بووه و نه‌یان‌کردوه، هه‌لاتن له‌ولاتی کوفر پتویست بووه ئه‌نجامیان نه‌داوه «وساءت مصیرا» دۆزه‌خ خراپ شوینیکه هه‌رچی تیی‌دایه بۆیان خراپه‌و نه‌زه‌تیان ده‌دا، ناگره ده‌یان‌سووتینن ئاو وه‌ه‌وای هه‌مووی دوکه‌ل و هه‌لاک و گپ و هه‌ل‌فرچانه، ده‌نک و سه‌ده‌ای هه‌ر ناله و داد و فیغان و هاوار هاواره!

ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه: که ئینسانی موسولمان له‌ولاتیک دا بوو نه‌یده‌توانی رۆ و ره‌سمی ئایینی خۆی به‌ریک و پتکی به‌جی بیتی، یان پئی و ابووه: که له ولاتیکی تر ده‌توانی باشت‌ر خودا په‌رستی بکا و زیاتر مه‌جالی هه‌یه، ئه‌وه پتویسته ره‌و بکاو ئه‌و ولاته‌ی تیی‌دایه به‌جی بیتی! نه‌گه‌ر ده‌یتوانی کاروباری ئایینی به‌ریک و پتکی له ولاتی کوفره‌دا نه‌نجام بدا وه‌کوو ئه‌و موسولمانه‌ی ئیستا دانیش‌تووی ئه‌مریکا و ئه‌وروپا و روسیا و ئه‌و جۆره ولاتانه‌ن، ئه‌وه کۆچ کردنیان بۆ ولاتی ئیسلام سوننه‌ته به‌مه‌رجی له‌وئ کاری بانگه‌وازی ئیسلامیان نه‌بی، نه‌گه‌ر هه‌یان بئی مانه‌وه‌یان واجبه.

ئه‌ه‌مجار قورئان ئه‌وانه له‌و حوکمه ئیستنا ده‌کا که ناچارن له ولاتی کوفر دا به‌مێننه‌وه، ئه‌وانه‌ی توانای هه‌لاتن و کۆچ کردنیان نه‌یه وه‌کوو پیر و په‌ک که‌وته‌و ژن و مندال، ئه‌وانه‌ی هه‌یج ده‌ره‌تانیا نیه‌و ناچارن له ولاتی کوفر ژیان به‌سه‌ر به‌رن وه ده‌فه‌رموئ: «إلا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان» مه‌گه‌ر زه‌بوون و بئی ده‌ره‌تان و په‌ک که‌وته‌کان نه‌بی له پیاو ژن و مندال که «لا يستطيعون حيلة» توانای ده‌رباز بوونیان نه‌یه، ناتوانن کۆچ بکه‌ن، «ولا يهتدون سبيلا» شاره‌زا نین، له ریکا ترسی تیدا چوون و به‌هیلاک چونیان هه‌یه، ئه‌وانه عوزریان هه‌یه.

چونکه بی تواناو بی دهره تانن ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
البقرة/۲۸۶، خدا بۆ هیچ کهسیک جگه له توانای خۆی داوای نه نجام دانی کاری
لی ناکا.

﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ﴾ نهوانه هومید هیه که خودا لیان
خۆش ببی و له تاوانی کۆچ نه کردن عه فویان بکا، نه مه نهوه ده گهیه نی که کۆچ
کردن له ولاتی کوفروه بۆ ولاتی نیسلام کاریکی چه سپاو و جهخت له سهر کراو
بووه، ته نانهت نهوانه ی که عوزری کۆچ نه کردنی شیان هیه نه گهر کۆچ نه کهن
لیخۆشبوون لیان له نیوان خۆف و ره جا دایه!!؟

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا﴾ پمروه دگار هه میسه خاوه نی عه فوی زۆر و بی
سنووره لیخۆش بوو و لیبووردوه، لهو تاوان و سه پیچی یانه ی که عوزر و به هانه یان
هیه، گونا هه کان دادا پۆشی و خاوه نه کانیان ریسوا ناکا!

نه مجار پمروه دگار بی ده سه لات و په ک کهوته کان هه لده نی که گوپ بده نه
خۆیان و هه ولی کۆچ کردن بدهن و خۆیانی لی تاقی بکه نه وهوه ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ
يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کهسیک کۆچ بکا له پیناو سهر خستنی ئایینی خوادا و
مه بهستی ره زامه ندی خودا بی، پابه ندی بهرنامه و مه نه هجی خودا بی، خهریکی
نه نجام دانی نه که ئایینی به کان بی وه کوو پیویست نه مه ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافًا
كَثِيرًا﴾ شوینی کۆچ کردنی باشی ده ست ده کهوی، په کی ناکه وی، زه وی خودا فراوان
و پان و پۆره جیگای هه وانده وی و هه ی ده ست ده کهوی کویریای دوژمنانی دابی،
خه فه تی بی بخۆن ﴿وَسَعَةً﴾ و پرای رزگاری و نازادی و سهر فازی شوینی پر خیر و
به ره که تی ده ستگیر ده بی، دوور ده بی لهو شتانه ی که نازاری ده دن توشی خیر و
خۆشی ده بی!

نه مه واده و به لینی خودایه بۆ کۆچ که مران که ریگای ژیانیان بۆ ناسان
ده کا، دوژمنانیان خه فه تبار و ناره حه ت ده کا، له ناکامیسا به سه و دوژمن دا
سه ره که و توویان ده کا!

نه مجار یه‌زدانی مه‌زن واده‌و به‌لینی پاداش ده‌دا به‌و که‌سانه‌ی له‌ پیناو وده‌ست هینانی ره‌زامه‌ندی خودادا مال و زیدی خویان به‌جی دیلن کۆچ ده‌که‌ن بۆ ولاتی نیسلام، له‌ریگا مردن یه‌خه‌یان پی ده‌گری و پیش شه‌وی بگه‌نه جیگای مه‌به‌ست و مه‌دینه‌ی (منه‌وه‌ره) ده‌فهرموئ: ﴿ومن یمخرج من بینه‌ مهاجرا الی الله ورسوله ثم یدرکه‌ الموت﴾ که‌سیک له‌ جیگا شوینی خوی ده‌ریجی و کۆچ بکا مال و مندال و که‌س و کار و زیدی به‌جی بیلئ! پیش شه‌وی بگاته مه‌دینه‌ی (منه‌وه‌ره) یان ولاتی نیسلام- بمرئ شه‌وه ﴿فقد وقع أجره علی الله﴾ خودا پاداشی باشی بۆ شه‌وه له‌سهر خوی پیویست کردوه، خودا بۆ خوی ده‌زانی چۆن پاداشی ده‌داته‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گهر ههر له‌ ده‌رگا چوه‌ ده‌ری و مرد و تووشی هیچ ده‌ردی سه‌ری و گیره و کیشه‌ش نه‌بی! چونکه‌ نیه‌تی راست و نیازی پاک به‌سه‌ بۆ ده‌سکه‌وتنی شه‌وه پاداشه‌ گه‌وره‌یه که‌ خودا له‌سهر خوی بۆ شه‌وی پیویست کردوه، پیغه‌مبه‌رش ﷺ له‌ ده‌دیسیتک دا شه‌وه مانایه‌ جه‌خت ده‌کاته‌وه ده‌ی چه‌سپینی و ده‌فهرموئ: ﴿انما الأعمال بالنیات وانما لکل امری ما نوی فمن کانت هجرته الی الله ورسوله فه‌جرته الی الله ورسوله ومن کانت هجرته الی دنیا یصیبها او امرأه ینکحها فه‌جرته الی ما هاجر إلیه﴾ تاج سه‌ره‌تای به‌رگی ۱/ یه‌که‌م لا/ ۶۵ زنجیره ۱۱/ ژماره (۱).

تیپینی شه‌وه ده‌گری په‌روه‌رگار بۆ کۆچ که‌ران واده‌و به‌لینی لیخۆش‌بوونی به‌ جه‌خت له‌سهرکراوی داوه، به‌لام بۆ شه‌وانه‌ی له‌به‌ر زه‌عیفی و بی ده‌ره‌تانی کۆچ ناکه‌ن و عوزریان هه‌یه، لیخۆش بوونه‌که‌ی له‌ نیوان خۆف و ره‌جادا هیشه‌وه و فهرموئ: ﴿فأولئك عسی الله أن یعفو عنهم﴾ شه‌وانه له‌وانه‌یه خودا لیتان خۆش بی و له‌تاوانی پیشوویان پاکیان بکاته‌وه! له‌سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی نیسلام دا هوی کۆچ کردن زۆر بوون له‌وانه:

۱- بۆشه‌وه‌ی موسولمانان بتوانن ری و ره‌سمی نایین به‌سهر فرازی و به‌ نازادی نه‌نجام به‌دن.

۲- بۆ فیر بوونی زانست و زانیاری کاروباری نایینی و تیگه‌یشتنی نه حکامه شرعی به کان.

۳- خۆ ناماده کردن و ری خوش کردن بۆ دروست کردنی حوکومه‌تی نیسلامی و دابین کردنی هۆکاره کان بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی نایین به هه‌موو کون و قوژینی جیهان دا و به‌رگری کردن له بیروباوه‌ری نیسلامی:

نهم هۆکارانه هۆیه‌کی سهره‌کی کۆچ کردنی موسولمانان بوون بۆ مه‌دینه هه‌تا مه‌ککه رزگار کرا و خه‌لک کۆمه‌ل کۆمه‌ل موسولمان بوون و نیسلام گه‌شهی سهند و بلاو بووه‌وه دورگهی عهره‌بی له بت په‌رستی پاک کرایه‌وه، نیت له‌وه‌داو کۆچ کردن بۆ مه‌دینه پیوست نه‌ما، پیرانی فیرمووده (موسلیم و بوخاری) له نینو عه‌بباسه‌وه حه‌دیسێک ده‌گێرنه‌وه: که پیغه‌مبهر فیرموویه‌تی! ((لا هجرة بعد الفتح ولكن جهاد و نية واذا استنفرتم فأنفروا))) ((له‌پاش نازاد کردنی مه‌ککه کۆچ کردن له خاکی کوفره‌وه بۆ خاکی نیسلام نه‌ما، به‌لام خه‌بات‌گێرپان و نیازی پاک هه‌تا هه‌تایه هه‌ر ده‌مێنن، هه‌رکاتیکیش داوا کران بۆ خه‌بات و غه‌زا به‌رۆن)) شه‌وه‌ش تیبینی ده‌کرێ هه‌ر کاتێ له‌هه‌ر رۆژگار و کات و شه‌وتیکدا داخوازی کۆچ کردن په‌یدا بوو؛ یه‌کێ یا زیاتر له‌وه‌هۆیانه سهره‌وه هه‌بوون کۆچ کردن واجبه.

نیبنوله‌عه‌ره‌بی له نه‌حکاموله‌قورئان دا ده‌فه‌رموی: جۆره‌کانی کۆچ کردن شه‌شن:

یه‌که‌م: کۆچ کردن له ولاتی کوفره‌وه بۆ ولاتی نیسلام، نهم جۆره کۆچ کردنه له‌سهرده‌می پیغه‌مبهردا ﷺ تارزگار کردنی مه‌ککه واجب بوو دوایی که نیسلام گه‌شهی سهند و بلاو بووه‌وه پیوستی به کۆچ کردن نه‌ما، به‌لام هه‌ر کاتێ له‌هه‌ر شه‌وتیک هۆکاره‌کانی هاتنه دی هه‌تا رۆژی قیامت کۆچ کردن واجبه.

دووه‌م: کۆچ کردن له ولاتیکه‌وه که بیدعه‌تی تیدا بالا ده‌ست بێ؛ نیبنوله‌قاسم ده‌لی: له نیمام مالیکم بیستوه ده‌یفه‌رموو: دروست نیه بۆ که‌س که

لە شوئىنىك بىمىنىتموۋە كە تىيدا جنىو بەسەلەف بدرى! ئىبنو لەمرەبى دەلى ئەوۋە راستە، چونكە لە ھەر شوئىنىك مونكەر و بىدعەتى تىدا بلاۋبوو نەتوانى بىگۆرى پىويستە ئەو شوئىنە بەجى بىلى.

سىيەم: كۆچ كەردن لە ولاتىك كە زۆرىەى ھەرام بى چونكە ھەول دان بۆ و دەست ھىنانى ھەلال پىويستى سەرشانى ھەموو موسولمانىكە. چوارەم: كۆچ كەردن لە شوئىنىك كە بۆ تەندروستى خراپ بى ئاۋ و ھەۋاى پىي نەكەۋى.

پىنجەم: ھەلاتن لەولاتىك نەخۆشى تىدا بى جگە لە نەخۆشى تاعوون- چونكە لە ھەر جىگايەك تاعوون بلاۋ بوۋەۋە نابى دانىشتوانى ئەو شوئىنە كۆچ بىكەن، نابى كەسى تىش كۆچ بۆ ئەو شوئىنە بىكا.

شەشەم: كۆچ لە شوئىنىك كە ترسى لەناۋ چوونى مال و سامانتى تىدا بى چونكە پاراستنى مال و سامانى موسولمان ۋە كوو خوينى پىويستە پىاريزرى. ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ پەرۋەردگار ھەمىشە لىخۆشبوۋ بە بەزەيىيە بۆ ئەو كۆچ كارانى ولاتى خۇيان بەجى دىلن.

کورت کردنه وهی نویر له سه ره رداو نویری ترس

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾ وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

﴿١٠٣﴾

ناشکرایه، تا ئیستا نایه ته کان ده رباره ی جیهاد و چوونه غهزا ده دوین جیهادیش خۆی له خۆی دا پتویستی به سه فەر و چوونه دەر له مال ههیه، ئیتر یهزدانی مهزن لیره بهو لاره نهوه مان بۆ روون ده کاتهوه که سه فەر نابیتته عوزری له سه ر لاچوونی نوێژ، ههروه ها جیهاد و شه ر کردنیش دژی کافران نه رک ی نوێژ کردن له سه ر شانی ئاده میزاد لانا با!

جا وه کوو ئیبنو جه ریری طه بری له ئیمامی عه لی یه وه ده که کپرتیه وه ده لئ: چه ند که سی که له هۆزی به نی نه جار عه رزی پیغه مبه ریان کرد و وتیان: قوریان! سه فەر ده که ی و له مال و حال ی خۆمان دوور ده که وینه وه، چۆن نوێژه کانمان بکه یین؟! ئیتر په روه ردگار نه م نایه ته ی ناره خوار ی: که ده فه رموی: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ کات ی له ناو ولاتا کۆچ و کۆچبارتان ده کرد و ده چوون بۆ سه فەر ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ گونا هتان ناگات ی و چ خرا په یه کی تیدا نیه: که له نوێژه چوار رکات یه کان کورت بکه نه وه، له جیات ی چوار رکات دوو رکات بکه ن! ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتَكِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گه ر ترسی نه وه تان هه بوو کافره کان تووشی فیتنه تان بکه ن: بتان گرن، یان بتان کوژن، یان هه ر شتیکی که دوژمن له گه ل دوژمنی ده کا. یان ترستان له چه ته مو ریگر هه بوو، به م شیوه دوژمن، خه ریک بوونتان به نوێژه وه به هه ل بزانی بۆ نه وه ی به سه رتان دا زال ببین، نه وه نه وه له میان بۆ مه ره خستین، به لکو نوێژه کانتان کورت بکه نه وه به جو ریک که ما وه ی نوێژ کرد نه کانتان نه وه نه ده نه بی دوژمن بتوان ی تیدا لیتان نزیک بیه وه و په لامارتان بدا!

ده گونجه مانای نایه ته که به م جو ره بی، نه گه ر ترسان له کات ی رکوع و سوژده دا کافره کان فوره ته تان لی ببینن، چونکه له م دوو حال ده ئیوه ناگاتان له جم و جۆلی نه وان نیه، نه وا نوێژه کانتان به را وه ستانه وه یان به سواری، چۆنتان بۆ کرا ته نه اندت به بی رکوع و سوژده نه نجامیان بدن، نه گه ر بۆتان گونجا له کات ی رکوع و سوژده دا جو ره ئیما و سه ر نه وه ی کردنی که نه نجام بدن، نه گه ر نه شتان توانی قهیدی نیه! نه مجار خوای گه وره جاریکی تر له پیلانی دوژمنان ده مان ترستینی و ته فسیری ره وان

ده فەرموئ: ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ چاكت بزانت كه كافره كان دوزمى سەرسەخت و راستە قىنەى ئىو، ھەر كاتى ھەلىيان بۆ ھەلبىكەوئ دەيقۆزىنمەو دەستان لى دەو شىنن، پەلامارتان دەدەن و بەسەرتاندا زال دەبن كەوابو: ھەلىيان بۆ مەپەخسىنن و مەھىلن بەمەبەستى پىسى خۆيان بگەن!

مامۇستا سىد قەتب لىردا دە فەرموئ: (ئەو ماناىەى كە ئىمە لە راھە كەردنى ئەم نایەتە دا پەسەندى دەكەين ئەو ماناىەىە كە ئىمامى جەصاص لە ئەھكامول قورئان دا پەسەندى كەردو: ئەمىش ئەوئە كە لىرەدا مەبەست بە كورت كەردنەو كورت كەردنەوئ نۆيۆ چوار ركاتى نە: چونكە ئەمە بۆ ھەموو كەسىك كە لەسەفەردا بى دروستە، بەبى ئەو ترسى پەلا مار و شالاوى كافرانى ھەبى، بەلكو بۆ كەسىك لەسەفەر دابى و اباشە نۆيۆ چوار ركاتى بەكان كورت بكاتەو، چونكە پىغەمبەر ﷺ لەھەموو سەفەرەكانى دا نۆيۆ چوارىنەكانى كورت دەكەردەو تەننەت بەھۆئ ئەم كەردارەى پىغەمبەرەو لەسەفەردا، لەلای ھەندى زانای گەورە راي پەسەند ئەوئە كە لەسەفەردا، لەلای ھەندى زانای گەورە بەتەواوى بكەين! واتە لەسەر راي ئەوان كورت كەردنەو عەزىمەىە ئەو كە روخسەت، كەوابو ئەم روخسەتە تازەىەى كە ئەم نایەتە دەيگەيەنئ لەكاتى ترسى پەلامار و شالاوى كافران دا ماناىەكى تازەىە نەك ئەو كورت كەردنەوئە كە بۆ ھەموو سەفەرى بەكە ھەىە!

بەلكو كورت كەردنەو و شىو و جۆرى خودى نۆيۆ كەىە، وەكوو ئەو بە پىو نۆيۆ كە بكەن، بەبى ركوع و سوژدەو دانىشتن بۆ خۆپەندى تەحىيات، واتە بىراوستانەو، يان بەپۆششتەو، يان بەسواری بەبى چەمىنەو بۆ ركوع و سەر خستە سەر زەوى بۆ سوژدەو دانىشتن بۆ تەحىيات نۆيۆ كەيان دەكەن لە جىياتى چوونە ركوع و چوونە سوژدە تەنھا بەھىما سەرنەوى كەردنىك دەكەن و بەس!

ئا بەم جۆرە تەننەت لە كاتى شەپ و تىك رزان و بىم و پەلامار دان و بەرگەرىش دا نابى موسولمان واز لەو پەيوەندىە پتەو بىنئ كە لە نۆيۆ دا

نه‌نجام ده‌دری، نابی‌ئو چه‌که گیانی و مد‌عنه‌وی‌یه کاریگه‌ره سهره‌کی‌یه پاشگوئی
 بخا، له هه‌مان کاتیش دا هه‌ل بۆ دوژمن نه‌ره‌خسینی پهل‌اماری بدا!
 ههر به‌بۆنه‌ی باسی چۆنه‌تی نویژ کردنی که‌سیکی سه‌فه‌ری که‌ بترسی له
 شال‌وی دوژمن و پهل‌اماری کافران، حوکی نویژی ترس و شیوه‌ی نه‌نجام دانسی له
 گۆره‌پانی شه‌رگه‌دا روون ده‌کاته‌وه، ویرای روون کردنه‌وه‌ی حوکه‌ شه‌رعی‌یه‌که،
 زه‌مین‌ه‌ی ده‌روونی و په‌روه‌رده‌یی بۆ خو‌ش ده‌کا و له‌مه‌ساتی ده‌روونی و
 په‌روه‌رده‌یی لی کۆده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾
 نه‌گه‌ر تۆ ئه‌ی محمد! یان ئه‌و که‌سه‌ی جیگه‌ری تۆیه له‌ پیشه‌وایانی موسولمان،
 له‌ناو کۆمه‌لیک موسولمان دا بوویت و له‌به‌رامبه‌ر سوپای کوفردا وه‌ستابوون،
 ویستت نویژیان پی بکه‌ی، کاتی نویژ هاتبوو، بانک و قامه‌ت درابوو، سوپای
 موسولمانان بکه‌ به‌ دوو تاقم ﴿فَلْتَقِمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ با کۆمه‌لیکتان له‌گه‌ل تۆ
 ره‌کاتی یه‌که‌م به‌ جه‌ماعه‌ت بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ با چه‌ک و پیوستیاتی
 شه‌ر و به‌رگه‌ری خۆیان پی بی! بۆ ئه‌وه‌ی دوا ته‌واو بوونی نویژ یه‌که‌سه‌ر بچه‌
 به‌رامبه‌ر دوژمن که‌ له‌وانه‌یه‌ پهل‌اماریان بدا!

﴿فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وِرَائِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئه‌م تاقمه (تاقمی یه‌که‌م)
 چوونه سوژده با تاقمی دووه‌م له‌ پاشه‌وه پاریزگاریان بکه‌ن، چونکه‌ نویژکه‌ری
 نویژی ترس به‌زۆری له‌ کاتی چوونه سوژده‌دا پیوستی به‌ حه‌ره‌س و پاریزه‌ره‌هیه،
 چونکه‌ له‌و کاته‌دا دوژمنی به‌رامبه‌ری نابینی!! ئه‌مجار که‌ هه‌لسانه‌وه بۆ رکاتی
 دووه‌م نه‌تۆ له‌سه‌ره‌تای رکاته‌که‌وه رابوه‌سته با ده‌سته‌ی یه‌که‌م بۆ خۆیان رکاتی
 دووه‌م و ته‌حیات نه‌نجام بده‌ن و سه‌لام بده‌نه‌وه به‌چه‌که‌وه بچن بۆ به‌رامبه‌ر دوژمن
 و ئاماده‌ی به‌رگه‌ری بن! ﴿وَلَأَتَّ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا﴾ با ده‌سته‌که‌ی تر که
 نویژیان نه‌کردوه‌هه‌ بین له‌ پاش تۆوه نویژ دابه‌ستن به‌ جه‌ماعه‌ت ﴿فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ﴾
 با رکاتی که‌ له‌گه‌ل تۆدا بکه‌ن که‌بۆ تۆ ده‌بیته‌هه‌ رکاتی دووه‌م و بۆ ئه‌وان رکاتی
 یه‌که‌مه، ئه‌مجار تۆ له‌ ته‌حیات دا چاوه‌روانی ئه‌وان بکه‌ با بۆ خۆیان هه‌لسنه‌وه

رکاتی دووهم ته و او بکمن و نه مجار ته حیات له گهل تو بخوینن و سه لامیان پی بدهره وه، بهم جوړه دهستی یه کهم شهره فی (الله اکبر) ی نویژ دابه ستنیان پی برآ، دهستی دووهمیش شهره فی سه لام دانسه وه له گهل تو یان پی برآ، ﴿ولیسأخذوا حذرهم وأسلحتهم﴾ با نهم دهستی دووهمیش وریابن و حمزه ری خزیان وهریگرن و چه که کانیان پی بن و له کاتی نویژ کردن دا دایان نه نین!

تیبینی ده کړی که بو دهستی دووهم وپرای نه وه که فرمانیان پی کردن به وه که له کاتی نویژه که ش دا چه که کانیان پی بی، فرمانی نه وه شی پی کردن که وریا و ناگاداریش بن دوژمن په لاماریان نه دا!! حیکمه ته که شی وه کوو رافه که فرمانی قورثان نوو سیویانه - نه وه یه دوژمن له وانه ی بو تاقمی یه کهم که نویژ ده کهن و ایزانی راوه ستانه که یان بو بهرام بهر یو بهرگری یه، نه زانن بو نویژه، جا که ده چنه سوژده نه و کاته ده زانن ه خهریکی نویژن ده زانن که تاقمی دووهمیش نویژ ده کهن جا که دهستی دووهم دینه پیشه وه بو نویژ کردن و ریز دهن له سمرتاوه دوژمن ده زانی که ریز بوونه که یان بو نویژه، بویه زیاتر وی ده چی که له کاتی چوونه سوژده دا دوژمن په لاماریان بدا و غافل گیریان بکا!

پهروه ردگار بو خوی باییس و هو ی فرمان به وریایی و هه لگرتنی چه که له کاتی نویژ دا دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿ود الذین کفروا لئو تغفلون عن أسلحتکم وأمتعتکم﴾ دوژمنی کافر و سمرسه ختتان ناواته خوازی نه وه یه: که نیوه به هو ی نویژه وه ناگاتان له چه که و پیویستی یه کانی جهنک نه مینی و غافل بن ﴿فیمیلون علیکم میله واحده﴾ هه لمه تتان بو بینن و غافل گیری په لامارتان بدن و هه لکو تنه سمرتان و سمرکیشی بو کوشتن و برینی خوتان تالان و پر وکردنی شت و مه که کانتان. پهروه ردگار ده یه وی نیوه سمرکه وتوو سمر فیراز بن، بویه فرمانتاتان پی ده کا به وریایی و ناگاداری.

نه مجار پهروه ردگار نه و عوزر و به هانان تان بو دیاری ده کا که ده شی له گهل بوونیان دا چه که دابندری و هه لنه گیری، ده فرموی: ﴿ولا جناح علیکم ان

كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا أسلحتكم» گوناختان لهسمر
 نیه نه گهر هه لگرتنی چه ک تووشی نارچه حتی به کی زوری ده کردن، یان لهش و لارتان
 به باران تمپر بوویوو، یان نه خوش بوون، تاوانبار نابن نه گهر چه که کانتان دابنیتن و
 خوتان وشک بکه نهوه، یان تیماری بریتان بکه، یان خوتان بکه نهوه بو نهوه
 پزیشک فحصتان بکا و نعم جوره عوزرانه! به لام وریاو ناگادار بن دوژمن غافل
 گیرتان نه کا و فرسه تتان لی نه هیئتی، هه موو کاتی ترسی په لاماری دوژمنتان بی!
 که متمرخه مده بن! «وخذوا حذرکم» حه زه وه ریکرن و وریاو ناگادار بن، «إن
 الله أعد للكافرين عذابا مهينا» دلنیا بن په روه دگار سزای به نیش و ریسوا کهری
 بو کافره کان ناماده کردوه، له جیهان دا زال بوونی موسولمانان به سهریاند و ژیر
 دهسته کردنیانه که ژیرده سته بی و تیشکان شتیکی زور ناخوشه^۱، له قیامه تیش دا
 سزای هه میشه بی و نه پراوه له ناو دوزه دا... نه مه هه پشه به بو کافره کان بهوه
 که خودا ریسوایان ده کاو ده یان پروینی و هیچ کاتی یارمه تیان نادا و زالیان ناکا،
 نهوهش که فرمان به موسولمان کراوه که وریا بن و حه زه ریان هه بی له کافره کان
 نهوه په پیره و کردنی سوننه تی خودایه، له وه دا که بو هه ر شتیکی هوکاریکی داناوه،
 بو نهوه ته مبه لی نه که و هوکاره کان پاشگویی نه خن!

«إِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ» هه کاتی نویژی ترستان بهو شیوه ی
 باسکرا نه نجام داو سه لامتان دایه وه، نه مجار له بهر خوتانه وه له دلی خوتان یادی
 خودا بکه به هه موو شیوه یه ک «قیاما و قعودا و علی جنوبکم» به پراوه ستانه وه به
 دانیشتنه وه به راکشانه وه، له هه موو کات و شوبنیکی دا یادی نیعمه ت و به خشش
 و به لیتن و یارمه تی دانتان له دونیا داو ده سته که وتی پاداشی قیامه ت و به مراد
 گه یشتنتان بکه، به زویان (الله اکبر) و پارانه وه (أستغفر الله) بکه، یاد
 کردنه وه خودا دل به هیز ده کا، وره به رز ده کاته وه، به خورپاگری و نارام گرتن

^۱ شاعیر ده لی: وای له زوری رهش، نای له بی کسی

نای له کساسی کاتی ژیر ده سی.

سمرکهوتن به سمر دوژمن دا دهسته بمر دهبی ﴿فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ﴾ نه گمر دلنیا بوون و ترستان نه ما بهم جزره شهر کوتایی هات، گمرانموه بو زید و نیشتمانی خوتان، نموه ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ﴾ نویژه کانتان به تهواوی و به ناسایی بکمن، روکن و شمرته کانیان به ریک و پیکي نه نجام بدن، چونکه نویژ، روکنیکي گرنگی نایینه، نابی هیچ کاتی که مترخه می تیدا بکری! ته ناندت له کاتی ترس و ته نگانه تییک رزان و بمرامبری کردنی دوژمنیش دا نابی پاشگوی بخری.

نه و حوکمانه ی له م نایه تانه و ه رده گیرین به پوختی نه مانه ن:

نایه ته کان حوکمی کوت کردنموه ی نویژی چوار رکاتی له سه فمر دا و چوئیه تی نه نجام دانی نویژی ترس روون ده که نموه!
۱- زانایانی نیسلامی چهند رایه کی جیا جیا یان ده رباره ی کورت کردنموه ی نویژ هدییه.

کۆمه لیک له فوکه ها، هده فیه کانش له گمډل دان، ده لین: کورت کردنموه ی نویژ له سه فمر دا فمرزه، چونکه عایشه (خوا لئی رازی بیت) ده لئی: ((فَرَضْتُ الصَّلَاةَ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ)) قورطوبی ده لئی: نه م هده یه نایته به لگه چونکه عایشه بو خوی به پیچموانه ی مانای نه م هده یه کاری کردوه.

چه سپاوه که نهو له سه فمر دا نویژی به کورتکراوه یی نه کردوه، نه مهش هده یه که له به لگایه تی دینیتته خوار، زیاد لهوه فوکه ها کۆکن له سمر نموه که نه گمر ربوار له دوا که سیکي نیشته جیوه نویژی کرد ده بی نویژه که ی به تهواوی بکا.

ب- کۆمه لیک تر همن که (عومهری کوپی خه تتاب و نیبنو عه بیاس و جوبهیری کوپی موطعیم) ان ده لین: نویژی چوارینه له مالموه چوار رکات فمرز کراوه له سه فمر دا دوو رکات، له نویژی ترسا یه ک رکات!

ج- نه‌وه‌ی که باوه له ریباز (مذهب)ی مالیک دا نه‌وه‌یه: کورت کردنه‌وه‌ی نویژ سوننه‌ته. شافعی و نه‌حمه‌د ده‌لین: کورت کردنه‌وه‌ی روخصه‌ته، ریبوار ده‌توانی کورتیان بکاته‌وه یان به‌ته‌واوی بیان کا. نایه‌ته‌که‌ش ﴿فلیس علیکم جناح أن تقصروا من الصلاة﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی! ده‌ی باشه کامیان باشته؟ نه‌وه‌ی له مه‌زه‌به‌ی مالیک دا به‌راست زانراوه نه‌وه‌یه: ریبوار نازاده له‌وه‌ی نویژ کورت بکاته‌وه یان ته‌واو بیان کا! به‌لای حه‌نبه‌لی‌یه‌که‌نه‌وه کورت کردنه‌وه باشته له ته‌واو کردن، چونکه پی‌غه‌مبهر ﷺ وای کردووه.

د- نه‌وه سه‌فه‌ره‌ی که کورت کردنه‌وه‌ی تیدا ره‌وایه سه‌فه‌ری درێژه، که زۆریه‌ی جار واده‌بی ناره‌حه‌تی تیدا ده‌بی، سه‌فه‌ری درێژ به‌لای حه‌نه‌فی‌یه‌که‌نه‌وه سی رۆژه ری‌یه که نزیکه‌ی نۆوه‌د و شه‌ش کیلۆمه‌تر ده‌بی، به‌لای جه‌ماوه‌ری زانایانی تره‌وه ده‌بی درێژی سه‌فه‌ره‌که چل و هه‌شت میلی هاشمی بی، یان دوو رۆژه ری بی به‌بی شه‌وه‌کان یان دوو شه‌وه ری بی به‌بی رۆژه‌کانیان، یان شانزه‌فرسه‌خ که نزیکه‌ی هه‌شتاو نۆ کیلۆمه‌تره.

ه- یه‌که‌گرتنی زانایانی ئیسلام هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌یه که کورت کردنه‌وه دروسته له‌ریگای چوون بۆ غه‌زا و چوون بۆ حه‌ج و عه‌مه‌ره و به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی خزم و که‌س و کارو‌نهم جوۆره‌شته‌نه، به‌لام له‌شتی تردا رای جیایان تیدا په‌یدا بووه...!

جه‌ماوه‌ری زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که کورت کردنه‌وه له‌سه‌فه‌ری حه‌لال دا ره‌وایه، وه‌که‌وو سه‌فه‌ری بازرگانی و حه‌ج و جیهاد و نه‌وه جوۆره‌شته‌نه به‌لام له‌سه‌فه‌ری گونا‌ه دا وه‌که‌وو چۆن بۆ چه‌ته‌یی و دزی کورت کردنه‌وه دروست نییه.

و- نه‌بو حه‌نیفه‌و نه‌وزاعی ده‌لین: له‌هه‌موو سه‌فه‌ریک دا کورت کردنه‌وه ده‌بی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کابرا به‌سه‌فه‌ره‌که‌ی تاوانباریش بی هه‌ر بۆی هه‌یه نویژه‌کان کورت بکاته‌وه. نه‌مجار زانایان را جیاییان تیدا په‌یدا بووه له‌وه‌دا ناخۆ ریبوار که‌ی ده‌ست ده‌کا به‌کورت کردنه‌وه؟

جه‌ماوه‌ری زانایان رایان وایه: که رجبوار تا له ناوه‌دانی و نه‌و شوینه‌ی که سه‌فهری لیوه ده‌کا، تی ده‌په‌ری و له سنوره‌که‌ی ده‌رنه‌چی، بوی نیه نویژ کورت بکاته‌وه. له حارثی کوری نه‌بو ره‌بیعه، ده‌گپنه‌وه: جاریک ویستی سه‌فهر بکا همر له مالی خو‌بان دا دوورکات نویژی به‌هاوه‌له‌کانی کرد! واته: نویژی کورت کرد‌وه. هاوه‌له‌کانیشی نه‌سوده‌ی کوری زید و چهند که‌سینک له هاوه‌لانی نیینو مه‌سعوود بوون! عه‌طای کوری نه‌بو ره‌باح و سوله‌یمانی کوری موساش رایان وایه: که همر له ماله‌وه ده‌توانی ده‌ست به کورت کردنه‌وه بکا.

نه‌و کاته مانای نایه‌تی ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌بی به‌م جو‌ره واتا بکری: ﴿وَإِذَا عَزَمْتَ عَلَى الضَّرْبِ فِي الْأَرْضِ﴾ = که برپاری سه‌فهر کردنتان داو ویستتان برۆن).

جا نه‌گهر یه‌کینک سه‌فهری کردو له شویینیک نیه‌تی مانه‌وه‌ی هینا، نه‌وا مالیک و شافیعی و نه‌حمده ده‌لین: نه‌گهر نیه‌تی مانه‌وه‌ی چوار روژی هینا له‌و شوینه، ده‌بی نویژه‌کانی به‌ته‌واوی بکا، نه‌حمده رایه‌کی تری هیه، ده‌لی نه‌گهر مانه‌وه‌که‌ی ماوه‌ی بیست و یه‌ک نویژی فهرزی تیدا ده‌کرا واته: چوار روژ و چهند سه‌عاتیک، نه‌وا نویژه‌کانی کورت ده‌کاته‌وه نه‌گهر زیاتر بوو ته‌واویان ده‌کا.

هه‌نه‌فی‌یه‌کان ده‌لین: نه‌گهر نیه‌تی مانه‌وه‌ی یانزه روژی هه‌بوو ته‌واویان ده‌کا، نه‌گهر که‌متر بوو کورتیان ده‌کاته‌وه. سه‌فهری که که‌وته سه‌فهره‌وه سه‌فهره‌که‌ی چهند سالیکیش بخایه‌نی تا له‌سه‌فهردا بی و نه‌گهر پته‌وه بو شوینی خوی نویژه‌کانی کورت ده‌کاته‌وه، مه‌گهر شویینیک بکاته‌وه زیدی خوی و تیدا بمینیت‌وه.

نویژی خه‌وف که له قورئان دا باس کراوه به‌و شیوه نایه‌ته‌که کردنه‌که‌ی دیاری کردوه، کاتیک وا ده‌کری که دوژمن له غه‌یری لای رووی قیبله‌وه بی، له غه‌زای زاتوریقاع دا واریکه‌وتبوو، دوژمن له غه‌یری لای رووی قیبله‌وه بوو، به‌لام له عوسفان داو له‌چهند غه‌زایه‌کی تردا، که نیینو عومه‌ر شیوه‌ی نویژ کردنه‌که‌ی

پیتغه مېهر ﷺ و هاوه لانی ده گتړپته وه وا هه لکه وتبوو که دوژمن له رووی بهری قیبله وه بوو.

له و فرمودانه ی له پیتغه مېره وه ﷺ ریوایت کراوه ده باره ی چوڼیه تی کردنی نویژی ترس چند جیاوازی یه که هیه. زانایانی نیسلا میس به هوی جیاوازی ریوایت ته کان رای جیا جیا یان بو پیدای بووه.

نیبولقه صار ده لی: پیتغه مېهر ﷺ له ده شوین نویژی ترسی له گه ل هاوه له کانی دا کردووه.

نیبول لعمره بی ده لی: ریوایت کراوه: که پیتغه مېهر ﷺ بیست و چوار جار نویژی ترسی ته نجام داوه.

نیمامی نه حمده ده لی: نه وه ی من شکی ده بم له شپوه ی کردنی نویژی ترس و گومانم تیتیدا نیه. نه و فرموده یه یه: که ثابت له نه نه سه وه گتړاویه ته وه له باره یه وه، به هر حال هر موسولمانی نویژی ترس بکا به پی یه کنی له و ریوایت ته نه ی تر که وان له کتیبه کانی حدیث دا نینشانه لله نویزه که ی وهر گیراو و په سنده لای خودا.

۱- نه بو حنیفه و محمد ره حمه تی خودایان لی بی ده لیتن: به م شپوه نویژی ترس ده کری: پیتشوا جهنگاوه ران بکا به دوو تا قم؛ تا قمیک له گه ل پیتش نویژ نویژ داد به ستن و تا قمیک له بهرام مېر دوژمن دا راده وه ستن، پیتش نویژ رکاتیک و دوو سوژده به تا قمی یه که م نه نجام ده داو نه مجار ده چن بو بهرام مېری دوژمن. تا قمی دوو هم دین نویژ داد به ستن پیتش نویژ به وانیش رکاتیک و دوو سوژده نه نجام ده دا، نه و بو خوی سلام ده داته وه به لام نویژ که ره کان سه لام ناده نه وه به لکو ده گه رپنه وه بو بهرام مېر دوژمن، نه مجار تا قمی یه که م دینه وه بو شوین نویژی خویان، یان هر له شوینی خویان به بی خویندنی فاتحه رکاته که یان ده که م و ته حیات ده خوینن و سه لام ده دینه وه وه ده گه رپنه وه بو بهرام مېر دوژمن بو پاریزگاری، نه مجار تا قمی دوو هم دینه وه رکاتی دوو هم میان به خویندنی فاتحه وه ته واو ده که م بو یه ش فاتحه ده خوینن چونکه نه مان له گه ل پیتش نویژ دا له سه رتاوه نویژ یان دانه به ستوه، واته:

حوکمی مه سبوقیان ههیه، نهم شیوه نویژ کردنه نیمامی زوهری له سالم نهویش له باوکی بهوه ریوایه تی کردووه، ههر ههمان شیوه له نافع له ئیبنو عوممر و له هه دیسیکی (متفق علیه) دا له ئیبنو عه بیاس ریوایه تی کراوه.

۲- عه بدوله حمانی کوری نه بوله یلا ده لی: نه گهر دوژمن له لای قیبله مه بوو نیمام جهنگاوه ران ده کاته دوو تاقم (دوو ریز) نیمام نویژ داده به سستی نه وانیش له گه لی دا هه موویان نویژ داده به ستن، که پیتش نویژ ده چیتسه رکوع هه موویان له گه لیدا ده چنه رکوع، که ده چیتسه سوژده ریزی یه کهم له گه لی دا ده چنه سوژده، ریزی دووهم پاریزگاری ده کهن له نویژ دا بهرام بهر دوژمن ده وه ستن، که ریزی یه کهم سوژده یان تهواو کرد ریزی دووهم ده چنه سوژده، که لیبنو نه مه له سوژده هه لده ستنه مه، ئیتیر ریزی دووهم دینه پیتشه مه و ریزی یه کهم ده چنه دواوه، نیمام رکاتی دووهم به ریزی دووهم که ئیستا بوونه یه کهم- ده کا واته نه مانیش له گه ل نیمام ده چنه سوژده وه ریزی دووهم پاریزگاریان ده کهن.

نه گهر دوژمن له رووی لای قیبله مه بوو نیمام جهنگاوه ران ده کا به دوو ریز! ریزیک له گه ل نیمام روویان له قیبله مو ریزیکیان روویان له دوژمن، نیمام (الله اکبر) ی نویژ دابه ستن ده کا نه وانیش هه موویان (الله اکبر) ده کهن.. نیمام ده چیتسه روکوع هه موویان له گه لی ده چنه روکوع که ده چیتسه سوژده ههر ریزی یه کهم که رووی له قیبله مه له پاش نیمامه وه له گه لیدا ده چنه سوژده دوو سوژده ی. خوینان نه نجام ده دن نه مجار هه لده ستنه مه وه ده چهر خین و روو له دوژمن ده کهن و تا قمی دووهم دین له پاش نیمامه وه بو خوینان دوو سوژده ده بن نه مجار له گه ل نیمام دا هه موویان رکاتی دووهم وه کوو رکاتی یه کهم نه نجام ده دن ته نه نه وه نده ههیه ریزه کان گوژدراون نه وانیه له رکاتی یه کهم دا روویان له دوژمن بوو ئیستا له پاش نیمامه وه روویان له قیبله مه و نه وانیه له رکاتی یه کهم دا له پاش نیمامه وه بوون روویان له دوژمنه. که له رکاتی دووهم نیمام ده چیتسه سوژده ههر ریزی یه کهم له گه لی دان ده چنه سوژده، ریزه کهی تر پاریزگاری ده کهن نه مجار که نه ریزه

سوژده کانیاں نه نجام دا ده چنه وه بهرامبهر دوزمن و شهوانی تر دینسه وه پیشه وه
له گهل نیمام دا سوژده کانیاں تهواو ده کمن و نه مجاره هه موویان سه لام ده ده نه وه!
ئیبسو عه بباس ده لی: پیغه مبهر ﷺ له عه سفان بهم شیوه نویژی ترسی به
موسولمانان کرد! نه حمده و موسلیم و ئیبسو ماجه له حه دیشی جابر ریوایه تیان
کردوه. شافیه کان و حه نه لی به کان ئیعتما دیان له سهر نهم حه دیشه کردوه نه گهر
دوزمن له روی قیبله بی!

نیمامی مالیک ده لی: نویژی ترس بهم شیوه ده کری: نیمام تا قمیک پیش
ده خا بهرو روی قیبله، تا قمیکیش له بهرامبهر دوزمن داده مه ززین، رکاتیک و
دو سوژده بهم تا قمه لی له گهل لی دان نه نجام ده دا، نه مجار بو خوی به پیوه
ده وه ستی و کومه له که لی له گهل لی دا بوون بو خویان رکاته که لی تر تهواو ده کمن و
ته حیات ده خوینن و سه لام ده ده نه وه، ده چن بو شوینی نه و تا قمه لی که نویژیان
نه کردوه، له شوینی نهوان له بهرامبهر دوزمن داده مه ززین و تا قمه که لی تر دی
نیوژ له پاش نیمامه وه داده بهستن نیمام رکاتیک و دو سوژده یان له گهل ده کا،
نه مجار داده نیشن بو ته حیات، ته حیات ده خوینن و نیمام سه لام ده داته وه و
نهوانیش هه لده ستنه وه بو خویان رکاته که لی تریان تهواو ده کمن.

نه حمده و موسلیم و بوخاری و خاوه نه کانی سونهن جگه له ئیبسو ماجه
وایان ریوایت کردوه: که پیغه مبهر ﷺ له رژی (ذات الرقاع) دا بهم شیوه یه
نویژی ترسی به موسولمانان کردوه. نهم شیوه یه بو حاله تیکه که دوزمن له لای
راستی قیبله وه نه بی.

جوداوازی نیوان مالیک و زاناکانی دیکه له م مه سه له یه دا نه وه یه: نهوان
ده لین: پیش نویژ سه لام ناداته وه هه تا ده سته ی دووهم نویژه که یان تهواو ده کمن
نه مجار له گهل نهوان سه لام ده داته وه.

شمرع زانه کان ده باره ی کردنی نویژی ترسی شیوان (مغرب) راجیاییان
هه یه: حه نه فی و مالیکی و شافیه یه کان ده لین: نیمام به ده سته ی یه کم دورکات
ده کاو به ده سته ی دووهم رکاتیک، نه مجار مالیکی و شافیه یه کان ده لین: پیش

نویژ له رکاتی سی‌یم دا به‌پیوه چاوه‌روانی ده‌کا تا ده‌ستی دووهم دین و نویژه‌که‌یان داده‌به‌ستن و له‌گه‌لیاندا رکاتی تمواو ده‌کا، به‌لای شافیعی‌یه‌کانموه چاوه‌روانی ده‌کات ده‌ستی دووهم نویژه‌که‌یان تمواو ده‌کمن نه‌مجار به‌یه‌کموه سه‌لام ده‌ده‌نموه.

نایه‌تی «ولیاخذوا أسلحتهم» و «ولیاخذوا حذرهم وأسلحتهم» فرمان ده‌کمن به‌موسولمانان که ووریا بن و حمزه‌ریان هه‌بی له دوژمن بۆ شه‌وی دوژمن فرسه‌تیاں لی نه‌هینی و ته‌ماعیاں تی نه‌کمن!

ئهو‌جا بابزانین هه‌لگرتنی چه‌ک له نویژی ترس دا واجبه‌یان سوننه‌ته؟ نه‌بو حه‌نیفه ده‌لی: چه‌ک هه‌لگرتن واجبه‌یه، چونکه نه‌گهر واجبه‌بوایه، ده‌بوایه بی چه‌ک نویژ دروست نه‌بوایه، به‌رپه‌رچی نه‌بو حه‌نیفه دراوه‌تموه به‌وه که هه‌لگرتنه‌که له‌بهر نویژه‌که‌یه، له‌بهر به‌ره‌وه‌ندی خۆیا‌نه، بۆ به‌هیز کردنی موسولمانانه زۆر کردنی سام و هه‌یه‌ته‌لیان... ئیبنولعه‌بدول به‌ر ده‌لی: زۆریه‌ی زانایان به‌لایانه‌وه باشه نویژ که‌ری نویژی ترس به‌چه‌کموه نویژ بکا، فرمانی نایه‌ته‌که «ولیاخذوا...» سوننه‌ت ده‌گه‌ینه‌ی!

ئیبینو عه‌ره‌بی که مالیکی مه‌زه‌به‌بو ئیمامی شافیعی و ظاهریه‌کان پیا‌یان وایه، هه‌لگرتنی سیلاح بۆ نویژ واجبه، چونکه خودا فرمانی پی کردوه مه‌گهر بۆ هه‌لنه‌گرتنه‌که‌ی عوزری هه‌بی! «إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا». بی‌گومان نویژ ئه‌رکی سه‌ر شانی موسولمانانه‌وه به‌پیا‌ری خودا له‌سه‌ریان واجبه کراوه‌و کاتی ئی‌نجام دانی هه‌موو نویژیک دیاری کراوه.

هه لئانی موسولمانان بۆ جه نڭا و چاوه پوانی یه کئی له دوو
به هره

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

له نایه‌ته‌کانی پیتشودا باسی چۆنیه‌تی کردنی نویژی ترسی کرد و
موسولمانانی هه‌لنان که هه‌میشه وریاو ناگادار بن ترسی نه‌وه‌یان هه‌بێ دوزمن
هیرشیان بۆ به‌ری و په‌لاماریان بدات.

له‌م نایه‌ته‌ی دوا‌یی دا نه‌هی نه‌وه‌یان لی ده‌کا که له‌ شه‌ر و به‌گژاچونه‌وه‌ی
دوزمنان هه‌لسه‌منه‌وه‌ و به‌ترسین و زه‌به‌وونی نیشان بده‌ن، چونکه‌ نیش و نازاری
شه‌ر هه‌رچه‌نده‌ هه‌ردوو لا تیییدا هاویه‌شن به‌لام موسولمانان چاوه‌پوانی یه‌کێ له
دوو شته‌ باشه‌کان ده‌کهن؛ یان سه‌رکه‌وتن یان شه‌هید بوون و به‌ مراد گه‌یشتن له
به‌هه‌شت دا. ئه‌م نایه‌ته‌ هه‌لنان و وری به‌رنانه‌ بۆ موسولمانان که‌ کۆله‌شه‌ر
نه‌که‌نه‌وه‌ و باکیان له‌ به‌رینه‌دار بوون و توش هاتنی ته‌نڭ و چه‌له‌مه‌ نه‌بی!

زانایان ده‌فهرمون: ئه‌م نایه‌ته‌ له‌ دوا‌ی شه‌ری ئوحود دا هاتۆته‌ خوارێ،
نه‌وه‌بوو: فهرمان کرا به‌ پیتغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ شوین کافره‌کان بکه‌وی، هه‌ر نه‌وانه‌ش له
ته‌کیا بن که‌ به‌شداری شه‌ره‌که‌یان کردووه‌، ته‌نانه‌ت به‌یکیش له‌ موسولمانه‌کان
به‌رینه‌دار و مانه‌وو و شه‌که‌ت بوون پتووستیان به‌وه‌ بوو ئیستیراحه‌ت بکه‌ن و
به‌سه‌ینه‌وه‌ چونکه‌ تازه‌ شه‌ره‌که‌ کۆتایی هاتبوو، هیشتا به‌رینه‌کان
نه‌به‌رژێنرابوونه‌وه‌ و ده‌رمان نه‌کرا‌بوون، فهرمانیان پێ کراو روی خیطابیان تی کراو
پیشان گوته‌را: ﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ﴾ زه‌عیف و لاواز مه‌بن له‌ناست شه‌ر کردن

له گمل دوژمن دا، که له نوږت بوونه وه همهیشه چوست و چالاک و پیشمه رگه بن،
 ناماده ی شهر کردن و هیرش بردن و بهرگری کردن بن، دودل مهن له چوونه
 گورپانی شهری یهک لا که ره وه (حاسم) له گمل دوژمن، به بیانوی نموی ماندو
 دهن بریندار دهن، ده کوژین، نهوانیش وه کوو نیوه گوشت و خوینن ﴿ان تکنونوا
 تالمون فإفهم یالمون کما تالمون﴾ نه گمر نموه بکه نه بیانو که نیش و نازارتان پی
 ده گا، نموه بیگومان نهوانیش نیشیان پی ده گا وه کوو نیوه نیشتان پی ده گا،
 نهوانیش ناده میزادن و خوراده گرن نه دی بوچی نیوه خورانا گرن؟؟ خو نیوه شیواترن
 بو خورا گرتن! نه گمر نیوه وورد ببنه وه بوتان دهرده کهوئ که نهوان له شهر کردن دا
 نامانجیکی په سهند کراویان نیه، چونکه نهوان له سمر به تالن، به تالیش به ره وه
 نه مان دهر او نامینیتته وه، نیوه له سمر حقن خودا به لینی سمر کهوتنی به نیوه
 داوه، بهوانی نه داوه، نهوان پاداشیان نیوه کرده وه کانیان به ربوومی نابی، نیوه
 خودا به لینی به هه شتی پیداوون، نهوان پشت و په نایان نیه، جگه له بته کان
 یارمه تده ریکیان نیه، بته کانیان نه زهره و نه سوود و نه هیچ شتیکیان پی
 ناگه یه نن! نیوه به خودا ناسیتان و به یه کتابه رستیتان په نا ده بنه بهر خودایه کی
 خاوهن ده سلات و به تواناو بالا ده ست و خاوهن به زهی، خودایه کی وه ها که کللی
 که نجینه ی ناسمان و زهوی به ده سته، به ویت و تواناو یارمه تی دانسی نه
 سمر کهوتن ده سته بهر ده بی ویرای نه وه ش ﴿وترجون من الله ما لا یرجون﴾ نیوه
 نومیده وارن که خودا نایینی حق و راست و ریک و پیکتان به سمر هه موو
 نایینیک دا سمر بخا، چاوه روانی پاداش و به هه شتی بهرین و رازاوهن، خوداش
 به لینی یه کیک له دوو شته باشه کانی پیداوون، یان سمر کهوتن و سمر فیرازی و
 نازادی یان شهید بوون و چوونه ناو به هه شت!!

به لام نهوان که هیچ نومیدیکیان به پاشه روژ نیه! بروایان به خودا نیه
 په نا بو بته کانیان دهن و نهوانیش هیچیان پی ناکرئ، همهیشه ترسنوژک و وره
 روخوا و شله ژاون، شهر کردنیان یان له ترسی سمر کرده که یانه، یان له بهر ره گه ز
 بهرستی و دهمارگیری به یان بو ته ماعی داگیر کردن و خو سه پاندن و چهوساندن وه ی
 ته فیری رموان

گه لانه! نه وانیش هیچیان هی نه وه نین که ناده میزاد خو یان بو بهخت بکا. ﴿وکان
 الله علیما﴾ پروه ردگار ناگادار و زانایه به حالی ئیوه ﴿حکیمما﴾ دانایه لهو
 شتانه دا فرماتان پی ده کا، یان نه هیتان لی ده کا، شتیك ناخاته سمر شانتان
 بهرزه وهندی دنیاو قیامه تی ئیوه تییدا نه بی، هرچی پیتان ده لی: به گویره ی
 دانایی و زانایی خوی سوودی ئیوه تییدا به بو بهرزه وهندی ئیوه به!

قه زاوه ت کردن به حق و راستی و عه داله نکاری ره ها

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ لِنَتَحَكَّمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَا أَرَادَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَالِئِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ
يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا
﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾
هَذَا نَتَمُّ هَذَا جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ
يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ
إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ
خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ

وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۲﴾

(إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق.....) تیرمیزی و حاکم و نیینو جهریر له قهتاده ی کورپی نوعمانهوه دهگیرنموه: ده لئی: نهم نایه تانه (۱۰۵-۱۱۲) ده ربارهی طوعمه ی کورپی نویسه یریق که پیسویکی شه نصاری بوو، هؤزی بهنو ظوفر بوو، زرییه کی مامی قهتاده ی کورپی نوعمان که (رفاعه) ی نابوو بهته مانهت لای دانرابوو، طوعمه دزیبوی که پی ی زانرابوو گومانی لئی کرابوو، چوویوو خستبوییه ناو جهوالیک که ناردی تیدا بوو، جهواله که کونیک کی تسی بوو بردبوی له مالی زهیدی کورپی سه مین که جووله که بوو داینابوو؛ همر رویشتبوو ناردی لئی رزابوو! دواپی داوای زرییه که یان له طوعمه کردهوه، زرییه که یان نه دؤزی یسوه طوعمه سویندی خوارد که ناگای لئی نیمو پی نازانی، به هؤی ناردی رزاوه که سؤراغیان هملگرت تا بردیانه مالی جووله که که لهوئ زرییه که یان دؤزی یسوه، کابرای جووله که وتی طوعمه هیناوییه نیره، چهند که سیک کی جووله که ش شایه تیان له سر نموه دا!! به لام طوعمه نینکاری کرد، هؤزی بهنو ظوفر که کهس و کاری طوعمه بوون- وتیان با بچین بؤ لای پیغه مبر، که چوونه خزمهتی وتیان شه پیغه مبر خودا نهم خزمهتی نیمه بهرینو پی تاوانه نموه ی زرییه که ی دزیوه زهیدی کورپی سه مینمو نیمه ناگادارین به خورایی نهم بوختانه یان به طوعمه کردهوه، قهتاده و مامی به نه نقهست مالیکی موسولمانی وه کوو نیمه یان تاوانبار کردهوه هیچ به لگمو شایه تیشیان نیه، داوایان له پیغه مبر کرد که دیفاع له خزمه که یان بکا، وتیان نه گمر وانه که ی طوعمه ی خزمان تیدا ده چی و دزی یه که ی له سر ده چه سپی و کابرای جووله که رزگاری ده بی، پیغه مبر ۱۱۲ خدیالی بوو و ابکا، چونکه پی ی خؤش بوو نموان سهریکمون و جووله که که سزا بلدی، به تاییه تی زری دزراوه که له مالی جووله که که دؤزرا بووهوه قهتاده ده لئی: که چووم له گمل

پیغه ممبر ﷺ قسم کرد فەرمووی چۆن ئیوه بەبێ بەلگە و شاید مالتیکی موسولمان و خواناس لە کەدار دە کەن و گومانی دزیان دە خەنە سەر؟؟ قەتادە دە لێ: گەر پامووە پێم خۆش بوو زۆریە ماله کە مان بڕۆشتایە بەلام ئەو قسە یەم لە پیغه ممبر ﷺ نە بیستایە!! نیتەر ئەم نایە تانە هاتنە خوارێ ئەمە رێوایە تی زۆریە رافە کەرانی قورئانە.

دە گێر نەو دە لێن: طوعمە هەلەات بۆ مە ککەو پاشگەز بوو وە لە کاتیکا کە خەریکی دزی بوو دیواریکی بە سەردا رووخواو مرد.

بە لێ لەم کات و بارودۆخەدا کە جوولە کە کان تیری ژەهراری خۆیان ئاراستە ی ئیسلام و موسولمانان دە کرد، لەو کاتەدا کە جوولە کە کان درۆ و دە لە سەیان لە دژی پیغه ممبر ﷺ بلاو دە کرد وە، کافرە کانیان دندە دە، دوو پروو کانیان هە لده نا، رێگای پیلان و دژایە تیان بۆ دە ست نیشان دە کردن، پروپاگە ندە یان بلاو دە کرد وە، عە ق و هۆشی خە لکیان چەواشە دە کرد، تانەو تە شەریان ئاراستە ی سەر کردایە تی پیغه ممبر ﷺ دە کرد، شک و گومانیان دە خستە سەر نیگا و پیغه ممبرایە تی پیغه ممبر، هەولی ئەو یان دە دا کۆمە لگای ئیسلامی لە ناخەو گە ندە ل بکەن، سەرە پای ئەم هە لویستە نامەردانە شیان دوژمنانی دە ره کییان هان دە دان کە هێرش بکەنە سەر موسولمانان... ئەمانە ش هەموو لە کاتیک دا کە دە ولە تی ئیسلامی لە مە دینە دا ساواو تازە رسکاو بوو، داب و نە ریتی سەر دە می نە زانی و دە مارگیری و ره گەز پەرستی و پاشماو ی لە دل و دەروونی هە ندی کە سدا مابوو، پە یو هە ندی و بەر ژە وە ندی خزمایە تی و تایە فە گەری لە نیوان هە ندی موسولمان و موشریکە کان دا، لە نیوان دوو پروو و جوولە کە کان دا خە تە ریکی سامناکی هە بوو لە سەر یە کپیزی موسولمانان.

ئالەم کاتە ناسکە دا، لەم بارو دۆخە سامناکە دا ئەم نایە تانە نازل دە بن بۆ سەر پیغه ممبر و کۆمە لی موسولمانا، بۆچی؟ بۆ ئەو ی بە ئارەوا کابرایە کی جوولە کە تاوانبار نە کړی، کابرایە کی جوولە کە کە لە خوت و خۆپایی تاوانباریان کردووە بە دزی، نایە تە کان هاتن بۆ ئەو پیلانیکێ دارپێژاو لە لایەن بنە ماله یە کی

موسولمانی یارمه‌تی دهره‌وه (أنصار) دژی کابرایه‌کی جووله‌کە یی تاوان پووجهل بکهنمه، له کاتیک دا له‌و رۆژه‌دا نه‌نصاره‌کان پشت و په‌نای پیغه‌مبەر بوون جهنگاوه و یارمه‌تی دهری بوون!

بیگومان چەند هۆکاریک هه‌بوون که نه‌و شته دابپۆشرا به، یان نه‌وه‌نده به توندی باس نه‌کرایه‌و و ناشکرا نه‌کرایه، به‌گۆیره‌ی یاسای سه‌رزه‌وی به‌گۆیره‌ی بیرو بۆچوونی به‌شهر، به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی کاتی و دونیایی له‌ روانگه‌ی یاسای ناده‌میزاده‌وه ده‌بویه نه‌و شته چاوپۆشی لی بکرایه و په‌رده‌پۆش بکرایه!

ئه‌مه چ ناستیکه له‌ عه‌داله‌ت و به‌رزى و پاک و خاوینى؟؟ چ ناخاوتنیکه، چ قانون و یاسایه ده‌گاته نه‌م قورئانه، نه‌م نیگا یه‌زدانی‌یه که هه‌موو شتیک به‌ ته‌رازووی خۆی ده‌کیشی ته‌رازوویه‌کی تایبه‌تی که به‌ موبه‌رزى و نزمى تیدا ناکرێ! پرۆگرام و یاسایه‌ک که سته‌مى تیانیه ته‌نانه‌ت ریگا نادا سته‌م له‌ دوژمنیش بکرێ. ﴿إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه‌ی پیغه‌مبەر! ئیمه قورئانمان بۆ

ناردووی که بریتیه له‌ پرۆگرام و یاساو شه‌ریعه‌تی حه‌ق و عه‌دل: لایه‌نگیری و مامه‌ خه‌مه‌یی بۆ هه‌یج لایه‌ک قبول ناکا، نایه‌وئ سته‌م له‌ هه‌یج که‌س بکرێ ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه موسولمانیش نه‌بی! ئیمه نه‌و قورئانه‌مان بۆ ناردویه‌تیه خوارێ: که بریتیه له‌ حه‌ق و راستی؛ هه‌موو شتیکى حه‌ق و راسته، هه‌والی راسته، فه‌رمانی دروسته، حوکمی ره‌وايه، حه‌ق بیژه راستی خوازه، ﴿لتحکم بین الناس بما أراک الله﴾ بۆ نه‌وه‌ی دادوه‌رانه له‌ نیتوان ناده‌میزادان دا حوکم بکه‌ی، به‌و شتیه‌ی نیگات بۆ ده‌نیرم و فیرت ده‌که‌م کیشیه‌ی خه‌لک حه‌ل بکه، ته‌رازووی عه‌داله‌ت خوار مه‌که، به‌گۆیره‌ی نیگا حوکم بکه، نه‌گه‌ر له‌و باره‌وه نیگات بۆ کرابوو...، یان به‌ لی‌کۆلینه‌وه و توێژینه‌وه و وردبوونه‌وه‌ی خۆت (اجتهاد) به‌ شه‌ریعه‌تی خودا حوکم بکه! ﴿ولا تکن للخائنن خصیما﴾ نه‌چی ببیه یارمه‌تیده‌ری خائینان و دیفاع له‌و ده‌روون نزمانه مه‌که، نه‌گه‌ر که‌سیک داوای مافیکی خۆی لی کردنه‌وه تۆ به‌رپه‌رچی مه‌ده‌ره‌وه سستی مه‌که له‌ گه‌ران به‌دوای حه‌ق دا ده‌م لووسی و قسه‌زانی نه‌وان با کارت ته‌ی نه‌که‌ن و له‌ حه‌ق لات نه‌ده‌ن!

له روانگی نهم نایه تهوه زانایانی توصولی فیه و توویانه: پیغمبر ﷺ
 بوی هه بووه به گوریهی نیجتههاد و توژیتهوهی خوی حوکم بکا، ههروه ها نهم
 هه دیته شیان کردوه به به لگه له سهر نهو رایه یان، هه دیته که له سه حیه دین دایه و
 له نوموسه له مهوه ده گپه دریته وه ده لی: رژیک له سهر ده رگای ژوره که ی
 پیغمبردا ﷺ ده نگه ده نک و قره قریک پیدای بوو، پیغمبر ﷺ هاته ده ری بۆ
 ناویان و فهرمووی: خه لکینه! ((الا انما انا بشر، وانا اقضي بنحو ما اسمع،
 ولعل احدکم ان یكون الحق بحجته من بعض، فاقضي له فمن قضیت له
 بحق مسلم فانما هي قطعة من النار فليحملها او لیذرها)).

ئیمام نه حمده له نوموسه له مهوه نهم هه دیته به شیوه یه کی تر ده گپه تیه وه
 به لام پوخته ی مانا که یان یه ک ده گریته وه! هه رچه نده ریوایه ته که ی ئیمام نه حمده
 دور و دریتره!

جا نه وانه ی که رایان وایه: که پیغمبر نیجتههادی بۆ هه بوو، که زۆریه ی
 زانایانی نیسلا من. نه وه شیان به لاوه ره وایه: که پیغمبر ﷺ هه له ش بکا، به لام
 به ده وام نابئ له سهر هه له، به لگه ش نهم رووداوه و روودای فیدیه و هه رگریته ی
 دیله کانی به ده ره!!!

(واستغفر الله ان الله كان عفورا رحیما) داوای لیخوش بوون بکه له و
 هه لوتسته ی که خه ریک بوو بینوینی ده رباره ی طوعمه و پاكانه بۆ کردنی له
 شتیکا که به ووردی لیت نه کۆلیبووه وه ده ته ویست به هه وانه کابرای جووله که
 تاوانبار بکری و سزا بدری بیگومان خودا لیبووردوو و لیخوشبووه، له تاوان خوش
 ده بی، به سۆز و به زهیی به ده رباره ی به نده کانی، نه گهر خزم و کهس و کاری طوعمه
 تۆیه بکه ن تۆیه که یان و هه ده گیرئ، چونکه لیخوشبوونی ژوره بۆ که سیکه داوای لی
 خوش بوونی لی بکا به زهیی فراوانه بۆ که سیکه داوای به زهیی لی بکا.

فرمان کردن به پیغمبر که داوای لیخوشبوون بکا چ دزایه تیه کی له گهل
 بیگوناھی پیغمبران (عصمة الأنبياء) و بی هه له یان نیه، چونکه لی ره دا

پیغمبر ﷺ تهنا قه صلی بووه قه صلیش به گوناھه حییب ناکری، به لکو نه مه وه کوو نهوه وایه که ده لئین: چاکمی باشان گوناھه بو نزیکانی باره گای نه قدهس (حسنات الأبرار سیئات المقرین) نهوهی به چاکه داده نری بو بهنده باشه کان، بو نزیکانی باره گای یهزدان به خراپه داده نری. بویهش فەرمانی پی کرد به داوای لیخوش بوون بو زیده پاداش و شاره زایی کردنی خوی و نوممه ته که می که له حوکم کردن و قه ضادا زور لیکولینهوه تویرینهوه بکه ن!

پیغمبر ﷺ لهم رووداوه دا پیش هاتنی نایه ته کان حوکمی خوی به سهردا نه دان، هه لو یستیکی نواند که پی واپوو حه قه، نیاز پاکمی بهرامبهر طوعمهو خزمه کانن نیشان دا، نهوه بوو پهروه ردگار حه قیقه تی رووداوه که می بو روون کرده وه به پیچه وانیه گومانی خوی که له وه وه سهری هه لدا بوو که زوری کات موسولمان راستگون و جووله که دروزن!!

نه مجار یهزدانی خاوهن ره حم و بهزه بی؛ هوزی طوعمه می هه لئا که داوای لیخوش بوون بکه ن و تویه بکه ن و فەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ دلنیا بن که خودا لیخوش بوونی زوره بو که سیک داوای لیخوش بوونی لی بکا ره حم و بهزه بی زور فراوانه بو که سیک داوای ره حم و بهزه بی لی بکا!

﴿وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه می محمد! تو بهرگری و دیفاع مه که لهو کومه له گومرایانه می که خیانه تیان له خویان کردووه؛ بهوه که ده ست دریژیان کردو ته سهر مالی خه لک و مالی خه لکیان دزیوه ده یانه وی به ناحق بیخه نه سهر یه کیکمی تر لایه نگیری نهو خائینه نه مه که له کاتی کیشه و نیزاع دا یارمه تیان مه ده!

قورئان خیانه تکر دنیانی له خه لک به خیانه ت کردن له خویانی داناوه چونکه سهره نجام زیانی خیانه ته که ده گهریتمه بو خویان و خیانه تیان له خویان کردووه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا﴾ بنگومان خودا ده بوغزینی که سیک زور خیانه ت بکا و تاوان کردنی لی بویته خوو و سروشت و خراپه و خراپکاری لی بوویته عاده ت و داب و نهریت! به پیچه وانیه نهو که سانه می خوش ده وین نه مین

و دەست پاك و زىمان شىرىن و بىۋەيىن بۆ ئادەمىزاد راستگۆر راستانن لى ھەلس و كەوتىيان دا.

دىيارە (طوعمە) زۆر ناپاك و خىيانەتكار بووہ بۆيسە قورشان بە شىۋەى موبالەغە (صيغەى فعال فعيل) ئاۋەلناۋى بۆ ھىنان و خودا زانىۋىيەتى چەند خىيانەتكارو تاۋانبار و روۋچوۋ بووہ لى گومپايى دا بۆيسە بە (خوآن) و (أئيم) ناۋزەدى كىردوۋە.

زومەخشىرى دەفەرمۇئى: دزە كە ھەر (طوعمە) بووہ كەچى قورشان بە كۆ باسى كىردوۋە فەرمۇيەتى ﴿لِّلْخَائِنِ﴾ و ﴿يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ لەبەر دوو ھۆ:

۱- ھۆزى بەنۇظوفەر كە خىزم و كەسو كارى طوعمە بوون دەيانتزانى كە طوعمە دزى كىردوۋە كەچى چوون پاكەنيان بۆ كىردوۋ يارمەتتيان دا كەۋابوۋ بوون بە ھاۋبەشى لى خىيانەت كەدا.

۲- بۆيسە بەكۆ ناۋى ھىنان بۆ ئەۋەى طوعمە و ھەر كەسكىك خىيانەت بكا بگىرتەۋە كەۋا بوو ئەى محمد! نەدىفاع لى خائىن بكة، نە پىشتى بگرە نە لەسەرى بكمەرەۋە!

ئەمبار لى ئايەتى داھاتوۋدا خوداى زاناۋ بالا دەست حال و چۆنيەتى خائىنان دىارى دەكا، رەۋىش و صىقاتى ناشىرىن و قىزەۋنيان دەرەخاۋ دەفەرمۇئى: ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ رەۋىشتى ناشىرىنى ئەۋ خائىنانە ئەۋەيە: كە تاۋان دەكەن لى خەلكى دەشپىرنەۋە، تاۋانەكانيان بە دزى ئەنجام دەدەن، جا يان لى ترسانە يان پىتيان شەرمە كەچى ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ لەخوداى ناشپىرنەۋە، شەرم لە پەروەردگار ناكەن، كە ئەۋ زاناۋ ئاگادارى ھەموۋ نەيتى و ئاشكرائىكە، چ لەزەۋى و ئاسمان دا ھەبى گەۋرەۋ بچوۋك و كۆن و نۆى ھتە ھەموۋى لەلاى خودا نىمايانەۋ ئاشكرائىكەيانە ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ خودايەكى ۋەھايە لەگەليانە كە نەخىشە خىيانەتكارىيەكەيان دەكىشن... واتە: ئاگادار و خەبەردارە بەسەركارەكەيان دا، ھىچ شتىك لە نەيتى ئەۋاننى لى ون نابى، ئاگادارە چۆن پىلان دادەننن، چۆن شت ھەلدەگىرنەۋە و چەۋاشەى ئەفسىرى رەۋان

ده کمن مانگای لیپانه نمو کاتهی قسهی وا هه لده به ستن که خوا پییان رازی نیه، وه کوو ته گبیری طوعمه که زریه کهی خسته مالی کابرای جووله کهوه بو شه وهی نمو تاوانبار بکری به دز، بو خوی وه ک به رزه کی بانان بوی ده رچی! با باش بزائن که نمو چمواشه کارییه یان بو سمر ناچی چونکه ﴿وكان الله بما يعملون محيطاً﴾ به روه ردگار هه میسه ناگاداری کردار و گوفتاریانه، چییان کردوه و چییان گوتوه له سمریان نووسراوه و حیساییان له گهل ده کا، هیچ هیوا و ئومیدیکی رزگار بوونیان له چهنکی سزای خودا نه بی! هیچ تاوانباریک له دهستی رزگاری نابی، چونکه خاوه نی همدوو دویایه و زاناو به تواناو بالا دهستی بی نه ندازه و بی سنوره.

نه مجار به روه ردگار موسولمانان ده ترسینن له یارمه تیدانی خائینان و به زهیی هاتنه وه پییان داو ده فهرموئ: ﴿ها أنتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحياة الدنيا﴾ نهی نمو که سانهی دیفاع له خائینان ده کمن و ویستتان ته بریه یان بکمن و راستی به کان هه لگه ی نه وه، نهوا گریمان له دونیادا نه مه تان بو سهرچوو به رواله ت تاوانه کانیانتان بو پمرد به پوش کردن ﴿فمن يجادل الله عنهم يوم القيامة﴾ کی رۆژی قیامه ت دیفاعیان لی ده کا؟ کی ده توانی بی ئیزی خودا شه فاعه تیان بو بکا؟ کی رۆژی قیامه ت ده بیته دا کوکیکمر و پارتزه ریان نمو کاتهی که دادوه خودای زاناو داناو خه به رداره به کردار و گوفتاریان؟ ﴿أم من يكون عليهم وکیلاً﴾ کی زاتی نمو ده کا بیته (محامی) نهوان و به رگریان لی بکا؟؟ دهی با موسولمانان وریا بن خویان بو وه لام دانمه لهو جوړه ویستگانه دا ناماده بکمن، بزائن ناخو ده توانن له نمو مه وقیفه سامناکه دا ورته یان له ده م بیته ده ری!!!

بیگومان نمو رۆژه ﴿یوم لا تملك نفس لنفس شیئاً والامر یومئذ لله﴾ الإنفطار/ ۱۹ یان مانا کهی والی ده دهینه وه ده لیین: وای دابنیتن ئیوه له دونیادا دا کوکیتان لی کردن و دیفاعتان له طوعمه و خزم و که سه کانی کرد! دهی باشه کی ده توانی رۆژی قیامه ت دیفاعیان لی بکا؟ که خودا به غه زه بی خوی گرتنی و سزای

خوی به سمر دادن، کی ده بیته (محامی) و پنهان ده بویان؟ کی ده توانی سزاو
تولهی خودایان لی دوور بخته وه؟

نایه ته که به ناشکرا لومهو سمرزه نشتی نهوانه ده کا که ویستیان یارمه تی
طوعمه بدهن کابرای جووله که تاوانبار بکمن..

ناماژهی نهوه شی تیدایه: نه گهر دادوهر روی راستی له بابته که دا
نه پیکی، حوکم و برپاره کهی هر به روالهت و به ظاهر ته نفیذ ده بی، حوکمی
حاکم له کاتی وادا هیچ له حه قیقه تی شته که ناگورپی، هیچ شتیکی حمرام بو حوکم
بو دراو حه لال ناکا! که سیک بزانی شتیکی هی خوی نیه نه گهر حاکم حوکمی بو داو
نهو شتهی کرد به مولکی نهو نایته مولکی و پیی حمرامه.

نه مجار پهروه ردگار ناده میزادان هه لده نی و بو گهرانه وهو تویه کردن.
فهرموی: ﴿ومن يعمل سوء﴾ که سیک تاوانتیکی کرد زبانی به که سیک گه یاند؛
دزی لی کرد لی دا، پاشمله به خراپه باسی کرد ﴿او یظلم نفسه﴾ یان تاوانتیکی
کرد زبانی به خوی گه یاند و سته می له خودی خوی کرد، وه کوو نهوه سوینی به
دروی خوارد ﴿ثم یستغفر الله﴾ دواپی په شیمان بیته وه و تویه بکاو داوای
لیخوشبوون له خودا بکا ﴿یجد الله غفورا رحیما﴾ ده بیننی خودا له گونا هه کانی
خوش ده بی، به به زه ییو به ره حمه تی خوی عدیپ و له که کانی داده پو شی! نه مهش له
رووی فاضل و نیحسانی بی شماری نه که واجب بی له سهری.

له مه دا هه لنان و ته ماع بهر نانی طوعمه و خرم و کهس و کاره کانی تیدایه
به وه که تویه بکمن و داوای لیخوشبوون له خودا بکمن، شاره زایی کردن و ری
پیشان دانیانه بو رزگار بوون لهو ته نگوهی تی کیوتوون، له هه مان کات دا
هه ره شهیه لهو که سانهی دژایه تی حه ق و راستی ده کهن و هه ول ده دن راستی به کان
چه واشه بکمن و باله خانهی دادوهری بهروختین.

نه مجار پهروه ردگار به شیوهیه کی گشتی ناده میزادان ده ترسیننی له گونا هه
و فهرموی: ﴿ومن یکسب اثما فإثما یکسبه علی نفسه﴾ هر که سی تاوان بکا به

کارویشی خوی و بیهوی لهم ریگه یهوه سوود و قازانج بکا شهوا تاوانه که ی باره به سمر خویمهوه و زیانی بو خودی خویه تی و چ سوود و قازانجی لی وه گیر ناکه وی، له دونیاو قیامت دا پیی زهره رهنده ده بی، له دونیادا بی ریزن و له پیش چاوی خه لک سووک و بی نرخن! له لای داده ری داد پمروه تاوانبار و شیایوی سزان، له قیامتیش دا ریسوای بهرقابی دیوانی خودان و سوتهمه نی دوزه خن، توله ی تاوانه که ی له خو ده کریمه وه و یه کیکی تر له سمر تاوانی شه سزا نادرئ! ﴿وکان الله علیما﴾ هه میشه پمروه ردگار زاناو ناگاداره، به زانیاری فراوانی شهریه تی بو ناده میزادان داناوه، یاساو سنووری بو دیاری کردوون، پیی راگه یاندون که تیه پریون لهو سنووره و لادان لهو شهریه ته زیانیان پی ده گه یه نی ﴿حکیم﴾ دانیاه بهو حکمت و دانایی به ی سزای شیایوی داناوه بو شهوانی سنوور به زینی ده کمن، که وابوو تاوانبار به تاوانه که ی زیان به خوی ده گه یه نی و خودا هیچ زیانیک پی ناگا! ﴿ومن یکسب خطیئة او اثما ثم یوم به بریئا﴾ له تاوانی گه وره یه که ناده میزاد به نه نقه ست یان به هه له تاوانیک بکا، شه مجار کابرایه کی بی خه تا پیوه بکاو تاوانه که بخاته ملی شه، که سیک هه لوستی ناوا بنوینی ﴿فقد احتمل بهتانا واثما مبینا﴾ شهو بیگومان دوو تاوانی شه نجام داوه تاوانی خودی تاوانه که و تاوانی بوختان و خستنه ملی یه کیکی بی تاوان و بی ناگا!

شه مرؤ شه دیارده یه له ناو موسولمانان بلاو بوته وه، چندان که سی بی تاوان روژانه تاوانبار ده کرین و به خت و خوړایی راپیچی زیندان و کونه ره شه کانی خوانه ناسان ده کرین و تاوانباری حقیقی و سمره کی وه ک بهرزه کی بانان سووی دهرده چی، سووی سمره کی شه دیاده دزیوه واز هینان و دوور که و تنه وه یه له ره هنومایی نابین و غافل سوون و بی ناگایی به له فرمان و ناموژگاری به کانی شهریه تی خودا!

شه مجار پمروه ردگار فضل و گه وره یی و ره حمت و پاریزگاری و چاودیری خوی بو پیغه ممبر ﷺ ناشکرا ده کا ده فرموی: ﴿ولولا فضل الله علیک ورحمته﴾

نه‌گەر خودا به ره‌حمه‌تی خۆی چاودیری تۆی نه‌کردایه، نه‌ی موحه‌مه‌د! به‌وه که نیگای بۆ ناردی و نه‌ینی پیلانه‌که‌یانی بۆ ناشکرا کردی، حه‌قیقه‌تی رووداوه‌که‌ی تیگه‌یانندی ﴿لهمت طائفة منهم أن يضلوك﴾ نه‌وه کۆمه‌لیک له هۆزی به‌نو ظوفر (خزم و کهس و کاری طوعمه) ده‌یانویست له دادگایی کردن به‌حق لات بدهن و ریگای دادپه‌روه‌ریت لی هون بکه‌ن، له‌کاتیک دا ده‌یانزانی تاوانبار طوعمه‌یه‌و کابرای جووله‌که‌ نیه.

به‌کورتی نه‌گەر فه‌ضلی خودات به‌سه‌روه‌ نه‌بوایه که پله‌ی پیغه‌مبه‌ری پی داوی، ده‌تپاریزی له هه‌له، ره‌حه‌مت و به‌زه‌یی فراوانی بۆ تۆ، که راستی رووداوه‌که‌ی تیگه‌یانندی، نه‌وه کۆمه‌له‌ خه‌ریک بوون ریگات لی گۆم بکه‌ن، حوکمی دادوه‌رانه‌ت لی بشیوینن، به‌لام خواو راستتان پیش نه‌وه‌ی تۆ بگه‌یه حاله‌تیک ته‌ماعه‌ت تی بکه‌ن بۆ بریار دانی ناوا، نیگات بۆ هات و راستی رووداوی بۆ ناشکرا کردی، به‌ بریار دانی هه‌له‌ی پاراستی.

﴿وما يضلون إلا أنفسهم﴾ نه‌وانه له حه‌قیقه‌ت دا به‌وه که له ریگای حه‌ق لایان داوه ته‌نها خۆیان گۆمرا ده‌که‌ن و سه‌ر له خۆیان ده‌شیوینن و مالی خۆیان ویران ده‌که‌ن، خۆیان تووشی تۆله‌و سزای دونیاو قیامه‌ت ده‌بن و خودا له خۆیان ده‌په‌نجینن! ﴿وما يضررونك من شيء﴾ زیانیان به تۆ نه‌ده‌گه‌یاند چونکه تۆ که بریار ده‌دا به‌گۆیره‌ی ظاهیری حال و شایه‌تیدانی خزمه‌کانی طوعمه‌ حوکم ده‌رده‌کرد، به‌خه‌یالت دا نه‌ده‌هات که رووداوه‌که به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه، واقیع شتیکی تره‌!

خودا تۆی پاراست له پیلانی نه‌وه تاوانبارانه و شوین هه‌واو ناحه‌قی نه‌که‌وتی، له حوکم کردنه‌که‌ت دا؛ هه‌ر به‌و جوړه خودا له هه‌موو کاریکی زیان به‌خش ده‌تپاریزی!

﴿وانزل الله عليك الكتاب والحكمة﴾ په‌روه‌ردگار قورئانی بۆ ناردووی حیکمه‌ت و نه‌ینی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی تیگه‌یانندووی، قورئان و شه‌ریعه‌تی فیر

کردوی ﴿وَعَلِمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ حقیقت و راستی خستوته دلتهوه کهلهوه و پیش پیی ناشنا نه بووی، نه گهر له خوداوه نه بی و تو کهلهوه و پیش نیازی په نامه کی و، مدهستی شیردراوهی ناو دلان و کاروباری نایینی و شهرعتت ده زانی؟!

﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ نه ضل و به خششی خودا به سهر زور و گه وره و هده چه شنهیه، کردویتی به پیغه مبر و ناردویتی بو سهر گشت ناده میزادان، کوتایی پیغه مبرانی و هیچ پیغه مبر نابن له دواي تو و ژوی قیامت ده بیته شاید به سهریانهوه، له خراپه کاری مبر دوومان ده تپاریزی، نوممه ته کهت گه لیکي مام ناوه ندی و میانره وه، چنده ها پلهو پایهی جورا و جوری تری پی به خشییو؛ که واته سوپاسی خودا بکه له سهر نه م هه موو نیعمه تانه، فرمان به هه فالانت و به نوممه ت بکه با نهوانیش سوپاسگوزاری خودا بن له سهر نهو نیعمه تانه، هه تا ببنه باشتین گهل و کومه لی په یدابووی سهر رووی زهوی و ببنه نمونه و پیشه نک و کهسانی دیکه چاویان لی بکه ن.

حاله تی سرته سرتی باش و سزای نه وانه ی دژایه تی پیغه مبر ﴿۱۹۴﴾ ده که ن.

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿۱۹۵﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا قَبِضَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۹۶﴾

﴿لا خیر فی کثیر من نجواهم﴾ نهم نایه‌ته دهرباره‌ی چپه چپی شهواندی خرم و کەس و کاری طوعمه‌ی کورپی ئوبه‌یریق هاتۆته خواری، که پیلانیان دارپشت و به نهیینی و سرته سرت قسه‌ی خو‌یان کرد به‌یه‌ک و ویستیان طوعمه رزگار بکمن و زری دزینه‌که بخه‌نه ئه‌ستۆی کابرای جووله‌که، دیاره چپه‌که‌یان بۆ کاری خیر نه‌بووه ئیتر لیره‌دا په‌روه‌ردگار حوکمی قسه‌ی سرته‌سرت دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی: قسه‌کردنی ناده‌میزاد و چپه‌چپ کردنیان خیر و قازانجی تیدا نیه و زۆربه‌ی کات سرته‌سرت‌کانیان بی خیر و بترن سوود و قازانجی دونیان قیامه‌تیاں لی ده‌ست ناکه‌وی، مه‌گەر له سی شت دا نه‌بی.

۱- ﴿إلا من أمر بصدقة﴾ که‌سیک به نه‌سپایی و چپه به که‌سیک بلئی فلان که‌س نه‌بووه و پیوستی به باربوویی کردن هه‌یه به‌لکو یارمه‌تی‌یه‌کی به‌هین، نه‌مه نه‌گەر به نهیینی بی باشتره، چونکه له رووپامایی و خۆراناندن دووره، کابرای خیر پیکراویش ناوی نازۆی و رهنکه پیی ناخۆش بی به ناشکرا ناوی ببرئ! ۲- ﴿أو معروف﴾ یان فه‌رمان به چاکه بکا له شوینیک که به چپه نه‌بی کاره‌که‌ی سه‌رنه‌گرئ، یان وه‌کوو په‌نادانی سته‌م لیکراو و هه‌لاتوو له ده‌ستی سته‌مکار و نه‌و جوژه شتانه واته: هه‌ر چپه‌یه‌ک سوودی گشتی تیدا بی شه‌رع به کاری باشی دابنی، وشه‌ی (معروف) وشه‌یه‌کی گشتی‌یه هه‌موو کاریکی خیر ده‌گرتوه.

ئه‌حمەد و نه‌بوو داود و نه‌سانی و تیرمیذی و ئیبنو ماجه له جابیری کوری عه‌بدوللاوه ده‌گیرنه‌وه که ده‌لی: پیغه‌مبەر فه‌رموی: ((کل معروف صدقة وان من المعروف ان تلقي اخاك بوجه طلق)) هه‌موو کاریکی باشی باوی ناو کۆمه‌ل به خیر و چاکه داده‌نرئ، به‌کیک لهو کاره چاکانه که له کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتن دا روت خۆش بی له‌گه‌ل برای نایینی خۆت.

۳- (أو إصلاح بين الناس) یان وت و ویزی نیتوان دوو کەس دوو کۆمەڵ کە ناکۆکیانە، بە چپە وت و ویزی ئەسپایی و پەنامەکی نەبێ نەتوانی رێکیان بختەوه.

ئێبنو مەرودەو یهیی و تیرمیذی و ئێبنو ماجە لە ئوممو حەبیبەو حەدیسێک دەگێرێنەو دەلی: پیغەمبەر ﷺ فرموی: ((کلام ابن آدم کله عليه، لا له إلا ذکر الله عز وجل أو امر بمعروف أو نهی عن المنکر)) ناده میزاد هەر قسەیی بکا لەسەری دەکەوێ و خیری بۆی نابێ، مەگەر قسەیی کە یاد و ذیکری خوابی، یا فرمان کردن بێ بەچاکە، یانە کردن بێ لە کاری ناشایسته... ئیمام ئەحمەد لە ئوممو کەلثومی کچی عوقبەو دەگێرێتەو دەلی: بیستم پیغەمبەر ﷺ دەیفرموو ((لیس الکذاب الذی یصلح بین الناس، فیسمی خیراً، أو یقول خیراً)). هەر ئیمام ئەحمەد لە ئێبنو عومەرەو ریاوە دەکا دەلی: پیغەمبەر ﷺ فرموی ((أفضل الصدقة إصلاح ذات البین)) ئەبو بەکری بەززار و بەیەقی لە ئەنەسەو دەگێرێنەو دەلی: پیغەمبەر ﷺ بە ئەبو ئەییوبی ئەنصاری فرموو ((ألا أدلك علی تجارة؟)) ئەویش وتی بەلی: ئەی پیغەمبەر خودا شارەزاییم بکە، فرموی: ((تسعی فی إصلاح بین الناس إذا تفاسدوا، وتقارب بینهم إذا تباعدوا)).^۷

نایەتە کە فرموی ((لا خیر فی کثیر من نجواهم)) وشی (کثیر)ی بۆیە خستە ناوێ چونکە زۆر جار وادەبێ چپە کردن لە موباح دا دەبێ و پەیوەندی بەبەرژەوێ تاییەتی خەلکەو دەبێ وەکوو باسی کشتوکال و بازرگانی و پیشەسازی... هتد ئەمانە وەصف دار ناکرین بە شەر لە چوارچێوەی خێرش

^۷ وفي رواية ألا أدلك على صدقة خير لك من حمر النعم؟ فقال بلى يا رسول الله، قال تصلح بين الناس إذا تفاسدوا

وتقرب بينهم إذا تباعدوا.

دانین، چپه کردن تیایان دامویاحه، که‌وابوو نه‌و چپه‌یه‌ی که خیری تیدا نیه چپه‌یه‌که په‌یوه‌ندی به کاروباری خه‌ل‌که‌وه هه‌بی.

په‌روه‌دگار له نایه‌تیکی تر‌دا چپه کردنی کرده‌ته شونی گومانی شهر و خراپه‌و ده‌فرموی **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبَرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾** المجادلة/۹

نیمامی مالیک و موسلیم و بوخاری هه‌دیس‌یک له ئیبنو عومره‌وه ر‌یوایت ده‌کهن، ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: ((إِذَا كَانَ ثَلَاثَةٌ فَلَا يَتَنَاجَىٰ اِثْنَانِ دُونَ وَاحِدٍ)) چونکه چپه کردن له نیوان نه‌و دوو که‌سه‌دا دلی س‌ی‌یه‌م ده‌خاته گومانه‌وه نه‌وه‌ش زیان به‌خشه‌و زیانیش به نیجماع دروست نیه.

ه‌وی نه‌وه که به‌زوری چپه گومانی شهر ل‌ی ده‌کرئ نه‌ویه که داب و نمریت و هاتوه به‌زوری نه‌اده‌میزاد پی‌ی خوشه کارو گو‌فتاری خیر نامیز به ناشکرا نه‌نجام بدرین، به ده‌گمهن نه‌بی کابرا قسه‌ی باش و خیر ناوه به چپه ناکا، به پیچه‌وانه‌وه زور قسه‌ی شهر ناوه و پیلان و داو دانانه‌وه به شتیه‌ی چپه چپ نه‌نجام ده‌درین! باشیه‌تی نه‌و س‌ی شتانه‌ش (فرمان به چاکو فرمان به به‌خشین و باربووی کردنی هه‌زاران و ریک‌خسته‌وه‌ی نیوان موسولمانان) به‌شتیه‌ی نه‌ینی ده‌بی، واته: چاکه وایه: به نه‌ینی نه‌نجام بدرین، چونکه قورئان ده‌فرموی: **﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَعَمَّا هِيَ إِنْ تَخْفَوْهَا وَتُوْتُوها الْفُقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾** البقرة/۲۷۱ نه‌مجار په‌روه‌دگار پاداشی ده‌ست نیشان کراوی خ‌وی له پاداشی نه‌و س‌ی کرده‌وانه‌دا ناشکرا ده‌کاو ده‌فرموی: **﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾** که‌سیک به مبه‌ستی رازی کردنی خوداو فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانی و به هیوای پاداشی کرده‌وه‌کانی لای یه‌زدانی مه‌زن به‌و جو‌ره ره‌فتار بکا! نه‌وه با دلنیا بی که خودا پاداشی زور و هه‌مه‌جو‌ر و فراوان و باشی ده‌داتی!

به پوختی ههولدان بۆ وه دهست هینانی ره زامهندی خودا دهبی له ریگی راستالی و نیاز پاکی و ئیخلاصهوه بی، که نمو کارانه نه نجام ده دا مه بهستی ناو و شۆرهت و دونیاو ریبابازی و خۆه لئانهوه به سهر خه لکدا نه بی، ته نها مه بهستی رازی کردنی خودا بی، نمو کاته شیایو نمو پاداشه ده بی!!

دوای نمو به لێن و واده دانه به خیر و پاداشی باش و بۆ نهوانه ی که چهه چپیان بۆ کاری خیره به گویره ی نامۆزگاری به کانی قورئان رهفتار ده کهن، هه ره شه ی توند و سامناکی له وانه کرد که خه ریکی پیلان نانه وهن و چهه چپیان بۆ دروست کردنی بالی نامۆ و کۆمه لی شه ر خواز و دروست کردنی دوو به ره کی و دژایه تی نانه وه ی ناو کۆمه لگای موسولمانانه و فرموی: ﴿ومن یشاقق الرسول من بعد ما تبین له الهدی﴾ که سیک دوژمنایه تی پیغه مبه ر بکاو پیچه وانه ی نمو ریبار و شه رعه ته ی ئیسلام هیناویه تی رهفتار بکا، دوای نمو ی که ریگی راستی پیشان دراو شاره زای نایینی ئیسلام بوو، نه مجار به شیمان بیته وه وه له نایین هه لگه ریته وه وه کوو (طوعمه ی کوری ئوبه ریرق) کردی، دژایه تی پیغه مبه ر و کۆمه لی موسولمانان بکا، پیلان دابریژی و کۆمه ل و گرو ی دژ به ئیسلام پیکه وه بنی، له کۆمه لی موسولمانان جودا بیته وه، بۆ خو ی به ئیختیاری خو ی نه م هه لویستانه وه وه ریگری و ره چاوی نه م کرده وانه بکا، نمو ﴿ویتبع غیر سبیل المؤمنین نوله ما قوی﴾ شوین بهرنامه و ریبابازی ناموسولمانان بکهوی نمو دهست به کاری ده کهین له کاره که ی داو ده سه لات و توانای نه نجام دانی پی ده ده یین. بۆ زیده گو مراهوون ریبابازی چهوتی له لا خۆشه ویست ده کهین نه مجار به ره لالی ده کهین له زه لکاوی گو مراهوون دا بۆ خو ی ههنگاوی کویرانه هه لینی و سه ری لی بشیوی و نه زانی چی ده کا!!!

ویرای نمو ههش ﴿ونصله جهنم و ساءت مصیرا﴾ رۆژی قیامت فری ده ده یینه ناو دۆزه خه وه و نمو شوینه ناخۆشه ی بۆ ده کهین به جیگی هه وانه وه و خانووی ههتا ههتایی، به راستی نه مهش خراپترین سه ره نجام و ناکامه که تووشی

دەبێ و بۆ خۆی بەویستی خۆی و بە دەستی خۆی بۆ خۆی خولقاندووە و کەشیش
هەسوودی پێ نایا.

هەر کەسێکیش لە نایین پاشگەز بێتەوێ رۆژی قیامت جگە لە رێگای
بەرەو دۆزەخ رێگای تری نیە وەکوو لە نایه‌تیکی تردا دەفرموی: **«وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ
النَّارَ فَظَنُوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا»** الکەف/ ۵۳ ئەم نایه‌ته
بە روونی ناماژە ئه‌وه‌ی تێدایه‌ که هەر کەسێک بە ویست و ئیختیاری خۆی
رێبازی بگرێ و بۆ خۆی پەسەندی بکا و پێی رازی بێ خودای بالا دەست
بەرەلای دەکاو لێی دەگەرێ بە ئاره‌زووی خۆی چی دەکا بیکا، بەلام رۆژی
قیامت سزاو تۆلە‌ی دادپەرورانه‌ی لێ دەستینێ چونکه‌ بۆخۆی رێگای شەر و بەد
بەختی گرتۆتە‌بەر و لە‌شه‌قامه‌ رێگای خودا ناسان لای داوه‌، بۆخۆی بە دەستی خۆی
مالی خۆی وێران کردووه‌! جا کەسێک دژایه‌تی پێغه‌مبەر بکا و دووبەرەکی بنیته‌وه‌
لە‌ نیتوان کۆمه‌لی موسولمانان دا، لە‌ نایین هە‌لگه‌رپته‌وه‌، ئەوه‌ لە‌ ره‌حمه‌تی خودا
دووره‌و لێخۆش بوونی بۆ نیه‌! چونکه‌ ئەوه‌ هه‌لپه‌ش پیداکه‌ره‌ بۆ خودا.

هاوئل دانان بو خوداو سه ره نجامی، شه یتان و نه تواره به ده کانی، پاداشی کرده وه

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْهَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَاضِلَّهُمْ وَلَأُمْنِيَّهُمْ وَلَأَمْرُئُهُمْ فَلْيَبْتَكَنَّ عَادَانِ الْأَنْعَمِ وَلَأَمْرُئُهُمْ فَلْيَغْيِرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيضًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

نایه تی (۱۱۶) به یوه ندی به چیرۆکی طوعمه وه ههیه، چونکه نه گهر نه وه له نیسلام هه لئه گهرا یه وه له ره حمه تی خودا بئی بهش نه ده بوو، چونکه هه موو تاوانیک له وانیه لیخوش بوونی هه بی جگه له شیرکه زانایان فرمویان هه نایه تی

﴿وَمَنْ يَشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ نساء/ ۱۱۵ نایه‌تی ﴿إِنْ اللَّهُ لَا يَغْفِرَ أَنْ يَشْرَكَ بِهِ﴾ به‌هۆی طوعمه‌ی کوپی توبه‌یریق هاتوونه خواری. ئەوه‌بوو که پیغه‌مبەر ﷺ که بپاری له‌م‌لدانی طوعمه‌ی‌دا، هه‌لات بۆ‌م‌ککه و له‌ئایین هه‌لگه‌پایه‌وه، دوا‌یی له‌هۆی کوژرا. پ‌م‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿إِنْ اللَّهُ لَا يَغْفِرَ أَنْ يَشْرَكَ بِهِ﴾ تا ده‌گاته ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ده‌بار‌ه‌ی ئەو ناردۆته خواری.

﴿إِنْ اللَّهُ لَا يَغْفِرَ أَنْ يَشْرَكَ بِهِ﴾ د‌ل‌ن‌یا بن‌خودا خۆش‌ناب‌ئ‌ که‌ها‌وبه‌شی بۆ‌داب‌ن‌ر‌ئ‌، که‌سی‌ک ش‌م‌ری‌ک بۆ‌خودا داب‌ن‌ئ‌خودا ل‌ئ‌ی‌خۆش‌ناب‌ئ‌، وات‌ه‌: که‌سی‌ک به‌ب‌ئ‌تۆبه‌کردن له‌س‌م‌ر ئەو گونا‌هه‌ ب‌م‌ر‌ئ‌، ره‌حم‌ه‌ت و لی‌خۆش‌بوونی خودا نای‌گ‌ر‌یت‌ه‌وه، به‌لام ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ پ‌م‌روه‌ردگار ئە‌گ‌م‌ر مه‌یلی ل‌ئ‌ب‌ئ‌ له‌تاوانه‌کان‌ئ‌ تر خۆش‌ده‌ب‌ئ‌- که‌سی‌ک تاوان‌ئ‌ ج‌گ‌ه‌ له‌ش‌یر‌ک-ی ل‌ئ‌روودراب‌ئ‌ ئەوه ده‌که‌وت‌ه‌ به‌ر و‌ی‌ست و ئاره‌زووی خودا ئاره‌زووی ل‌ئ‌بوو ل‌ئ‌ی‌خۆش‌ده‌ب‌ئ‌ ئاره‌زووی ل‌ئ‌نه‌بوو ل‌ئ‌ی‌خۆش‌ناب‌ئ‌.

چون‌که‌ها‌وبه‌ش پ‌م‌یدا کردن بۆ‌خودا له‌ژوور هه‌موو تاوان‌ئ‌که‌وه‌یه ﴿وَمَنْ يَشْرَكَ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ که‌سی‌ک ها‌وبه‌شی بۆ‌خودا به‌ره‌وا ب‌ی‌ن‌ئ‌ ئەوه‌ری‌گ‌ای راست‌ئ‌ی ل‌ئ‌گ‌ووم‌بووه، زۆر له‌حه‌ق و راست‌ئ‌ی دوور که‌وتۆته‌وه، که‌وتۆته‌زه‌ل‌ک‌اوی گوم‌پ‌ایی‌یه‌وه، رۆش‌نایی ل‌ئ‌وون‌بووه، خۆی به‌فه‌تاره‌ت داوه‌خه‌ساره‌ت مه‌ند‌ئ‌ی دون‌یاو قیامه‌ت بووه، خۆشه‌خت‌ئ‌ی و کامه‌ران‌ئ‌ی هه‌ردوو جیهانی له‌کیس‌چووه، چون‌که‌ها‌وبه‌ش دانان بۆ‌خودا گوم‌پ‌ایی‌یه‌که‌عه‌قل و هۆش ت‌ئ‌یک ده‌دا، سه‌فای گ‌یا‌ن ل‌ئ‌ل ده‌کا، ها‌وبه‌ش پ‌م‌یدا‌ک‌م‌ر ده‌کاته‌به‌نده‌ی ئە‌لقه‌له‌گۆ‌ئ‌ی خه‌مون و خه‌یالی پ‌رو‌پ‌و‌ج، ها‌وه‌ل دانان بۆ‌خودا ئە‌وپه‌ری ب‌یس بوونی گ‌یا‌ن و چه‌واشه‌کرد‌ن‌ئ‌یعه‌قله، م‌ی‌ش‌ک و دل و ده‌روونی ها‌وبه‌ش پ‌م‌یدا‌ک‌م‌ر ده‌ب‌ئ‌ته‌ه‌ت‌لان‌ه‌ی ب‌یر و بۆ‌چوونی گ‌ه‌نده‌ل و خه‌یالی پ‌رو‌پ‌و‌ج.

نهم نایه ته بهم ده قه له گهل تۆزیک جیاوازی له وه پیتش رابووردو^۸ بۆ مهبهستیکی تر هاتبوو لیخه دا جاریکی تر نایه ته که ی دووباره کرده وه چونکه شاره زایی کردن و نامۆزگاری کردنی ئاده میزادان له روانگی به ده ر خستنی مانای مهبهست و سه ره کی و جهخت له سه ر کردنی سوود به خش ده بی، دووباره کردنه وه ی نهم ده قه لهم سووره ته دا بۆ هه لکه ندنی ره ک و ریشالی شیرک و بتپهرستی بوو له ده روونی ئاده میزاد دا، بۆ پاک کردنه وه ی دله نه خۆشه کان بوو لهم شیرپه نجه یه، که وابوو پووچهل کردنه وه ی بیروبا وه پری شیرک و بتپهرستی به هه موو جوړه کانیه وه سه نگه ری دژایه تی و بهرام به ریکردنی ئیسلامه! که وابوو چ ره خنه یه ک لهم دووباره کردنه وه ناگیرئ چونکه مهبهسته که روواندنی بپروا به خواو هه پره شه کردنه له ناکامی شه ریک بۆ خودا دانان و ده رچوون له یاسای سرووشت که پیتچه وانیه ی داخوازی عه قل و هۆشی ساغن له گهل زانیاری دا یه ک ناگر نه وه.

تیرمیزی ده گیتپه ته ده لی: نیمامی عدلی فرمویه تی له قورئان دا هیچ نایه تیک به نه ندازه ی نهم نایه ته ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ... الْآيَةَ﴾ م لا خۆشه ویست نیه.

به کورتی تاوانی شه ریک بۆ خودا دانان تاوانیکی هه ره گه وه و زیده په ویه به که خودای مه زن بریاری له سه ر داوه و هه پره شه ی کردوه به وه که لیخۆشبوون له مو گونا هه نیمو نابئ هه ر که سیک موشریک بئ و به بی تۆبه به موشریکی به مرئ سزای دۆزه خمو هه تاهه تایه تیتیدا ده مینیتمه وه، لیخۆش بوون له تاوانی تر جگه له شیرک- نه وه پابه ند به ئاره زووی خودا وه؛ ئاره زووی لی بوو خۆش ده بی ئاره زووی لی بوو خۆش نابئ. ئهو موشریکانه سهیره که یان له وه دایه ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْهَاءً﴾ که تاعهت ده کهن، که داوای نه نجام دانی کاریک ده کهن، یان هاوار ده کهن، روونا که نه خودای بالا ده ست و به تواناو ده سه لات! به لکو رووده که نه گۆپی

^۸ سمیری نایه تی ژماره (۴۸) بکه لهم سووره ته دا.

مردووێک که تازه دهسه‌لاتی زهره‌رو زیانی هیچی نه‌ماوه! یان په‌نا ده‌به‌نه به‌ر به‌ته
 مێیینه‌ی وه‌کوو (لات) و (عوزا) و (مه‌نات) و نه‌م جوژه به‌تانه.
 هه‌سه‌نی به‌صری ده‌لێ (اناث) لێره‌دا به‌مانای هه‌ر شتی‌ک مردوو بێ و
 گیانی تیدا نه‌بێ، وه‌کوو به‌رد و داره وشکه‌ل! بێگومان له‌سه‌رده‌می هاته‌نه
 خواره‌وه‌ی قورئان دا هه‌موو بنه‌ماله‌و هۆزێک بیتیکیان هه‌بوو: پێیان ده‌گوت: (أنثی
 بني فلان).

یان هاوار ده‌که‌نه فریشته‌کان که قورئان ده‌لێ کافره‌کان پێیان وابو کچی
 خودان! وه‌کوو ده‌فه‌رموئ: **(وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن إنثا)**
 الزخرف/ ۱۹

مامۆستا سید قطب ده‌فه‌رموئ: عه‌ره‌به‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا پێیان
 وابوو: فریشته‌کان کچی خودان نه‌مجار هاتوون و وینه‌ی نه‌م فریشتانه‌یان له‌ به‌رد و
 دار دروست کردووه‌و ناوی مێیینه‌یان لێ ناون وه‌کوو: (اللات، العزی، المناة) نه‌م
 جوژه ناوانه، نه‌مجار له‌ روانگه‌ی نه‌وه‌وه که نه‌م تیمسالانه‌و نموونه‌و وینه‌ی کچی
 خودان په‌رستووایان بۆ نه‌وه‌ی به‌ خه‌یالی خۆیان له‌ خودایان نزیک بکه‌نه‌وه، نه‌مه
 بیروباوه‌ری سه‌ره‌تایان بووه‌و به‌م بۆنه‌وه په‌رستشی به‌ کانیان کردووه‌و دوایی نه‌م
 بنه‌ما نه‌فسانه‌یییه‌یان له‌بیر چۆته‌وه‌و خودی به‌ کانیان په‌رستوه‌و راسته‌وخۆ
 طاعه‌تی نه‌وانیان کردووه‌.

ئابه‌و جوژه نه‌و نه‌فامانه‌یان دارو به‌ردیان ده‌په‌رست، یان شه‌یتان و نه‌وجوژه
 شتانه‌یان ده‌په‌رست! که‌لبی ده‌فه‌رموئ هۆزی (به‌نو موله‌یح) له‌ هۆزی خوزاعه
 جندۆکه‌یان ده‌په‌رست که شه‌یتانیش له‌و توخمه‌یه!

به‌لام له‌واقیع دا نه‌وانه به‌ردو دار و فریشته ناپه‌رستن به‌لکو **(وإن
 يدعون إلا شیطانا مريدا)** عیباده‌ت و په‌رستش نه‌نجام ناده‌ن بۆ که‌س جگه له
 شه‌یتانێکی به‌د ره‌فتار و راهاتوو له‌سه‌ر له‌ خسته‌بردنی ئاده‌میزادان. که نه‌و
 شه‌یتانه‌کان و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه و خراپه‌کاری‌یه‌که، نه‌و وا له‌ ئاده‌میزادان
 ده‌کا به‌ته‌رستی بکه‌ن، فریشته‌کان به‌ خودا بزاسن! که‌وابوو: له‌ حه‌قیقه‌ت دا نه‌و

خەڵکە شەیتان دەپەرستن و فەرمانبەرداری ئەون، ئەو شەیتانە ی که ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾
 خودا نەفرینی لێ کردووە و لە رەحمەت و بەزەیی خۆی دووری خستۆتەو،
 سوکایەتی پێ کردووە، لە هەموو شتیکی بێ رێز و بێ نرخترە، چونکە ئەو نەفرین
 لێکراوە بانگەوزیکەری شەڕ و فەساد و بیروباوەری پرۆپوچ و چەواشەکاری
 دەخاتە دڵ و دەروونی ئادەمیزادەو. بەشیکی لە خراپەکاری و گومپایی کردن و
 بانگەوازی کردنی بۆ چەواشە کاری ئەو نەفرین لێکراوە ئەو بەسو سویندی خواردو
 ﴿وَقَالَ لَاتُخْذَنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَفْرُوضًا﴾ وتی: پەیمان بێ که لە بەندە کانت
 بەشی خۆم دا ببرم و هەلیان خەڵەتینم و بیان کەمە قوتابی و ئەلقە لە گۆی خۆم،
 پابەندی فەرمان و نامۆژگاری یەکانم بن وەکوو لە شوپنیتیکی تردا قورشان لەسەر
 زویانی شەیتان بۆمان دەگیریتەو کەپەر ماندووبەتی و هەپەرەشە کردووە و توبەتی:
 ﴿وَلَا غَیْنُهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادُكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ الحجر/ ۳۹-۴۰ پەیمان بێ
 دەبێ هەموویان گومرا بکەم جگە لە بەندە راستالە کانت، ئەوانە ی خۆ دەخەنە پەنا
 تۆو و بەراستی لێ دەپێن بۆ خودا پەرستی! دیارە ئەوانە من دەستم بەسەریان دا
 نارواو بۆم هەڵناخەڵەتین. ﴿وَلَا ضَلَّ لَهُمْ﴾ پەیمان بێ دەبێ رێگای راستیان لێ گوم
 بکەم، نەهێلەم بیروباوەری حەق بچیتە دڵ و دەروونیانەو بە هیوای پرۆپوچ و
 بیروباوەری ناراستەو خەریکیان دەکەم ﴿وَلَا مَنِيْنُهُمْ﴾ لەزەت رابواردنی دونیایان
 لەپیش چاو شیرین دەکەم، رێگای گەڕانەو تۆبە کردنیان لێ دەگرم و هەلیان
 دەخەڵەتینم، پێیان دەسەلمینم کە جاری زوو و وەختی تۆبە کردنیان نەهاتووە،
 تالەکیسیان دەدەم و دەیانگەیهنمە حالەتی غەرغەرەو ئەو کاتە ی که دەرگای
 تۆبەیان لێ دەبەستری.

﴿وَلَا مَرْفَعُهُمْ﴾ فەرمانیان پێ دەکەم بە گومراپوون ﴿فَلْيَتَكُنْ آذَانُ الْأَنْعَامِ﴾
 وایان لێ دەکەم دەبێ مالیات و ئاژەلی خۆیان نیشانە دار بکەن و تاییبەتیان بکەن
 بۆ خۆتوو قوریانی بته کانیان کە دەهاتن وشتیان دەکردە (بەحیرە) گۆچکەیان
 دەپێریان دەیانقەلاشتەو دەیانکردە مولکی بته کانیان و ئیتر نەدەبوو کەس

سواری نهو و شتره بیی، یان باری لی بار کا، یان نه گهر و شتریک (ده) سکی بگردایه هموویان میینه بونایه نیتر نهو و شتره ده کرا به (سائبة) ومولکی تاییه تی بته کانیان ده بوو، نه ده بوو کهس سواری بی یان شیري بدوشی و بیخوا، جگه له بیچووه کهی خوی و کهسیکی بی هیژ.

و شتریکیش نه گهر نیترو مییه کی به سکیک ببویا به ده یانکرده (وصيلة) له بهر خاتری بیچووه میینه که نیره کهشیان سمر نه ده بری. نه ده بوو نافرتهش شیري بخواته وه، به لام بو پیاوه کانیان ره و ابو شیري نهو جوړه و شترانه بخونه وه.

ماموستا شیخ (محمد عبده) ده فهرموئ: نه م کرده واته یان: واته نیشانه کردنی و شتره کانیان تاییه ت کردنیان به بته کانیان له پروپوچ ترین داب و نهرتی بتپهرستیان بوو! بویه ناوا به تاییه تی باسی کرد، نه گینا نه مهش له خانه ی بیرو پر وای پروپوچ گومرایی بوون دایه^۱.

﴿وَأَمْرُهُمْ فُلْيَغْرِن خَلْقَ اللَّهِ﴾ فرمانیان پی ده کهم که دروستکراوی خودا بگورن، ناژه لیان بخه سینن جهسته ی خویان بکوتن به تاییه تی دهست و پهل و دم و چاویان که جوړه ها وینه و نیشانه ی لی دروست ده کهن به هوی کوتانه وه، دیاره نه مهش گورانکاری به له دروست کراوانی خودا او کاریکی حرامه! چونکه نه گهر گوچکه برینی ناژه ل حرام بی نه دی چون چاوه لکولین یان لوت برین و داخ کردن و نه م جوړه کارانه ی که بری فرمانه وه او ده ره به ک و پادشای مله ور و خوانه ناس دهر باره ی ناده میزاد کردوویانن ره وایه؟!

به کورتی همر کاریک شیوه ی روخساری سرووشتی بگورئ و شمرع نه هی لی کرد بی نه م نایه ته دهیگریته وه به گورانکاری له دروست کراوی خودا حسیب ده کری، خاوه نانی شهش کتیه به ده دیش کهان حدیسیک له نیبنو مهسعووده وه ده گپرنه وه لای نیمام نه حمه دیش همر به صهیح حسیب کراوه ده لی: ((لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمَتُوشِمَاتِ وَالنَّامِصَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحَسَنِ، الْغَيْرَاتِ

^۱ تفسیر النار ج ۵/ ۴۲۸.

خلق الله عز وجل)) نه مجار ده‌لی: دهی نه فرین لهو که سانه بی که پیغه مبه‌ری
خودا نه فرینی لی کردن چونکه فرمانی پیغه مبه‌ری ﷺ فرمانی خودایه «وما
آتاکم الرسول فخذوه وما نهاکم عنه فانتهوا» الحشر/۷.

کۆمه‌لیک له رافه که رانی قورشان ده‌لین: لیره‌دا مبه‌ست به (خلق
الله) نایینی خودایه واته (خلق الله) دهق به مانا (دین الله) یه نه مه رای
نیبنوعه بباسیشه!! به لگه‌شیان نه نایه‌تیه که ده فرموی: «فاقم وجهک للدين
حنیفاً فطرت الله التي فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله» الروم/۳۰
پیغه مبه‌ریش ﷺ له‌م باره‌وه ده فرموی ((کل مولود یولد علی الفطرة فأبواه
یهودانه، أو نصرانه، أو مجسانه...)) تاج/۱-۷-۲۷

جا شه‌تان که نه مه ه‌لس و کموت و ره‌فتاریه‌تی له‌گه‌ل ناده‌میزاد دا
چۆن ده‌بی ناده‌میزاد بیکمه‌نه گوره‌و پشتیوانی خۆیان!!

خۆ «ومن یتخذ الشیطان ولیاً من دون الله فقد خسر خسرانا مبیناً»
که‌سیک شه‌تان بکاته وه‌لی و گوره‌و خوشه‌ویستی خۆی، به پیشه‌نگ و رابه‌ری
خۆی بزانی و شوینی بکه‌وی، بیگومان خه‌ساره‌تمندی دویا و قیامه‌ته، له‌ه‌موو
حالیک دا به‌دبه‌خت و مال ویرانه، به‌هیچ شتیک نه‌و خه‌ساره‌ته‌ی بۆ پر نایته‌وه.
چی بکا باری لار بووی بۆ راست نایته‌وه! چ زیانیک له‌وه گوره‌تره‌ نامۆزگاری
قورشان پاشگوئ بخاو شوین شه‌تان بکه‌وی؟ واز له‌ ریبازی راستی قورشان بیتنی و
بچیته سمر ریبازی زه‌لکاوی گومرای شه‌تان؟!

شه‌تانی نه‌فرین لیکراو هه‌میشه «یعه‌هم» به‌لینی پروو پووچ و بی بناخه
ده‌دا به‌ په‌یره‌وانی خۆی، به‌ شتی درۆو بی بناخه هیواداریان ده‌کا! پییان ده‌لی:
نه‌گه‌ر له‌ مال و دارایی خۆتان ببه‌خشن هه‌ژار ده‌کهن، نه‌گه‌ر به‌ رۆژوو بن نه‌خۆش
ده‌بن، پییان ده‌لی: نوژ کردن، خودا پرستی دواکه‌وتوویی به!! «ویمنیهم» له‌ه‌مان
کات دا هیواداریان ده‌کا به‌ شتی پروو پووچ، پییان ده‌لی: قوما بکه‌ن ده‌وله‌مه‌ند
ده‌بن، دزی بکه‌ن، ته‌رازویازی بکه‌ن، ده‌ستی نه‌م و نه‌و بیرن مال و دارایی

کۆدە کەنەوێ خۆشەختی دونیاو قیامەت بە دەست دەهێنن، بەم جوۆرە چی یان پێ دەلێ درۆیە، چی وادەیان دەداتێ ئاکامی پێچەوانەیە، چی وادەو پەیمانیکیان پێ دەدا پووج و بەتالە و هەلبەستراوو و خەیاڵە، هەر لە چوار چێوەی بەلێن و وادە پرووپووجەکانی شەیتانە هەموو ئەو بانگەوازی و بانگەشەییە کە لە رۆی ئادەمیزادانی پەڕپەری کارانی شەیتانەو ئاراستە دەکەن! کە ئەوانیش هاوڕێی خراب و مامۆستای خائین و دایک و باوکی ناپەسەندە کە ئەمانەش بە دەوری خۆیان رینگای گومرایی لە پێش چاوی خەلک جوان دەکەن، کاری ناشیرین و بەدرەفتاری لە دلی گۆی بیسانیان دا شیرین دەکەن، یارمەتیان دەدەن لە گومرایی دا، پەڕپەو پرۆگرامی گەندەلی خۆیان و راوو بۆچوونی چەواشەکارییان بەناو خەلک دا بلاو دەکەنەو، پلەو پایەیی خۆیان پێ بەرز دەکەنەو و خەلکی دەکەنە پرد و بەسەری دا دەپەرنەو! ئەم جوۆرە قوتابیانی شەیتان لە هەموو کات و شوێنیک دا هەن.

جا کە شەیتان راستەوخۆ یان ئاراستەوخۆ وادەو بەلێن دەدا بە پەڕپەوانی خۆی، لە راستی دا هەلیان دەخەلەتینێ و فریبیان دەدا، لە خشتەیان دەبا ﴿وما یعدهم الشیطان إلا غورا﴾ شەیتان جگە لە هەلفریواندن چ بەلێنیک نادا بە شوێنکەوتوانی خۆی، هەرچی پێیان دەلێ: پێچەوانەیە، قازانج و سوودیان لە برێ شت دا بۆ دیاری دەکا کە ئەو شتە پێ لە ئێش و نازار و زیان؛ زیناکەر، قوماڕ کەر، عەرەق خۆر، کە پێی وایە لەزەت دەبینێ لە کارەکەیی لە حەقیقەت دا لەزەتیککی کاتی بەو بە شوێن ئەو خۆشی بە کاتی بەدا نازار و ئێش و زیانی هەمیشەیی بۆ پەیدا دەبێ سەرەنجامی خراب و مالدێرانی لە دنیا دا وێرایی سزای بە ئێشی قیامەتیان کە خودا نەبێ کەس نازانی چۆنەو چەندە!!

روژی قیامەتیش کە رێپەوانی رێبازی شەیتان، هەلخەلتاو و گومراییان بە چاوی خۆیان واقعە کە دەبینن و هەست بە خەسارە تمەندی خۆیان دەکەن دەیانەوێ فشار بۆ شەیتان بێنن و دەکەوێ سەر زەنشتی و لۆمە کردنی، وەلامی شەیتان بۆ ئەوانە ئەوێ: کە قورئان تۆماری کردووە بەم بەلگە بەهێزە بۆریان دەداو ئێتر

قسه‌یان نامینئ ده‌فرموی: ﴿وقال الشیطان لما قضی الامر: ان الله وعدکم وعد الحق ووعدتکم فاخلفتکم وما کان لی علیکم من سلطان الا ان دعوتکم فاستجبتم لی﴾ ابراهیم/۲۲.

ناکامی ئەو هه‌لخه‌تاوانه، ئەوانه‌ی به‌ قسه‌و واده‌و به‌لینئ شه‌یتان فەریویان خواردووێ ناگری دۆزه‌خه‌ ﴿اولئک ماواهم جهنم ولا یجدون عنها محیصا﴾ به‌لئ ئەوانه‌ ناوا به‌ واده‌و به‌لینئ شه‌یتان هه‌لخه‌لتان، خانه‌ی دوایی وشوینی مانه‌وه‌ی هه‌تاهه‌تاییان ناگری دۆزه‌خه‌، هیچ شتیکی نییه‌ ئەوان له‌و سزا به‌ ئیشه‌ رزگار بکا، که‌سیان ده‌ست ناکه‌وئ له‌و ناگره‌ بیانیاریزی، هیچ چاریکیان بۆ ناکرئ هه‌ل ده‌رژیندرینه‌ نیوئ! ده‌م و چاو ده‌ست و قاچ و به‌رو پشتیان به‌و ناگره‌ سوور ده‌کریته‌وه‌ هه‌لده‌پرۆزین و ده‌بنه‌ خه‌لوز و جاریکی تر پیستیان بۆ تازه‌ ده‌کریته‌وه‌ و سه‌ر له‌ نوئ ده‌سوئیندرینه‌وه‌ هتد.

دیاره‌ هه‌موو کاتیکیش کۆمه‌لێک هه‌ن به‌واده‌و به‌لینئ شه‌یتان هه‌ل ناخه‌لتین و گوئ بۆ فەرمان و نه‌ه‌یه‌کانی ناگرن؛ ئەوانه‌ کۆمه‌لی خودا په‌رست و خودا پیداون، بۆیه‌ دوا به‌دوای سه‌ره‌نجام و ناکامی هه‌لخه‌لتاوان و پا به‌ندانی ریبازی شه‌یتان ناکامی خودا په‌رستانیش ده‌ست نیشان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿والذین آمنوا و عملوا الصالحات﴾ ئەوانه‌ی به‌روایان به‌ خودا به‌ پیغه‌مبه‌ر و به‌نامه‌ی خودا به‌رۆژی قیامه‌ت هه‌ناوه‌ و پا به‌ندی فەرمان و نه‌ه‌یه‌ په‌روه‌ردگاران، رازین به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خودا، وێرایی ئەو به‌روا توکمه‌یه‌یان کردار و گوفتاریشیان باشه‌، خیر خواز و خیرۆمه‌ندن و چاکه‌ خواز و فەرمان به‌ردارن، چییان لئ یاساغ کراوه‌ توخنی ناکه‌ون و لئ دووره‌ په‌ریزن ﴿سندخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فیها أبدا﴾ ئەوانه‌ خودا ده‌یانخاته‌ ناو چه‌ند باخ و باختیکی رازاوه‌و دلگیر که‌ به‌ژیر داره‌کانیان دا جوگه‌و جواری رون و ره‌وان ده‌کشین، ئەوانه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆیان به‌ناو ئەو باخانه‌دا ده‌گه‌ڕین، له‌ کوئیان بوئ له‌وئ هه‌لده‌دن، مانه‌وه‌یان له‌و به‌هه‌شته‌ دا هه‌تا هه‌تایی به‌و به‌رده‌وام تیی‌دا ده‌مینه‌وه‌ نه‌وه‌ش ئه‌وپه‌ڕی به‌ مراد گه‌یشتن و پیگه‌یشتنه‌، ﴿وعند الله حقل﴾ ئەوه‌ به‌لین و واده‌ی خودایه‌، به‌لین و ته‌فسیری ره‌وان

واده ی خودا همرگیز پیچه وانه نایه تی دی و چۆنی واده داوه ئاوا دیته دی ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ کئی له خودا راست به لاین تره؟! کئی وه کوو خودا واده دروست و کار سازه؟! بیگومان کهس هینده ی خودا به لاین دروست و واده راست نیه، چونکه خودا کهرم و ره حمهت و فضله و نیحسانی ده ریای بئی بنه و پراڼه وه ی نیه، به سهر هه موو شتیگ بالا ده شته و هیچی لی عاسی نابئی، چی بوئی دهیکا، چی بوئی دهیدا! به پیچه وانه ی واده و به لاینی شهیتان که هه مووی درۆ ده له سه و هه له خه له تاندن و فریو دانه.

به لی کهس له خودا هه و ال راستر نیه، همر خۆی شایانی خودایه تی و پهروه ردگاری یه تی به! جگه له نه و خودای به حق نین!

نیمامی تیرمیذی حه دیسیگ ریوایهت ده کا ده لی: پیغه مبهر ﷺ له وتاره کی دا ده یه رموو ((أَلَا إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ)). تاج ۱/ لا- ۵۳ فهرمووده ی چواره م.

۱- تییینی نه وه ده کرئ که نه فرین کردن له شهیتان به تاییه تی دروسته، ههروه ها نه فرین کردن له و که سانه که به کافری مردوون وه کوو فیرعه ون و نه بوجه هل و هه مان و دروسته!

به لام به شیوه ی شه خصی و دیاری کراو دروست نیه نه فرین له کافری زیندوو بکرئ! وه لی به شیوه ی گشتی و تیگرا دروسته له پاساوی کوفر و بی دینی به که یاندا نه فرینیان لی بکرئ! ههروه ها دروسته نه فرین له سته مکاران به شیوه ی گشتی بکرئ، چونکه خودا ده فرموئ: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ هود/ ۱۸ ههروه ها دروسته نه فرهت له یاخی بوان و سه ریچی که مران بکرئ، چونکه پیغه مبهر ﷺ ده فرموئ: ((لَعْنُ اللَّهِ السَّارِقَ يَسْرِقُ بَيْضَةً فَتَقْطَعُ يَدَهُ))^۱ دیاره نه مانه ش همر به شیوه ی گشتی نه گ به شیوه ی تاییه تی و شه خصی!!

^۱ رواه أحمد والشيخان والنسائي وابن ماجة عن أبي هريرة.

۲- دره‌بارهی خه‌ساندنی ئاژهل زانایانی شهرع به‌په‌وایان داناوه، نه‌گمر مه‌به‌ست له خه‌ساندنه‌که سوودی خاوه‌ن ئاژله‌که بی! وه‌کوو قه‌له‌وی‌یان رامبونی بی بۆ نیش کردن وه‌کوو نه‌وه جوانه‌گا ده‌خه‌سپندری بۆ نه‌وه‌ی جوتی پی بکری. به‌لام خه‌ساندنی ئاده‌میزاد هه‌رامه، چونکه ئازاریکی هه‌یه زۆر جار سهر ده‌کیشی بۆ مردن و وه‌کوو نه‌تک کردن وایه. جگه له‌وه که پیغه‌مبهر ﷺ نه‌هی لی کردووه؛ زیاد له‌وه سهر ده‌کیشی بۆ گه‌را برینه‌وه‌و کابرا مندالی لی نابی و به پیچه‌وانه‌ی فهرمووده‌ی پیغه‌مبهر ده‌بی که فهرموویه‌تی ((تزوجوا الودود الولود فإني مكاثر بكم الأمم)) تاج الأصول ج ۲/۲۸۳.

۳- ده‌بارهی داخ کردن و نیشانه‌کردنی ئاژهل به مه‌به‌ستی ناسینه‌وه و جیا‌کردنه‌وه‌ی له ئاژهل‌ی تر نه‌وه نه‌هی‌یه‌که‌ی پیغه‌مبهر ﷺ نایگرتنه‌وه له سه‌حیحی موسلیم دا هه‌دیسیک ده‌گیرنه‌وه: نه‌نه‌س ریوایه‌تی کردووه ده‌لی: ((رأيت في يد رسول الله ﷺ الميسم وهو يسم ابل الصدقة والفيء وغير ذلك حتى يعرف كل مال فيؤدي في حقه، ولا يتجاوز به الى غيره)). به‌ده‌ستی پیغه‌مبهر خۆیه‌وه ﷺ داخیکم بینی، وشتی زه‌کات و وشتی تالانی جهنک و وشتی تری پی داخ ده‌کرد، ههر جۆره‌ی له شوینیکی له‌شیا داخی ده‌کرد، هه‌تا به‌و شتیه وشته‌کان بناسرینه‌وه و جیا بکیرینه‌وه، که هی زه‌کاتن، یا هی تالانین، یا هی شتی ترن، هه‌تا ههر جۆره‌ی بدری به پیشیاوی خۆی و نه‌دری به‌که‌سی تر.

به هه شت به هه وانته ده ست ناکه وی، به کرده وه و نیمانی ساغ ده ست ده که وی

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

له نایه‌ته کانی پیشوو دا رۆلی شهیتانی روون کرده وه، له وه‌دا که به‌لین و
واده‌ی درۆ به په‌په‌وانی ده‌دا، بی‌گومان نه‌و خه‌خت و وه‌سوه‌سده بیان نه‌و
بانگه‌شه و فرت و فیله‌ی قوتابی‌یه‌کانی نه‌نجامی ده‌دن، به‌ناو خه‌لک دا بلاوی
ده‌که‌نه‌وه، کاریگه‌ری‌یه‌کی که‌م تا زۆری ده‌بی له ده‌روونی خاوه‌ن نامه‌کان؛ (اهل
الکتاب) و پرپی موسولمانی برپا لاواز و تینه‌گه‌یشته‌وودا، که‌وابوو: گونجاوه که
لعه‌دا کاریگه‌ری نه‌و هیواو ناواته شه‌یتانی‌یه روون بکاته‌وه، له‌ته‌ک نه‌وه‌شدا،
گرنگی کرده‌وه‌ی باش و پاداشی دیاری بکا.

نینو جه‌ریر و نیبنو نه‌بی حاته‌م له سوددی‌یه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی: چه‌ن
موسولمانیتک و چه‌ند جووله‌که‌یه‌ک و چه‌ند مه‌سیحی‌یه‌ک له شوینیک دا به‌یه‌ک
گه‌یشتن و لییان بوو به مقومقو، جووله‌که‌کان به موسولمانه‌کانیان گوت: نیمه له

ئیه باشتین، نایینمان پیش ئایینی ئیه، کتیبی ئاسمانیمان پیش کتیبی
ئیه، پیغه مبهره که شمان پیش پیغه مبهری ئیه، ئیمه له سهر ئایینی
(ئیهراهم) این که سیکیش جووله که نه بی ناچیته به ههشته وه! مه سیحی به کانیش
هه مان قسه باسیان کرد، موسولمانه کانیش وتیان:

کتیبی ئاسمانی ئیمه دوا کتیبی ئیه هاتوه، پیغه مبهری ئیمه دوا
پیغه مبهری ئیه هاتوه، فرمانتان پی کراوه که واز له ئایینی خوتان بین ئایینی
ئیمه قه بوول بکهمن، ئیمه له ئیه باشتین، ئیمه له سهر ئایینی ئیهراهم و
ئیسماعیل و ئیسحاقین، که سیک له سهر ئایینی ئیمه نه بی ناچیته به ههشته وه؛
ئیتتر نه نایه هاته خوارئ (ئیس بامانیکم) پاداش و چوونه ناو به ههشت و
به ختمه وهی دونیاو قیامهت به گویره ی پیخوشبون و هیواو ئاواتی ئیه، (ولا
أماي أهل الكتاب) به گویره ی هیواو ئاواتی جووله که مه سیحی به کانیش نه، بهم
جۆره نهو قاعیده توکمه نه گۆره که ی ئیسلام دووپات ده کاته وه، قاعیده و یاسایه کی
گشتی و هه میشه یی یاسای کردو وه پاداش، که واته: پاداش و خوشبهختی دواوژ
به گویره ی هیواو ئاره زووی ئیه، پاداش و چوونه ناو به ههشت به گویره ی
بنه مایه کی دامه زراو قانون و یاسایه کی نه گۆر پهیره وه ده کرئ، قانون و یاسایه ک
هه موو گهل و نه ته وه یه ک له بهرامبهری دا یه کسانن لهو یاسایه دا، کهس خزمی
خودا نه، به لکو هه موو کهس به نده ی خودایه، کی زیاتر به نده یه تی بکا، نهو
ریزی زیاتره، چی بچینی نهو ده دوری وه (أن ليس للإنسان إلا ما سعى)، له بهر
خاتری کهس نهو قانونه ناگۆردی! قانونه که نهو یه: خراپه کار سزای ده دری و چاکه
کار پاداشی ده دریته وه و کهس سته می لی نا کرئ.

گه وه یی ئایین و ریزداری و رزگار بوون و سه رفیازی و پهیره وانی ئایین
بهو نابی یه کی بلی: ئایینی من باشت و تهواو تره، به لکو پتویسته به گویره ی
ئایینه که ی کار بکاو کرده و ی باش نه نجام بدا، چونکه پاداش له سه ر کرده وه ده بی،
به هیواو ئاوات هیه شتیک نایه ته دی، نه رزگار بوونی ئیه موسولمان و نه

رزگار بوونی خاوه‌ن نامه‌کائی تر به هیواو ناواتی بی کرده‌وه نابی، نایین بویه نیردراوه کاری پی بکری، نه‌ک بو خوه‌لکیشان و خو هه‌لنان و شایی به خو‌بوون. نه‌وه‌ش بزائن باشت‌ترین نایین نایینی نیسلامه، که نایینی راسته‌قینه‌ی نیبراهیمه، باشت‌ترین کرد‌ریش نه‌ویه: نیحسان نامیزی، نیحسانیش نه‌ویه: که خدا پهرستی ده‌کیت وای بکه‌ی که خوات لی دیاره، خو نه‌گمر تو خودات نه‌بینی بیتگومان نه‌و چاوی له‌تویه... نیحسان له هه‌موو شتیک دا پتویسته، ته‌نانه‌ت له‌سمر برینی ناژه‌لش دا پتویسته، که کیرده‌که‌ی تیژ بی بو نه‌وه‌ی نه‌زه‌ستی سهر‌پراوه‌که نه‌دا.

نه‌مه‌یه قانونی پهره‌ردگار ﴿من يعمل سوءاً یجـز به﴾ همر که‌سیک خراپه‌یه‌ک بکا تۆله‌ی لی ده‌ستیندریت‌ه‌وه، چونکه سزا به‌گیره‌ی داب و نه‌ریتی خودایی نا‌کامیکی سروشتی‌یه بو کرده‌وه له سۆنگه‌ی کرداره‌وه پیدای ده‌بی، جا که‌سیک خراپه بکاو شیای سزا بی ﴿ولا یجد له من دون الله ولیاً ولا نصیراً﴾ جگه له خدا که‌سی تر نیه بتوانی نه‌و سزایه‌ی له‌سمر لایا و لی‌ی خو‌ش بی، که‌س نیه یارمه‌تی بداو له‌و سزایه رزگاری بکا، نه نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی ئیوه خو‌یان پیوه هه‌لده‌کیشن ده‌توانن سزاکه‌تان له‌سمر لایمرن نه نه‌و شتانه‌ی کردوتان به‌ خوداو هومیدتان پتیا‌ن هه‌یه، هه‌موو نه‌وانه هیواو ناواتی سموزن و له‌خه‌ون و خه‌یال به‌و لاوه هیه‌چی تر‌نین.

ده‌گیرنه‌وه ده‌لین که نه‌م نایه‌ته هاته خوارئ هه‌زه‌تی نه‌بو‌یه‌کر تینی لی پیدای بوو، پرسیری له پیغه‌مبه‌ر کرد وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! جا کی له‌مه رزگاری ده‌بی؟؟ کی هیه خراپه‌یه‌کی نه‌بی؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: تو له ژبانی روژانه‌ت دا خه‌فته‌بار نابی گه‌ خو‌ش ناکه‌وی؟ تووشی به‌لاو ده‌ردی سهری نابی؟ وتی به‌لی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌وانه‌م تووش دین، فهرموی ده نه‌وه تۆله‌و سزاکه‌یه‌!

نیمامی موسلیم و که‌سانی دیکه‌ش له نه‌بوو هور‌ه‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لین: که نه‌م نایه‌ته هاته خوارئ: له‌سمر شانی موسولمانان زۆر قورس بوو، هی وا هه‌بوو

به‌تموای تینی بۆ هات، چونه لای پیغه ممبر ﷺ و ناره‌ه‌تی خزیان ده‌ریری، پیغه ممبر ﷺ فرموی: ((سددوا وقاربوا، فإن كل ما اصاب المسلم كفارة حتى الشوكة يشاكها والنكبة ينكبها)) واته: ریگای راست بگرنه بمر و به‌رده‌وام و دامه‌زراو بن له‌سمری میان‌په‌وی و مام ناوه‌ندی بن له‌ئیش و کارو هه‌لوستان دا، دلنیا بن همرچی دووچاری موسولمان ده‌بی ده‌بیته که‌فاره‌تی گونا‌هی، ته‌نانه‌ت چقلی دپکئی به‌پی‌ی دا بچی، یان که هه‌لده‌نگوی، هه‌لده‌خلیسکی شه‌وه‌ سزای خراپه‌یه‌که که نه‌نجامی داوه‌و ده‌بیته که‌فاره‌تی.

فرموده‌ی پیغه ممبر له‌م باره‌وه زۆرن، بۆیه زۆریه‌ی زانایان پیتیان وایه: که نه‌خۆشی و به‌لای دونیایی ده‌بنه که‌فاره‌تی گونا‌ه.

بریکیش پیتیان وایه: که مه‌به‌ست له‌وه تووش بوونی ده‌ردو به‌لاو کاره‌سات ده‌بیته که‌فاره‌تی گونا‌ه شه‌ویه که کاریگه‌رییان له‌ دل و ده‌روونی کابرا دا دروست بکمن و ببنه هۆی به‌هیز بوونی بیروباوه‌ری راست و ئاره‌زووی کردنی کرده‌وه‌ی چاک‌ی تیدا دروست بکاوه‌لی بنی بۆ راستالی و چاک‌ی و به‌ندایه‌تی کردنی خودا. همر له روانگی ئهم یاساو قانونه‌وه به‌گیره‌ی ته‌رازوه خودایی‌یه‌که: ده‌فرموی ((ومن يعمل من الصالحات من ذکر أو أنثی) که‌سیک کرده‌وه‌ی چاک بکا و دل و ده‌روونی خۆی باش بکا، جا شه‌وه‌ که‌سه نیرینه‌ بی‌ یان میینه‌ بی‌ به‌لام به‌مهرجیک ((وهو مؤمن) شه‌وه‌ خاوه‌ن کرده‌وه‌یه خاوه‌ن باوه‌ر بی‌، موسولمانی راستال بی‌، ((فأولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقیرا))^{۱۱} شه‌وانه ده‌خرینه ناو به‌هه‌شته‌وه‌و پاداشی خزیان ده‌دریته‌وه به‌بی شه‌وه‌ی به‌ شه‌ندازه‌ی شه‌وه‌ خاله‌ چاله‌ بچکۆله‌یه‌ی که‌وا له‌سمر ناوکی ده‌نکه خورما هه‌یه سته‌میان لی‌ بکری و لییان که‌م بکریته‌وه!

واته: که‌مترین شه‌وه‌ پاداشیان که‌م ناکریته‌وه که‌وا بوو ریگای به‌هه‌شت و خۆشه‌ختی و کامه‌رائی هه‌ردوو جیهان کرده‌وه‌ی چاک و هه‌بوونی بیروباوه‌ری راست و دروسته، ریگای دۆزه‌خ و به‌ده‌ به‌ختی هه‌ردوو دنیا کرده‌وه‌ی خراپه، هیچ کانیک

^{۱۱} النقر: النکة (خال) فی ظهر النواة.

خو هه لاهستین به گدل و نه تهویه ک، به بنه مالو خانه واده یه ک به پیغه مبر و پیاو چاکانه و نایته هوی رزگار بوون له دوزه خ! نه و ی ناده میزاد رزگار ده کا له دوزه خ کرده و ی چاک و بیرو پای راست و پایه ند بوون به شهر عه تی خودا ویه ...

نه مجار پاش روون کردنه و ی شه م حقیقه ته و ده ست نیشان کردنی شه ترازوه وورد خوین و وورد بینه. پلمو پایه ی خاوه ن باوه ران دیاری ده کا و پیناسه ی موسولمانی راستال و بنده ی گوپرایه لی خودامان پی نیشان ده داو ده فمرموی: **«ومن احسن دینا»** کی نایین و بیرو باوه پی جوانتر و راست تره؟ **«لمن أسلم وجهه لله»** لمو کسه که به ته وای رووی له خودا بی دل و دهروونی جگه له خو شه ویستی خودا نایینی خودا هیچی تری تیدا نه بی، جگه له خودا داوا و نزا له که سی تر نه کا، جگه له خودا که سی تر به شیای خودایه تی نه زانی، به ندایه تی همر بو خودا بکا، وپرای نه و هه به نیخلاص و به دل برپای زاتی و سرووشتی ته وای هه بی **«وهو محسن»** کردار چاک و گوftar راست و شیرین ره فتار بی، له خراپه و خراپه کاری دوور بی! ره فتار و ره ووشتی قورنانی بی **«واتبع ملة إبراهيم حنيفا»** پمیره و ی نایینی پاک و پیروزی نیبراهیم عليه السلام بکا، که بناغهی نایینی نیسلامه و نایینیکی میانهره و دوور له هاوه ل دیاریکردن بو خودایه و بهریسه و پاکه له بت پمرستی و بت پمرستان! ریره و ی نایینی راست که نایینی نیسلامه نه میده که له نایته دا دیاری کراوه و ده کوو خودا ده رباره ی نیبراهیم ده فمرموی: **«واذ قال إبراهيم لأبيه وقومه إنني بريء مما تعبدون، إلا الذي فطرني فإنه سيهدين وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون»** الزخرف/۲۶-۲۷. یان ده فمرموی: **«بل ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين»** البقرة/۱۳۰.

نیبراهیم یه کیکه له بنده راستاله کانی خودا، ریز و پلمو پایه ی تایه تی لای خودا هه یه **«واتخذ الله إبراهيم خلیلا»** پهروه ردار نیبراهیمی هه لباردوه ریز و پلمو پایه یه کی داوه تی ده شو بهی به خو شه ویستی دوست بو دوست!! جا که سیک نه و نه ده لای خودا ریزدار بی، نه و نه ده نزیک و خو شه ویست بی، خودا کردبیتی به دوستی خو ی شیای نه ویه که نایینه که ی پهیره و بکری و شوین

ریبازی بکھون، بہ کورتی پمروہ ردگار فہضل و بہ خششی خوی رژاند بہ سمر نیبراہیم دا؛ سروشت چاک و پروا پاک خاوەن ژیری و گیانی خاوین، خواناس و تەقوا کار بوو، وەر بہرزو چاو نەترس بوو بۆ دژایەتی کردنی شیرک و بت پەرستی! بہ جۆریک کہ پلہی (أولوا العزم) ی پئی دراوہ، دۆستی یەزدان و دوژمنی شەیتانہ.

نەمجار وئی دہ چی بړئ کەس لہ مانای نایەتی پێشوو گومانیکیان بۆ پەیدا ببی و بلین: مادام نیبراہیم دۆستی خودایہ دہبی لیک چوون و نزیکیکیان لہ زات و سیفات دا ہەبی؛ ئیتەر پمروہ ردگار بۆ رەواندنموی ئمو گومانہ نابەجیہ، ئموہ روون دہ کاتمەو: کہ ہەرچی لہ ناسمان و زەوی دا ہەبیہ؛ ہەرچی پلہو پایەہ کی ہەبی، چەند جیاوازی ہەبی لہ بەندەکانی تر لہ رووی رەوشت و بیروباوەرہو، لہبراہیم خودادا بەندەہ کی گەردن کەچمو فەرمانبەرداری زاتی بێچوونہ!

بۆیہ فەرموی: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ حَیْطًا﴾ ہەرچی لہ ناسمانەکان و زەوی دا ہەبیہ مولکی خودایہ، وە ہەموو کەسی، لہ ہەر کوئی بی، وە ہەر پلہو پایەہ کی ہەبی بەندەو دروستکراوی خودایہ، ہەر خودا بۆ خۆی کارگێر و ھەلسۆپنەری ہەموو بوونمەرہ، ہەرچی بریار بدا، جی بەجی دہکړئ و کەس نیہ بەرگری بکا، کەس نیہ بتوانئ ھوکی ئمو، بریاری ئمو، پووچەل بکاتمەو؛ چی بکاو چۆن بکا کەس نیہ بتوانئ بلسی: بۆ وات کرد؟ بۆ وات نەکرد؛ کئی زات دہکا ئمو پرسیارہی لی بکا؟!!

گەورەیی و بە توانایی و بالا دەستی و دادپەرورہی و دانایی و لوطف و رەحمەتی بہ جۆریک کہ ہەرچی دہیکا، ہەرچی بریار بدا لیی باشتەر نیہ، جگہ لہ ویستی ئمویش ہیچی تر نایەتہ جی و ناشبی بێتہ جی. زانیاری ئمو وێپرای دہسەلات و توانای ہەموو شتیکیان داگرتووە، لہ ناسمان و زەوی دا ہیچی لی ھون نابێ، تەنانەت بہ ئەندازە میثقالہ زەرہو کەمتریش لہ ئمو یا گەورەتر لہ میثقالہ زەرہو لہ زانستی خودا گوم نابێ؛ جا خودایەک ناگاداری ہەموو کردەوہی بەندەکانی بی، سزاو پاداشیان بداتمەو لہسەر کردەوہکانیان؛ چاکہ بہ چاکہ خراپہ بہ خراپہ پێویستہ ئمو بەندانہ ریبازیک ھەلبۆزێن کە پەسەندی ئمو خودایہ بی، بۆ

نمودی به ختموهری همدردو جیهانیان بو دهسته بر بی و به فرت و فیلی شهیتان و
قوتاییانی هدله خه له تین!

سه ربه رشتیاری هه تیوان، ریک خستنه وهی ژن و میری لیک زویر بوو

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمِّي النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْثِقْنَ مَا كُتِبَ لَهُنَّ
وَقَرَّ عُبُورَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا
لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾
وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ
وَإِنْ تُخْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ
وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ...﴾ وه‌کوو زانیمان نهم سوره‌ته؛ سوره‌تی نیساء، دوویاسی گشتی و گرنگی له خۆ گرتوون، یه‌که‌میان حوکه‌مکانی نیسلام دهرباره‌ی ئافره‌ت و هه‌تیوو و خزمایه‌تی و میراتگرتن و زاواو خه‌زوری، دووهم روونکردنه‌وی بنه‌ماکانی نایین و حال و چۆنیه‌تی (ئه‌ه‌لی کیتاب) جووله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کان و دوو‌پرووه‌کان و باسی جیهاد و شه‌ر کردن له‌گه‌ل خوانه‌ناسان دا ئه‌مجار لی‌ره‌دا دیتمه‌وه سهر روون کردنه‌وه‌ی بریار و حوکه‌مکانی نیسلامی دهرباره‌ی ئافره‌ت و هه‌تیوو و زه‌بوونه‌کان و پتموکردنی په‌یوه‌ندی نیوان ژن و می‌رد و دادپه‌روه‌ریی کردن له‌ نیوان ژنه‌کان دا بۆ که‌سی‌ک که زیاد له ژنیکی هه‌بی!

مامۆستا سید قطب ده‌فه‌رموئ: نایه‌ته‌کانی سه‌ره‌تای نهم سوره‌ته بری پرسیاری دهرباره‌ی ئافره‌تان هینایه‌ پتیشه‌وه دیارده‌ی پرسیار کردنی موسولمانان و هه‌ول‌دانیان بۆ زانینی ئه‌حکامی نیسلامی دهرباره‌ی لایه‌نه‌کانی ژانیان مانایه‌کی تایبه‌تیان ده‌به‌خشی له‌ کۆمه‌لگای نیسلامی دا که تازه پیک هاتبوو، لیک‌دانه‌وه‌ی حمز و شاره‌زووی موسولمانه‌کانیش بوو دهرباره‌ی زانینی حوکم و یاسای ژانیان:

بی‌گومان ئه‌و له‌مرزه‌وه‌ژاندنه‌ی که وه‌رسوپان له‌ داب و نه‌رتی نه‌زانی‌یه‌وه بۆ ژیر سایه‌ی نیسلام له‌ دل و ده‌روونی ئه‌و موسولمانانه‌دا هینایه‌دی هه‌ژاندنیکی به‌هیز بوو له‌مرزاندنی‌ک بوو له‌ ناخه‌وه‌ سه‌ری هه‌ل‌دا! به‌جۆری‌ک ئه‌و موسولمانانه له‌ هه‌موو دابو نه‌رتی‌کی سه‌رده‌می نه‌زانی که‌وتبوونه‌ گومانه‌وه، له‌وه‌ ده‌ترسان که نیسلام سه‌ربینی‌یه‌ یان گۆرانکاری تیدا کردبن، بۆیه هه‌ولیان ده‌دا بزائن: حوکمی نیسلام دهرباره‌ی هه‌موو هه‌لس و که‌وتی‌کی رۆژانه‌یان چۆنه‌و چۆن نه‌یه‌؟؟ ئا نهم دل وشیاری و به‌ په‌روش بوونه‌یان بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو کاروباریکیان له‌ چوار چیه‌وی حوکمی نیسلام دابو و له‌ گه‌ل ناوه‌پۆکی نایین یه‌ک بگرنه‌وه دیارده‌یه‌کی رون و ڕوکارای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو هه‌رچه‌نده هه‌ندێ ماکی نایینی کۆنی سه‌رده‌می نه‌زانی - له‌ بری موسولمان دا به‌دی ده‌کرا! به‌لام گرنگه‌ ئه‌وه‌ بوو: تیکرا هه‌ولی ئه‌وه‌یان ده‌دا کرداو گوفتار و ره‌فتاریان له‌ بازنه‌ی حوکمه‌ نیسلامیه‌کان ده‌رنه‌چی و

له بهر روښنایي تیشکې شو نایینه دا خو ښارایش بدن و لهو یاساو حوکمانه د ډډه چن.

بیگومان موسولمانان له ناخوږه هستیان بهوږه ده کرد که پیوستیان به زانینی حوکمی نیسلامی هیه، چونکه شو حوکمانه یاسای ټایینی تازه یان بو پیک ده هینان به گهرم و گورپی بهو ههولی شو زانیاریانه یان دده، مده ستیشیان نهو بو: حوکمی نایینه که یان و واقعی ژانیان هاوترازو بن، شو تازو له داب و نهریتی سدرده می نه زانی بهو هه لکه ندرابوون و وازیان لهو پیروباوږه کوون و میژوویی باوک و باپیروی خو یان هینابوو، مهیل و سوزیکې داب و نهریتی شو سدرده مه یان له می شک دا مابوو، له هه مان کاتیش دا له ناخوږه هستیان به گرنګی شم گوزرانکاری به سدرتاسه مری به ده کرد که نیسلام بهرپای کرد بوو.

نا لیره دا پاداشی شو هه ولدان و حهز له پرسیار کردنه یان د ډډه که وو بهروو بومی راستګویی و سوو ربوونیان له سر هه ولدان بو زانینی حوکمه کانی نیسلام نو مایان د ډډه، نهو هتا پمرو دگار، په زادانی پاک بو خو ی وه لامی پرسیاره کانیان دده داتموه ﴿و یستفتونک فی النساء قل الله یفتیکم﴾

نیمامی بوخاری ﷺ حه دیسیک ده گپړیتموه له عایشموه (ره زای خوی لی بیت) که د ډډه یاره ی شم نایه ته فرمویه تی: نهو شو پیواو به؛ که که تیوی خرم و مندالی ده که ویتته لا، هه میراتګریه تی هه سدر پرشتیاریه تی، که که تیوه که مال و سامانی هه یو تیکه لاو به مال و سامانی پیواو میراتګره که ی بوو، پیواو که بوو ته هاو به شی له ماله که دا، که که وه ختی شوی دی پیواو که بو خو ی له بهر هه هویه ک بی نایه وو ماره ی بکا و بیکا ته خیزانی خو ی، یان هی کوپی، له بهر مال و سامانه که شی نایدا به که سیکی بیگانه و ری شو کردنی لی ده گری، شم نایه ته بهو بو نهو هه هاو ته خواری.

نیمو نه بی حاتم له سوددیوه ده گپړیتموه ده لی: جابیر که چه مامیکی ناشیرینی هه بوو، شو که چه مال و سامانیکی زوری له باوکی بهو بو به جی مابوو، جابیر بو خو ی نهیده ویست ماره ی بکا، نه شی دده به شو به که سانی تر، نهو کوو

میرده کدی ماله کدی بدری، جابیر لہم باره وه پرسیری له پیغہ مبر ۱۱۱ کرد و نهم نایه ته هاته خواری: که ده فمر موی: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾ نهم پیغہ مبر! داوای فتهوات لی ده کمن دهریاره ی نافره تان و مافی گشتی یان، مافی ژن و میردایه تی یان، مافی دارایی و مافی رهفتار کردن له گه لیانداو به یه کسانی و به یه ک جاو له کاروباره کان دا ته ماشا بکرین له گه لیاندا، یه کسانی کردن له گه لیان دا له ههلس و کموت و پیکه وه ژیان و چاره سهری و لیک زویر بوون و کیشمو سهریچی نافره ت و نهم جوړه شتانه ﴿قُلْ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِن﴾ بلی: خودا فتهواتان بو ده دا، نهم بابته تانه تان بو روون ده کاتموه، بریاری راست و دروستان له باره ی نافره تموه بو دیاری ده کا! همروه ها ﴿وَمَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الْأُولَى لَا تَوْتُوهُنَّ مَا كَتَبَ لهن﴾ لہم قورنانه ی که به سهرتان دا ده خویندریتموه حوکم و بریاری تریشیان فیر ده که مین وریگی راستان بو روون ده که مینه وه، دهریاره ی نمو نافره ته هه تیو و چه تیوانه ی که ئیوه میراتی دیاری کراوی خویشان پی ناده ن، نمو به شه میراته ی که بویان دیاری کراوه، ئیوه جلمو گیریان لی ده کمن و نایان ده نی، مافی شوو کردن به ناره زوی خویشان لی قه ده غه ده کمن و ناهیلن به ویست و خوا هیتی خویشان شوو بکمن!

مالی هه تیوان داگیر ده کمن و نایانده نموه؛ خو ده پاریزن له ماره کردنی نمو کچه تیوانه ی که میراتگر و سهرپرشتیارانن؛ نه بو خوتان ماره یان ده کمن، نه ده یان دهن به شوو به کهسانی تر!

﴿وَتَرْغَبُونَ أُنْ تَنْكَحُوهُنَّ﴾ ده تانه وی ۲ نه گمر جوان بن مالیان هه بی ماره یان بکمن، نه گمر ناشیرین بوون خوتان ماره یان نه کمن و له بمر خاتری ماله که یان به شووشیان نه دهن!!

داب و نه ریتی سهرده می نه زانیتان وابوو که نمو کچه هه تیوانه ی ده که ونه ئیر سهرپرشتیاریتانه وه میراتی دیاری کراوی خویشیان نه دهن! نه گمر جوان بوون و به ده لتان بوون ده تانه وی له خوتان یان ماره بپرن، نه گمر ناشیرین بن بو خوتان

ماره‌یان ناکهن و لمبر خاتری ماله‌که‌شیان به کهسانی دیکه‌یان به‌شوو نادهن نه‌گمر هاتنه خوازینیان!

ده‌گیرنه‌وه ده‌لین: نیمامی عوممر نه‌گمر سمربرشتیاری چه‌تیوه‌یه‌ک ده‌هاته لای تیده‌فکری: نه‌گمر چه‌تیوه‌که جوان و ده‌وله‌مهند بوایه به‌کابرایی سمربرشتیاری ده‌گوت: بیده به‌شو به‌پیاویکی له‌خۆت باشتر و گونجاو تر بۆی، نه‌گمر که‌چه‌که ناشیرین بوایه و مالی نه‌بوایه ده‌یگوت بۆ خۆت ماره‌ی بکه، تۆ له‌هموو که‌سێ بۆی له‌پیش تری! نه‌مه له‌کاتی‌ک دا که سمربرشتیاری وا‌ه‌ه‌بوو که چه‌تیوه‌که‌و ماله‌که‌ی له‌خۆ ده‌گرت نه‌گمر جوان بوایه که‌چه‌که‌ی ماره‌ ده‌کرد و ماله‌که‌شی ده‌خوارد، نه‌گمر چه‌تیوه‌که ناشیرین بوایه نه‌بۆ خۆی ماره‌ی ده‌کرد نه‌ده‌یه‌یشت شوو بکا به‌که‌سانی تر به‌و جوړه ده‌مایه‌وه تا ده‌مرد.

﴿والمستضعفين من ولدان﴾ هه‌روه‌ها له‌م قورنانه‌ی به‌سه‌رتان دا ده‌خویندرتیه‌وه حوکم و بریاری حق و راستان بۆ دیاری ده‌کا ده‌ریاره‌ی نه‌و منداله‌ بێ ده‌سه‌لاتانه‌ی که مافی خۆیان له‌میرات ناده‌نێ که له‌نایه‌تی ﴿یوصیکم الله فی اولادکم...﴾ دا بۆیان دیاری کراوه!

له‌سه‌رده‌می پیش نیسلام دا ته‌نها پیاوان بوون نه‌وانه‌ی نه‌رکی پارێزگاری هۆز و به‌خێو کردنی مال و مندالیان له‌سه‌ر بوو هه‌ر نه‌وان میراتیان ده‌گرت ژن و مندال میراتیان نه‌ده‌درایه.

﴿وأن تقوموا للیتامی بالقسط﴾ هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار فه‌تواتان بۆ ده‌داو حوکم و بریاری حق و راستان بۆ ده‌رده‌کا، که هه‌لس و که‌وتتان له‌گه‌ل هه‌تیوان دا داد نامیز بێ، گرنگی‌یه‌کی ته‌واو بده‌ن به‌سه‌ربرشتی کردنیان و به‌شیوه‌یه‌کی ریک و پیک و دادپه‌روه‌رانه و دلسۆزانه به‌خێویان بکه‌ن و پیتیان بگه‌یه‌ن...

جومله‌ی ﴿وأن تقوموا للیتامی﴾ عه‌طف بێ بۆ سه‌ر ﴿یتامی النسء﴾ واته: مه‌صده‌ر موئه‌وه‌له‌که مه‌جرور بێ.

زومه خشمی ده فمرموی: ده گونجی جومله ی «وَأَنْ تَقُومُوا» مه نصبوب بی به فیعلتکی مه زنده کراوی وه کوو (یا مرم). خیطابی نایه ته کهش بۆ فمرمان ره او کار به ده ست و دادوه رانه، بۆ نه وهی دلسۆز بن بهرامبر هه تیوان و مافیان بۆ وه رگر و نه هیلن کهس و کاریان سته میان لی بکهن و مافیان پیتیل بکری.

﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ همر کرده وهیه کی خیر شامیز بکهن کهم بی یان زۆر بی- به گویره ی حوکم و یاسای خودا بی، نه وه پهروه ردگار ناگای لی به تی و پی ده زانی و باشترین پاداشیان له سمر نه وه ده داته وه، دیاره نه مه وروژاندنی هه ست و نهستی ناده میزادانه و هه لنانیانه بۆ چاکه کردن و پابه ند بوونیان به فرمان و نه هییه کانی پهروه ردگار و پهیره کردنی یاسای قورنانی پیروز که بهرنامه ی ژیا نه!

وه کوو زانیمان له وه پیش و له سمرتای نه م جزمه دا حاله تی یاخی بوون و ناشیزه بوونی نافره تی باس کردوو ریگا چاره ی بۆ دانا، بۆ نه وهی پاریزگاری له سمر نیظامی خیزان بکاو نه هیلن سته تهر و سیسته مه که ی تیک بجی، ئیستاش لیره دا حاله تی یاخی بوون و ناشیزه بوون نه گمر له میرده وه سمر هه لبا دینیتیه پیشه وه، که نه مه ش حاله تیکه نارامی و ناساییشی ژن تیک ده داو ناساییشی خیزان ده خاته مه ترسی وه، دیاره دل و ده روون له گۆران دان، هه ست و شعور ده گۆرین، نه وهی نه مرۆ خۆشه وسته، ری ده که موی سبهینی دزیو بی، خیزانیک نه مرۆ له وه پرۆ خۆشی و کامهرانی دایه، سبهینی کیشهیه کی بۆ دروست ده بی مه ترسی ده خاته کامهرانی و ژبانی ناساییه وه، ئیسلامیش که بهرنامه ی ژیا نه بۆ هه موو ته نگ و چه له مه یه ک چاره سهری خۆی هیه، له بهرامبر هه موو ناسته نگ و کیشهیه کدا حه للی خۆی هیه، جا با بزانین پهروه ردگار له م حاله ته دا که ناشیزه بوونه که له پیاوه که وه بی چۆن چاره سمر داده نی و چۆن کیشه ی نیوان ژن و میرده که حه ل ده کا، ده فمرموی: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ نه گمر ژنیک له وه ترسا که میرده که ی نه یه وی وازی لی بینن و له دلی میرده کهیدا شیرین نه بی، یان ترسا له وه که پشتی تی بکاو رووی لی وه رگپری و خۆی لی

بدزیتموه! ترسانه‌کشی به خۆپایی نه‌بوو، به‌لکوله ناکامی هه‌لس و کهوت و نیشانمو به‌لگهی حاشا هه‌لنه‌گر پیدای بوو بوو؛ وه‌کوو نه‌وهی قسه‌ی ناخۆشی پێ ده‌گوتن، یان قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرد، سهرجۆیی له‌گه‌ل دا نه‌ده‌کرد، سۆز و خۆشه‌ویستی پێشان نه‌ده‌دا، هه‌ولی ده‌دا ژنی تر بپینێ، یان ژنی تری هینابوو، به‌ناشکرا نه‌وی زیاتر خۆش ده‌ویست و له‌هه‌لس و کهوتی رۆژانه‌ی دا گه‌یشته‌ئمو قه‌ناعه‌ته‌که‌ میرده‌که‌ی ده‌یه‌وێ ده‌ستی لێ هه‌ل بگرێ: جا هۆی ئهم هه‌لوێسته‌ی میرده‌که‌ی ناشیرینی ئافره‌ته‌که‌ بێ یان پیری بێ یان ههر شتیکی تر بێ!

ئموه له‌م حالته‌دا بۆ مه‌به‌ستی دل هینانه‌وه‌ی میرده‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی ته‌لاقێ نه‌دا ده‌توانێ سوله‌ی له‌گه‌ل دا بکا به‌م جۆره‌ له‌ هه‌ندێ یان له‌ هه‌موو ئمو مافانه‌ی که‌ له‌سهر میرده‌که‌یه‌تی واز بپینێ و گه‌ردنه‌ی ئازاد بکا، وه‌کوو ئموه واز بپینێ له‌ برێ پۆشاک و بۆبوی که‌ له‌سهر میرده‌که‌یه‌تی، یان پێ کیشی لێ نه‌کا، که‌ له‌ گه‌لیدا بنوێ و سهرجۆیی بکا.

وه‌کوو ده‌فهرموێ: ﴿فلا جناح علیهما ان یتصلاحا بینهما صلحا﴾ هیچ خراپه‌یه‌کیان له‌سهر نه‌یه که‌ له‌ نێوان خۆیان دا ریکه‌ که‌ون به‌م جۆره‌ ژنه‌که‌ ده‌ست له‌ هه‌ندێ مافی خۆی که‌ له‌سهر میرده‌که‌یه‌تی هه‌لبگرێ و له‌ لانه‌ی ژن و میرده‌یه‌تی دا به‌رپز لێگیراوی به‌مینیتموه.

ده‌گێرئموه ده‌لێن: ژنیکه‌ میرده‌که‌ی ویستی ته‌لاقێ بدا چونکه‌ پیاوه‌که‌ دلی لێی هه‌لکه‌ندرابوو، ژنه‌که‌ له‌و میرده‌ منداڵیکێ هه‌بوو وتی ته‌لاقم مه‌ده‌ لێم گه‌ڕێ با له‌گه‌ل منداڵه‌که‌م دا دانیشم و به‌ دوو مانگه‌ جاریک وهره‌ لام بنو، هه‌یچی ترم لیت ناوێ، پیاوه‌که‌ وتی: نه‌گه‌ر به‌وه‌ رازی بی زۆر باشه‌ له‌سهر ئموه ریکه‌ که‌وتن.

سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌هه‌ که‌ خه‌زانی پێغه‌مبهر بوو ﷺ که‌ هه‌ستی کرد پێغه‌مبهر ده‌ستی لێ هه‌لده‌گرێ پێی ناخۆش بوو له‌ پێغه‌مبهر ﷺ جیا بیتموه ده‌شی زانی که‌ پێغه‌مبهر عایشه‌ی زۆر خۆش ده‌وێ هات به‌شه‌ میرده‌ی خۆی

پیشکش به عایشه کرد، له پیناو نموده له ژیر نیکاحی پیغه مبر ۷۷۷ بمینیتسه!!

جا له م حالته‌دا که ژن و میرده که ریک بکمون نموه کاریکی باشمو قورئان له باره وه ده‌فرموی ﴿والصلح خیر﴾ واته: سولح کردنیان بهم جوړه ژن که له همدی مافی خوی ده‌ست ه‌لبگرئ و پیاوه‌کش نموی لی قه‌بول بکا، نموه باشته له ده‌ست لیک بمرانیان، ریک کموتنمویه‌یان چاکتره، له لیک جیابونمویه ته‌لاق دان، یان ریک کموتن و پیکمویه ژیان به ته‌بایی باشته له ناشیزه بوون و پشت لیک کردنیان، یان ریک کموتنمویه‌یان و پیکمویه ژانیان باشته له کیشمو نیزاع، بو نموی په‌یوه‌ندی ژن و میردایه‌تی بمینیتسه‌وه بو نموه بینای خیزان نپرووخی و زیان به منداله‌کانیان نه‌گا، ه‌مروه‌ها چونکه ته‌لاق دزبوترین کاری حلاله لای خودا، پیغه مبر ۷۷۷ فرمویسه‌تی ((ابغض الحلال الی الله الطلاق))^{۱۲}.

نه‌مجار رسته‌یه‌کی سمرنج راکیش تیغه‌لکیش ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿واحضرت الأنفس الشح﴾ ده‌روونی ناده‌میزاد چرووکی و رژدی پیسکمی تیدا چینراوه، واته: سروشتی ناده‌میزاد وا دروست کراوه ح‌زی له مال و دارایی و کۆکردنمویه‌تی مال خوشه‌ویست و رژدو چرووکه؛ که‌واته: نه‌گمر ژنه‌که ده‌ست ه‌لبگرئ له همدی لهو مال و دارایی‌یه‌ی له‌سمر میرده‌که‌یه‌تی نموه دلی نرم ده‌بی و واز له ته‌لاق دانی ده‌هینئ له‌بمر خاتری ماله‌که، چونکه ده‌روونی نینسان وا خولقیندراوه که سوور بی له‌سمر کۆکردنموی مال و دارایی و زور کردن و گشم‌بی کردنی؛ جا که نیستا ژنه‌که‌ی ه‌ندیکی مال و دارایی بو زیاد ده‌کا دیاره نموی له پیناو نموده‌دا واز له همدی داخوازی خوی ده‌هینئ یان که ژنه‌که واز له همدی مال و دارایی خوی ده‌هینئ که سووره له‌سمر کۆ کردنمویه‌وه په‌رپیدانی و خوشه‌ویستی مال و دارایی‌یه‌که‌ی که نمو خوشه‌ویستی‌یه له دل دا رسکاوه، دیاره پیاوه‌کش بهو

^{۱۲} نم حدیثه نمبر داود و نینو ماجه له عبدوللای کوری عومرموده گیراویانتموه.

که مه رازی ده بی و له هه لوستی خۆی ژێوان ده بیتوه، یان که ژنه که واز له به شه
میردی خۆی ده هینی و ریگا ده دا میرده که ی به شه که ی نه میش بدا به ژنه که ی
تری، به کورتی نافرته تان سوورن له سهر به ده ست هینانی مافی خزیان له به شه میرد
(القسم) و بژیو ژیان له گهل میرده که ی دا به کامهرانی، ههروه ها سووره له سهر
ماره یی و هه موو جوژه کانی مال و دارایی، ههروه ها پیاوانیش سوورن له سهر مال و
دارایی خزیان و نایانه وئ مالیان به فیرو پروا ههروه کوو چۆن نایانه وئ خانمو لانه ی
خیزانیان لی تیک بچی، کهوابوو لیووردن و دابه زین له لوتکه ی هه لوست و واز
هینان له بری بهرژه و هندی له ههردوو لاهه خیر تاوه ده بی بو ههردوولا، په یوهندی
ژن و میردایه تیان نا پچریو خانه ی خیزانیان ناشیوئ «وان تحسنوا و تتقوا» نه گهر
به شیه وه که ی چاک و ریک و پیک له گهل ژنه کانتان دا ژیان به سهر بهرن، و پرای
ئوه ی که ناخوشیشیتان بوین له گهل یان دا هه ل بکمن و خۆراگر بن له بهرامهر حمز
و ناره زووی خۆتان دا، مافی هاوسهری و پیکه وه ژیا تان له بهر چاوبی، چاوبووشی
له ههندی کم و کوپی به کتری بکمن و ههول بدهن به کامهرانی ژیان به سهر بهرن،
خۆپاریزن له ناچیزه بوون و پشت تیکردن و هه ر شتیک که سهر بکیشی بو زیان
پی گه یاندن و کیشمو دووبه ره کی!!

ئوه «إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا» بیگومان خودا بهو چاکه
نیحسانه ی که له گهل خیزانه کانتان دا ده یکه ن ناگادار و زانایه، هیچی لی گوم نابی
و پاداشی باشتان ده داتوه!

ده لین عیمرانی کوپی حه ططانی خاریجی بو خۆی زۆر ناشیرین بوو،
خیزانه که ی زۆر جوان و شوخ و شه نک بوو، رۆژیک خیزانه که ی سهیری عیمرانی
کردو وتی: (الحمد لله)، عیمران وتی: ئوه چیه؟ وتی: سوپاسی خودام کرد له سهر
ئوه من و تو ههردوو کهمان به ههشتین، عیمران وتی: چۆن؟ نافرته که وتی: چونکه
تو منت ده ست که وتوه و خودا جوانیکه وه کوو منی به تو به خشیوه، نه تو ش
سوپاسی خودا ده که ی و شوکرانه بژی! نه منیش ناشیرینی وه کوو تو م به نسیب
بووه و صهرم گرتوه، پهروه ردگاریش به لینی به ههشتی داوه بهو به ندانه ی سوپاس

گوزار و خو راگران کهوایی تو به هوی شوکرانه بژییری یهوه و من به هوی صبر و خوراگییوه ده چینه به هه شتهوه!!

نه مجار پمروه ردگار نموه روون ده کاتهوه که هه لس و کموت کردنی پیاوان به شیوهیه کی دادوه رانه له گمل ژنه کانیان دا له هه موو روویه کهوه محاله، واته: پیاویک زیاد له ژنتیکی هه بی و له هه موو روویه کهوه به یه کسانی هه لس و کموتیان له گه لدا بکا به یه ک چاو سهیریان بکا، وه کوو یه ک خوشی بوین نموه کاری نه کرده یمو ته کلیفیتیکی له وزه به دهره و محاله، بژییه داوای له میترده کان کرد که به گویره ی توانا به یه کسانی هه لس و کموت له گمل ژنه کانیان دا بکه و نهوجا روونی کرده وه که «ولن تستطیعوا أن تعدلوا بین النساء ولو حرصتم» ناتوانن که عه داله تی تمواو له هه موو روویه کهوه نه نجام بدن له نیوان ژنه کانتاندا، تنانه ت نه گهر سووریش بن له سهر نه نجامدانی ههر ناتوانن. چونکه عه داله تکاری له گمل خیزان دا شتی ماددی و ناماددی ده گریتموه، له شته ماددی یه کان دا ده توانی به عه داله ت له گه لیان دا هه لس و کموت بکا وه کوو مانموی شو له لایان و بژیو و پو شاک و نه م جوړه شتانه! به لام له شته ناماددی یه کانی وه کوو خوشه ویستی دل و مهیل پیدان و نه م جوړه شتانه که پمیه نندیان به ههستی ده روونی یهوه ههیه نموه عه داله تکاری تییان دا محاله و ناتوانی نه نجامی بدا!

بژییه پمروه ردگار عه داله تکاری له شته ماددی یه کان دا له سهر پیاوان پیویست کردوه له شته ناماددی یه کان دا که له چوارچیوهی ده سه لاتی نموان دا نیه شو نه رکمی له سهر سووک کردن به لام له هه مان کات دا ناموزگاری پیاوانی کرد که به گویره ی توانا لهو شته ده روونی یانهش دا به عه داله ت له گه لیان دا بجوړلینه وه و فرموی: «فلا تمیلوا کل المیل» مهیل و سوزی خوتان به تمواوی مده دن به ژنه خوشه ویسته کهو ژنه کهی تر پاشگوئی بخی به هیچ شیوهیه ک مافی ژنه خیزانیه تی نه دریتی و «فتذروها کالمعلقة» لای خوتان بیهیلنه وه وه کوو موعه للهق، نه بمره لا کراو نه ته لاق دراو بی بوخوی بچی شو بکاتهوه، نه له لای میترده کهشی مافی خیزانیه تی بدریتی، واته له رووی ده روونی یهوه که نه تان توانی

به یه کسانى له گه لیان دا بجوولینموه له رووى شته کانی ترهوه به گویره ی توانا سته میان لئ مه کمن، به لکو له باره ی له لا نووستن و له گه ل رابواردن و هه لس و کموتى جوان له گه ل دا کردن ده بئ رازیان بکمن و مافیان بیاریزن.

﴿وإن تصلحوا وتقسوا﴾ نه گهر ئیوه کاروباری خۆتان ریکت بخمن و به عه داله ت هه لس و کموت له گه ل ژنه کانتان بکمن و واز له ستم و سته مکاری بیتن، ته قواکارو خۆپاریز بن له هه موو ئیش و کاریکتان دا ﴿فإن الله کان غفورا رحیما﴾ ئموه بیگومان خودا له هه موو مهیل کردن و سته میتک که له موه پیش له ژنه کانتان کردوه خۆش ده بئ، داب و نهریتی خودا هه میشه ئموه یه: که لیخۆش بوونی هه یه بۆ هه له کاران و ره حمه ت و به زه یی هه یه بۆ تۆبه کاران ئهوانه ی له دواى تاوان کردن په شیمان ده بنموه.

﴿وإن یتفرقا﴾ نه گهر لیک جیا بوونموه، نه ئافره ته که وازی له بهرئ مال و دارایی خۆی هینا نه پیاوه کهش له هه لووستی خۆی ژسوان بووه وه و کارگه یشته ئموه ی ده ست لیک بهردن ئموه دلنیا بن هه یج لایان په کی ناکموئ به لکو ﴿یفن الله کلا من سعته﴾ پهروهردگار هه ره یه که یان له ی تریان بئ ئاتاج ده کا، به لوطف و که ره می خۆی بۆ پیاوه که ئافره تیکى باشتەر دهره خستینئ، بۆ ژنه کهش مه یردیکى چاکتر پهیدا ده بئ، له باره ی بزمو و مال و داراییشموه خودا ههردوو لایان بئ ئه یحجاج ده کا!

ده گه یه ئموه ده لین جمعه فمرى کورئ (محمد) پیاویک چوه لای و سکالای خۆی بۆ کرد له ده ست هه ژاری ئه ویش وتئ: بهرۆ ژن بیتنه، کابرا ژنى خواست و گواستیه وه پاش ماوه یه ک هاته لای هه ره سکالای هه ژاری کرد ئه ویش فهرمانى پئ کرد وتئ ژنه که ت ته لاق بده!

که په رسیاریان لئ کرد وتیان: ئه مه یانى چی؟ له وه لام دا وتئ فهرمانم پئ کرد به ژن هینان وتم: به لکو بهر ئهم نایه ته بکه موئ که ده فهرموئ ﴿إن یكونوا فقراء یفنیهم الله من فضله﴾ النور/ ۳۲ که ژنى هینا و نایه ته نه یگرتموه، فهرمانم

پئی کرد به تەلاق دانی ژنه‌کی و تم به لکو له شه‌لی نهم نایه‌ته بئی ﴿وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته﴾ لهم باره‌وه چیرۆک و سەرگۆزه‌شته زۆرن.

﴿وكان الله واسعا حكيما﴾ پەروره‌دگار رزق و رۆژی ده‌ری هه‌موو گیان له‌به‌ریکه گه‌نجینه‌ی فراوانه‌و هه‌رگیز کۆتایی نایه. دانایه له‌ئیش و کاره‌کانیدا، له هه‌موو روویه‌که‌وه له باره‌ی دروست کردن و ده‌ست رهنگینی و شه‌ریعت دانان و هه‌ڵسۆڕانی بوونه‌وه‌ر و پاداش دانمه‌وه‌ر تۆ له سه‌ندانه‌وه.

خواه‌نیتی بوونه‌وه‌ر هه‌ر به‌و خودایه، سه‌ربه‌ری دونه‌یاو قیامه‌ت به‌و تیکۆشه‌رانه

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

پاش نه‌وه‌ی پەروره‌دگار له نایه‌ته‌کانه، بیه‌شو دا فه‌رمانی به‌شاده‌میزاد کرد که عادیلاته له‌گه‌ل هه‌تیوان و زه‌بوونان دا بجوولینه‌وه‌و چاکه‌یان له‌گه‌ل دا بکه‌ن، ته‌مجار نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه؛ که نهم فه‌رمان و داوایه له‌به‌ر نه‌وه‌ نیه که خودا پیوستی پئی بئی، خودا هه‌یج ناتاجی کردار و گوشتاری به‌نده‌کانی نیه، چونکه هه‌موو ناسمان و زه‌وی، هه‌موو بوونه‌وه‌ر مولکی خزیه‌تی، نه‌و خواجه‌کی بئی باک و

بی ئیحتیاجه، بےنده کان پیوستیان به ره حمهت و به خششی نمو هیده، به لکو که فرمانیان پیده کا بۆ بهرزه و هندی خۆیان، بۆ رام کردن و هه لانیانه له سهر کردنی کاری چاکه، بۆ ریکهستن و خولقاندنی کۆمه لگای به خته وهر و کامه رانه!

فرموی: ﴿وَلله ما فی السماوات وما فی الأرض﴾ ههر بۆ خودایه مولک و دارایی و سه لته نهتی ناسمانه کان و زهوی ههر خودا خۆی حاکم و هه لسه و پنهتری کاروباره تییان دا، ههرچی تییان دا هیده له رووی مولکایه تی و خولقاندن و هینانه دی و هه لسه و پنه و به ندایه تی کردنی بےنده کان بۆی هی خودایه!

فرمانه وایه کی ره هاو بالا دهستی هیده!

﴿وَلقد وصینا الذین أوتوا الکتاب من قبلکم وایساکم﴾ بیگومان فرمانمان به خاوهن نامه کان (جووله کمو مه سیحی و گهلانی تریش) کردوه، ههروه ها فرمانمان به ئیوهش کردوه؛ که ﴿أَن اتقوا الله﴾ به ندایه تی خودا بکه ن و کار به بهرنامه ی خودا بکه ن! هه همیشه هه ولی چه سپاندنی بدهن و بیکه نه یاساو پرۆگرامی خۆتان، بۆ نمو ی به خته وهری دونیاو قیامهت بین، خۆ ﴿وإن تکفروا﴾ نه گهر سه ریچی فرمانی یهزدان بکه ن و کافر بین ﴿فإن لله ما فی السماوات وما فی الأرض﴾ نمو بیگومان بۆ خودایه ههرچی له ناسمانه کان و زهوی دایه، چی له بوونه وهر دایه مولک و سامانی خودایه، بۆ خۆی خاونیانه، کافر بوون و یاخی بوونتان چ زیاتیکه به خودایه تی و بالا دهستی نمو ناگیه نهتی، ههروه کوو چۆن سوپاس گوزاری و خودا په رستیتان چ له خودایه تی نمو زیاد ناکا! که فرمانیشی پی کردوون سوپاس گوزاری بن و به ندایه تی بکه ن، نمو له بهر سوز و ره حمه تی بی پایانیه تی!

رسته ی ﴿وإن تکفروا﴾ عهطف کراوه نمو بۆ سه ر رسته ی ﴿اتقوا﴾ واته فرمانمان به نه وانیش و به ئیوهش کردوه که ته قوای خودا بکه ن! به وانیش و به ئیوهشمان گوتوه که نه گهر کافر بین و سه ریچی بکه ن و له خودا یاخی بن، نمو هه موو سه لته نهت هی خودا خۆیه تی! به کورتی وه کوو زومه خشمی ده فرموی:

بوونه‌ور هه‌موو هی خودایه! خودا دروستی کردون، خودا خاوه‌نیانه، ههر خودا رزق و رۆژی ده‌دا به زینده‌وهران و نه‌و ده‌یانژیینی!

جا که ئاده‌میزاد به‌شیک‌ی بوونه‌وره و خودا نه‌و هه‌موو فه‌ضل و نیعمه‌تانه‌ی پی به‌خشیون، ئهرکی سهر شانیانه که بیپهرستن، مافی خودا خۆیه‌تی که پهرستراو بی و کەس سهرپیچی نه‌کا، ئاده‌میزادان خۆیان له سزاو تۆله‌ی بیاریزن، له سزادانه‌وی بترستین و به‌هیوای پاداش و به‌خششی باش بن! واته: ئهم فرمانه‌ی ئیمه فرمان و نامۆزگاری‌یه‌کی کۆن و له میژینه‌یه‌و شتیکی تازه قه‌لا نیه، ههر له کۆنه‌و پهره‌ردگار ئهم فرمانه‌ی به‌به‌نده‌کانی کردووه و به‌رو دوا ئهم فرمانه‌ی ئاراسته‌ی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک کردووه و تاییه‌ت نیه به‌ئیه‌وه، چونکه ته‌قوا و هه‌سیله‌و هۆکاری رزگار بوون و سهرفیرازی ئاده‌میزاده به‌هۆی ته‌قوا کردنه‌و به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامه‌ت ده‌بن.

ئه‌مجار به‌ئه‌وانیش و ئیه‌و شمان گوتووه ئه‌گهر کافر بن و له خودا یاخی بن ئه‌وه چ زیانی‌یک به‌خودا ناگا و تۆزقالی‌یک له خودایه‌تی که‌م نابیته‌وه، سهرباری ئه‌وه‌ش له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا فریشته‌و دروست کراوی تری زۆرن که یه‌کتا پهرستی ده‌که‌ن و فرمانه‌هر دار و گه‌ردنکه‌چی بۆ ده‌که‌ن و خۆیان له سزاو تۆله‌ی ده‌پاریزن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا﴾ خودا له زاتی خۆی دا بی ناتاچه له دروست کراوانی خۆی و پتویستی به‌هیچ که‌س نیه و بی ئیحتیاچه له عیباده‌ت کردنیان ﴿حَمِيدًا﴾ شیاو و لایه‌ق و موسته‌حه‌قی سوپاس و ریز لێنانه چونکه زاتیکی پاک و بی خه‌وشه، صیقلی ته‌واو بی نه‌قصن به‌خشش و نیعمه‌تی زۆرن، ته‌نانه‌ت نه‌گهر که‌سیش به‌نده‌یه‌تی بۆ نه‌کا ئه‌و له خواجه‌تی که‌م نابیته‌وه، واته: خودا پتویستی به‌تاعه‌ت و شوکر و سوپاسی ئیه‌و نیه بۆ ئه‌وه‌ی خودایه‌تی خۆی پی ته‌واو بکا! ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِعَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ الإسراء/ ۴۴

له هه‌دی قودسی دا هاتووه ده‌فرموی: ((یا عبادي انکم لن تبغوا ضري فتضروني، ولن تبغوا نفعي فتنفعونني، لو ان اولکم و آخرکم وانسکم

وجتکم کانوا علی اتقی قلب رجل واحد منکم ما زاد ذلك في ملكي شيئا، یا عبادي لو ان اولکم وآخرکم وانسکم وجتکم کانوا علی افجر قلب رجل واحد منکم ما نقص ذلك في ملكي شيئا، یا عبادي لو ان اولکم وآخرکم وانسکم وجتکم قاموا في صعيد واحد فسألوني فأعطيت کل واحد مسألتہ مانقص ذلك مما عندي إلا کما ينقص الخيط إذا ادخل البحر، یا عبادي إنما هي أعمالکم احصیها لکم ثم اوفیکم إياها، فمن وجد خيرا فليحمد الله ومن وجد غیر ذلك فلا یلومن إلا نفسه)) رواه مسلم. (ریاض ۱/ ۱-۱۴۳)

له نایه‌تیکی تردا ده‌فمرموی: **﴿ما أريد منهم من رزق وما أريد أن يطعمون إن الله هو الرزاق ذو القوة المتین﴾** الذاریات/ ۵۷-۵۸ نه‌مجار پمروه‌ردگار بنی ناتاجی خوی له‌بهنده‌کانی دووباره‌کرده‌وه‌فمرموی: **﴿الله ما فی السماوات وما فی الأرض﴾** همر بۆ خودایه‌چی له‌ناسمانه‌کان و زهوی داهیه‌له‌باره‌ی دروست کردن و خولقاندن و خاوه‌نیه‌تی‌یه‌وه، به‌ناره‌زووی خوی چۆنی بۆ، ناوا هه‌لیان ده‌سورپینتی، به‌دییان دینتی و ده‌یانفموتینتی، ده‌یانزیمینتی و ده‌یانمرینتی **﴿وکفی بالله وکیلا﴾** به‌سه‌که‌خودا بۆ خوی سهره‌رشتیار و پاریزگار بۆ کاروباری به‌نده‌کانی و رزق و رۆژی هه‌موو کاروباریکی تریانی له‌نه‌ستۆ گرتبی!! زومه‌خشمی ده‌فمرموی: دووباره‌کردنه‌وه‌ی رسته‌ی **﴿الله ما فی السماوات وما فی الأرض﴾** بۆ چه‌سپاندن و ته‌قریری خودایه‌تی خودایه‌ بۆ سه‌له‌ماندن و شیاویه‌تی و پمروه‌ردگاریه‌تی‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ی ناده‌میزاد لی‌ی بترسین خۆ له‌سزاو تۆله‌ی بیاریزن، به‌نده‌ایه‌تی بکمن و لی‌ی یاخی نه‌بن، چونکه‌ترسان و خۆپاریزی له‌سزای خودا بنه‌مای هه‌موو خیر و خۆشی‌یه‌که: نه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی توندی ناراسته‌کردن و فمرموی:

﴿إن یسا یذهبکم ایها الناس ویات باخرین﴾ نه‌ی ناده‌میزاد! نه‌گه‌ر خودا بیه‌وی بتانفموتینتی و له‌بیختان ده‌رینتی تاqm و کۆمه‌لیکی تر له‌ناده‌میزاد بینیته‌کایه‌وه‌ده‌یکا و که‌س نیه‌بیته‌له‌مه‌پر و نه‌هیلتی نه‌و کاره‌نه‌نجام بدا، چونکه‌

همموو شتیك له ناسمان و زهوی دا له ژیر دهسلاتی نمو دایه و له چوار چیوهی دهسلاتی دهرناچی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا﴾ پمروهردگار لهسمر نمو لهناو بردن و بهدیپینانه نمو پهری دهسلاتی ههیهو هیچ هیتیك نیه بتوانی بمرهنگاری بکا!! بهلام که نایکا نمو لهبر نمویه: که نیرادهی نهکردوو.

نهمه همرهشه کردنه له بت پهستهکان که سازاری پیغه ممبریان دهداو بمرهنگاری بانگهوازییه کهیان دهکرد، دهرپرینی ناستی رق و بیمی پمروهردگاره نمو خوانهناسانمو دهستییشان کردنی دهسلاتی بی سنووریتهی لهسمر لهناو بردن و فموتاندنیان، نهگهر لهسمر یاخی بوون بمردهوام بن بهلکو همرهشه کردن و ناگادار کردنمویه بو نمو کهسانهی کاربهدهستن و لیپرسراوییان ههیه: که نهگهر دادپمروه نهبن خودا له ناویان دهبا! همروهها بو زاناو زانستهخوازان که نهگهر به گۆرهی زانیاری خۆیان مامهله نهکمن خودا ریسوایان دهکا، شکستییان بهسمر دئ.

وهکوو له نایهتیکی تردا دهفرموئ: ﴿وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم﴾ محمد/۳۸ ههندی له زانیانی پتشین (سهلهف) فرموویانه! شای ئادهمیزاد چهند بی نرخه لای خودا کاتی که سهرپیچی فرمانهکانی دهکا!!

له نایهتیکی تردا دهفرموئ: ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ، وَمَا ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ ابراهیم/۱۹-۲۰.

نهمانه همموو همرهشه و ناموژگاری پمروهردگارن بو ئادهمیزاد له چهند شونیتیکی قورئان دا به بوتهی جیاجیاوه دووبارهو سی باره بوونهتموه. بو نموهی بهندهکان به هوش خو بینمووه واز له ریگای چموت بهتین و بیتنه سمر ریگای راست و رهوان که نمویش پابهند بوونه به فرمانهکانی خودا و جلمو گیرییهکانی.

نه مجار دهفرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يَرْيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ همر کهسیك له نپوه له ریگای همولدان و کوشش و جیهادهوه بیهوی دهست کهوتی جیهانی دهست کهوی، مال و نیعمدت و پلمو پایهی دونیای بهدهست بینئ! نمو ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشی باشی دونیاو قیامت لای خودایه، پمروهردگار هیز و ههست و

عهقل و شاره‌زایی نموهی داوه پیتان که نه‌گمر به‌کاریان بینن ده‌توانن هه‌مو پاداشه‌کان ده‌سته‌بر بکمن، همر به پاداشی دنیای بی به‌قا رازی نه‌بن، چونکه کۆکردنه‌ریان بۆ ئیوه ناسانه بوه‌کۆو نموه جه‌نگاوه‌ری ئیسلام له‌ریگای خودادا بجه‌نگی نه‌گمر کاره‌که‌ی بۆ خودا بی هه‌م غه‌نیمه‌ت و سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینی هه‌م ره‌زامه‌ندی خوداو به‌مراد گه‌یشتنی له‌رۆژی دوابی دا.

واته: نه‌گمر به‌نده بیهوی راستالانه بۆ خودا کار بکا به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو جیهان ده‌سته‌بر ده‌کا، نه‌م نایه‌ته ناماژه‌یه بۆ نموه که ئایین ئاده‌میزاد شاره‌زا ده‌کا بۆ کامهرانی و به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو دنیا، وه نمو شاره‌زایی کردنه فه‌ضل و نیعمه‌تی خودایه، نه‌گمر موسولمانان پابه‌ندی فرمان و جله‌وگیری به‌کانی خودا بن و به‌گیری قورئان که به‌رنامه‌ی هه‌لبێرێدراوی خودایه کار بکمن ده‌بنه گه‌وره هیزی جیهان و دنیا ده‌که‌وتیه ژێر ده‌ستیان (نه‌مه‌ش راستی به‌کی میژوویی به‌و چه‌ند جار له‌ میژووی که‌ونا رای ئیسلامدا به‌گه‌شی بینراوه!! هه‌ر کاتیکیش پابه‌ندی به‌رنامه‌ی خودا نه‌بوین ئازادی و سه‌ربه‌ستیان له‌ده‌ست داوه‌و که‌وتونه‌ته ژێر چنگی داگیر که‌ران و چه‌وسیندراونه‌تموه).

نمونه‌ی نه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تبه که ده‌فرموی: ﴿فَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَقُولُ: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقَتْنَا عَذَابَ النَّارِ. أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا﴾ البقرة/ ۲۰۰-۲۰۲

له‌ نایه‌تیکی تبه‌شدا ده‌فرموی: ﴿مَنْ كَانَ يَرْيِدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يَرْيِدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشورى/ ۲۰

هه‌روها ده‌فرموی: ﴿مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ تَا دَه‌گاته- أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ الإسراء/ ۱۸-۲۱

هه‌موو نه‌م نایه‌تانه نموه ده‌چه‌سپێنن که ئاده‌میزاد چی دیته ری ناکامی کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی و پێویسته هه‌موو کاتێ هه‌ول بدا خودا له‌ خۆی رازی بکاو

به ختموهری ژبانی قیامه‌تی ده‌سته‌بهر بکا، هه‌ول و تیکۆشانی به‌ته‌نیا بۆ ژبانی کم
خایه‌نی دونیا نه‌بی!!

کۆتایی نایه‌ته‌که‌شی به‌وه هیناوه که ده‌فرموئ: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾
په‌روه‌دگار هه‌میشه قسه‌و گه‌ت و گۆی به‌نده‌کانی بیستوو و ده‌بیستی، بیناو زاناو
ناگاداره به هه‌موو مه‌به‌ست و کرده‌وه‌یه‌کیان، که‌وابوو پتویسته هه‌میشه له‌کاتی
هه‌موو گه‌ت و گۆو کرداریکیان دا خودایان له یاد بی و بزنان که هه‌میشه خودا
ناگای له هه‌لس و که‌وتی نه‌وانه، هه‌چ شتیکی لی هون نابی.

دادوهری له بریار دان دا، شایه‌تی دان به‌هه‌ق، بروا به خوداو به پیغه‌مه‌ر

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ
أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أُولَىٰ بِهِمَا
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوْتُمْ أَوْ نَعَرَضُوا فَلِئَلَّ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٥﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٢٦﴾﴾

له نایه ته کانی پیشوو دا فرمانی به ناده میزادان کرد که داد پمروه بن
له گمل هتییوان دا، له گمل نافره تان دا، بهم جوړه زه مینه ی خوش کرد بو فرمان به
عه داله ت به شیوه کی گشتی و سمر تاسری،، چونکه کومه لگا به ختموه نابی و
کاروباری سمر ناگرئ نه گمر عه داله ت بالی پیروزی به سمر دا نه کیشی! پاریزگاری
یاساو برده وام بوونی ده سلات به بی عه داله ت میسر نابی، عه داله ت بناخه ی
ده سلاتی هه میسه یی، به بی داد پمروه ی کومه لگا به پروه ناچی! بویه نهم
بانگه وازه گشتی به سمر تاسری به ناراسته ی، موسولمانان کردو فرموی: ﴿یا ایها
الذین آمنوا کونوا قوامین بالقسط﴾ نه ی شو که سانه ی پرواتان هیناوه! زیاده
رهوی و موبالغه بکمن له چه سپاندنی عه داله ت دا، رهوشتی داد پمروه ی له
خوتان دا رهوشتیکی سرووشتی و بنچینه ی بی به لیبراوی پابه ندی بن!!

عه داله ت وشیه کی گشتی به؛ دادگایی دادوهر ده گریتموه همدروها همدوو
هه لس و کموتیکی حه قانی ناده میزادیش ده گریتموه، پیاو له ناو خیزان دا، ژن له
مال دا، سمرۆک دائیره له فرمانگه که ی خوی دا، کوخا له گوند دا، سمرۆک هوز
له ناو خیزله که ی دا، نه فسر له سوپا دا هتد.

هموو نه مانه پیویسته داد پمروه ی له بزاقی ژبانیان دا رهنک بداتموه
به ده ک چاو سیری ژیر ده سته ی خویان بکمن، جیاوازی له نیوانیان دا نه کمن!
﴿شهداء لله ولو علی انفسکم﴾ شایه تی حق و راستی بن بو خودا واته: همدوی
چه سپاندنی حق بدهن و مبه سته ی خودا له خوږازی کردنتان هه بی، شایه تی
به راستی بدهن، خوتان له شایه تیدانی به درو پیاریزن، له شایه تیدان دا لایه نگیری
ره چاو مه کمن، شایه تی راست و بی پیچ و په نا بدهن، با له دژی خوشتان بی

﴿أو الوالدین﴾ یان زبانی بو دایک و باوکتان هه بی ﴿والأقربین﴾ یان زبانی
بو خرم و کهس و کارو دوست و ناشنا هه بی! حق چو نمو رووداوه که چونتان ناگا
لویه ناوا بیگیرنموه، له شایه تیدان دا جگه له لایه نی خودا و حق-هیچ شتیکی
تر له بهر چاو مه گرن! ﴿إن یکن غنیا أو فقیرا فالله أولى بهم﴾ له شایه تیدان دا

لایه نگیری دهوله مه ند له بمر دهوله مه ندی یه که ی مه کن به زه بیتان به هه ژار دا له بمر هه ژاری نه یه تموه، نه وه هه واله ی خودا بکن خودا بۆ خۆی باش باش ده زانی بمر ژوه ندی یان له چی دایه!!

﴿فلا تتبعوا الهوى أن تعدلوا﴾ شوین هه واو هه وه س مه که مون؛ نه وه کوو له حق لایه دن بۆ به تال، چونکه هه ر که سی شوین هه واو هه وه سی بکه وی هه لده خلیسکی و تووشی هه له ده بی، یان با هه واو هه وه س و ده مار گیری و خۆشه ویستی بۆ هه ندی که س و رق و کینه تان له هه ندیکی تر واتان لی نه کا عه داله ت و دادپهروه ری پاشگو ی به خن! به لکو هه موو کاتی له هه موو حالیک دا پابه ندی عه داله ت بن و ده ستی لی بمر مه دن! وه کوو له م نایه ته ی تر دا ده فمر مو: ﴿ولا یجرمنکم شأن قوم علی أن لا تعدلوا اعدلوا هو أقرب للتقوى﴾ المائدة/۸.

ده سه لات ی عه داله ت نامیز بمر ده وام و پایه داره، جیگای ره زامه ندی خودا و ناده میزاده.. ﴿وان تلوا او تعرضوا﴾ نه گه به نه نه قه ست خوار برۆن و شایه تی بگوین و درۆی تیدا بکن و له راستی لایه دن، یان شایه دی یه که بشیر نه وه شه دای نه کن و وه کوو پتویست نه رکی سه رشانی خۆتان نه نه جام نه دن نه وه ﴿فإن الله کان بما تعملون خبیرا﴾ دلنیا بن خودا ناگای له هه لویست و کردار و گوفتار تانه و سزاتان ده داته وه، ناگادار و زانی به هه موو ورده کاری یه کان و هیچی لی هون ناب ی به هه موو نه ینی و په نامه کی یه کی شایه تی یه که ده زانی، با سه ریچی کاران به ترستین و بزانی که خودا ناگاداری هه موو فیل و قسه گوین و ژیر لیتو خستنی شایه تیدانه کانیانه.

نه مجار پهروه دگار فمرمانی پیروزی ناراسته ی خاوهن برویان ده کاو ده فمر مو: ﴿یا ایها الذین آمنوا آمنوا بالله ورسوله والکتاب الذی نزل علی رسولہ﴾ نه ی کۆمه لی موسولمانان! بمر ده وام بن له سه بروی راستان به خودا به پیغه مبه ری خودا به مو نامه یه ی نارده تی یه خوار ی بۆ سه ری پیغه مبه ره که ی و ﴿والکتاب الذی أنزل من قبل﴾ ههروه ها برواتان هه بی به نامانه ی که له پیش

قورئان دا نیردراون بۆ پیغه ممبره کانی پیتشو، پیتان وایی که نمو نامانه له خوداوه نیردراون بۆ سمر پیغه ممبران.. ئەمە ئەگەر خیطابه که ئاراسته‌ی موسولمانان کرابێ، وه کوو زۆریه‌ی رافه کهمرانی قورئان پیتان وایه! ئیبنو که‌ئیر و قورطوبی په‌سەندیان کردوه وه کوو له شوئینکی تریشدا ده‌فرموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾** الحدید/ ۲۸

به‌لام ئەگەر خیطابه که روو بکاته بروادارانێ ئەهلی کیتاب، ئەوه مه‌به‌ست به‌فرمانه که ئیمان هینانیان به پیغه ممبری ئیسلام و به قورئان وه کوو چۆن بریایان به پیغه ممبره کانی پیتشو هیناوه بریایان به نامه ئاسمانی به کانی پیتش قورئان هیناوه!!

جاوه کوو ریاوایت کراوه: ئەمە خیطابه بۆ ئەوانه‌ی جووله که بوون و بریایان هیناوه به پیغه ممبر، ئیبنو عه‌بیاس و که‌له‌بی ده‌لین: ئەم نایه‌ته ده‌ریاره‌ی عه‌بدوللای کوپی سه‌لام و ئەسه‌د و ئوسه‌ید که دوو کوپی که‌عب بوون و هه‌روه‌ها ئەه‌له‌به‌ی کوپی قه‌یس و سه‌لام که کوپی خوشکی عه‌بدوللای کوپی سه‌لام بوو، یامینی کوپی یامین، که هاتنه خزمه‌تی پیغه ممبر و عه‌رزیان کرد ئیمه بریایان به تۆو به کتێبه که‌ت ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها ئیمانیاان به موسا و به ته‌ورات و به عوزه‌یر هه‌یه ئیتر بریایان به که‌سی ترو به هه‌یج کتێبیکی تر ناکه‌ین! پیغه ممبر ﷺ پێی فرموو نابێ به‌لکو ده‌بێ ئیمان به خودا و به پیغه ممبره که‌ی که منم و ئیمان به قورئان به‌هه‌ین، هه‌روه‌ها ده‌بێ بریایان هه‌بێ به هه‌موو نامه ئاسمانی به‌کی پیتش قورئان. ئەوانیش وتیان نه‌خه‌یر شتی وا ناکه‌ین ئیتر ئەم نایه‌ته هاته خوارێ و هه‌موریان ئیمانیاان هینا..

ئه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت ئاراسته‌ی سه‌رپه‌چیکاران ده‌کاوه ده‌فرموی: **﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكِتَابِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾** هه‌ر که‌سیک بریایان به خوا یاان فریشه‌کانی یاان نامه نیردراوه کانی یاان پیغه ممبرانی یاان رۆژی قیامه‌ت نه‌بێ یاان بریایان به هه‌ندیکیان نه‌بێ ئەوه گو‌م‌پ‌ایه‌و رینگای لێ هون بووه له رینگای حه‌ق لای داوه، زۆر له رینگای مه‌به‌ست و حه‌قیقه‌ت

دوور کہوتوتہوہ، کہسیک جیاوازی بخاتہ نیتوان نامہ ناسمانیہکان و پیغہمبهران
 پروا بہ ہندیکیان بکاو پروا بہ بریکیان نہکا وہکوو جوولہکمو مہسیحیہکان نہوہ
 پرواکہیان بایہخی نیہ! چونکہ کافر بوون بہ نامہیہکی ناسمانی یان بہ
 پیغہمبہرک پروا نہبوونہ بہ ہموو نامہ ناسمانیہکان و بہ ہموو پیغہمبهران!
 نہگہر نیمانی راست و دوستیان بہ پیغہمبہرہکیان، بہ نامہ ناسمانیہکی
 ہموایہ، بی پروا نہدہبوون بہ (محمد) کہ لہ نایین و کتیبہکیان دا مزگینی پی
 دراوہ!!

رہوشتی دوو پروہکان و ہہ نویستیان دہی موسولمانان و سزایان لہ لای خودا

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا
 لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُتَفِيقِينَ بِأَنَّهُمْ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ آيَبَتُغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ
 عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا
 فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُتَفِيقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿٤٠﴾
 الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ

مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ
وَنَمْتَعِكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَهُ يَعْكُم بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ
يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۱﴾

له نایه‌تی پیشودا پمروه‌دگار فرمانی به موسولمانان کرد که برودار بن
و بمرده‌وام بن له‌سمر بروداری و نیمانیان به خوداو به پیغه‌مبهران و به‌نامه
ناسمانی‌یه‌کان هدی، نیتر گونجاو بوو که باسی دوو کۆمه‌ل بکا که لهو بروداران
نین.

کۆمه‌لی یه‌که‌م: نمو تاقمه‌ن که بمرواله‌ت نیمانیان هیناوه‌و دوا‌یی
گمپرانموه بۆ سمر کوفر و به کافری مردون، نموانه تۆه‌یان بۆ نیه له‌سمر کوفر
مردون، خوداش لییان خوش نابی!

کۆمه‌لی دووه‌م: نمو تاقمه‌ دوو‌پرووه‌ن که بمرواله‌ت به موسولمانی مانموه‌و
له دلدا له‌گه‌ل کافره‌کان دان و لایه‌نگیری نموانه ده‌کمن، نموانه‌ش سزای سه‌ختیان
ده‌دری و به ناگری دۆزه‌خ ده‌سوتینرین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نمو که‌سانه‌ی موسولمان بوونی خۆیان
راگمیاند، دوا‌یی په‌شیمان بوونموه‌و گمپرانموه بۆ کوفر و گومپراییی ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾
نه‌مجار هه‌لو‌یستیان گۆ‌پ‌ی و بمرواله‌ت موسولمان بوونموه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نه‌مجار
هه‌لگمپرانموه‌و دووباره کافر بوونموه ﴿ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا﴾ نه‌مجار زیده‌په‌ویان کرد
له گومپراییی و کافر بوون داو دریژه‌یان به کافر بوونی خۆیان داو له‌سمر گومپراییی
مانموه تا مردن، نموانه ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾ لیخۆشبوونی خودا نایانگرتیه‌وه‌و
﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ شاه‌زایی نا‌کرین بۆ چاکو خیر، واته: نموانه که نمو‌نده
راپابوون بمرواله‌ت موسولمان بوون و به‌ناشکرا له‌ نایین هه‌لگمپرانموه‌و زیده‌په‌وی

لهسمر کافر بوون و گومراییان لی بیندراو سوور بوون لهسمر کافر بسوون و ناماده نهبوون به باشی له نیسلام حالی ببین و ههولیان نهدا بهردهوام بن لهسمر دینداری و مانموه لهسمر رنگای راست! نموه همرگیز لیخوشبوونی خودایان دهست ناکهوی، رهحمدهت و چاکه و رهزامهندی پهروهردگار نایانگریتموه، دواي نمو دله راوکهو راپایی به تیتتر شیایو نموه نین شارهزای رنگای بههشت بکریسن و ناکریسن، ژبانی سهرمرزی و کامهرانی نابینن، لهو دونیاش له ناگری دۆزهخ. رزگاریان نابی، چونکه له ژبان دا تۆبهی راستیان نهکرده و لهسمر کوفر و گومرایی خۆیان تا مردن بهردهوام بوون!

﴿بشر المنافقين﴾ ندی محمد! مزگینی بده به دووړووهکان له ههر تاقم و کۆمهلیک بن، ههروهها نموانی که لایهنگیری کافرهکان دهکن ﴿بأن لهم عذابا أليما﴾ بهوه که ناگری دۆزهخ نامادهیه بۆیان و لهناو دۆزهخ دا سزای سهخت دهچیژن!

نه مجار پیناسهی دووړووهکان دهکاو دهفرموئ: ﴿الذين يتخذون الكافرين أولياء من دون المؤمنين﴾

نموانه کافرهکان دهکنه دۆست و برادر و راویژ پیکراو و یارمهتیده و پشت و پهنا، دۆستایهتی موسولمانان بهراستی ناکمن و لهزیر دهسهلاتی موسولمانان دهردهچن و خۆیان لی جیا دهکنموه، بهو هیوایمو پتیان: وایه که له ناکاما سهرکهوتن بۆ کافرهکان دهبی! نازانن: که سهره نجام سهرکهوتن بۆ موسولمانانه، چونکه خودایان لهگهله!

نه مجار بهشیوه پرسیاریکی سهره نهشت نامیز دهفرموئ: ﴿آيتهم عندهم العزة﴾ نایا نموانه که دۆستایهتی کافرهکان دهکن دهیانموی لای نموان هیز و پشتیوان بۆخۆیان پهیدا بکنن؟ نهگمر به تهما بن بموه بههیز بن و پشت و قوه تیان زیاد بکا، نموه بههله چوون چونکه ﴿فإن العزة لله جميعا﴾ هیز و تواناو پشت و قوه له دونیاو له قیامهت دا ههر بۆ خودایه، ههر شمیش هیز و تواناو

پشت و پمنا ده به خشی، سمرکومتن سمره نجام بۆ خۆشموستانى خودایمو نهوان بالا دهست و زال ده بن به سمر جووله کمو خوا نه ناسانى تردا.. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: **﴿وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾** المنافقون/ ۸ عیزهت و شان و شوکت هی خودایه دهیدا بهواندی خۆی ناره زوو بکا! کهوابوو پیوسته عیزهت و هیز و توانا له خدا داوا بکمن، به هۆی بهوای راست و پتمو و پمپه و کردنی ریبازی پهروهردگار و شوینکومتنی بهرنامه‌ی پیغه مبهرد کهیموه به دهستی بینن! بیتگومان پهروهردگار عیزهت و شان و شکۆی دا به پیغه مبهرد به موسولمانان چونکه پمپه‌وی قورنان بوون، ریبازی پیغه مبهریان گرت بهر!! کاتیکیش موسولمانان وازیان له بهرنامه‌ی خدا هیناو نهو شهرعهت و یاسایه‌ی پیشینانی نهوان پیی بهرز بوونهوه نه مان پاشگوریان خست و لیی دهست بهردار بوون، شان و شوکه‌تیان نه‌ما، زه‌لیل و ژیر دهسته بوون، ته‌ختی به‌ختیان وه‌رگه‌را، دوو پروو و خویری و جاشیان تیدا پهیدا بوون، دۆستایه‌تی کافر و خوا نه‌ناسانیان کرد و پتیان وابوو: به‌وه پلمو پایه به‌دهست ده‌هینن! به‌لام با دلنیا بن هرگیز لمو روانگه‌وه پلمو پایمیان دهست ناکه‌وی! نومیده‌وارین موسولمانان به‌هۆش خۆ بیتنمه‌وه، بگه‌رپنمه‌وه بۆ سمر نهو ریبازه پیروزه یه‌زدان کرده‌وه نهو شهرعهته ناسمانی‌یه بکه‌نمه‌وه به بهرنامه و پروگرامی خۆیان و جاریکی تر سه‌روه‌ری و بالا دهستی و فرمان ره‌وایی جیهان به‌دهست بینن! جاریکی تر ده‌ری به‌خن که **﴿وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾**.

نه‌مجار پهروهردگار جل‌مو گیری له موسولمانان کرد به گشتی که نابیی له کوپ و کۆمه‌لی نهو کافراندا ناماده بن که گالته به قورنان و نایینی خودا ده‌کمن، ده‌فرموی: **﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَیْکُمْ فِی الْکِتَابِ﴾** بیتگومان نیردراوه بۆ ئیوه نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! نه‌وانه‌تان به‌راستی موسولمان بوون و نه‌وانه‌شتان مونا‌فیق و دوو پروون- له قورنان دا پیتان راگه‌یه‌ندراوه فرمانتان پیی کراوه **﴿أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آیَاتِ اللّٰهِ یُکْفَرُ بِهَا وَیَسْتَهْزَأُ بِهَا﴾** هرکاتیی بیستان و زانیان و بینیتان که قورنان

و نایینی خودا رت ده کریته وه و گالته ی پی ده کرئ و ده کریته هو ی رابواردنی
 کۆمه لی خوانه ناسان ﴿فلا تقعدوا معهم حتی یخوضوا فی حدیث غیره﴾ ناماده ی
 کۆپ و کۆبونوه یان مه بن و له گه لیان دامه نیشن تا ده کهنه سمر قسمو باسیکی تر
 و واز له گالته کردنه که ده هینن! نه مه ناماژه یه بۆ نایه تی ﴿واذا رأیت الذین
 یخوضون فی آیاتنا فاعرض عنهم حتی یخوضوا فی حدیث غیره﴾ الأنعام/ ۶۷
 نه نایه ته له مه که هاتۆته خوارئ، نه وه بوو کافره کانی مه که کۆپ و
 کۆبونوه یان ده به ست و گالته یان به قورنان ده کرد و هه ندئ موسولمانی
 سافیلکه ش لایان داده نیشن و نه شیان ده توانی بهر پرچیان بده نه وه، چونکه لاواز و
 بی توانا بوون، نیتر پهروه ردگار فرمانی پی کردن به روو وهر گێرپان لییان و گوئ
 رانه گرتن بۆیان، نه مجار که موسولمان چوونه مه دینه جووله که کانی مه دینه
 هه مان هه لویستی کافره کانی مه که یان هه بوو، گالته یان به قورنان ده کرد
 موسولمانه دوورپوه کانش (ده چوونه لایان داده نیشن و گوئیان بۆ ده گرتن). نیتر
 پهروه ردگار به گشتی جلهو گیری له موسولمانان کرد و نه وه ی لی قه ده غه
 کردن... تیکرای هه ردو نایه ته کان نه وه ده گه یه نن که برئ لهو شتانه ی ناراسته ی
 پیغه مبه ر ﷺ کراوه مه به ست لی پی ئومه ته که یه تی! ﴿انکم اذا مثلهم﴾ نیه نه گمر
 هاویه شی دانیشن و قسمو باسی نهو کۆرانمیان بکه نن، نهوا وهر کوو نهوان تاوانبار و
 هاویه شی کوفره که یان!! چونکه دانیشن له گه لیان و گوئ راگرتن بۆ گالته
 کردنه که یان نیشانه ی ره زامه ندی یه به هه لویستیان، رازی بوون به کوفر به نیختیار
 کوفره، نه مجار پهروه ردگار نه مه روون ده کاته مه که خودا له دوا رۆژ دا کۆیان
 ده کاته مه، گالته که و گوئ گر هه ردو لا چۆن له دنیادا بۆ گالته کردن به
 قورنان کۆبونوه بهو شیوه یه له ناو ناگری دۆزه خ دا کۆیان ده کاته مه و ده فرموی:
 ﴿ان الله جامع المنافقین و الکافرین فی جهنم جمیعاً﴾ دلنیا بن که خودا دوورپوه کان
 و کافره کان له ناو ناگری دۆزه خ دا کۆده کاته مه، به یه که مه سزایان ده دا چونکه
 که سیکن رازی بی به کاریک حوکی نهو که سه ی هیه که کاره که ی کردوه.

نه مجار پمروه ردگار بری ره وشت و نیشانه ی مونا فیه کان ده ستنیشان
 ده کاو ده فرموی: ﴿الذین یتربصون بکم﴾ نمو دوپرووانه نموانن که خویان
 به لایه ک دا ساغ ناکه نموه چاوه پروانن ناخو موسولمانان چییان دیته ری ﴿فان کان
 لکم فتح من الله﴾ نه گمر نیه ی موسولمان له خوداوه یارمه تی دران و به سمر
 دوژمن دا زال بوون و سرکه موتنتان به ده ست هینا، غنیمه تتان ده ست کهوت زمان
 دریژ ده کمن و گمزاف ده کیشن و ده لئین: نیمه ش له گه لتان بووین و به شه تالانیمان
 بده نی، مافمان پیشیل مه کمن! به شیوه یه کی پرسیار نامیز ﴿قالوا ألم نکن معکم﴾
 ده لئین: نایا نیمه له جنکه که دا له گه لتان نه بووین؟! وه کوو نیه به شداری جهنگمان
 نه کرد؟؟ ﴿وان کان للکافرین نصیب﴾ نه گمر کافره کان سرکه موتنتیک به ده ست
 بینن و به سمر موسولمانه کاند ا زال بین وه کوو رژی جنگی نوحود ﴿قالوا ألم
 نستحوذ علیکم؟﴾ به کافره کانی مه که ده لئین: نایا نیمه یارمه تیمان نه دان بو
 سرکه موتنتان؟ نه مان ده توانی بتانکوژین ديلتان بکهین؟ نه هیلین سرکه مون؟؟ نایا
 نیمه نه بووینه یارمه تدهر بوژان؟؟ له م رووه وه که دلی موسولمانه کانمان سارد
 ده کرده وه؟! ترسمان ده خسته دلیانمونه بو نه وه ی پشتیان سارد بیتمه وه په لامارتان
 نه دن!! ﴿وغمعنکم من المؤمنین﴾ کاری سمره کیمان نه وه بوو: نه مانه یشت
 موسولمانان هله متتان بو بینن، دلان سارد ده کردنه وه، بهو شیوه یه نیه مان
 پاراست له په لامار دانی نه مان، کهواته به شیکمان له ده ستکهوته کانتان بده نی!
 چونکه نیمه ش هاو خه باتان بوین. نیتر پمروه ردگار حه سمی مهوقیفه که ده کاو
 ده فرموی: ﴿فالله یحکم بینکم یوم القیامة﴾ خودا دادگایی نیتوانتیا ده کا نه ی
 خاوه ن پروایان و موسولمانانی به راستی و نه ی کومه لی دوپروو! له رژی قیامت
 دا پمروه ردگار حیسابتان بو ده کا و همر یه کهتان به گوتره ی کرده وه ی خوی سزاو
 پاداشتتان ده داتمه وه: موسولمانانی راستال ده خاته به هه شتموه دوپرووه کانیش فری
 ده داته ناو دوزه خمه! نه مجار پمروه ردگار دوپرووه کان هیوا بر او ده کا و پسیامی
 ناو میدیان به گوتچکه دا ده داو ده فرموی: ﴿ولن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین

سبیلا) نهی کۆمه‌لی دووروو دَلنیا بن، ده‌ستی ناومیدی بخه‌نه ژیر سمرتان! همرگیز خودا ماوه‌نادا کافره‌کان به‌سمر موسولمانان دا به‌ته‌واوی زال ببن و له بیخیان ده‌ریتنن به‌مهرجی موسولمان ده‌ست به‌شمریعتی خوداوه بگرن و پایه‌ندی فرمان و جلمو گیری‌یه‌کانی پمروه‌دگاریان بن، نه‌گمر له شمریک دا، له چاخ و سمرده‌میک دا کافره‌کان سمرکومتی به‌ده‌ست ببن، نه‌وه شتیکی کاتی‌یه‌و پایه‌دار نابی، سمره‌نجام سمرکومتی بۆ خودا پهرستانه، به‌مراد گه‌یشتن له دونیاو قیامت دا همر بۆ موسولمانانی راستال و له‌خۆ بوردوو، وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: **(وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ لِمُؤْمِنِي) الروم/۴۷** یان ده‌فرموی: **(إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ) محمد/۷**.

تییینی:

یارمه‌تیدانی خودا کاتیک ده‌بی که موسولمانان شمر له پیناو حق و عداله‌تدا بکمن، مه‌به‌ستیان به‌رز کردنه‌وی نالای (لا إله إلا الله.....) بی و ره‌زامه‌ندی خودایان بوی و پاداشیان له‌و داوا بکمن! نیشانه‌کانیشی نه‌وه‌یه: نامۆزگاری‌یه‌کانی خودا په‌یره‌و بکمن، وه‌کوو قورئان فرمانیان پی کردوون ناماده‌باشی خویان پیشان بدن، پیوستیاتی بۆ دابین بکمن! به‌گویره‌ی نایه‌تی **(وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ) و نایه‌تی (إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) ره‌فتار بکمن**.

چهند جار گوتراوه: بیروباوه‌ی هۆی سمره‌کی‌یه بۆ سمرکومتی، همرجه‌نگاوه‌ریک بیروپروای به‌مه‌سه‌له‌که نه‌بوو له‌شمره‌که‌دا سمرناکه‌وی، هه‌بوونی بیر ویاوه‌ریش نه‌وه ده‌خوای که هه‌میشه ناماده‌باش بی، پیوستیاتی جه‌نگی به‌گویره‌ی رۆژگار دابین بکا، همر کاتیک موسولمانان پایه‌ندی فرمانی خودا بوون و په‌یره‌ی نامۆزگاری‌یه‌کانی بوون، خوداش سمریان ده‌خاو زالیان ده‌کا. نه‌مه راستی‌یه‌که‌و به‌لینیکی خودایی‌یه، هیچ شک و گومانی تیدا نیه، چهند جاریک له میژوودا به‌ناشکراو به‌زه‌قی خۆی نواندوو!! به‌لام نیستا، که ده‌بیسری ولاتی موسولمانان داگیر کراوه له‌لاین کافر و خوانه‌ناسانه‌وه، نه‌و زید و نیشتمانه‌ی که

کاتی خۆی موسولمانان به زه‌بری شمشیر و ناکامی تیکۆشان و خوێن رشتن و
 عمره‌ق رشتن و خۆبه‌خت کردن رزگاریان کردو له‌ چەنگی کوفر ده‌ریان هینا، نیتسا
 له‌ لایه‌ن کوفره‌وه‌ داگیر کراوه‌ته‌وه‌! هۆیه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌: موسولمانان له‌بهر خاتری
 خودا شه‌ر ناکه‌ن، له‌ پیتاوا نایین و بلاو کردنه‌وه‌ی حه‌ق و به‌رز کردنه‌وه‌ی ئالای
 ئیسلام دا ناجه‌نگین، په‌یره‌وی فه‌رمان و نامۆزگاری به‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر
 ناکه‌ن، وه‌کوو قورئان فه‌رمانی پێ کردون ناماده‌باشی جه‌نگ و فیداکاری نین،
 کۆله‌که‌ی دین که‌ جیهاد و غه‌زایه‌ پاش گوێیان خستوه‌، به‌ گوێره‌ی رۆژگار
 پیداوستی جه‌نگی و به‌ره‌نگاری دابین ناکه‌ن، ناتوان و هه‌ولیان نه‌داوه‌ که‌می
 جه‌نگی و فره‌وکه‌ی پیتشکه‌وتوو تۆپی دوور هاویژ و گه‌وره‌ و موشه‌کی جو‌راو جو‌ری
 پیتشکه‌وتوو بو‌ خوێان دابین بکه‌ن ناتوان و نه‌یان کردوه‌ له‌ گه‌ل دو‌ژمن دا
 پیتشپه‌رکی‌ی چه‌کساری بکه‌ن و ئامیتری به‌ره‌به‌ره‌کانی پیتنه‌ کایه‌وه‌! که‌ نه‌مانه
 به‌ گوێره‌ی یاسای نایینه‌ که‌ مان له‌ سه‌رمان پیتوێسته‌و پیتشگۆی خستنیان بێ
 شه‌رعی به‌کی زه‌ق و که‌مه‌تر خه‌می به‌ له‌ به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خودا!

نه‌ ئوێستی تری دو‌و‌پوه‌کان، سزادانیان له‌ لایه‌ن خوداوه‌

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا
 كَسَالَى يُرَآؤْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٢٧﴾ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ
 ذَلِكَ لَا إِلَى هَتُولَاءٍ وَلَا إِلَى هَئُولَاءٍ وَمَن يَضِلَّ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا
 ﴿١٢٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَن تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٢٩﴾
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُم نَصِيرًا ﴿١٣٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَآخَتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ
 لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
 وَعَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

ہمرا لہ سمر روون کردنہ موہی زہوشتی ناجوانمیرانہی دوو پرووہ کان دہ پروا و
 دہ فہرموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ بیگومان نہو دوو پروا نہ لہ بمر نہ زانی و بی
 عہ قلی و دہروون نہ خوشییان بہ ہوی تینہ گہیشتن و بیر تہ سکیان پہنا بؤ فرت و
 فیل دہ بن کاریک دہ کمن بہروالت وہ کوو نہوہ وایہ فیل لہ خدا بکمن، دہ چن
 خویان بہ موسولمان دہ خنہ بہرچاوی موسولمانان و لہ دلش دا بی پروان، وہ کوو
 لہ شوینتیکی تر دہ فہرموی: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ البقرة/۹ ناشکراشہ
 خدا فیل لہ ناکری، چونکہ نہو زاناو ناگادارہ بہ نہینی ناو دلان و ہہموو
 پہنامہ کی بہک دہ زانی!

بیان وایہ: وہ کوو لہ دنیا دا بویان چوہ تہ سمر بہروالت حوکمی
 شمریعتیان بہ سمر دا جی بہ جی دہ کری لہ لای خوداش نہوہیان بؤ دہ چیتہ سمر لہ
 قیامہ تیش دا وہ کوو دنیا- رزگاریان دہ بی!

وہ کوو لہ نایہ تیکی تر دا پمروہ ردگار لہ بارہیانہوہ دہ فہرموی: کہ روژی
 قیامت زیندو دہ کری نہوہو راپیتیچی دہشتی مہ حشر دہ کریں، سویند بؤ خودا
 دہ خون دہ لین: نیمہ خاوەن پروا بووین لہ سمر ریگای راست و حق بوین: ﴿يَوْمَ
 يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ المجادلة/۱۸

بہ لام بہ زدان بہ درویان دہ خاتمہ و سوود لہو سویند خوار دہ بیان نابین!
 ﴿وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ خوداش تو لہی نہو فرت و فیلہیان لہ دہستینی، سزادانہوہیان

ناو نراوه به (مخادعة) له بمر (مشاکلة) به بۆ وشه ی پیشوو وه کوو ﴿ومكروا ومكر الله﴾ وایه.

یان مانای وایه: نهوی خودا له گه لیان ده کا له فیل ده چی، له م رووه وه که له دنیا دا وازی لی هینان، نه حکامی شهریه تیان به سمر دا جی به جی ده کری، خوین و مالیان پاریزراو ده بی، به لام له قیامت دا ژیر خانی دۆزه خی بۆ ناماده کردوون و ده یان کاته بنکلی دۆزه خ، چونکه داب و نمریتی خودا وایه: همرکه سیکن ههلویتستی خیانه تکاری وه کوو نهو دوو پرووانه بنوینتی که له دنیا دا تووشی ریسواییان بکاو له قیامه تیشدا سزای سهختیان بدا، نه مهش دیارده یه کی دوو پرووانه له هه موو گهل و هوزیک دا فیل و ته له که پهیدا ده کمن و درۆ هه لده بهستن پیلان ده گپرن غهش ده کمن دوژمنانی گهل و نیشتمانی موسولمانان ده که نه گموره و لیپرسراوی خویان و جاشایه تییان بۆ ده کمن، کتیبه میژوویی به کان پرن له باس و خواسی نهو جوژه جاشانه همر کاتی گهل و نه تموه لاواز ببن و دوژمنیان به هیز بن نه م چلکاو خۆرانه زۆر ده بن و سهره لده دن، چونکه نهو خۆفروژشانه هه میسه هه لپه ی سوود و قازانجی تایبه تی خویان ده دن و سوودی گشتی ژیر پی ده خن، بۆ به ده ست هینانی نامانجی تایبه تی چلکاو خۆری خویان هه موو ریگایه کی خوار ده گرنه بمر و کۆ له هیچ خیانه تکاری به ک ناکه نه وه.

نه حمده و موسلیم له ئیبنوعه بیاسمه ده گپرنه مه ده لین: هه له خه له تاندنی خودا بۆیان نهویه: که خودا رۆژی قیامت رووناکی به کیان ده داتی که پی برۆن و وه کوو موسولمانان ریگا ده رکمن! که ده گنه سمر پردی سیراط رووناکی به کیان ده کوژیتمه، له ناو تاریکی دا ده میننه وه.

نیشانه یه کی تری نه م دوو پرووانه نهویه: ﴿واذا قاموا إلى الصلاة قاموا کسالی﴾ که هه لده ستن بۆ نویژ به ته مبه لی و له ش گرانی نه نجامی ده دن، چونکه نیمانی پتهویان پی نی به ره غبه تموه نایکمن، هانده ریکی ده روونی پالیان پیوه نانن بۆ نه نجام دانی، نیازی پاکیان نیه، له مانای نویژ ناگمن، به هیوای پاداشی پاشمپوژ نین، ترسی دۆزه خیان نیه، به لکو له ترسی خه لکه که نویژ ده کمن،

نه گهر همر بۆخویان بوون نهوا همر نویژ ناکمن، نه گهر له گهل موسولمانانیش بوون نهوا به پوالهت نویژه کهیان ده کمن، که سیک نهوه حالی بی، دیاره به ته مبه‌لی و به ناریک و پینکی نویژه‌کانی ده‌کا، نهوانه به نویژ کردنه کهیان مبه‌ستیان خودا نیه و هیچ نیخلاص و دلسۆزی‌یه‌ک له نویژه‌کهیان دا به‌دی ناکرئ **(یراءون الناس)** به‌لکو بۆ نهوه ده‌یکمن که موسولمانان بیان بینن و ریا بازی ده‌کمن و نویژه‌کهیان بۆ ناو و شۆره‌ته نه‌ک بۆ خودا! بۆیه زۆر جار له نویژ دوا ده‌کمون و ناماده‌ی کردنی نویژی خهوتنان و به‌یانی نابن، وه‌کوو له سه‌حیحه‌ین دا هاتوو که پیغه‌مبهر فەرموو‌یه‌تی: **((اَثْقِلْ الصَّلَاةَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ وَصَلَاةَ الصُّبْحِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لِأَتَوْهَا وَلَوْ حَبَوًّا))** گرانت‌ترین نویژ له‌سهر شانی دو‌پرووه‌کان نویژی عیشاو نویژی به‌یانی‌یه نه‌گهر بیان‌زانیایه چه‌ند خیرویتریان تیدایه نه‌جامیان ده‌دان ته‌نانهت نه‌گهر به قنگه خشکیش بویه. هه‌روه‌ها **(وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا)** نه‌وانه کهم واده‌بی نویژ بکمن یان له نویژه‌کهیاندا کهم یادی خودا ده‌کمن نازانن چی ده‌لین، به‌لکو له نویژه‌کهیان دا بی ناگاو بی نیازن، ته‌نانهت نه‌وان له واقع دا زۆر کات همر نویژ ناکمن، نه‌گهر خه‌لک نیمانبینن و بۆ رو‌به‌مایه نه‌بی همر نویژ ناکمن. هه‌روه‌ها **(مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ)** نه‌وان سه‌ریان لی تیک چوه به‌هیچ لایه‌ک دا خۆیان بۆ ساغ ناکریتموه، نه له‌گهل موسولمانه‌کانن به‌پراستی، نه له‌گهل کافره‌کانن به‌پراستی، به‌لکو به روالهت له‌گهل موسولمانه‌کانن له‌دیش دا له‌گهل کافره‌کانن، هی واشیان هه‌یه شک و گومان ده‌یه‌ینن و ده‌ییا، جاریک مه‌یلی لای موسولمانه‌کان ده‌کاو جاری واش هه‌یه مه‌یلی لای کافره‌کانیان هه‌یه وه‌کوو جووله‌که‌کان وه‌کوو له سه‌ره‌تای سوره‌تی به‌قه‌ره‌دا ده‌فه‌رموئ: **(كَلِمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ، وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا)** نایه‌تی (۲۰) نه‌وانه کورپ رۆژن و کس سهرکه‌موت له‌گهل نه‌ودان.. نه‌وانه گومران **(وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ)** که‌سیک خودا به‌هۆی کرده‌وه وه‌له‌ئوستی ناله‌باری‌یه‌وه له‌ریگه‌ی راست لای بداو سه‌رله‌تشیواو و گومرا بی **(فَلَنْ تَجِدَ لَهُ**

سبیلا) نهتو نهی پیغه مبر! نهی بیسهر! ناتوانی ریگای حهق و راستی بو بدوزیتوه، چی همول بدهی وتیبیکوشی بو خستنه سهر ریگای باش، همولدانه کهت بی هودهیه! چونکه سوننهت و داب و نمریتی خودا ناگوپئ و هه لئاوه شیتوه! کهوابی مانای (اضلال) ری لئ هون کردنی خودایی نموه نیه که خودا سرووشتی هه ندئ ناده میزاد له سهر کوفر دابریژئ! کابرا هیچ دهسه لاتیکئی تیتیدا نهی!

ئه مجار پهره وردگار موسولمانان لهوه ده ترسینئ که هه لو ترستی دوورپوه کان وهریگرن و چاو لهوان بکمن یان دۆستایهتی کافره کان بکمن و یارمه تیده ریان بن بو سهر کموتیان به سهر موسولمانان داو فرمووی: «یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا الکافرين اولیاء من دون المؤمنین» نهی نمو که سانهی پرواتان هیناوه به خوداو به پیغه مبریی خودا، به هیچ شیوه یه ک کافره کان مه کمن به دۆست و گمورهی خۆتان و موسولمانان پاشگوئی بخمن!

خوانه ناسان مه کمن به دۆست و یارمه تیدهر و هاوهل، دۆستایه تیان له گمل دا مه بهستن، نه صیحهت و نامۆزگاریان لئ وهرمه گرن دژی موسولمانان و دهستی خۆشهویستی یان بو دريژ مه کمن و نهینئ و حال و وهزع و حالی موسولمانان یان مه لین، سیخوپی و چاوساغی بو خوانه ناسان مه کمن! وه کوو له نایه تیکئی تردا ده فرموئ: «لا يتخذ المؤمنون الکافرين اولیاء من دون المؤمنین ومن یفعل ذلک فلیس من الله فی شیء إلا ان تتقوا منهم تقاة ویحذرکم نفسه» آل عمران/ ۲۸ یان ده فرموئ: «یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا الیهود والنصارى اولیاء بعضهم اولیاء بعض» المائدة/ ۵۱ به لام پیدانی برئ وه زیفی گشتی به کافره ذیمیه کان له فرمانگه کانی حکومهتی ئیسلامیدا، نموه کاریکی ناسایی بهو هیچ ره خنهی لئ ناگیرئ به ممرجئ چاودیری بکری و فرمانگه یه کی وانه بی نهینئ به گرنگه کانی ده وله متی تیدا پاریزرابی، نموه تا له سهرده می هاوه لانی پیغه مبر برئ ذیممی له دیوانه کانی حکومهت دا کاریان ده کرد و کاروباری گشتی نمو دیوانه یان بهرپوه ده برد، عه بیاسی به کانیش نه بو ئیسه قاتی (الصابی) که ناموسولمان بوو کردوویانه

به وهزیر و به فەرمانی خلیفه کاروباری دهولهتی به پریوه بردووه^{۱۲}! ﴿أَتْرِيدُونَ أَنْ
تَجْعَلُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ واته: نایا ده تانهوئ بمو یارمهتی دانهی کافران و
کردنیان به گهروهو لیپرسراوی خۆتان به لگهی تهواو بدهن به دهست خودا بۆ نهوهی
سزاتان بداو تۆله تان لی بستینی؟؟ مدهست نهوهیه: که یارمه تیدان و هاریکاری
کافران دژی موسولمانان رهوشتی دوو پرووانه به لگهی له سمر مونا فیتی!

نه مجار پهروه ردگار سزای دوو پرووه کان دیاری ده کا و ده فەرموئ: ﴿إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ بیگومان رۆژی قیامت دوو پرووه کان ده خرینه
چینی ژیره وهی دۆزه خهوه له بنکلی دا ده سوتینرین! نه مه ناماژهیه بۆ نهوه که
دۆزهخ: چینچین و قات قاته، حموت تمبهقه و ناخۆشترین شوینی قاتی همره
خوارویهتی، که جیگهی دوو پرووانه.

رافه کمرانی قورئان ده لئین: دۆزهخ حموت تمبهقه، یه که میان جده هه تنه
نه مجار (لظی) نه مجار (الحطمة) نه مجار (سعی) دوایی (جحیم) نه مجار
(الهاویة) جاری وا ده بی هه ندیکیان به ناوی هه ندیکیان هوه ناو ده برین. به هه شتیش
ههشت پلهیه، همر پلهی جیگهی جوژه که سیکه به پی پی پلهو پایه میان له خودا
پهرستی دا.

هۆی نهوهی که سزای دوو پرووه کان سهخت تره له کافره کان نهوهیه: که
دوو پرووه کوژ کافره که کافره گالته کردنی به ئیسلام و موسولمانانیشی سهر باره!
﴿وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ کهس نیه نهو سزایه له سمر دوو پرووه کان لاهه ری، یان بۆیان
سووک بکا کهس نیه یارمه تیان بداو به هانا یانهوه به چی!! نه مجار پهروه ردگار
ریگای سهر فیرازی و ئیصلاح بۆ نهو دوو پرووانه دهست نیشان ده کاو ده فەرموئ: ﴿إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا﴾ مه گهر نهوانه یان که له هه لوستی دوو پرووی خۆیان یان په شیما
ده بنهوه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ ههول و تیکۆشانی تهواو ده خه نه کار بۆ کردنی کرداری چاک
و سهر نهوهی تاوانی رۆژگاری دوو پروویان و شته نهوهی چلکی نیفاق ﴿واعتصموا

^{۱۲} بۆ زیاده درێژه بیتان سهیری ته فیسیری (النار) ج ۵ / ۴۷۲۶-۴۷۳ بکه.

بالله ده‌ست ده‌گرن به نام‌ی خدا که قورئان و شوین ناموژگاری به‌کانی پیغه‌مبیر ده‌کمون (واخلصوا دینهم لله) تنها خدا ده‌پدرستن و به‌ندایه‌تی همر بۆ شو ده‌کمن و سمری به‌ندایه‌تی همر بۆ شو نمو ده‌کمن په‌نا بۆ که‌سی تر نابهن نه‌بۆ لابرندی زیان و ناخۆشی و نه‌بۆ ده‌ست‌کموئنی سوود و قازانج وه‌کوو له‌ سوره‌تی فاتحه‌دا ده‌فهرموئ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

ئهم چوار مەرجانه مەرجی وەرگیرانی تۆبه‌ی دوو‌پووه، به‌لام کافر مەرجی تۆبه‌که‌ی ئه‌وه‌یه کۆتایی به‌ کوفره‌که‌ی یه‌ئنی وه‌کوو له‌ شوینیککی تر ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ الأنفال/۳۸.

مونا‌فیک ئه‌وه‌یه: به‌ده‌م موسولمان بئ به‌دل بئ بروا بئ، به‌قسه له‌گه‌ل خدا بئ به‌ کرده‌وه له‌گه‌ل شه‌یتان ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شو دوو‌پووانه که به‌ر شیوه‌یه‌ی باس کرا نه‌گه‌ر تمویه به‌کمن و به‌گه‌ر نه‌موو واز له‌ دوو‌پوویی یه‌ئنی، ئه‌وه ده‌بهنه‌ هاوه‌لی موسولمانان و له‌ هه‌ردوو دنیادا له‌ کۆمه‌ل و گه‌وه‌ی خاوه‌ن باوه‌پان حسیب ده‌کرین.

﴿وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ له‌وه به‌مولاوه په‌روه‌ردگار پاداشی زۆروزه‌به‌نده ده‌داته‌وه به‌ خاوه‌ن باوه‌پان که خدا نه‌بئ که س نه‌ندازه‌ی نازانی، شو تۆبه‌کارانه‌ش ده‌بهنه‌ هاوه‌شی شو موسولمانانه.

ئه‌مه‌جار په‌روه‌ردگار هۆی سزادانه‌که‌یان ناشکرا ده‌کاوه‌ فهرموئ: ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ﴾ خودا چ مه‌به‌ستیکی هیه به‌ سزادانی ئه‌وه ئه‌ی ئاده‌میزاد؟؟ ئه‌گه‌ر ئه‌وه به‌رواتان هه‌بئ و به‌ندایه‌تی به‌کمن و سوپاس گوزار بن بۆچی سزاتان ده‌دا؟؟ واته: په‌روه‌ردگار که سزاتان ده‌دا و له‌ دۆزه‌خ دا به‌ناگر ده‌تانه‌ستینه‌ی له‌به‌ر ئه‌وه نیه زیانتان لئ دابئ و شه‌ویش تۆله‌ی زیانه‌که‌تان لئ به‌ستینه‌تیه‌وه، یان له‌به‌ر ئه‌وه نیه: که زیان له‌ خۆی دوور به‌خاته‌وه یان سوودیکی ده‌ست که‌وئ!! هه‌چ کامی له‌م مه‌به‌ستانه‌ی نیه، چونکه خودا بئ ناتاچه له‌ هه‌موو بوونه‌وه هه‌چ په‌تووستی به‌کی به‌ ئاده‌میزاد نیه، خودایه‌تی خودا زۆر له‌وه به‌رزتره

که نمو مدهستانه ی ههبن، به لام خودا عادل و دانایه، ناگادار و زانایه، همرگیز چاک و خراپ و هک یه ک سهر ناکا، کافر و موسولمان له ترازووی نمو دا بهرامبر و یه کسان نین! کافر و مونا فیک و یاخی بوو که سوپاسی خودا ناکمن له بهرامبر نیعمه ته کانی دا، نهرکی سهر شانی خویان که تیمان به خوداو به ندایه تی کردنیه تی به جی پی ناهینن! مال و دارایی و هیز و دهسه لاتیان که خودا پی پی داوون له خیر و چاکه دا به کاری ناهینن، چۆن ده بی و ه کوو خودا پهرستی کی راستال حلیب بکرین؟! خو نه گهر نمو خوانه ناسانه وازیان له هه لویستی خویان به پینایه و سوپاسگوزاری پهره ردگار بوونایه کردار و گوشتاریان باش بوایه پروایه کی پتمو و راستیان به خودا به پینایه، نهوانیش شیای پاداش ده بوون و به ختمه وری همدروو جیهان یان به ده دست ده هینا! ﴿وكان الله شاکرا علیما﴾ هه میشه خودا پاداشی سوپاسگوزاران به چاکه سوپاس ده داتهوه، پاداشی باشی داناهه بو نهوانه ی به ندایه تی ده کمن و فمرمانبردارن! زانایه به حالی بهنده کانی و ناگاداری دروست کراوانی خویه تی، هیچی لی گوم نابی که سیک بروای به خودای خوی هه بی، بهنده ی سوپاسگوزار و راستال بی، خودا پی پی ده زانی و ناگای لی ته تی و به باشتین پاداش پاداشی ده داتهوه، و ه کوو له نایه تی کی تر دا ده فمرموی: ﴿واذ تاذن ربکم لمن شکرتم لازیدکم ولن کفرتم ان عذابی لشدید﴾ ابراهیم/۷.

ناشکرایه قورنان که نامه ی نووسراوی پهره ردگاره و پروگرام و بهرنامه ی نهتمه و ی موسولمانه همولی نهتمه ده دا و ه کوو هه میشه همولی نهتمه یه تی نهتمه و یه کی بی خهوش و موسولمان بینیته کایهوه، نهتمه و یه ک له کۆمه لانی موسولمان پیک به پینن که نیسلام له کۆمه لگاکانی کوفر و نه زانی نهتمه بو لای خوی کیشی کردبوون، به شیر خوی خودا پهرستی گۆشی کردبوون! بو نهتمه ی دوی دروست بوونی نمو نهتمه نیسلام کرده ربه ری و رابه رایه تی شاده میزاد بگریته ده دست و بهر وه ناسوی کامه رانی و خوشبه ختی و سهر فیرازی و ه گهری بخا؟! هه میشه همولی ده دا هۆکاره کانی دروست بوونی نمو نهتمه و یه دهسته بهر بکا، بناخه گشتی به کانی ده بهم زرتین.

یہ کیٹک لہو ھوکارہ سمرہ کیانہ پاک کردنموہی دل و دہروونی نمو کۆمہ لہ
موسولماندیہ کہ کۆمہ لگای نیسلامی یان نہتموہی موسولمانی لی پیک دئ و بمرز
کردنموہی ناستی رهوشتی و دہروونی تاکہ کانی نمو کۆمہ لگایہ!!

جا کہ کۆمہ لی موسولمانان گہیشتنہ نمو ناستہ بمرزہ، لہ رهوشتی تاکہ
کەسی و کۆبی دا گہیشتنہ نمو نہندازہ پیویستمو هاوشان لہ گمل نموش دا لہ
بارہی بیر و باوہری عہقیدہیی یموہ ہمان سمرکہوتنی بہدست ہینا، نمو کاتہ
پمروہردگار نمو نہخشہی یان نمو تابلویہی کہ کیشاوہتی بۆ نسادہ میزاد
دہیہینیتہ کایموہ، نہتموہیہ ک دہخولقیہی کہ پاریزگاری نایین و بمرنامہ کە
بکەن و ببنہ پیتشمواو رابەر و رزگار کمری نادہ میزاد لہ گیزوہلووکە گومرایی یموہ
بۆ دنیای نور و رووناکی و بہختموہری و سمرفیرازی.

پمروہردگار خاوەنی ناسمان و زہویہ، گہنجینہی بوونموہر ہی خۆیہتی،
بہخشندو میہرہبانہ لہ بہرامبەر کردہوہی کەم پاداشی زۆر و زہبەندہی دہداتموہ
پاداشی کردہوہی چاکہ بہ دوو چەندانمو دہ چەندانمو چەندانہا چەندانہ دہداتموہ.

پمروہردگارا! نہی بہدہیہنمری ناخ و ناو و ہمو! رزق و رۆژیدہری
گیانلہ بہمران! بہ مار و میروشموہ، ہەلسوپنمری بوونموہر بہ ناسمان و نہستیرہو
حەشاماتیموہ، راگری کەون و کائینات بہ دہستی قوردرەت و دہسەلات، کمریمی
کار ساز، کەسی بی کەسان، حەکیم و دانا، خاوەن رەحم و توانا بۆخاتری زات و
صیفلت بہ عہطف و میہرہبانی و بمرزی و زاناییت لہ گروہی موسولمانی
سویاسگوزارمان حلیب بفرموو، خۆراگر و راستال و چاکہکار و باش گوشتارمان
بسازینہ لہو کۆمہ لہمان بڑمیرہ کہ خۆت لہ دونیاو قیامت دا لیتیان رازیت
نمونیش لہ پاداش و نیعمتہ کانت رازین. نامین.

بوو، خودا یارمه تیده رمان بی بو په ره پیدانی
کاره که مان

پیرستی سەر باسه کانی جزمی پینجه م

لا پەرە	بابەت
۳	ژنی مێرد دەر ماره ناکرێ، ئافرهتی نامه هه م ماره ده کړی به مەرجه ماره یی هه یی
۶	ئه م ئایه ته هه وت هوکمی شه رعی تێدان
۹	مه رجه کانی ماره یی ئه مه ته و سزای ئه وانه ی دلوین پیسی ده که ن
۱۴	هوکاری هوکمه شه رجه کانی ئایه ته کانی پینشو
۱۷	مال خواردنی به کتری به ناحق خراپه
۲۲	پاداشتی خۆپاراستن له تاوانه گه رده کان
۲۵	نه می کردن له هه سوودی! بۆ هه موو شتیگ دلاوا له خوا بکه یی
۲۹	هه موو میراتگریگ ئه یی به شه میراتی خۆی به رکه وئ
۳۴	پیوا سالاری به سه ر ژندا، زیگه چاره ی کیشه ی نێوان ژنو مێرده
۴۲	ره وشتی قورئانی: به کتا په رستی، چاکه کردن، مال به خشین
۵۱	هه لئان بۆ فه رمان به رداری خودلو پیغه مبه ر
۵۵	یاساغ کردنی نوێژ کردن به سه رخخوشی، که ئا و نه بوو ته یه موم ده کړی
۶۰	هه لئو که وتی جوله که کان
۶۶	په ره ردگار فه رمان به خاوه ن نامه کان ده کات نیمان به قورئان به یین
۶۹	ئه وه ی خودا چاو پیۆشی لی ده کاو ئه وه ی چاو پیۆشی لی نا کات
۷۲	چه ند نموونه یه کی تری خاوه ن نامه کان و سزای ئه و کرده وانه
۷۸	سزای کافران و پاداشتی موسلمانان
۸۱	یاسای هوکمرانی له ئیسلامدا.....
۹۰	بیرو بۆ چوونی دوو په وه کان و هه لوێستیان
۹۴	به گوتی کردنی فه رمانی پیغه مبه ر ﷺ پیتیسته
۹۶	خۆشویستنی نیشتمان و پابه ند بوون به فه رمانی خودلو پیغه مبه ره ﷺ
۹۸	پاداشتی گوێپه لێ بۆ فه رمانی خودلو پیغه مبه ر ﷺ
۱۰۱	یاسای شه پ له ئیسلامدا
۱۰۸	حاله چۆنیه تی ئاده میزاده کان له کاتی فه رز کردنی جه نگ دژی کافران
۱۱۵	گوێپه لێ فه رمانی پیغه مبه ر گوێپه لێ فه رمانی خودایه
۱۲۲	بگۆکردنه وه ی هه وایی جموجۆلی سوپای ئیسلام بۆ ووردی بوونه وه یاساغه
۱۲۴	هه لئانی موسلمانان بۆ جیهاد
۱۲۶	یاسی شفاعت کردن و وه لامدانه وه ی سگۆ
۱۳۱	ره وشتی دوو په وه کان و چاو پیاویان، چۆنیه تی مامه له کردنیان
۱۴۸	سوور بوون له سه ر ناشتی و پابه ند بوون به هوکمه کانی خودا

لا پەرہ	بابه تا
۱۵۱	جياوازي ننيوان تنيكوشه ران و نهوانه ي خق له جيهاد ده شارنه وه
۱۵۵	كوتج كردنه وه ي موسلمانان يي ده سالات
۱۶۳	كورت كردنه وه ي نويز له سه فهداو نويزي ترس
۱۷۶	هه لئاني موسولمان بق جهنگو چاوه پوان يه كني له دوو به هره
۱۷۹	قهزاوه ت كردن به حق و راستي و عه داله تكاري ره ها
۱۹۰	حاله تي سرتنه سرتي باش و سزاي نهوانه ي دژايه تي پيغه مبه ر ﷺ ده كهن
۱۹۶	هاوه ل دانان بق خوداو سه ره نجامي شه يتان و نه تواره به ده كاني
۲۰۷	به هه شت به هه وانته ده ست ناكه وي، به كرده وه و شيماني ساغ ده ست ده كه وي
۲۱۳	سه ربه رشتياري هه تيوان، ريگه ستنه وه ي ژن و ميژدي ليك زوير بوو
۲۲۴	خاوه نيتي بوونه وه ره ريق خودايه، سه ربه رزي دونيا و قيامه ت بق تنيكوشه رانه
۲۳۰	دانه ري له برياردانه، شايه تي دان به حق، بپوا به خوداو پيغه مبه ر
۲۳۴	ره ووشتي دوو پوه كان و هه لوپستان دژي موسلمانان و سزايان له لاي خودا
۲۴۱	هه لوپستي تري دوو پوه كان، سزادانيان له لايه ن خوداوه

